

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

Ζ' ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΒΟΥΛΗ

Ι' ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ)

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΔ'

Παρασκευή 2 Φεβρουαρίου 2001

Αθήνα, σήμερα στις 2 Φεβρουαρίου 2001, ημέρα Παρασκευή και ώρα 10.10' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Προέδρου αυτής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΚΑΚΛΑ - ΜΑΝΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Πριν εισέλθουμε στην ημερήσια διάταξη θα προβούμε στην ορκωμοσία του συναδέλφου κ. Δημητρίου Τσιόγκα σε αντικατάσταση του κ. Ιωάννη Πατάκη, που παραιτήθηκε.

Καλείται ο Βουλευτής κ. Δημήτριος Τσιόγκας να προσέλθει και να δώσει το νενομισμένο όρκο ενώπιον του εκπροσώπου της Εκκλησίας.

(Στο σημείο αυτό προσέρχεται ο Βουλευτής κ. Δημήτριος Τσιόγκας και δίνει τον παρακάτω όρκο:

“Ορκίζομαι στο όνομα της Αγίας και Ομοούσιας και Αδιαίρετης Τριάδας να είμαι πιστός στην Πατρίδα και το δημοκρατικό πολίτευμα, να υπακούω στο Σύνταγμα και στους νόμους και να εκπληρώνω ευσυνείδητα τα καθήκοντά μου”).

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): 'Αξιος, άξιος.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: 'Αξιος, άξιος.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα: (Ανακοινώνονται προς το Σώμα από τον κ. Μάριο Σαλιά, Βουλευτή Αιτωλοακαρνανίας, τα ακόλουθα:

Α. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Ο Βουλευτής Χανίων κ. ΙΩΣΗΦ ΒΑΛΥΡΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Ελευθερίου Βενιζέλου Χανίων ζητεί τη χορήγηση αποζημίωσης για την αποκατάσταση των ζημιών, που έχουν προκληθεί στην περιοχή του από την πρόσφατη θεομηνία.

2) Οι Βουλευτές κύριοι ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ και ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Δήμος Αντιχασίων Λάρισας ζητεί την άμεση κατάργηση του Πεδίου Βολής Κρανέας Ελασσόνας.

3) Οι Βουλευτές κύριοι ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ και ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Εργαζομένων στο Εθνικό Κέντρο Θαλασσίων Ερευνών ζητεί να παραινεθεί ανεξάρτητο το Κέντρο και να μην αποκρατικοποιηθεί.

4) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Σητείας Λασιθίου ζητεί την

επίλυση του προβλήματος στέγασης της Σχολής Αστυφυλάκων Σητείας.

5) Ο Βουλευτής Φθιώτιδας κ. ΗΛΙΑΣ ΚΑΛΛΙΩΡΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι υπάλληλοι των περιφερειών ζητούν τη μισθολογική τους εξομοίωση με τους υπαλλήλους του Υπουργείου Οικονομικών.

6) Ο Βουλευτής Πειραιά κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΡΗΤΙΚΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Επιτροπή Απολυθέντων από το εργοστάσιο λιπασμάτων Πειραιά ζητεί νομοθετική ρύθμιση της οριστικής αποκατάστασης των απολυμένων.

7) Ο Βουλευτής Λάρισας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Τοπική Ένωση Δήμων και Κοινοτήτων του Ν.Θεσσαλονίκης υποβάλλει προτάσεις, σχετικά με το σχέδιο Νόμου που κατατέθηκαν στο Ελληνικό Κοινοβούλιο για την “έγκριση όρων οικονομικής συμφωνίας μεταξύ του ελληνικού Δημοσίου και του ΟΑΣΟ για την οργάνωση και λειτουργία των Αστικών Συγκοινωνιών Θεσσαλονίκης και άλλες διατάξεις”.

8) Ο Βουλευτής Εύβοιας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΙΠΕΡΓΙΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Παύλος Σαββίδης, κάτοικος Καβάλας πρώην εργαζόμενος στην Ιχθυόσκαλα Καβάλας ζητεί την επαγγελματική του αποκατάσταση.

9) Οι Βουλευτές κύριοι ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ και ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Επιτροπή Αγώνα για τη Διάσωση του Κτήματος ΘΩΝ, προβάλλει συγκεκριμένη πρόταση για τη διαμόρφωση του κτήματος ΘΩΝ στην περιοχή Αμπελοκήπων, πρόταση που διαμορφώθηκε ύστερα από ανταλλαγή απόψεων και συζητήσεων με τους κατοίκους της περιοχής.

10) Οι Βουλευτές κύριοι ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΑΔΗΣ και ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Περιστερίου “ΕΛΛΗ ΑΛΕΞΙΟΥ” και Εκπαιδευτικοί των Ειδικών Τάξεων των σχολείων του Περιστερίου Αττικής ζητούν να αποσυρθεί ο Ν.2817/2000 ο σχετικός με την Ειδική Αγωγή.

11) Οι Βουλευτές κύριοι ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΤΗΣ και ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Μανταμάδου Λέσβου, αναφέρεται στο “σύνδρομο του ΝΑΤΟ” που έπληξε τα Βαλκάνια.

12) Οι Βουλευτές κύριοι ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΣΙΩΝΗΣ και ΣΠΥ-

ΡΟΣ ΣΤΡΙΦΤΑΡΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία το Νομαρχιακό Συμβούλιο Μεσσηνίας, αναφέρεται “στο σύνδρομο του ΝΑΤΟ” που έπληξε τα Βαλκάνια”.

13) Οι Βουλευτές κύριοι ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ και ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ κατέθεσαν αναφορά με την οποία το Δημοτικό Συμβούλιο Δήμου Βριλησίων Αττικής αναφέρεται στο “σύνδρομο του ΝΑΤΟ”, που έπληξε τα Βαλκάνια.

14) Ο Βουλευτής Εύβοιας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΙΠΕΡΓΙΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Ληλαντίων Νομού Εύβοιας ζητεί την ίδρυση υποκαταστήματος του ΙΚΑ στην έδρα του Δήμου στο Βασιλικό.

15) Ο Βουλευτής Εύβοιας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΙΠΕΡΓΙΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Ελυμνίων Νομού Εύβοιας ζητεί την επίλυση των προβλημάτων στατικότητας στο νέο κτίριο του Γυμνασίου και Λυκείου στη Λίμνη Εύβοιας.

16) Ο Βουλευτής Εύβοιας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΙΠΕΡΓΙΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η κυρία Μαρία Χιονάτου, κάτοικος Κοινότητας Νομού Εύβοιας, ζητεί να της καταβληθεί το ποσό της επιδότησης που της αντιστοιχεί για την περίοδο 1999-2000.

17) Ο Βουλευτής Εύβοιας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΙΠΕΡΓΙΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Αλιευτικός Αγροτικός Σύλλογος Αλιβερίου ζητεί την εφαρμογή των ευεργετικών μέτρων των αγροτών και στους αλιείς.

18) Οι Βουλευτές κύριοι ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ, ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΡΗΤΙΚΟΣ και ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία οι καπνοπαραγωγοί του Νομού Πέλλας ζητούν την παράταση της προθεσμίας υποβολής αιτήσεων για την επιλογή της ποικιλίας καπνού “BIPTZINIA”.

19) Οι Βουλευτές κύριοι ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ και ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Δενδροανθοκηπουρική Ένωση Ελλάδας καταγγέλλει τις απαράδεκτες κτιριακές εγκαταστάσεις της Νομικής Σχολής του Τμήματος Οικονομικών και Πολιτικών Επιστημών του Πανεπιστημίου Αθηνών.

20) Οι Βουλευτές κύριοι ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ, ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ και ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΡΗΤΙΚΟΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Γονέων και Κηδεμόνων του 35ου Δημοτικού Σχολείου Περιστερίου Αττικής ζητεί την απομάκρυνση όλων των κεραιών κινητής τηλεφωνίας από την περιοχή του και ιδιαίτερα αυτής που λειτουργεί 50 μέτρα από το σχολείο.

21) Ο Βουλευτής Εύβοιας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΙΠΕΡΓΙΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Στυραίων του Νομού Εύβοιας ζητεί τον καθορισμό του ειδικού ανταποδοτικού τέλους στους Δήμους, στις περιφέρειες των οποίων λειτουργούν ανανεώσιμες πηγές ενέργειας.

22) Ο Βουλευτής Εύβοιας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΙΠΕΡΓΙΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Αυλώνος Εύβοιας ζητεί την πύκνωση των δρομολογίων του ΚΤΕΛ μεταξύ Αλιβερίου και Αχλαδερίης του Νομού Εύβοιας.

23) Ο Βουλευτής Πειραιά κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΡΗΤΙΚΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πανελλαδικός Σύλλογος Σπουδαστών και Αποφοίτων ΙΕΚ Νοσηλευτικής Τραυματολογίας ζητεί την προκήρυξη θέσεων εργασίας νοσηλευτικού προσωπικού για τους διπλωματούχους των ΙΕΚ νοσηλευτικής τραυματολογίας.

24) Ο Βουλευτής Λάρισας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι ομάδες παραγωγών του Νομού Λάρισας ζητούν να μειωθούν τα ελάχιστα μεγέθη λειτουργίας τους.

25) Ο Βουλευτής Λάρισας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι Σύνδεσμοι Βιομηχανικών και Βιοτεχνικών Επιχειρήσεων Παραμεθορίων Περιοχών Θράκης - Φλώρινας - Κιλκίς προτείνουν τροποποίηση του Νόμου για τον ανταποδοτικό των τόκων των δανείων των πιστωτικών ιδρυμάτων.

26) Ο Βουλευτής Λάρισας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ένωση Αξιωματικών Αστυνομίας προτείνει τη θέσπιση του ενδίκου μέσου της ουσιαστικής προσφυγής για όλα τα θέματα υπηρεσιακής κατάστασης και πειθαρχικής ευθύνης των αστυνομικών υπαλλήλων.

27) Οι Βουλευτές κύριοι ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ και ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Περιστερίου “ΕΛΛΗ ΑΛΕΞΙΟΥ” και ο Σύλλογος Γονέων και Κηδεμόνων 35ου Δημοτικού Σχολείου Περιστερίου διαμαρτύρονται για τις κεραιές κινητής τηλεφωνίας που λειτουργούν στο Περιστερί.

28) Οι Βουλευτές κύριοι ΣΠΥΡΟΣ ΣΤΡΙΦΤΑΡΗΣ και ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΑΔΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Κεκροπίας Νομού Αιτωλίας/Ακαρνανίας ζητεί να εγκριθεί η περιοχή για ψυχαγωγικές καταδύσεις.

29) Οι Βουλευτές κύριοι ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ - ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ και ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΠΑΤΖΟΓΛΟΥ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Εργαζομένων στο Εθνικό Κέντρο Θαλασσίων Ερευνών ζητεί να μην αλλάξει το νομικό καθεστώς του Κέντρου και να παραμείνει αυτόνομο.

30) Οι Βουλευτές κύριοι ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ, ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΡΗΤΙΚΟΣ και ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία Εκπρόσωποι των Φορέων του Νομού Ξάνθης ζητούν τη λήψη μέτρων για να εξασφαλισθεί η αποδοτικότερη λειτουργία του υποκαταστήματος ΙΚΑ του Νομού Ξάνθης.

31) Η Πανελλήνια Ομοσπονδία Εργαζομένων Δημοσίων Νοσοκομείων με υπόμνημα το οποίο κατέθεσε στον κύριο Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων υποβάλλει προτάσεις της που αποσκοπούν στη βελτίωση και στον εκσυγχρονισμό του Εθνικού Συστήματος Υγείας.

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 1811/21-8-2000 ερώτηση δόθηκε με το υπ’αριθμ. 640/18-9-2000 έγγραφο από τον Υφυπουργό Υγείας και Πρόνοιας η ακόλουθη απάντηση:

“Απαντώντας στην 1811/21-8-2000 ερώτηση που κατατέθηκε στη Βουλή από τους Βουλευτές κυρίους Στ. Σκοπελίτη και Παν. Κοσιώνη σχετικά με την μη καταβολή για ένα τρίμηνο της μισθοδοσίας του βοηθητικού προσωπικού των παιδικών σταθμών Χίου, σας πληροφορούμε ότι το θέμα ήταν διαδικαστικό (υπογραφή των ενταλμάτων από τον επίτροπο του Ελεγκτικού Συνεδρίου) και έχει τακτοποιηθεί.

Ο Υφυπουργός
Δ. ΘΑΝΟΣ”

2. Στην με αριθμό 1814/22-8-2000 ερώτηση δόθηκε με το υπ’αριθμ. 995/14-9-2000 έγγραφο από τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

“Απαντώντας στο από 24-08-2000 έγγραφό σας, με το οποίο μας διαβιβάστηκε η με αριθμό 1814/22-8-2000 ερώτηση του Βουλευτή κ. Δ. Κωστόπουλου, σχετικά με την αναστολή λειτουργίας του Τοπικού Γραφείου Λεβιδίου, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Με την αριθ. 1067369/886/Α0006/26-7-2000 απόφαση του Υπουργού Οικονομικών ΦΕΚ 975 Β’) έγινε αναστολή της λειτουργίας όλων των Τοπικών Γραφείων της χώρας από 20/8/2000.

Τα Τοπικά Γραφεία εξυπηρετούσαν τους πολίτες για ορισμένα μόνο θέματά τους και ειδικότερα σε θέματα είσπραξης και

πληρωμών, ενώ για τις λοιπές φορολογικές τους υποχρεώσεις εξυπηρετούνται από την αντίστοιχη Δ.Ο.Υ., στην οποία υπήγετο το Τοπικό Γραφείο. Δεδομένου όμως ότι, οι πληρωμές της μισθοδοσίας και η απόδοση του φόρου εισοδήματος, θα γίνεται πλέον μέσω του Τραπεζικού Συστήματος, η περαιτέρω λειτουργία των Τοπικών Γραφείων είναι σχεδόν άνευ αντικειμένου.

Με την υλοποίηση του προγράμματος οργανωτικού, διοικητικού και τεχνολογικού εκσυγχρονισμού που προωθεί το Υπουργείο μας (αναδιάρθρωση των Υπηρεσιών του, αναδιάρθρωση-ανακατανομή του προσωπικού του, ανάπτυξη, εγκατάσταση και παραγωγική λειτουργία πληροφοριακών συστημάτων, αξιοποίηση των δυνατοτήτων της νέας τεχνολογίας, απλοποίηση των διαδικασιών, κατάργηση των περιττών τύπων κλπ.) στο πλαίσιο προσαρμογής αυτού στις σημερινές ανάγκες και συνθήκες, γίνεται πλέον δυνατή η εξυπηρέτηση των πολιτών με πολλούς εναλλακτικούς τρόπους, χωρίς την ανάγκη μετάβασής τους στις Δημόσιες Οικονομικές Υπηρεσίες (Δ.Ο.Υ. και Τοπικά Γραφεία) του Υπουργείου μας.

Ο Υπουργός
ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ

3. Στην με αριθμό 1816/22-8-2000 ερώτηση/ΑΚΕ 197 δόθηκε με το υπ' αριθμ. 696/29-9-2000 έγγραφο από τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης και αίτησης κατάθεσης εγγράφων 1816/197/22-8-2000 που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Ε. Χαϊτίδης, σε ό,τι μας αφορά, σας γνωρίζουμε ότι, για την αναβάθμιση της παρεχόμενης πυροπροστασίας στην περιοχή του νομού Σερρών, ενισχύθηκαν οι πυροσβεστικές Υπηρεσίες του νομού με προσωπικό και υλικοτεχνικά μέσα. Με την ολοκλήρωση των τακτικών μεταθέσεων του τρέχοντος έτους, η συνολική δύναμη των εν λόγω Υπηρεσιών θα υπερβαίνει την οργανική τους, ενώ θα καταβληθεί προσπάθεια για περαιτέρω ενίσχυση και εκσυγχρονισμό της υλικοτεχνικής υποδομής και μηχανολογικού εξοπλισμού τους στα πλαίσια του εξοπλιστικού προγράμματος του Πυροσβεστικού Σώματος, το οποίο βρίσκεται σε εξέλιξη.

Στα πλαίσια αυτά, για την επίλυση των αναφερόμενων τηλεπικοινωνιακών προβλημάτων των πυροσβεστικών Υπηρεσιών, που εμφανίζονται κατά τη διάρκεια επιχειρήσεων σε απομακρυσμένες περιοχές του νομού Σερρών και οφείλονται κυρίως στη γεωγραφική ιδιομορφία αυτών, η αρμόδια Υπηρεσία του Πυροσβεστικού Σώματος εκδίδωσε τις απαραίτητες ενέργειες για την αντικατάσταση του υφιστάμενου σταθμού βάσης που λειτουργεί στην περιοχή του Κεφαλοχωρίου, με άλλους νέους μεγαλύτερης εμβέλειας και δυνατοτήτων, οι οποίοι θα εγκατασταθούν μετά την ολοκλήρωση των εν λόγω διαδικασιών στις περιοχές Σίβρου του δήμου Στρυμονικού και 'Αγκριστρου του δήμου Σιδηροκάστρου. 'Ηδη, η αναφερόμενη Υπηρεσία υπέβαλε, σύμφωνα με την προβλεπόμενη διαδικασία, αίτημα για εγκατάσταση κεραίας σε ιδιοκτησία της εταιρείας Cosmoite, το οποίο εγκρίθηκε πρόσφατα από το δήμο Στρυμονικού και ενήργησε για τη διάθεση των απαιτούμενων πιστώσεων για τα τεχνικά έργα εγκατάστασης των αναγκαίων μηχανημάτων στο σταθμό βάσης στην περιοχή 'Αγκιστρου του δήμου Σιδηροκάστρου.

Πάντως, η παρεχόμενη πυροπροστασία στην αναφερόμενη περιοχή, κατά την τρέχουσα αντιπυρική περίοδο έχει αναβαθμισθεί σημαντικά, μετά τα πρόσθετα μέτρα που ελήφθησαν και κυρίως με την ίδρυση και λειτουργία δύο νέων Πυροσβεστικών Κλιμακίων στις περιοχές Ν. Ζίχνης και Ροδολίβους, τα οποία στελεχώθηκαν με το απαραίτητο προσωπικό και εφοδιάστηκαν με τον κατάλληλο μηχανολογικό εξοπλισμό, καθώς και με τον επιχειρησιακό σχεδιασμό επέμβασης και ανάπτυξης των πυροσβεστικών δυνάμεων και μέσων. Παράλληλα, πέραν των αρμοδίων τοπικών Υπηρεσιών, η αντιμετώπιση των δασικών και λοιπών πυρκαγιών, όταν υπάρχει ανάγκη γίνεται και με τη συνδρομή των όμορων Υπηρεσιών, αλλά και των αερομεταφερόμενων πεζοπόρων τμημάτων, όπως επίσης και από τα λοιπά διαθέσιμα, για το σκοπό αυτό, επίγεια και εναέρια μέσα.

Στα πλαίσια αυτά αντιμετωπίστηκε αποτελεσματικά και η πυρκαγιά στην αναφερόμενη δασική περιοχή Λαϊλιά της ελλη-

νοβουλγαρικής μεθορίου από τις αρμόδιες πυροσβεστικές Υπηρεσίες, οι οποίες για το σκοπό αυτό επενέβησαν σε σύντομο χρονικό διάστημα διαθέτοντας 15 πυροσβεστικά οχήματα και όλο το διαθέσιμο προσωπικό και με τη συνδρομή που τους παρείχαν εναέρια μέσα δασοπυρόσβεσης περιόρισαν το καταστροφικό έργο της εν λόγω πυρκαγιάς σε 50 στρέμματα συνολικής καμένης επιφάνειας δασικής έκτασης.

Τέλος, σας πληροφορούμε ότι, μετά τη λήξη της φετινής αντιπυρικής περιόδου, το Αρχηγείο Πυροσβεστικού Σώματος θα προβεί σε αποτίμηση, ανάλυση και αξιολόγηση των στοιχείων και νέων δεδομένων, για τη λήψη πρόσθετων μέτρων και αναθεώρηση των σημείων εκείνων του συστήματος δασοπυρόσβεσης και γενικά πυροπροστασίας, που παρουσίασαν αδυναμίες, με στόχο τη βελτίωση και αποτελεσματικότερη απόδοση του μηχανισμού πυροπροστασίας της χώρας.

Ο Υπουργός
ΜΙΧΑΗΛΣ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ

4. Στην με αριθμό 1816/22-8-2000 ερώτηση/ΑΚΕ 197 δόθηκε με το υπ' αριθμ. 3293/19-9-2000 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση ΑΚΕ 1816/197/22-8-2000 που κατατέθηκε στη Βουλή από το Βουλευτή κ. Ε. Χαϊτίδη σχετικά με τα μέτρα δασοπροστασίας για την αντιμετώπιση των δασικών πυρκαγιών στο δάσος Λαϊλιάς Σερρών κατά το τμήμα που αφορά το ΥΠ.ΕΣ.Δ.Δ.Α. σας γνωρίζουμε τα εξής:

- Σύμφωνα με το επισυναπτόμενο 124/13-9-2000 έγγραφο της Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας, στο Δημόσιο δάσος Λαϊλιά έχει διανοιγεί δασικό οδικό δίκτυο μήκους 85-90 χιλιομέτρων και η Διεύθυνση Δασών του Νομού Σερρών εκτιμά ότι σύμφωνα με την πυκνότητα του δασικού οδικού δικτύου σε συνδυασμό με την σύνθεση της βλάστησης δεν απαιτούνται πρόσθετες αντιπυρικές λωρίδες. Στην συνεδρίαση του Σ.Ν.Ο. που πραγματοποιήθηκε πριν από την έναρξη της αντιπυρικής περιόδου δεν ζητήθηκε η διάνοιξη νέων αντιπυρικών ζωνών πέρα του καθαρισμού των υπαρχόντων.

Υπάρχουν δυο υδατοδεξαμενές χωρητικότητας 100 κ.μ. η κάθε μία, ενώ το υπάρχον ρέμα "Μαιμούνας" με συνεχή υδατοπαροχή που διασχίζει το δασικό σύμπλεγμα κεντρικά, παρέχει δυνατότητα ανάλογης εξυπηρέτησης.

Κατά τη διάρκεια των πυρκαγιών υπήρχε άριστη ασύρματη επικοινωνία μεταξύ των πυροσβεστικών δυνάμεων. Να σημειωθεί ότι υπήρχε και από αέρος συντονισμός από τον Διοικητή των Πυροσβεστικών Υπηρεσιών της Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας.

Στα πλαίσια της διαχείρισης των δασών, γίνεται καλλιέργεια των συστάδων σύμφωνα με τις οδηγίες της Δασικής Υπηρεσίας ενώ τους θερινούς μήνες γίνεται καθαρισμός των κεντρικών οδικών αρτηριών εισόδου πολιτών στα δασικά συμπλέγματα στους χώρους δασικής αναψυχής καθώς και στα περιστατικά δάση.

Για τα άλλα θέματα που τίγονται στην ανωτέρω ερώτηση, αρμόδιο να σας απαντήσει είναι τα συνεργαζόμενα Υπουργεία Γεωργίας και Δημόσιας Τάξης.

Ο Υφυπουργός
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΪΣΕΡΛΗΣ

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο ο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

5. Στην με αριθμό 1823/22-8-2000 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 256/14-9-2000 έγγραφο από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση 1823/22-8-2000 που κατέθεσαν στη Βουλή οι Βουλευτές κύριοι Γιάννης Πατάκης, Νίκος Γκατζής και Αντώνης Σκυλλάκος, παρακαλούμε να πληροφορήσετε τους κύριους Βουλευτές σύμφωνα με τα στοιχεία της ΕΥΔΕ/Α-χελώου και της Δ/σης Εγγειοβελτιωτικών Έργων του ΥΠΕΧΩ-

ΔΕ τα εξής:

1. Όσον αφορά στα έργα αξιοποίησης των νερών του άνω ρού του Αχελώου ποταμού (μόνιμα και προσωρινά) ήδη η ΕΥΔΕ/Αχελώου έχει προχωρήσει στην σύνταξη προδιαγραφών για την ανάθεση των σχετικών μελετών εις τρόπον ώστε να είναι δυνατή η λειτουργία των εν λόγω έργων άμεσα μετά την ολοκλήρωση των έργων κεφαλής (φράγμα Συκιάς - σήραγγα εκτροπής κλπ.), η κατασκευή των οποίων βρίσκεται σε εξέλιξη.

2. Η εκπονούμενη από το ΥΠΕΧΩΔΕ μελέτη προσωρινής υδροδότησης αρδευτικών δικτύων από το Φράγμα Σμοκόβου θα έχει ολοκληρωθεί το δεύτερο τρίμηνο του επόμενου έτους. Η κατασκευή των έργων έχει προταθεί για ένταξη στο Γ' ΚΠΣ με συνολικό προϋπολογισμό 7 δισ. από το Υπουργείο Γεωργίας που είναι καθ' ύλη αρμόδιο για τα εγγειοβελτιωτικά έργα.

3. Ήδη έχουν ολοκληρωθεί οι μελέτες κατασκευής μικρών φραγμάτων στο Ν. Καρδίτσας και κατασκευής έργων διευθέτησης στον Πηνειό ποταμό στην περιοχή Λαρίσης και προγραμματίζεται η δημοπράτησή τους εντός του επόμενου εξαμήνου.

4. Η κατασκευή του βασικού έργου της επαναδημιουργίας της λίμνης Κάρλας (ταμιευτήρας και συλλεκτήρες) έχει ήδη ξεκινήσει και προβλέπεται να ολοκληρωθεί στο τέλος του 2002. Τα υπόλοιπα έργα (διανομής νερού και περιβαλλοντικής αποκατάστασης) θα ολοκληρωθούν σταδιακά μεταγενέστερα.

5. Συντάσσεται ήδη, με μέριμνα της ΕΥΔΕ/Αχελώου, μελέτη για το φράγμα Γυρτώνης επί του Πηνειού ποταμού.

Ο Υπουργός
Κ. ΛΑΛΙΩΤΗΣ

6. Στην με αριθμό 1828/22-8-2000 ερώτηση δόθηκε με το υπ'αριθμ. 401/13-9-2000 έγγραφο από τον Υπουργό Γεωργίας η ακόλουθη απάντηση:

“Απαντώντας στην ερώτηση 1828/22-8-2000 που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Γ. Τσούνος για τα θέματα της αρμοδιότητάς μας, σας πληροφορούμε τα εξής:

Η υλοποίηση της ολοκλήρωσης των αρδευτικών έργων Αναβάλου Αργολίδας αποτελεί αρμοδιότητα του ΥΠΕΧΩΔΕ.

Το έργο είναι καταγεγραμμένο στις προτάσεις για ένταξη στο III ΚΠΣ. Το Υπουργείο Γεωργίας θα καταβάλλει προσπάθεια για την ένταξη του έργου στο Πρόγραμμα, η οποία θα εξαρτηθεί από τις οικονομικές δυνατότητες που θα έχει το αντίστοιχο Μέτρο του Προγράμματος.

Σημειώνεται ότι το III ΚΠΣ δεν έχει ακόμη καταρτισθεί.

Ο Υπουργός
Γ. ΑΝΩΜΕΡΙΤΗΣ

7. Στην με αριθμό 1842/22-8-2000 ερώτηση δόθηκε με το υπ'αριθμ. 642/18-9-2000 έγγραφο από τον Υφυπουργό Υγείας και Πρόνοιας η ακόλουθη απάντηση:

“Απαντώντας στις με αριθμό 1842/22-8-2000 ερώτηση και 856/23-8-2000 αναφορά που κατέθηκε στη Βουλή από τους Βουλευτές κυρίους Γιάννη Γιαννάκη και Κων/νο Βρεττό και αφορά διαμαρτυρία των κατοίκων της περιοχής Χερώματος του Δήμου Βάρης Αττικής για την εγκατάσταση κεραιών κινητής τηλεφωνίας στην περιοχή, σας πληροφορούμε για θέματα αρμοδιότητάς μας, τα εξής:

1. Οι επιδράσεις της ηλεκτρομαγνητικής ακτινοβολίας στην υγεία παραμένουν αντικείμενο συνεχιζόμενης επιστημονικής έρευνας και στη διεθνή βιβλιογραφία υπάρχουν αντικρουόμενες μελέτες.

2. Τα όρια ασφάλειας (βασικοί περιορισμοί, επίπεδα αναφορές) από την χρήση συσκευών και εγκαταστάσεων που εκπέμπουν ηλεκτρομαγνητική ακτινοβολία, αναφέρονται στη σύσταση του Συμβουλίου της Ε.Ε. (12ης Ιουλίου 1999).

3. Μέχρι σήμερα δεν έχει εκδοθεί η Κοινή Υπουργική Απόφαση (ΚΥΑ) που προβλέπεται από τις κείμενες διατάξεις (ν. 2075/92 και ν. 2801/00). Με την έκδοση της απόφασης αυτής θα τεθούν οι αναγκαίοι όροι και προϋποθέσεις για την λήψη μέτρων προστασίας της δημόσιας υγείας και του Περιβάλλοντος από την λειτουργία εγκαταστάσεων κεραιών κινητής τηλεφωνίας.

ας.

4. Το Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας δεν έχει αρμοδιότητα στην αδειοδότηση εγκαταστάσεων κεραιών κινητής τηλεφωνίας, ούτε στις μετρήσεις των ηλεκτρομαγνητικών πεδίων.

Ο Υφυπουργός
Δ. ΘΑΝΟΣ

8. Στην με αριθμό 1853/23-8-2000 ερώτηση/ΑΚΕ 198 δόθηκε με το υπ'αριθμ. 3306/28-9-2000 έγγραφο από τον Υπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

“Σε απάντηση της ερώτησης και ΑΚΕ 1853/198/23-8-2000 που κατατέθηκε στη Βουλή από το Βουλευτή κ. Μ. Σαλμά, σας στέλνουμε αντίγραφο των Κοινών Υπουργικών Αποφάσεων καθώς επίσης και των εισηγήσεων βάσει των οποίων πραγματοποιήθηκαν οι κατά χρήση και άνευ ανταλλάγματος παραχωρήσεις των κάμπινγκ Ολύμπου στη Σκοτίνα Πιερίας και στη Βούλα Αττικής στη Γενική Γραμματεία Νέας Γενιάς το με αριθ. πρωτ. απαντητικό έγγραφο της Α.Ε. Ελληνικά Τουριστικά Ακίνητα, καθώς επίσης και τα σχετικά με το θέμα έγγραφα.

Ο Υπουργός
Ν. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο των επίκαιρων ερωτήσεων της Δευτέρας 5 Φεβρουαρίου 2001.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παρ.4 Καν.Βουλής)

1. Η με αριθμό 551/31.1.2001 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Νικολάου Λεβονιάνη προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με την επανεξέταση του τρόπου προσδιορισμού των αντικειμενικών αξιών στις εκτός σχεδίου περιοχές των νησιών των Κυκλάδων.

2. Η με αριθμό 548/31.1.2001 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνου Καραμπίνα προς τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, σχετικά με την ένταξη του Νομού Άρτας στα προγράμματα του Υπουργείου για την ανεργία κλπ.

3. Η με αριθμό 550/31.1.2001 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Ορέστη Κολοζώφ προς τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, σχετικά με τη λειτουργία ιδιωτικών εταιρειών “παροχής προσωρινής εργασίας” κλπ.

4. Η με αριθμό 552/31.1.2001 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κ. Γεωργίου Αμπατζόγλου προς τους Υπουργούς Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, Γεωργίας, σχετικά με τη λήψη μέτρων προστασίας του Εθνικού Δρυμού Σουνίου.

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παρ. 4 Καν.Βουλής)

1. Η με αριθμό 547/31.1.2001 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Λεωνίδα Γρηγοράκου προς τους Υπουργούς Γεωργίας, Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, σχετικά με τη λήψη των αναγκαίων μέτρων για την αντιμετώπιση του προβλήματος της λειψυδρίας και της υφαλμύρωσης σε περιοχές της Λακωνίας.

2. Η με αριθμό 546/31.1.2001 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Ιωάννη Παπαθανασίου προς τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, σχετικά με την εισαγωγή της Αγροτικής Τράπεζας στο Χρηματιστήριο Αξιών Αθηνών.

3. Η με αριθμό 549/31.1.2001 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Σπυρίδωνος Στριφάρη προς τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, σχετικά με τις προθέσεις της Κυβέρνησης να επιλύσει το πρόβλημα της οικιστικής δόμησης της πόλης Ναυπάκτου.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην

ΕΙΔΙΚΗ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ

Συζήτηση στην πρόταση που κατέθεσαν ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας κ. Κώστας Καραμανλής και 118 Βουλευτές του Κόμματός του, με την οποία προτείνουν "να κινηθεί η διαδικασία περί πρότασης κατηγορίας, η οποία προβλέπεται από τα άρθρα 86 παρ. 2 του Συντάγματος, 154 και 155 του Κανονισμού της Βουλής και τις διατάξεις του ν. 2509/1997, προκειμένου η Βουλή να αποφασίσει αφ' ενός ως προς την τέλεση αξιόποινων πράξεων κατά την άσκηση των καθηκόντων τους εκ μέρους των Υπουργών κυρίων Δημητρίου Ρέππα και Θεόδωρου Πάγκαλου, καθώς και των τυχόν συμμετόχων τους, ήτοι των πράξεων της παράβασης καθήκοντος και της ψευδούς βεβαίωσης αντιστοίχως και, αφ' ετέρου, αν πρέπει να γίνει περαιτέρω σχετική ανάκριση σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 156 επ. του Κανονισμού της Βουλής και του ν. 2509/1997".

Σύμφωνα με το άρθρο 155 παρ. 3 του Κανονισμού, η συζήτηση περιορίζεται μόνο στη λήψη απόφασης για τη διεξαγωγή ή μη προανάκρισης. Κατά τη διάρκεια της συζήτησης η Βουλή μπορεί να επιτρέψει την εμφάνιση ενώπιόν της των καθ' ων στρέφεται η κατηγορία για να εκθέσουν τις απόψεις τους. Σε κάθε περίπτωση έχουν το δικαίωμα να υποβάλουν στη Βουλή έγγραφο υπόμνημα που καταχωρίζεται στα Πρακτικά.

Η συζήτηση διεξάγεται με ανάλογη εφαρμογή του άρθρου 137 παράγραφος 2 του Κανονισμού της Βουλής. Η ψηφοφορία είναι μυστική και δεν μετέχει σ' αυτήν εκείνος κατά του οποίου στρέφεται η κατηγορία, εφόσον είναι Βουλευτής.

Για την καλύτερη οργάνωση της συζήτησης η Διάσκεψη των Προέδρων κατ' αναλογία και με την πρακτική που ακολουθήσε η Βουλή σε ανάλογες συζητήσεις, ομοφώνως σας προτείνει τα εξής: Η συζήτηση θα ολοκληρωθεί σε μία συνεδρίαση, τη σημερινή. Τα κόμματα εφόσον επιθυμούν μπορούν να δώσουν κατάλογο ομιλητών ως εξής: Τρεις ομιλητές από το ΠΑ.ΣΟ.Κ., τρεις από τη Νέα Δημοκρατία και από ένας από το Κομμουνιστικό Κόμμα της Ελλάδας και το Συνασπισμό της Αριστεράς και της Προόδου με χρόνους αγορεύσεων οι τέσσερις πρώτοι ομιλητές, ένας από κάθε Κόμμα, είκοσι λεπτών. Από τους λοιπούς τέσσερις ομιλητές του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και της Νέας Δημοκρατίας, οι δύο θα έχουν χρόνο δεκαπέντε λεπτών και οι άλλοι δύο δέκα λεπτών. Ο Υπουργός Τύπου και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης, κ. Ρέππας και ο πρώην Υπουργός κ. Πάγκαλος προτείνω, όπως έγινε και στο παρελθόν σε παρόμοιες συζητήσεις, να λάβουν το λόγο μέχρι σαράντα, σαράντα πέντε λεπτά ο καθένας.

Οι συνάδελφοι που επιθυμούν να μιλήσουν και δεν έχουν συμπεριληφθεί στους καταλόγους των κομμάτων τους, θα εγγραφούν με το ηλεκτρονικό σύστημα έως το τέλος των αγορεύσεων των δύο πρώτων ομιλητών. Ο χρόνος ομιλίας που δικαιούνται από τον Κανονισμό είναι πέντε λεπτά.

Προτείνουμε επίσης, όπως προβλέπει ο Κανονισμός στο άρθρο 65 παρ. 5, αφού ολοκληρωθούν οι εγγραφές, να καταρτισθεί ενιαίος κατάλογος ομιλητών με εναλλαγή ενός της Πλειοψηφίας και ενός της Μειοψηφίας, αναλόγως προς τη δύναμη των κομμάτων.

Η συζήτηση θα αρχίσει δηλαδή με ένα συνάδελφο της Νέας Δημοκρατίας και στη συνέχεια θα ακολουθήσει ένας Βουλευτής από το ΠΑΣΟΚ, ένας Βουλευτής από το ΚΚΕ και ένας από το Συνασπισμό. Κατόπιν ένας από τη Νέα Δημοκρατία, ένας από το ΠΑΣΟΚ και αυτό θα συνεχιστεί με εναλλαγή, όπως προανέφερα. Κατά διαστήματα θα ακολουθεί Βουλευτής από τα μικρότερα κόμματα, εφόσον είναι εγγεγραμμένος στον κατάλογο. Ο χρόνος των λοιπών αγορεύσεων έχει ανάλογη εφαρμογή σύμφωνα με το άρθρο 97 του Κανονισμού.

Εκ των Αρχηγών των Κομμάτων, ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας δικαιούται να μιλήσει για τριάντα λεπτά, οι λοιποί για είκοσι λεπτά και οι Υπουργοί έχουν το χρόνο που προβλέπει το άρθρο 97 του Κανονισμού της Βουλής. Οι Υπουργοί και οι Πρόεδροι Κοινοβουλευτικών Ομάδων, πέραν του χρόνου που προ-

ανέφερα, έχουν δικαίωμα πενταλέπτων παρεμβάσεων. Οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι έχουν δικαίωμα ομιλίας όπως ορίζεται στα άρθρα 97 και 167 του Κανονισμού της Βουλής. Δευτερολογίες δεν θα υπάρξουν ώστε να ολοκληρώσουμε όσο γίνεται νωρίτερα τη συζήτησή μας.

Για την περίπτωση της αποδοχής από τη Βουλή της πρότασης της Διάσκεψης των Προέδρων, οι συνάδελφοι που έχουν προταθεί από τα κόμματα για να μιλήσουν είναι από το ΠΑΣΟΚ οι κύριοι Φοίβος Ιωαννίδης, Ιωάννης Ανθόπουλος και Διονύσιος Γκούσκος, από τη Νέα Δημοκρατία οι κύριοι Αναστάσιος Νεράντζης, Χρήστος Μαρκογιαννάκης και Βύρων Πολύδωρας, από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας ο κ. Αντώνης Σκυλλάκος και από το Συνασπισμό ο κ. Παναγιώτης Λαφαζάνης.

Ως προς το χρόνο ολοκλήρωσης της συζήτησης θα αποφασίσουμε αφού δούμε από τον κατάλογο πόσοι θα έχουν εγγραφεί ως ομιλητές. Να υπολογίσουμε περίπου το χρόνο που θα απαιτηθεί ώστε να ενημερώσουμε τους συναδέλφους για την ώρα ενάρξεως περίπου της ψηφοφορίας.

Κύριοι συνάδελφοι, συμφωνείτε με αυτήν την πρόταση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Το Σώμα συνεφώνησε ομοφώνως.

Το λόγο έχει ο κ. Αναστάσιος Νεράντζης.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι, άραγε η Νέα Δημοκρατία και η ηγεσία της είναι φιλοκατήγορες; Άραγε έχουν κάποιο προηγούμενο με τον κ. Ρέππα και τον κ. Πάγκαλο; Άραγε επιδιώκουν να αρυσθούν πολιτικά οφέλη από αυτό το κοινοβουλευτικό τους διάβημα; Μήπως η συμπεριφορά τους, η οποία εκδηλώνεται με την πρόταση αυτή, είναι ανοίκεια και αντιδεοντολογική; Υπάρχει άλλο τέτοιο προηγούμενο στο οποίο έχει προσφύγει και το ΠΑΣΟΚ;

Τα ερωτήματα αυτά θα μπορούσαν να είναι ρητορικά. Φαντάζομαι ότι θα ακουστούν εντός ολίγου και στην Αίθουσα αυτή. Μερικά από αυτά, ως παρατηρήσεις ή ερωτηματικά, έχουν διατυπωθεί είτε στις κατ' ιδίαν συζητήσεις είτε στον Τύπο. Σε όλα αυτά προσήκει μία τίμια απάντηση. Καθ' υποφοράν, θα λέγαμε εμείς οι νομικοί, για τις δύο πρώτες περιπτώσεις, δηλαδή των ρητορικών ερωτημάτων και αυτών τα οποία θα θεθούν, ευθεία στην άλλη περίπτωση που έχουν ήδη τεθεί.

Επειδή το θέμα είναι σοβαρό, επειδή οι επιπτώσεις του είναι και αυτές σημαντικές και πολυσήμαντες και επειδή ο χρόνος που έχω στη διάθεσή μου δεν είναι πολύς, έχω εκτυλίξει τον καμβά πάνω στον οποίο θα κεντήσω τη συλλογιστική μου, τις ενότητες που θα προσεγγίσω, έτσι ώστε να διευκολύνω τη δυνατότητα να γίνονται περισσότερο αντιληπτός.

Πρώτα, πρώτα εξετάζω την ενότητα ποιοι λόγοι υπαγόρευαν την υποβολή αυτής της προτάσεως εκ μέρους της Νέας Δημοκρατίας. Μετά θα εξετάσω τη θεσμική και την ηθική έδραση αυτής της προτάσεως. Στη συνέχεια θα σταθώ στη νομική της θεμελίωση. Μετά θα ψάξω λίγο εκείνα τα σημεία τα οποία καθιστούν υπερχειλές το πολιτικό στοιχείο αυτών των αδικημάτων που αποδίδονται. Και τέλος θα σταθώ στο προηγούμενο το οποίο υπάρχει.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριε Νεράντζη, ο Λυσίας είχε απεριόριστο χρόνο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ: Εγώ έχω είκοσι λεπτά. Αυτά όλα είναι ένα δίλεπτο και εγώ δεν είμαι Λυσίας, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Είναι μεν για ένα δικανικό λόγο ό,τι πρέπει, αλλά εγώ θα σας τα χαρίσω τα δύο λεπτά χάριν της δομής που ...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Διακόψατε όμως τον ειρμό.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ: Όχι, δεν μου διέκοψε τίποτε. Άλλωστε είναι προς το συμφέρον μου.

Ποιος είναι άραγε ο σκοπός, ο οποίος επιδιώκεται με αυτήν την πρόταση; Το πλαίσιο της συζήτησης και οι στόχοι μιας τέτοιας πρότασης προσδιορίζονται και καθορίζονται περιοριστικά από τον ίδιο τον Κανονισμό και το Σύνταγμα και από το νόμο περί ευθύνης Υπουργών γενικότερα.

Εδώ, δε δικαιούμεθα να ακουμπήσουμε το αποδεικτικό υλικό. Εδώ, δεν δικαιούμεθα να ανιχνεύσουμε τα υποκειμενικά στοιχεία που συνθέτουν το αδίκημα, αν υπήρχε δόλος εκ μέρους των

Υπουργών, αν υπήρχε σκοπός περιποιήσεως σε εαυτούς ή τρίτους οφέλους παρανόμου κλπ. Εδώ, το μόνο το οποίο είμαστε υποχρεωμένοι και προορισμένοι να εξετάσουμε είναι αν υπάρχουν υπόνοιες τελέσεως των αδικημάτων, στα οποία αναφέρεται το πόρισμα, προκειμένου να συσταθεί η προανακριτική επιτροπή. Αυτά τα ασφυκτικά καθοριστικά πλαίσια είναι ανάγκη να τα έχουμε όλοι υπόψη μας και όσοι θα λάβουν εφεξής το λόγο, ούτως ώστε η συζήτηση να μην ξεστρατίσει και να μην αναλωθούμε σε οξύτητες, αλλά κυρίως και σε, άστοχα και έξω του νομικού πλαισίου, θέματα.

Αφού, λοιπόν, καθορίσαμε το σκοπό αυτής της συζήτησης - εδώ, δεν είμαστε δικαστήριο -ας δούμε τώρα την ηθική και θεσμική εδραίωση αυτής της προτάσεως. Η πρότασή μας αυτή είναι αυτονόητη εκπλήρωση καθήκοντος και τίποτε άλλο. Μια τέτοια εκπλήρωση καθήκοντος δεν είναι πάντα εύκολη, θα έλεγα είναι δύσκολη και τις περισσότερες φορές δεν είναι και ευχάριστη, αντιθέτως είναι δυσάρεστη και κινδυνώδης, για τους λόγους που θα εξηγήσω ευθύς αμέσως. Άλλωστε, χρέος όλων μας, οι οποίοι ποθούν και πασχίζουν για την προκοπή αυτού του τόπου είναι να λέμε πάντα το πιο σωστό, όχι το πιο εύκολο. Και για να δικαιώσω και τον κύριο Πρόεδρο, ο οποίος αναφέρθηκε στο Λυσία "το βέλτιστον αεί, μη το ράστον λέγειν" όπως αναφέρει ο Δημοσθένης. Χρέος αυτών είναι να συμβουλευθούν όχι τα πιο ευχάριστα, αλλά τα άριστα, "συμβουλευέιν μη τα ήδιστα, αλλά τ'άριστα" κατά το Σόλωνα.

Ερωτώ, λοιπόν: Πώς είναι δυνατόν η Βουλή, αφού ήρθε σ' αυτήν το πόρισμα ενός εισαγγελέα, ένα πόρισμα που επισφραγίζει μια επτάμηνη -το τονίζω, επτάμηνη- προκαταρκτική εξέταση για το οποίο πόρισμα παραδόθηκε στις 12.5, αφού είχε δοθεί η παραγγελία τον Οκτώβριο, να προσπεράσει αυτό το θέμα, να σφυριξεί αδιάφορα, να αδιαφορήσει; Ποια θα είναι η εικόνα που θα δώσουμε στο κόσμο; Δεν θα αποτελέσει αυτό μια σαφή εικόνα ότι πραγματικά εμείς εδώ ευλογούμε τα γένια μας, αδιαφορούμε για ό,τι λέει η δικαστική αρχή; Και ερωτώ, άραγε αν υπήρχε μια προκαταρκτική εξέταση και ένα πόρισμα το οποίο αποφαινόταν τα ίδια πράγματα για κάποιο κοινό πολίτη ούτε Βουλευτή ούτε Υπουργό ούτε τίποτα, θα υπήρχε η παραμικρή επιφύλαξη ότι θα ασκείτο ποινική δίωξη και θα διεξήγεται προανάκριση;

Άραγε, η ιδιότητα του Υπουργού, του παθητικού υποκειμένου αυτής της ιστορίας, είναι εκείνη που θα μας κάνει να διαφοροποιηθούμε απ' αυτά που συμβαίνουν συνήθως; Σε μια εποχή όπου η πολιτική βάλλεται, αρκετές φορές θα έλεγα αναίτια, υπάρχει κανένας λόγος άραγε εμείς οι ίδιοι να ρίξουμε το λάδι στη φωτιά; Θα έπρεπε οι ίδιοι οι Υπουργοί να ζητήσουν πραγματικά να συσταθεί αυτή η προανακριτική επιτροπή, για να αποδειχθεί το δικαίό τους, αν και εφόσον το έχουν. Και εγώ προκαταβολικώς είμαι εκείνος που δεν καταγιγνώσκω ποινή ούτε ενοχές ούτε ευθύνη, γιατί ούτε τη δυνατότητα έχω, ούτε δικαστική αρχή είμαι.

Άρα, εκείνο που πρέπει να κάνουμε είναι αυτό: Να θεωρήσουμε ότι αυτό είναι μια αυτονόητη υποχρέωση την οποία δεν μπορούμε να αποσείσουμε.

Έχω, όμως, να τονίσω άλλη μια παράμετρο που δεν είναι καθόλου ευκαταφρόνητη. Αυτή η υπόθεση δεν παρήχθη σε πολιτικά μαγειρεία και έφθασε στη δικαιοσύνη. Αυτή η περίπτωση ακολούθησε ένα άλλο δρόμο ο οποίος είναι όμως, ο κατά φύση δρόμος, ο οποίος είναι ένας σπουδαίος δρόμος. Προκλήθηκε από τη δικαιοσύνη και φθάσε στην πολιτική, δηλαδή, στη Βουλή. Τι σημαίνει αυτό; Ότι οποιαδήποτε απόπειρα σύγκρισης με άλλες περιπτώσεις δεν είναι εφικτή, δεν είναι ακίνδυνη. Έχουμε να κάνουμε, λοιπόν, εδώ με μια καθαρή ενέργεια εισαγγελικού λειτουργού σε διατεταγμένη υπηρεσία, ο οποίος έδωσε ένα πόρισμα, η τεκμηρίωση ή η μη τεκμηρίωση του οποίου δεν είναι έργο δικό μας, είναι έργο των δικαστηρίων. Δεν δικαιούται η Βουλή να υποκαταστήσει τα δικαστήρια, διότι έτσι θα εμφανιστεί και θα αποδείξει ότι παραβιάζει το Σύνταγμα.

Να λοιπόν, γιατί λέω ότι η ανακοίνωση-πόρισμα την οποία έστειλε στη Βουλή ο κύριος Εισαγγελέας Πρωτοδικών, στα πλαίσια της διενέργειας μιας προκαταρκτικής εξέτασεως που διεξήχθη είναι ακριβώς ένα θέμα το οποίο μόνο από μια σκοπιά θα

μας απασχολήσει και η σκοπιά αυτή δεν είναι άλλη παρά η αναζήτηση υπονοιών για την τέλεση του αδικήματος, προκειμένου να συσταθεί η προανακριτική επιτροπή.

Έτσι, λοιπόν, αφού ξεκαθαρίσαμε το ρόλο της Βουλής, αφού διασαφήνισαμε ότι ο ρόλος ο δικός μας είναι θεσμικός, η αποστολή αυτής της προτάσεως είναι η εκπλήρωση αυτονόητου καθήκοντος, θα μπορούμε τώρα να προχωρήσουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και στην εξήγηση της παρατηρήσεως, που έκανα στην αρχή, ότι είναι και κινδυνώδης αυτή η πρόταση.

Πραγματικά, δεν μας διαφεύγει ότι η πρόταση αυτή μπορεί - και ίσως θα το κάνει - να δημιουργήσει τριβές, μπορεί να προκαλέσει δυσάρεσκειες, μπορεί σε κάποιους που δεν θα έχουν την απαιτούμενη καλή πίστη και το εύρος της να δώσει άλλες εντυπώσεις. Όμως, η εκπλήρωση του καθήκοντος όπως είπα και πάλι, είναι εκείνη που προέχει. Δεν είναι τόσο σημαντικό το τι συναισθήματα, τι απόνερα θα προκαλέσει.

Πάμε τώρα να πούμε λίγα λόγια για τη νομική έδραση αυτής της κατηγορίας, όπως διαφαίνεται από το πόρισμα. Βλέπετε ότι επιμελώς αποφεύγω τη λέξη "κατηγορούμενος" διότι δεν είναι κανείς κατηγορούμενος και δεν είμαι εγώ ο αρμόδιος και κανείς άλλος από εμάς εδώ να αποδώσει την ιδιότητα του κατηγορουμένου σε κανέναν από τους εκλεκτούς συναδέλφους μας. Ας δούμε, λοιπόν, τώρα τη νομική θεμελίωση αυτής της κατηγορίας και πρώτα-πρώτα όσον αφορά τον κ. Ρέππα. Στον κ. Ρέππα αποδίδεται από το πόρισμα η κατηγορία της παραβάσεως καθήκοντος. Ας δούμε πώς έχουν τα πράγματα με κάθε δυνατή συντομία. Ο προϊστάμενος της Εισαγγελίας Πρωτοδικών Αθηνών ο κ. Σακελλάκος, στις 22.10.1999 έδωσε παραγγελία για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης, προκειμένου -διαβάζω αυτολεξεί το κείμενο της παραγγελίας- "να διερευνηθούν τα όσα ήλθαν στο φως της δημοσιότητας διά των δημοσιευμάτων των εφημερίδων του αθηναϊκού Τύπου καθώς και διά της τηλεοράσεως, σχετικά με καταγγελίες που αφορούν τη δραστηριότητα του Δημοσιογραφικού Οργανισμού Λαμπράκη και άλλων προσώπων".

Ο Εισαγγελέας Πρωτοδικών Αθηνών ο κ. Ντογιάκος, σε εκτέλεση της άνω παραγγελίας διεξήγαγε προκαταρκτική εξέταση και στις 12.5.2000 -γι' αυτό μίλησα για επτάμηνη διάρκεια της προκαταρκτικής εξέτασεως- υπέβαλε αρχώδως στον προϊστάμενό του πορισματική αναφορά, στην αρχή της οποίας επί λέξει επισημαίνει τα εξής: "Από τα δημοσιεύματα που επισυνάπτονται στη δικογραφία η οποία έχει σχηματιστεί -επτά συγκεκριμένα δημοσιεύματα- προκύπτει ότι επί μακρόν εγένοντο επίμονες καταγγελίες τόσο εκ μέρους εκπροσώπων του πολιτικού κόσμου όσο και εκ μέρους δημοσιογράφων για ύπαρξη αθεμίτων σχέσεων μεταξύ πολιτικών και επιχειρηματιών, με επίκεντρο το Δημοσιογραφικό Οργανισμό Λαμπράκη και διάφορους κυβερνητικούς παράγοντες". Έτσι αρχίζει την πορισματική αναφορά του ο Εισαγγελέας κ. Ντογιάκος. Δημοσιεύματα, λοιπόν, και επίμονες καταγγελίες είναι δύο στοιχεία τα οποία θέλω να κρατήσουμε στο περιθώριο της προσοχής μας σε όλη τη διάρκεια που μελώ, γιατί ακριβώς αποτελούν ένα μοχλό, αποτελούν έναν οδοδείκτη, ο οποίος θα μας δείξει την πορεία μας.

Στο πόρισμα τούτο ο Εισαγγελέας κ. Ντογιάκος δεν αξιολογεί ποινικά τη συμπεριφορά του συγκεκριμένου Υπουργού, εν σχέσει προς δύο θέματα, τα ασφαλιστικά ταμεία από τη μια πλευρά και το Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, ούτε κανενός άλλου. Στέκεται όμως και θεωρεί ότι υπάρχουν ενδείξεις για τέλεση αδικήματος προκειμένου για το "TRAVEL PLAN" και επίσης, για το διορισμό -αυτό αφορά τον κ. Πάγκαλο- του κ. Ψυχάρη, ως διοικητή του Αγίου Όρους.

Ας δούμε τώρα σχηματικά τι συμβαίνει. Υπάρχει ο Δημοσιογραφικός Οργανισμός Λαμπράκη στον οποίο μετέχει κατά ποσοστό περίπου 53% ο ίδιος ο κ. Λαμπράκης, ο οποίος είναι και πρόεδρος του διοικητικού συμβουλίου αυτού. Ο Οργανισμός αυτός έχει μία θυγατρική, θα τη λέγαμε, εταιρεία που έχει το τουριστικό κομμάτι. Αυτή η εταιρεία είναι το "TRAVEL PLAN", που ασχολείται με ταξίδια και τουρισμό. Από την άλλη πλευρά, ο ίδιος αυτός Δημοσιογραφικός Οργανισμός Λαμπράκη -θα το λέω Δ.Ο.Λ., το Δ.Ο.Λ δεν έχει καμία σχέση με το δόλο, είναι τα αρχικά του- μετέχει επίσης και στον "ΤΗΛΕΤΥΠΟ", μιαν άλλη

ανώνυμη εταιρεία, η οποία εκμεταλλεύεται τον τηλεοπτικό σταθμό MEGA CHANNEL. Και σ' αυτήν τη διοίκηση τα ποσοστά του κ. Λαμπράκη και του Δημοσιογραφικού Οργανισμού, δηλαδή, είναι περίπου 10% και ο ίδιος μετέχει ανελλιπώς στο συμβούλιο του "ΤΗΛΕΤΥΠΟΥ" υπό την ιδιότητα του προέδρου άλλοτε και άλλοτε του απλού μέλους του διοικητικού συμβουλίου.

Στο "TRAVEL PLAN" ανετέθη η παροχή υπηρεσιών και εισιτηρίων σε οργανισμούς είτε καθ' αυτό του δημοσίου, είτε που ελέγχονται από το δημόσιο, παραδείγματος χάρι το Υπουργείο Εξωτερικών -εδώ έχει σχέση ο κ. Πάγκαλος, είχε τότε- από την άλλη πλευρά η Ελληνική Ποδοσφαιρική Ομοσπονδία και ο ΟΤΕ.

Ας δούμε τώρα ποιο είναι το νομικό υπόστρωμα: Σας διαβάζω επί λέξει -πέντε γραμμές είναι άλλωστε- τι λέει ο ν. 2328/95 στο άρθρο 1 παράγραφος 11: "Όσοι συμμετέχουν στο μετοχικό κεφάλαιο ή τη διοίκηση εταιρείας ή ασκούν ατομική επιχείρηση που αναλαμβάνει έργα ή προμήθειες από το δημόσιο ή τα νομικά πρόσωπα του ευρύτερου δημόσιου τομέα ή συμμετέχουν σε εταιρείες που συμμετέχουν σε παρόμοιες εταιρείες, δεν μπορούν να κατέχουν ατομική επιχείρηση ή να συμμετέχουν στο μετοχικό κεφάλαιο ή στη διοίκηση εταιρείας που κατέχει άδεια τηλεοπτικού ραδιοφωνικού σταθμού ή εκδίδει ημερήσια ή εβδομαδιαία εφημερίδα πανελληνίας κυκλοφορίας ή ημερήσια ή μη ημερήσια επαρχιακή ή σε εταιρεία που συμμετέχει σε παρόμοια εταιρεία". Στα έργα ή τις προμήθειες περιλαμβάνεται και η παροχή υπηρεσιών. Παράβαση των διατάξεων της παραγράφου αυτής επιφέρει ως προς τις επιχειρήσεις που κατέχουν ραδιοφωνικό ή τηλεοπτικό σταθμό και στον οποίο ιδιοκτήτης ή μέτοχος ή μέλος της διοίκησης είναι πρόσωπο που παραβιάζει τις διατάξεις αυτές, διοικητικές κυρώσεις" και τις απαριθμεί ο νόμος, στη συνέχεια.

Εξάλλου, σύμφωνα με την παράγραφο 18 του άρθρου 1 του ίδιου πάλι νόμου, οι προϋποθέσεις και οι περιορισμοί των άρθρων 1 και 2 του νόμου αυτού πρέπει να τηρούνται διαρκώς. Το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης και ο Υπουργός Τύπου και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης μπορούν να ελέγχουν οποτεδήποτε τη συνδρομή τους, όπως και την τήρηση των ειδικότερων προϋποθέσεων και όρων της αδειάς με κάθε πρόσφορο τρόπο και κατά παρέκκλιση από τις κείμενες διατάξεις.

Κατά συνέπεια, το πόρισμα λέει ότι, με την παράλειψή του ο κύριος Υπουργός να ελέγξει τη συνδρομή και την τήρηση των όρων και των προϋποθέσεων της αδειάς του ιδιωτικού ραδιοτηλεοπτικού σταθμού της εταιρείας "ΤΗΛΕΤΥΠΟΣ", (όλα αυτά ήταν γνωστά με επίμονα δημοσιεύματα, αντίγραφα των οποίων υπάρχουν μέσα στη δικογραφία της προκαταρκτικής εξέτασης), παρέβιασε το καθήκον του.

Όστε λοιπόν το πόρισμα αποδίδει στον κ. Ρέππα το ότι παρέβιασε το καθήκον της υπηρεσίας αυτού, εκείνο δηλαδή το καθήκον που ανάγεται στην εκπλήρωση του έργου που ανατίθεται σ' αυτόν και το οποίο επιβάλλεται σ' αυτόν από τον ανωτέρω νόμο. Εν πάση περιπτώσει, το καθήκον αυτό του ελέγχου ενυπάρχει στην ίδια τη φύση της υπηρεσίας του.

Αν σ' αυτά όλα προστεθεί ότι το αδίκημα παραβάσεως του καθήκοντος τελείται και δια παραλείψεως και δεύτερον απαιτείται δόλος, αρκούντος όμως του ενδεχομένου και απαιτείται αυτή η παράβαση να έλαβε χώρα προς το σκοπό παρανόμου οφέλους είτε του δράστη είτε άλλου τρίτου -η διαπίστωση όμως και του δόλου και του σκοπού διαφεύγει της δικής μας αρμοδιότητας, γιατί δεν έχουμε το δικαίωμα ούτε να την ερευνήσουμε ούτε να την ακουμπήσουμε ούτε να τη θίξουμε και γι' αυτήν την ίδια την παράβαση, αυτό έχει κορυφαία σημασία, για την οποία μιλάμε εκ των υστέρων, το Εθνικό Ραδιοτηλεοπτικό Συμβούλιο επέβαλε χρηματικό πρόστιμο στην εταιρεία "ΤΗΛΕΤΥΠΟΣ Α.Ε." -τότε ορθώς καταλήγουμε στο ότι έχει δίκιο το εισαγγελικό πόρισμα λέγοντας ότι όχι απλώς υπάρχουν ενδείξεις, προσέξτε τη διατύπωση, αλλά ότι πιθανολογείται σοβαρά, αυτή τη φράση χρησιμοποιεί το εισαγγελικό πόρισμα, η τέλεση του αδικήματος της παραβάσεως καθήκοντος τόσο εκ μέρους του κυρίου Υπουργού, αρμοδίου τότε και τώρα, όσο και εκ μέρους των μελών.

Αυτά όσον αφορά τις υπόνοιες, τις ενδείξεις τις οποίες το πόρισμα καταλογίζει στον κ. Ρέππα και οι οποίες φαίνονται, ότι θε-

μελώνουν τη συγκεκριμένη κατηγορία για παράβαση καθήκοντος.

Ερχόμαστε τώρα στο θέμα του διορισμού του κ. Ψυχάρη ως Διοικητή του Αγίου Όρους. Τη σχετική ευθύνη το πόρισμα την αποδίδει στον τότε Υπουργό Εξωτερικών, στον κ. Πάγκαλο. Το Σεπτέμβριο του '96, για να πιάσω τα πράγματα από την αρχή, το Πάντειο Πανεπιστήμιο πρότεινε στον κ. Ψυχάρη, δημοσιογράφο, εκδότη και διευθυντή της εφημερίδας "ΤΟ ΒΗΜΑ", η οποία ανήκει στο δημοσιογραφικό οργανισμό Λαμπράκη, στον οποίο κύριος μέτοχος είναι ο ίδιος ο κ. Λαμπράκης με 53%, να διδάξει και τα δύο εξάμηνα του '96 και του '97, με σύμβαση, σύμφωνα με ένα προεδρικό διάταγμα, νομίζω το 407/80, στο τμήμα των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης αυτού.

Την επομένη ακριβώς ημέρα ο κ. Ψυχάρης αποδέχεται την πρόταση τη οποία του έγινε και καλά έκανε. Στη συνέχεια ο κ. Ψυχάρης υπογράφει δύο συμβάσεις εργασίας, την πρώτη για το διάστημα, προσέξτε την ημερομηνία, από 6.11.1996 έως 28.2.1997 και τη δεύτερη σύμβαση για το διάστημα από 1.3.1997 έως 31.8.1997.

Εξάλλου, με προεδρικό διάταγμα που εκδόθηκε στην Αθήνα στις 7.10.1996 -προσέξτε αυτήν την ημερομηνία- κατόπιν προτάσεως του κ. Πάγκαλου, ο οποίος ήταν Υπουργός Εξωτερικών τότε και δημοσιεύθηκε στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως στις 14.10.96 ο κ. Ψυχάρης διορίστηκε ως Διοικητής του Αγίου Όρους, με την ιδιότητα του πανεπιστημιακού, με σύμβαση ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου, σύμφωνα με τις διατάξεις του προεδρικού διατάγματος 407/80, στο Τμήμα Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης του Παντείου Πανεπιστημίου.

Άλλωστε, με κοινή υπουργική απόφαση, η οποία ισχύει από πολύ παλιά, μπορούν να διορίζονται στη θέση του Διοικητή του Αγίου Όρους μέλη -προσέξτε παρακαλώ τη διατύπωση- "του κυρίου ή και του βοηθητικού προσωπικού των ανωτέρων και ανωτάτων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων" και αυτής της διατάξεως έκανε χρήση ο κ. Πάγκαλος. Η επίκλησή του καθ' αυτή ήταν νόμιμη, δεν υπάρχει καμία αιτίαση σχετικά με αυτό.

Με βάση, λοιπόν, αυτά -αυτά είναι το πραγματικό υλικό, αυτό είναι το νομικό υπόστρωμα- ο Εισαγγελέας κ. Ντογιάκος στο πόρισμά του λέει ότι κατά το χρόνο κατά τον οποίο διορίστηκε ο κ. Ψυχάρης -δηλαδή τότε που δημοσιεύθηκε στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως το διάταγμα, στις 14.10.1996- δεν είχε την ιδιότητα μέλους του προσωπικού ανωτάτου εκπαιδευτικού ιδρύματος, αφού η πρώτη σύμβαση την οποία υπέγραψε με το ίδρυμα, με το Πάντειο δηλαδή Πανεπιστήμιο, έγινε μεταγενέστερα, δηλαδή στις 6.11.1996. Στις 14.10.1996 διορίστηκε ο κ. Ψυχάρης και στις 6.11.1996 άρχισε να ασκεί καθήκοντά του. Δηλαδή, υπήρχε μια διαφορά, όταν διορίστηκε δεν είχε την ιδιότητα.

Υπάρχει βεβαίως και η άποψη -υποστηρίζεται από το πόρισμα, την καταθέτω εδώ, είναι προς συζήτηση- ότι ακόμη και αν δεν υπήρχε αυτό το πρωθύτερο, δηλαδή να διοριστεί πρώτα και μετά να αποκτήσει την ιδιότητα του πανεπιστημιακού, δεν θα εθεωρείτο πανεπιστημιακός ο κ. Ψυχάρης, διότι όσοι διορίζονται με βάση το ειδικό αυτό διάταγμα το 407/80, με σχέση εργασίας ορισμένου χρόνου δεν είναι ούτε κύριο ούτε βοηθητικό προσωπικό του ανωτάτου ιδρύματος.

Αν στα ανωτέρω προσθέσει κανείς ότι: πρώτον, υπήρξαν δημοσιεύματα στον Τύπο, τα οποία χαρακτήριζαν αυτό το διορισμό ως -βάζω εισαγωγικά και μεταφέρω εδώ τον τίτλο εφημερίδος- "παροχή Σημίτη προς Λαμπράκη" -υπήρχαν δηλαδή δημοσιεύματα τέτοια- δεύτερον, ότι το έργο του Υπουργού για το διορισμό διοικητή του Αγίου Όρους ανάγεται στην εκπλήρωση των καθηκόντων του, ανάγεται δηλαδή στα ίδια τα καθήκοντα και τη φύση της υπηρεσίας του και εν πάση περιπτώσει, προκύπτει από το νόμο και αν υπολογίσει κανείς ότι απαιτείται και ε-δ-δός δόλος, αρκούντος του ενδεχομένου και χρειάζεται και ο σκοπός να περιποιήσει κανείς όφελος ή ζημία -αλλά τα δύο τελευταία δεν είναι δυνατόν να τα εξετάσουμε εμείς, διότι διαφεύγουν της δικαιοδοσίας μας- ευλόγως θα έλεγα ότι αναπόφευκτα ευστοχεί το εισαγγελικό πόρισμα, καταλήγοντας ότι "πιθανολογείται η τέλεση αξιοποιώνων πράξεων και μηνμονεύει το άρθρο 242 που αφορά την ψευδή βεβαίωση και το άρθρο 259 του Ποινικού Κώδικα που αφορά την παράβαση καθήκοντος εκ μέ-

ρους των εμπλεκέντων στη σχετική διαδικασία και κατονομάζει τον τότε Υπουργό Εξωτερικών τον κ. Θεόδωρο Πάγκαλο”.

Ας μπορούμε τώρα σε μια άλλη ενότητα επί τροχάδην, είναι η ενότητα της αντικρούσεως των επιχειρημάτων: Λένε πολλοί ότι μας οδηγείτε στην ποινικοποίηση της πολιτικής. Εγώ δεν θα σας πω τίποτε άλλο περί αυτού, αλλά θα σας διαβάσω τι είπε ο κ. Μαγκάκης -δικός σας σύντροφος, Υπουργός-, υπερασπίζοντας το 1994 την πρόταση πενήντα εννέα Βουλευτών του ΠΑΣΟΚ για σύσταση προανακριτικής επιτροπής, εναντίον του κ. Μητσοτάκη και της κας Μπακογιάννη, σχετικά με την υποκλοπή των τηλεφωνημάτων.

Ο κ. Μαγκάκης, λοιπόν -σας διαβάζω επί λέξει τα πρακτικά της συνεδρίασης στις 28.1.1994- λέει: “Εάν ακολουθηθεί αυτή η οδός που επιβάλλεται, κατά την αντίληψή μας, από το συμφέρον του τόπου και που πρέπει να κινηθεί στα πλαίσια των συνταγματικά προβλεπομένων διαδικασιών, τότε ούτε καθ’ υπόθεση δεν βρισκόμαστε μπροστά σε ποινικοποίηση της πολιτικής που αληθινά αποτελεί αρρώστια για το δημόσιο βίο μιας χώρας όταν εμφανιστεί. Εδώ δεν πρόκειται γι’ αυτό”.

“Ποινικοποίηση της πολιτικής ζωής” -λέει ο κ. Μαγκάκης- “υπάρχει όταν χρησιμοποιείται η ποινική δικαιοσύνη για την αντιμετώπιση, για να μην πω την εξόντωση του πολιτικού αντιπάλου με βάση κατασκευασμένες κατηγορίες που δεν προήλθαν από τους χώρους της δικαιοσύνης και από τις διαδικασίες της, αλλά από αυτοσχεδιασμούς θα λέγαμε στο χώρο της πολιτικής αντιπαράθεσης”.

“Επομένως” -συνεχίζει ο κ. Μαγκάκης- “δεν βρισκόμαστε προ του φαινομένου του ενδεχομένου να αρρωστήσει ξανά η πολιτική μας ζωή από τη βαριά νόσο της ποινικοποίησης της πολιτικής. Αυτό έχω την εντύπωση ότι η συντριπτική μας Πλειοψηφία ή θα έλεγα όλοι δεν το θέλαμε. Εδώ βρισκόμαστε προ του αντιστροφού φαινομένου, προ της ανάγκης να αποδοθεί δικαιοσύνη και να προστατευτεί έτσι ο δημόσιος βίος της χώρας σε τέτοιες περιπτώσεις”.

Και συνεχίζει ο κ. Μαγκάκης υπερμαχόμενος αυτής της ιστορίας και στο τέλος ακολουθούν χειροκροτήματα -έτσι καταγράφουν τα Πρακτικά- από το ΠΑΣΟΚ.

Δεν ξέρω άραγε, θα ακολουθήσουν χειροκροτήματα και για μένα, που επικαλέσθηκα τα όσα ο κ. Μαγκάκης τότε, από τη αντίθετη θέση, ισχυριζόταν;

Ο χρόνος δεν με παίρνει να αντικρούσω -πιστεύω, αν έχω δευτερολογία, θα το κάνω- τα υπόλοιπα επιχειρήματα τα οποία είτε ακούστηκαν είτε θα ακουστούν στην Αίθουσα αυτή.

Εκείνο που έχω να σας πω είναι ότι είναι ανάγκη να παραμερίσουμε την οποιαδήποτε κομματική μας εμπάθεια. Είναι ανάγκη να δούμε το θέμα ως στοιχείο το οποίο θα ανεβάσει το κύρος του πολιτικού κόσμου. Είναι ανάγκη να προχωρήσουμε μόνο στο σημείο, και να σταθούμε σ’ αυτό, της διαπιστώσεως της υπέρθεσης υπονομιών για την τέλεση του αδικήματος.

Η Νέα Δημοκρατία πιστεύει ότι η πρόταση αυτή και βάσιμη είναι και θεσμική θωράκιση έχει και συμβάλλει στην άνοδο του κύρους του Κοινοβουλίου και των θεσμών.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κ. Ιωαννίδης έχει το λόγο.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εξεπλάγην όταν πληροφορήθηκα -δεν τον είχα ακούσει από την αρχή της ομιλίας του- αυτό που ανέπτυξε ο κύριος συνάδελφος και στη συνέχεια, όταν παρακολούθησα το υπόλοιπο της ομιλίας του ξαναείπε περίπου ότι η αρμοδιότητα που έχουμε εμείς είναι διαβιβαστική και τυπική και άπαξ και ήρθε ένα πόρισμα -θα την πω πολλές φορές τη λέξη, γιατί είναι παράνομο το πόρισμα- και γιατί πράγματι πρέπει να ερευνήσουμε αν υπάρχει παράβαση καθήκοντος όχι των δύο κατηγορουμένων Υπουργών, αλλά του κ. Ντογιάκου...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Άσχημα αρχίζετε.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Και θα έρθω ευθύς αμέσως να σας πω τι ισχύει, κατά το Σύνταγμα και τους νόμους αυτού του κράτους, τους οποίους αγνόησε παντελώς ο εισηγητής της Μειοψηφίας.

Κατ’ αρχήν υπάρχει μία γνωμοδότηση του Εισαγγελέως του

Αρείου Πάγου, Τζαβούλη του έτους 1980. Τίποτα δεν έχει αλλάξει, γιατί το άρθρο 86 του Συντάγματος είναι το ίδιο και ο νέος περί ευθύνης Υπουργών νόμος δεν έχει μεταβάλει σε τίποτα κατά τα σημεία που θίγει ο Τζαβούλης στο δημοσίευσμά του στα “ΠΟΙΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ” τα θέματα περί ευθύνης Υπουργών.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ: Τον είχαν όμως για χουντικό για μία δεκαετία.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Λέει, λοιπόν, ο αείμνηστος Τζαβούλης ότι ο πολίτης δεν δύναται να υποβάλει μήνυση με έγκληση προς τον εισαγγελέα, αλλά αναφορά προς τη Βουλή. Μηνύσεις ή εγκλήσεις τίθενται στο αρχείο, εάν δεν έχει ασκηθεί δίωξη. Εάν δε έχει ασκηθεί δίωξη δέον να εισαχθεί η υπόθεση στο δικαστικό συμβούλιο. Προς τη Βουλή δεν διαβιβάζονται οι μηνύσεις-εγκλήσεις ούτε το τυχόν συλλεγόν ανακριτικό υλικό. Λέει ακόμα ο Τζαβούλης, ότι δεν καθιερύθη μόνο ειδικό δικαστήριο για την εκδίκαση των αδικημάτων των Υπουργών, αλλά όπως προκύπτει και από τα Πρακτικά της Επιτροπής του Συντάγματος του 1975 και μάλιστα με παρεμβολή του Δημήτρη Τσάτσου, ότι οι κρίσεις των διατελούντων ή διατελεσάντων μελών της Κυβερνήσεως και Υπουργών ως προς τας εν τη εκτέλεσει των καθηκόντων των πράξεων αυτών πρέπει να είναι κρίση πολιτική. Ετονίσθη στην επιτροπή ότι η Βουλή κρίνοντας πράξεις ταύτας των ως άνω προσώπων ουχί αποκλειστικώς με νομικά, αλλά κυρίως με πολιτικά κριτήρια. Αλλά αυτά δεν είναι τα πιο σημαντικά.

Τα πιο σημαντικά απ’ όσα λέει ο αείμνηστος Τζαβούλης είναι τα εξής: Δέχεται ότι μόνον η Βουλή μπορεί να κινήσει δίωξη, ότι ο εισαγγελέας δεν μπορεί να κάνει καμία προανακριτική πράξη, ότι αν κατατεθεί μήνυση -και επειδή είδα ότι κατατέθη πρόσφατα μία μήνυση, από κάποιον Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας- προειδοποιούμε τον όποιον εισαγγελέα παραλάβει ότι δεν μπορεί να κάνει απολύτως καμία κίνηση.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Προκαταρκτική.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Ούτε προκαταρκτική. Θα έλθω σ’ αυτό.

Και μια και με προκαταλαμβάνετε να σας πω επίσης ότι με τη νέα διάταξη του Συντάγματος...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριε συνάδελφε, με συγχωρείτε.

Παρακαλώ τους κυρίους συναδέλφους να μη διακόπτουν για να μην έχουμε στη συνέχεια προβλήματα με το χρόνο. Σας παρακαλώ πάρα πολύ και σεις, κύριε Ιωαννίδη αν θέλετε, περιορίστε στο υλικό σας, γιατί προβλέπω ότι θα φθάσουμε στο χρόνο που θα πρέπει να σταματήσετε και δεν θα έχετε προλάβει να πείτε αυτά που θέλετε.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Σύμφωνοι, κύριε Πρόεδρε, αλλά με διέκοψαν οι κύριοι συνάδελφοι, με διακόψατε τώρα και σεις.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Για να μη σας διακόπτουν το λέω αυτό. Εγώ δεν σας αδικώ. Δεν αδικώ κανέναν.

Συνεχίστε παρακαλώ.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Παρακαλώ μόνο να μου κρατηθεί ο χρόνος, κύριε Πρόεδρε.

“Ούτω, της κατά τα ανωτέρω προτάσεως κατηγορίας υπό δεκαπέντε Βουλευτών ούσης κατά το ισχύον δίκαιον της μόνης αφορμής, εξ ής η Βουλή δύναται να συζήτηση και αποφασίση περί της κινήσεως ή μη της διαδικασίας προς εφαρμογήν του νόμου περί ευθύνης των διατελούντων ή διατελεσάντων μελών της κυβερνήσεως και Υφυπουργών, πρόδωλον τυγχάνει ότι μήνυσις ή έγκλησις ιδιώτου υποβαλλομένη προς τον εισαγγελέα, δεν αποτελεί τοιαύτην αφορμήν. Εάν υπάρχουν μέμψεις πολιτών” -διδάσκει ο Κυριακός- “αυταί δέον να υποβάλλωνται εις την Βουλήν”.

Παρακάτω: “Ο δε Εισαγγελέας λαμβάνων παρά ταύτα τοιαύτην μήνυσιν ή έγκλησιν, δεν δύναται, εν όψει όλων των προεκτεθέντων, να συνεχίση την αντισυνταγματικήν τακτικήν του μηνυτού ή εγκαλούντος και διαβιβάσιν την μήνυσιν ή έγκλησιν εις την Βουλήν ή τον Πρόεδρον αυτής, αλλά μη δυνάμενος να ενεργήσῃ και άλλο τι, πειθόμενος δε ότι η μήνυσις ή έγκλησις αφορά εις πράξεις εμπίπτουσας εις τον νόμον περί ευθύνης των διατελεσάντων ή διατελούντων μελών της Κυβερνήσεως και Υφυπουργών, δέον όπως θέσῃ την τοιαύτην μήνυσιν ή έγκλησιν, άνευ ετέρας διατυπώσεως, εις το αρχείον. Καθ’ όσον γνωρίζο-

μεν, σύμφωνα προς ταύτα άποψις εξεφράσθη και δια των υπ' αριθμ.35998/57 και 101503/68 εγγράφων των τότε Υπουργών Δικαιοσύνης προς τον Εισαγγελέα Εφετών Αθηνών, καθώς και σειρά αποφάσεων και παραγγελιών του Εισαγγελέως των εν Αθήναις Εφετών προς τον Εισαγγελέα Πλημ/κών Αθηνών, άτινα έγγραφα και παραγγελία αφεώρων εις τοιαύτας υποθέσεις, ενώ επί άλλων τοιούτων υποθέσεων περί των τάδε έγγραφον του Προέδρου της Βουλής προς το Υπουργείον της Δικαιοσύνης, αι σχετικά μηνύσεις και εγκλήσεις είχαν ιεραρχικώς διαβιβασθή εις την Βουλήν καθ' ημάς εσφαλμένως, επεστράφησαν δε τη εγκρίσει της Βουλής δια του Υπουργείου Δικαιοσύνης εις τον υποβαλλόντα εισαγγελέα".

Θα καταθέσω στα Πρακτικά την γνωμοδότηση του εισαγγελέως όπου έχει και πολλά άλλα ενδιαφέροντα σημεία. Αλλά θέλω ευθύς εξ αρχής να ξεκαθαρίσουμε ένα θέμα. Ούτε ο ομιλών ούτε κανείς ελπίζω απ' αυτήν την Αίθουσα και από την παράταξή μας οπωσδήποτε, δεν θα ήθελε να υποστηρίξει ότι εάν κάποιος Υπουργός έχει πράγματι ποινικές ευθύνες, δεν θα πρέπει να αναζητηθούν. Το θέμα όμως είναι η νομιμότητα της διαδικασίας και ο τρόπος με τον οποίον κινούνται τα πράγματα μερικές φορές, που σίγουρα δεν είναι ο σωστός και είναι και ύποπτος.

(Στο σημείο αυτό ο κ. Φοίβος Ιωαννίδης καταθέτει στα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα τα οποία βρίσκονται στο Αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Θα έλθω δε ευθύς αμέσως να σας προσθέσω ότι κατά το Σύνταγμα που αναθεωρούμε, το σχετικό άρθρο προβλέπει και ρητά ότι απαγορεύεται και η προκαταρκτική εξέταση. Και σωστά περιλαμβάνει ρητά την απαγόρευση της προκαταρκτικής εξέτασης. Και εν πάση περιπτώσει, σκεφθείτε τι θα γίνει όταν θα ισχύσει η σχετική διάταξη του Συντάγματος, αν υποθεθεί ότι θα επρόκειτο να έχουμε κάποια δυσμενή απόφαση από τη Βουλή στο συγκεκριμένο θέμα, οπότεν βεβαίως θα ισχύει η διάταξη του Συντάγματος. Η προκαταρκτική εξέταση και ρητά θα έχει απαγορευθεί, παρ' όλο που ήδη είναι σύμφωνα με τη νομολογία απαράδεκτη εις ό,τι αφορά την ευθύνη των Υπουργών. Γι' αυτό δεν επιτρέπεται καμία απολύτως ενέργεια από τον εισαγγελέα.

Αναφέρεται δε και σε σειρά αποφάσεων ο αείμνηστος Τζαβούλης της τότε Βουλής, που ο τότε Πρόεδρος της Βουλής, έστειλε πίσω στο Υπουργείο Δικαιοσύνης ως απαράδεκτες τις σχετικές εισαγγελικές προτάσεις.

Τώρα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εδώ έχουμε πολύ περιέργεια πράγματα. Κατ' αρχήν, η λέξη "πόρισμα" δεν υπάρχει στον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. Είναι μια εισαγγελική αυθαιρεσία το πρώτον γενομένη υπό του κ.Κουβέλη εις την υπόθεσιν Κοσκωτά. Επ' αυτού, τόσον ο Εισαγγελεύς Εφετών κ.Ζορμπάς, όσον και ο Καθηγητής κ. Κωνσταντινίδης έχουν γράψει στα "ΠΟΙΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ" και έχουν δημοσιευθεί οι απόψεις τους.

Ας μου επιτρέψετε δε να πω ότι έχει γράψει και ένα άρθρο, στην "ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ", στις 26.5.99 ο γιός μου -νομικός και αυτός- που αναφέρεται σ' αυτό το θέμα εξ αφορμής του πορίσματος Οτσαλάν, όπου μάλιστα δεν έκαναν απλώς πόρισμα που δεν δικαιούνται να κάνουν, αλλά συνέπραξαν τρεις εισαγγελείς εν συμβουλίω, ενώ δεν υπάρχει καμία τέτοια δυνατότητα και απεφάνθησαν. Και παρά το ότι αυτό ήταν εντελώς παράλογο, πέρασε έτσι πάλι, παρά τις σχετικές αναφορές άλλων επισημώνων.

Λοιπόν, ο μεν Εισαγγελεύς Ζορμπάς λέει, αναφερόμενος στο σχετικό πόρισμα Κουβέλη: "επί υποθέσεως σχετικώς με την πράξη αυτή στο υπό του ιδίου συνταγέν "πόρισμα περί της ενεργηθείσης προκαταρκτικής εξετάσεως, η έκδοση του οποίου πορίσματος, δεν προβλέπεται πάντως στο στάδιο της πολιτικής προκαταρκτικής εξετάσεως υπό την ισχύουσα ποινική δικονομία". Και στον τόμο ΝΑ των "ΠΟΙΝΙΚΩΝ ΧΡΟΝΙΚΩΝ", ο καθηγητής Κωνσταντινίδης επανέρχεται στο ίδιο θέμα και διατυπώνει βεβαίως την άποψη ότι οι εισαγγελείς δεν δικαιούνται να εκδίδουν πορίσματα.

Προσέξτε, κύριοι συνάδελφοι, το πόρισμα και βέβαια ως έννοια ενέχει στοιχεία απόφασης. Ο εισαγγελεύς δεν δικαιούται να αποφαινεται. Ο εισαγγελεύς, κατά τη δικονομία, δυο πράγματα μπορεί να κάνει. Μετά από την διενέργεια προκαταρκτικής

εξέτασης ή θα ασκήσει δίωξη ή θα θέσει την υπόθεση στο αρχείο και θα ενημερώσει τον εισαγγελέα των εφετών. Όταν όμως πρόκειται για πολιτικούς, τότε το πράγμα έχει ακόμη μεγαλύτερη σημασία. Γιατί ξέρετε, εκτός των άλλων, ποιο είναι το μέγα κακό των πορισμάτων, τα οποία είναι βεβαίως και αντίθετα προς τη σύμβαση της Ρώμης και προς τη δίκαιη δίκη; Ότι δεν έχει κανένα δικαίωμα ο αναφερόμενος σ' αυτό, δεν έχει καμία δυνατότητα νέας κρίσεως και παραμένει ισοβίως με το όποιο στίγμα του αποδίδουν τα πορίσματα αυτά, χωρίς να έχει καμία δυνατότητα αμύνης. Και βεβαίως όλα αυτά τα πορίσματα, ιδίως όταν αναφέρονται σε πολιτικούς, παίρνουν ευρύτατη δημοσιότητα.

Ποιός, λοιπόν, έχει κάνει παράβαση καθήκοντος; Οι δυο Υπουργοί ή ο κ. Ντογιάκος, ο οποίος ακούστε κάτι άλλο: Η φασαρία για το διορισμό Ψυχάρη, ας πούμε, έγινε το 1996. Πως τη θυμήθηκε το 1999; Διάβασε λέει το περιοδικό "CRASH". Δεν ξέρω πόσες φορές έχει διαβάσει το "CRASH" και τον Τύπο, τον "ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΤΥΠΟ" υποθέτω. Και εκεί είχαν τεθεί κάποια ερωτήματα. Και για να διερευνήσει τα ερωτήματα αυτά, διενήργησε προκαταρκτική εξέταση που δεν τη δικαιούται. Διότι ομοιογεί ο ίδιος στο εισαγωγικό του σημείωμά του πορίσματος, τα εξής: "Από τα δημοσιεύματα που επισυνάπτονται στη δικογραφία, η οποία έχει σχηματιστεί, προκύπτει ότι επί μακρόν γίνονται επίμονες καταγγελίες τόσο εκ μέρους εκπροσώπων του πολιτικού κόσμου, όσο και εκ μέρους δημοσιογράφων για ύπαρξη αθέμιτων σχέσεων μεταξύ πολιτικών και επιχειρηματιών με επίκεντρο τον Δημοσιογραφικό Οργανισμό Λαμπράκη και διάφορους κυβερνητικούς παράγοντες. Αρχίζει δηλαδή η προκαταρκτική εξέταση ενώ είναι απολύτως απαγορευμένη. Και ψάχνει να βρει αν υπάρχει αδικήμα. Και ξέρετε μέχρι που έψαχνε; Έψαχνε μέχρι τις χρηματοδοτήσεις του Μεγάρου Μουσικής. Μέχρι το 1975 έχει η δικογραφία τις άδειες ανεγέρσεως, όλες με αποφάσεις του Κωνσταντίνου Καραμανλή και μεταγενέστερες του κ. Μητσοτάκη. Χρηματοδότηση με υπογραφές της κας Μπακογιάννη και του κ. Μάνου. Όλα αυτά είναι στη δικογραφία. Και έψαχνε να βρει ευθύνες των εν ενεργεία Υπουργών. Και βεβαίως απεδείχθη -και δεν υπάρχει κατηγορία γι' αυτό- ότι όλα αυτά ήταν άψογα. Και πολύ καλώς έκανε, λέω εγώ και ο Κωνσταντίνος Καραμανλής και ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης και ο Ανδρέας Παπανδρόπου και όλες οι κυβερνήσεις και χρηματοδοτούν αυτό το λαμπρό πολιτιστικό θεσμό που έχουμε στη χώρα μας.

Κοιτάξτε, εγώ δεν έχω καμία σχέση ούτε με ΔΟΛ ούτε με Λαμπράκη ούτε με κανένα Λαμπράκη ούτε με κανέναν εκδότη.

Το μεν Ψυχάρη τον έχω δει μια φορά στη ζωή μου ή δύο όταν ήμουν νέος και είχα και εγώ και αυτός ακόμα μαλλιά, το δε Χρήστο Λαμπράκη νομίζω ότι τον έχω δει άλλη μια φορά στη ζωή μου πριν από είκοσι χρόνια.

Ακούστε, όμως, κάτι: Μπορεί κανείς να αρνηθεί το έργο που γίνεται από το Ίδρυμα Φίλων της Μουσικής και το Μέγαρο Μουσικής; Μπορεί να έχει αντιρρήσεις καλλιτεχνικής, αν θέλετε, φύσεως. Μπορεί να θεωρεί ότι θα έπρεπε να υπάρχουν και άλλα τέτοια ιδρύματα. Μπορεί, όμως, κανείς να αρνηθεί την ποιότητα της προσφοράς του Μεγάρου Μουσικής ή μπορεί να θεωρήσει κανείς ότι ο κ. Λαμπράκης ασχολείται με το Μέγαρο Μουσικής για να έχει ίδιον όφελος;

Έρχομαι τώρα στο θέμα που ανέκυψε με τον Ψυχάρη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατ' αρχήν επ' αυτού έγινε επίκαιρη ερώτηση και απάντησε ο αρμόδιος Υπουργός στη Βουλή. Και παρενέβη και ο κ. Μητσοτάκης παραδεχθείς τότε -υπάρχουν τα Πρακτικά της Βουλής- ότι και αυτός όρισε τον κ. Λούλη με βάση την ίδια υπουργική απόφαση, με την οποία βεβαίως -και εάν θέλετε χωρίς εξουσιοδότηση έχει εκδοθεί- διορίστηκαν έξι ή επτά διοικητές του Αγίου Όρους. Και προέβλεπε κάποια προσόντα, διαφορετικά ανά εποχές. Και κάθε τόσο διευρύνονταν τα προσόντα προφανώς για να καλύψουν ανάγκες που έχει το Άγιο Όρος.

Να σημειώσω ότι το Άγιο Όρος δεν είναι μία μικρή υπόθεση. Γνωρίζετε το ιδιαίτερο καθεστώς που έχει. Να σημειώσω, επίσης, ότι λόγω για το Άγιο Όρος έχει το Πατριαρχείο, έχει και η Εκκλησία της Ελλάδος. Λόγο επίσημο ή ανεπίσημο, δεν έχει σημασία. Αλλά και επίσημο, θα έλεγα. Άλλωστε, στην προσφυγή που ησκήθη στο Συμβούλιο της Επικρατείας, παρενέβη το Οι-

κουμενικό Πατριαρχείο και η Ιερά Κοινότητα του Αγίου Όρους υπέρ του κ. Ψυχάρη, είτε σας αρέσει είτε δεν σας αρέσει, διότι τον θεωρεί επιτυχημένο διοικητή.

Και ξέρετε και κάτι άλλο; Ανάμεσα στους δικηγόρους ήταν και ο κ. Παυλόπουλος. Ο κ. Παυλόπουλος, όπως προκύπτει από τη σχετική απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας, υπήρξε συνήγορος του Οικουμενικού Πατριαρχείου στην υπόθεση. Δεν τον κατηγορώ, απλώς σας το λέω γιατί βλέπω ότι έχει υπογράψει την πρότασή σας.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ: Κακό είναι;

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Ναι, αλλά έρχεστε τώρα και κατηγορείτε τον Υπουργό, διότι πήρε μια απόφαση και διόρισε κάποιον για τον οποίο έχει εκδηλώσει τόσο ενδιαφέρον και το Οικουμενικό Πατριαρχείο και πολλοί άλλοι παράγοντες εκκλησιαστικοί.

Δεν μου λέτε, ποιο είναι το καθήκον του Υπουργού των Εξωτερικών; Είναι τάχα μου η τυπική προσήλωση; Ποιο είναι το πραγματικό καθήκον του; Μήπως είναι η εξεύρεση του κατάλληλου προσώπου, κατά την κρίση του, για τη λεπτή αυτή αποστολή; Διότι αυτό το είπε και ο κ. Μητσοτάκης κατά τη συζήτηση της σχετικής επίκαιρης ερωτήσεως. Διότι και ο κ. Λούλης δεν είχε κανένα προσόν.

Πέραν, όμως, αυτού, δεν εγνώριζε ο κ. Νοτιάκος ότι τώρα έχει γίνει νόμος που δεν χρειάζεται ως προσόν αυτό που αμφισβητείται εάν είχε ο Ψυχάρης, παρά το ότι έδινε όντως στην Πάντειο Σχολή; Και υπάρχει η σχετική αλληλογραφία. Θα τα πούν, όμως, άλλοι συνάδελφοι, γιατί δεν έχω χρόνο να ασχοληθώ με όλα. Δεν γνώριζε ότι ο νέος νόμος ουσιαστικά...

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ: Τι σημασία έχει αυτό τώρα;

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Τι σημασία έχει; Να σας διαβάσω, λοιπόν, την άποψη της κ. Μπενάκη επί αυτού, γραμμένη βέβαια σε ανύποπτο χρόνο, το 1975.

Η κ. Μπενάκη, λοιπόν, ορθώς κατά τη γνώμη μου, εγώ θεωρώ την κ. Μπενάκη εξαίρετο επιστήμονα στο Ποινικό Δίκαιο...

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Σας παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι. Δεν ήξερε ο κ. Νοτιάκος ότι αφού υπάρχει νόμος, μεταγενέστερος έστω, ο οποίος όμως...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ: Δεν έχουν σχέση με το α-ξιόπιστο αυτά.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Όχι; Σας διαβάζω, λοιπόν...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριοι συνάδελφοι, μη διακόπτετε, σας παρακαλώ. Σας παρακάλεσα επανειλημμένως να μη διακόπτετε γιατί θα τελειώσουν τα είκοσι λεπτά, δεν θα τελειώνει και θα λέτε γιατί τον αφήνω να μιλάει παραπάνω. Σας παρακαλώ!

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ: Δώστε του λίγο χρόνο παραπάνω.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Σας παρακαλώ! Κάντε μου τη χάρη κάποτε!

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Ο Καθηγητής Μαγκάκης στο σύγγραμμά του το σχετικό αναφέρει ότι "όπου ομιλεί το άρθρο 2 του Ποινικού Κώδικα για νόμο, αναφέρεται στο συνολικό νομικό καθεστώς που διέπει ορισμένη πράξη και αυτό εννοεί ως νόμο η διάταξη του άρθρου 2 του Ποινικού Κώδικα κλπ. Βλέπε Άννα Ψαρούδα-Μπενάκη, η εσχάτη προδοσία, το Δ' Ψήφισμα κλπ.

Εγώ ανέτρεξα και διάβασα την άποψή σας, αυτή είναι η άποψή σας. Όλα τα νομικά, αν θέλετε, μπορεί να έχουν και αντίλογο.

Να έλθω όμως στο θέμα που μας αφορά: Κατ' αρχήν μου κάνει κατάπληξη ότι δήθεν υπάρχει παράβαση του άρθρου 242. Ποια παράβαση του άρθρου 242; Πού είναι οι ψευδείς βεβαιώσεις; Ένας Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας με ρώτησε χθες: "Είδες πουθενά το άρθρο 242; Είδες πουθενά ψευδή βεβαιώση;" Πώς μήτε αυτό; Δεν έχω χρόνο να το αναλύσω περισσότερο. Άλλοι συνάδελφοι θα τα πούνε. Συνεχίζω.

Θα αναφερθώ στην κατηγορία κατά του κ. Ρέππα. Κατ' αρχήν υπάρχει πληθώρα εγγράφων που αποδεικνύουν την ιδιαίτερη επιμέλεια του κ. Ρέππα στο να λειτουργήσει όπως πρέπει να λειτουργήσει το Ραδιοηλεκτρικό Συμβούλιο, το οποίο έχει την ευθύνη. Τα έγγραφα θα τα καταθέσει ο ίδιος. Θα κάνει ο ίδιος το ιστορικό ελπίζω που το ξέρει καλύτερα απ' όλους. Εγώ δεν προ-

λαβαίνω να το αναπτύξω. Αλλά είναι βέβαιο ότι δεν έχει και δεν θα μπορούσε να έχει καμία ευθύνη για παράβαση καθήκοντος για πολλούς λόγους:

Πρώτον, διότι δεν είχε την αρμοδιότητα αυτός. Την αρμοδιότητα την έχει το Ραδιοηλεκτρικό Συμβούλιο. Εσείς επικαλείσθε το Ραδιοηλεκτρικό Συμβούλιο στην πρότασή σας, ενώ ο Νοτιάκος λέει να παραπεμφθεί και το Ραδιοηλεκτρικό Συμβούλιο. Εσείς αντλείτε επιχείρημα από την απόφαση του Ραδιοηλεκτρικού Συμβουλίου για να κατηγορήσετε τον Υπουργό.

Το Ραδιοηλεκτρικό Συμβούλιο έβγαλε την απόφασή του, έβγαλε και ο Υπουργός την απόφασή του. Αλλά ο Υπουργός δεν μπορεί να βγάλει απόφαση πριν αποφασίσει το Ραδιοηλεκτρικό Συμβούλιο που έχει την αποκλειστική αρμοδιότητα. Ο Υπουργός απλώς επικυρώνει την απόφαση του Ραδιοηλεκτρικού Συμβουλίου.

Η παράβαση καθήκοντος είναι ένα ιδιόμορφο αδίκημα. Θα σας τα πούνε οι άλλοι συνάδελφοι, αν προλάβουν και αυτοί. Ένα έχω να σας πω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας: Αστοχήσατε και πάλι. Και πρέπει επίσης να προσθέσω ότι όχι μόνο δεν προστατεύετε το κύρος του πολιτικού κόσμου υπέρ του οποίου υποτίθεται ότι κόπτεσθε, αλλά κάνετε ακριβώς το αντίθετο. Διότι η ratio της διάταξης -και αυτά τα λένε όλοι οι συνταγματολόγοι- του νόμου περί ευθύνης Υπουργών είναι η εξής: Ακόμη και εκεί όπου υπάρχουν ατράνταχτα στοιχεία η Βουλή μπορεί με απόφασή της να μην ασκήσει δίωξη. Διότι η Βουλή είναι πολιτικό σώμα και αυτός είναι ο ρόλος της.

Όταν εσείς εκεί που δεν υπάρχει κανένα στοιχείο έρχεστε και επικαλείσθε το παράνομο εισαγγελικό πόρισμα που διενήργησε ο εισαγγελέας αναρθοδόξως, ή μάλλον την προκαταρκτική εξέταση που κατέληξε στο παράνομο πόρισμα. Διότι πόρισμα δεν προβλέπεται από πουθενά...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κλείστε, κύριε Ιωαννίδη.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

... για να θεμελιώσετε την κατηγορία κατά δύο Υπουργών, τότε μπορώ να πω ότι όχι μόνο σφάλλετε, αλλά προσφέρετε κακήν υπηρεσία και σ' αυτό που ούτως ή άλλως θα έπρεπε να είναι καθήκον όλων μας, να προστατέψουμε δηλαδή τον πολιτικό κόσμο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Αφήστε μας να κάνουμε τη δουλειά μας. Εσείς θα μας πείτε πώς θα κάνουμε τη δουλειά μας;

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Εγώ θα πω τη γνώμη μου για τη δουλειά σας. Και θα πω επίσης ότι ενώ σύμφωνα με τον Κανονισμό της Βουλής το 1/10, δηλαδή τριάντα Βουλευτές, επαρκούν για να υπογραφεί μια πρόταση εσείς σπεύσατε να αυτοδεσμευτείτε -το έχετε κάνει και στο παρελθόν- να υπογράψετε όλοι, δηλαδή να υποδηλώσετε ότι ομοφώνως όχι ως ελεύθεροι άνθρωποι, αλλά προκατειλημμένοι θα κρίνετε αφού ακούσετε τις εισηγήσεις.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Εντάξει, κύριε συνάδελφε. Θα παρεξηγηθώ. Υπάρχει ειδικός λόγος. Θα θεωρήσουν ότι χαρίζομαι σε σας. Πρέπει, λοιπόν, από εσάς να αφαιρώ χρόνο παρά να προσθέτω.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ξέρω ότι ο Κανονισμός δεν αφήνει πολλά περιθώρια, αλλά εν πάση περιπτώσει να έχουμε δυνατότητα δευτερολογίας γιατί δεν προλάβαμε να πούμε τίποτα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κ. Σκυλλάκος έχει το λόγο.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κύριοι συνάδελφοι, το θέμα που συζητάμε σήμερα εντάσσεται μέσα σε μια γενικότερη συζήτηση ιδιαίτερα έντονη τον τελευταίο καιρό γύρω από τη διαπλοκή. Θα επαναλάβω ορισμένα γνωστά πράγματα όσον αφορά στο Κομμουνιστικό Κόμμα της Ελλάδας.

Εμείς θεωρούμε ότι η διαπλοκή -και ρίχνουμε το βάρος στην ευρύτερη έννοιά της- έτσι κι αλλιώς υπήρχε και θα υπάρχει. Κυρίως πρέπει να ερευνούμε και ο κόσμος να βλέπει τις διαπλοκές και την εξυπηρέτηση τελικά των συγκεκριμένων συμφερόντων όπως γίνεται μέσα από τη συνολική λειτουργία του Κοινο-

βουλίου.

Και αυτό με βάση τι νόμους ψηφίζουμε και τι προεδρικά διατάγματα ή υπουργικές αποφάσεις εκδίδονται. Να ερευνά δηλαδή ο λαός πίσω από οποιοδήποτε νόμο ή απόφαση ποιος κερδίζει και ποιος χάνει. Όταν κερδίζουν οι λίγοι και χάνουν οι πολλοί είναι η διαπλοκή με την οποία πρέπει να απασχολούμαστε περισσότερο. Αυτό, όμως δε σημαίνει ότι δεν μας απασχολούν και τα προβλήματα της συγκεκριμένης διαπλοκής όταν προκύπτουν συγκεκριμένα ζητήματα. Ιδιαίτερα στις σχέσεις Κυβέρνησης με τα Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης είναι δεδομένη η διαπλοκή. Θα αναφέρω ορισμένα παραδείγματα:

Οι περισσότεροι καναλάρχες και αυτοί που είναι ιδιοκτήτες Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης, έχουν και άλλες επιχειρηματικές δραστηριότητες και θέλουν μεγαλύτερο κομμάτι από το μοίρασμα της πίτας, όπως δημοσίων έργων, προμηθειών κλπ. Αυτό είναι γνωστό. Και η Κυβέρνηση παίζει καλά το ρόλο της σ' αυτό το μοίρασμα της πίτας.

Δεύτερο ζήτημα: Υπάρχουν τεράστια ποσά που τα οφείλουν είτε στην εφορία είτε ως εργοδοτικές εισφορές. Είναι προκλητικές και σκανδαλώδεις οι ρυθμίσεις που γίνονται προς τα συγκεκριμένα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης.

Τρίτο ζήτημα: Υπάρχει ένας νόμος -δεν συμφωνήσαμε με το νόμο- ο οποίος δεν εφαρμόζεται και αυτός. Είναι σε εκκρεμότητα άδειες. Προεκλογικά δε δόθηκαν άδειες, ενώ υπήρχε απόφαση του Ραδιοτηλεοπτικού Συμβουλίου. Κρατήθηκαν για να υπάρχει ομηρία.

Όλη αυτή η τακτική από τη πλευρά της Κυβέρνησης αποτελεί ένα μεγάλο σκάνδαλο για να υπάρχει έλεγχος και επιρροή στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, πέρα από τα κρατικά που τα χειρίζεται κατά βούληση.

Αυτά θα μου πείτε ότι είναι γνωστά, όπως είναι γνωστό και το ότι η Κυβέρνηση, όταν δεν είναι αρεστές οι αποφάσεις του Ραδιοτηλεοπτικού Συμβουλίου, εξωθεί τα πράγματα σε παραιτήσεις. Και έχουμε επανειλημμένες παραιτήσεις. Προβλήματα τέτοιου είδους έχουμε και με το σημερινό Ραδιοτηλεοπτικό Συμβούλιο και με τη συμπεριφορά της Κυβέρνησης και ιδιαίτερα του Υπουργείου Τύπου απέναντι στο Ραδιοτηλεοπτικό Συμβούλιο. Θα σας πω παρακάτω τι συμβαίνει.

Έρχομαι στο συγκεκριμένο θέμα που συζητάμε. Κατ' αρχήν υπάρχει μια εκτίμηση. Τα ζητήματα που τίθενται από το πόρισμα Ντογιάκου είναι παρονυχίδες σε σχέση με το σύνολο της διαπλοκής. Παρ' όλα αυτά είμαστε υποχρεωμένοι να τοποθετηθούμε απέναντι σ' αυτό το πόρισμα.

Το επιχείρημα του εισηγητή της Πλειοψηφίας είναι ότι δεν επιτρέπεται προκαταρκτική εξέταση, άρα είναι παράνομος ο κ. Ντογιάκος.

Εμείς είμαστε απ' αυτούς που υπερασπιζόμαστε την αсуλία των Βουλευτών και καταφερόμαστε κατά του Υπουργού Δικαιοσύνης του ΠΑ.ΣΟ.Κ. του κ. Γιαννόπουλου, όταν έστειλε μια εγκύκλιο στους εισαγγελείς με την οποία ζητούσε να γίνεται προκαταρκτική εξέταση. Αυτά έκανε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δια του Υπουργού Δικαιοσύνης εκείνη την περίοδο. Τώρα είσθε κατά της προκαταρκτικής εξέτασης. Ανάλογα, όπως σας συμφέρει.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Όχι, με συγχωρείτε. Άλλο είναι.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Δεν είναι άλλο. Είναι η ίδια αρχή.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Εγώ έχω την ίδια άποψη με σας.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Δεν μπορούμε για τους Βουλευτές να λέμε ότι επιτρέπεται η προκαταρκτική εξέταση και επιβάλλεται, όπως λέει ο Υπουργός Δικαιοσύνης, και μετά όταν η προκαταρκτική εξέταση αφορά άλλα ζητήματα να είμαστε κατά.

Εν πάση περιπτώσει, εγώ δε βλέπω ότι έγινε προκαταρκτική εξέταση για να ερευνηθούν οι ευθύνες των Υπουργών. Ξέρω ότι υπήρχαν δημοσιεύματα και ότι ασχολήθηκε ο εισαγγελέας. Τουλάχιστον αυτό προκύπτει από το πόρισμα.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Το λέει ο ίδιος.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Ασχολήθηκε για να διερευνήσει τα ασυμβίβαστα ή παρανομίες, ανεξαρτήτως αν υπάρχουν ευθύνες Υπουργών και προέκυψαν στην πορεία και ζητήματα ευθύνων. Το άρθρο του Συντάγματος που αναφέρετε, είναι καινούρια τοποθέτηση η οποία όταν μέσα σε μία έρευνα βρεθούν στοιχεία που συνδέουν τις όποιες ευθύνες με τον Υπουργό, θεωρεί

θεμιτό να έρχεται τέτοιου είδους πόρισμα στη Βουλή. Εμείς είμαστε κατά των προκαταρκτικών εξετάσεων ως κόμμα. Να μην κάνετε όμως επιλογή επιχειρημάτων ανάλογα με το πώς σας συμφέρει.

Έρχομαι τώρα σε πιο συγκεκριμένα ζητήματα. Αυτό που ζητάει ο κ. Ντογιάκος είναι να ασχοληθεί η Βουλή με δύο υποθέσεις και να κρίνει εάν θα προχωρήσει η υπόθεση, διότι κατά τη γνώμη του υπάρχουν κάποια σοβαρά στοιχεία, υπάρχουν κάποιες σοβαρές ενδείξεις ή αποχρώσεις, όπως λέγονταν παλαιότερα.

Μπαίνει το ερώτημα: Όταν έρχεται ένα τέτοιο εισαγγελικό πόρισμα στη Βουλή -κακώς, κατά τη γνώμη της Πλειοψηφίας, γιατί δεν έπρεπε καν να ασχοληθεί με ένα τέτοιο πόρισμα, αλλά τελικά έρχεται- και λέει ότι υπάρχουν ενδείξεις, η Βουλή να μην ψάξει γι' αυτές τις ενδείξεις; Είναι ένα ερώτημα. Είναι άλλο θέμα τι θα κάνει μετά η προανακριτική επιτροπή και οι Βουλευτές, οι οποίοι μπορεί να καταλήξουν στο συμπέρασμα ότι δεν παραπέμπεται. Εγώ θα πω κάτι, όχι μόνο για νομικούς λόγους, αλλά και για πολιτικούς: Να εκτιμηθεί με αυτόν τον τρόπο η κατάσταση.

Δεν είναι σωστό στη θέση του κατηγορουμένου να βάζουμε τον κ. Ντογιάκο, ανεξάρτητα αν έπραξε ή δεν έπραξε καλώς που επεκτάθηκε η έρευνα αυτών των συγκεκριμένων υποθέσεων και στους Υπουργούς και μας φέρνει με το πόρισμά του μπροστά στις ευθύνες μας να αποφασίσουμε τι θα γίνει.

Τα στοιχεία αναλύθηκαν αρκετά. Από αυτά, φαίνεται ότι υπάρχουν σοβαρές ενδείξεις για ασυμβίβαστο Λαμπράκη και "MEGA". Δεν θα μπω σε λεπτομέρειες. Σύμφωνα με το ν. 3228/95, όποιος καθίσει και τον διαβάσει θα δει στο άρθρο 1 παράγραφος 17 και 18 ότι υπήρχαν δύο δυνατότητες: Και το Ραδιοτηλεοπτικό Συμβούλιο να ασχοληθεί και να πάει την υπόθεση στον Υπουργό και ο Υπουργός αυτοτελώς να ασχοληθεί με την υπόθεση, από τη στιγμή που υπήρχαν έντονα και εκτεταμένα δημοσιεύματα στον Τύπο. Δεν έκανε τη δουλειά του το Ραδιοτηλεοπτικό Συμβούλιο; Ας την έκανε ο κύριος Υπουργός. Του δίνεται η δυνατότητα μέσα από τις παραγράφους 17 και 18 να διατάξει ο ίδιος έρευνα στις δικές του υπηρεσίες.

Για να μη λέω πολλά, τώρα πού βρισκόμαστε; Προχθές συνεδρίασε η Επιτροπή Διαφάνειας της Βουλής σχετικά με τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης. Ο κύριος Υπουργός μετέθεσε τις ευθύνες για τη μη έγκαιρη και ολοκληρωμένη έρευνα στο Ραδιοτηλεοπτικό Συμβούλιο.

Συμβαίνει, όμως, το εξής για όσους γνωρίζουν τι έχει κάνει το Ραδιοτηλεοπτικό Συμβούλιο και όσοι δεν το γνωρίζουν να ακούσουν: Για μακρύ χρονικό διάστημα και όχι με ευθύνη του Ραδιοτηλεοπτικού Συμβουλίου δεν μπορούσε να κάνει αυτό Επιτροπή Διαφάνειας, διότι υπήρχε αμφιβολία εάν το προσωπικό θα προσληφθεί από το ΑΣΕΠ ή θα προσληφθεί εκτός διαδικασιών ΑΣΕΠ.

Λύθηκε το ζήτημα αυτό. Προσλήφθηκε ένα μέρος του προσωπικού. Λόγω αυτών των δυσκολιών στις διαδικασίες υπήρξε καθυστέρηση. Όμως, είκοσι ημέρες προτού υπάρξουν τα δημοσιεύματα, το Ραδιοτηλεοπτικό Συμβούλιο ασχολήθηκε. Ο Πρόεδρος διέταξε έρευνα. Η έρευνα προχώρησε και λίγο μετά το πόρισμα Ντογιάκου βγήκε απόφαση-πρόταση προς τον Υπουργό, η οποία έλεγε τα εξής: "Ναι, υπάρχουν ευθύνες, υπάρχει ασυμβίβαστο Λαμπράκη εδώ" και επιβλήθηκε κάποιο πρόστιμο. Από πού και ως πού φορτώνονται οι ευθύνες στο Ραδιοτηλεοπτικό Συμβούλιο;

Αυτό, όμως, είναι το λιγότερο. Το κυριότερο είναι οι παρενέργειες από το πόρισμα Ντογιάκου ή από το γεγονός ότι το Ραδιοτηλεοπτικό Συμβούλιο ασχολήθηκε και το θέμα έρχεται στη Βουλή. Ποιες είναι αυτές οι παρενέργειες; Παρενέργειες είναι οι σαφείς προθέσεις της Κυβέρνησης διά στόματος του κ. Ρέππα να αλλάξει τα όσα συμφωνήθηκαν στο Σύνταγμα. Αυτό είναι το κυρίως ζήτημα.

Τι συμφωνήθηκε στο Σύνταγμα, στις σχετικές διατάξεις; Συμφωνήθηκε ότι ούτε μία μετοχή δεν θα έχουν οι ιδιοκτήτες Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης και οι επιχειρηματίες που είναι εργολάβοι-προμηθευτές του δημοσίου στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, διότι θα υπάρχει ασυμβίβαστο.

Τώρα γιατί έρχεται η τροποποίηση από τον κ. Βενιζέλο, από την πλευρά της Κυβέρνησης που βάζει την έννοια του βασικού μετόχου; Μάλιστα, λέγεται ότι θα αλλάξουν το νόμο και θα πάει στο 5% για να προσαρμοστεί στις ανάγκες αυτών που είναι οι μεγαλομέτοχοι στο MEGA και σε μια σειρά άλλα κανάλια.

Και θα υπάρξει και δεύτερη υπαναχώρηση. Την ερχόμενη Τετάρτη εδώ θα είμαστε θα το δείτε που θα συζητήσουμε τα συγκεκριμένα άρθρα. Μας προειδοποίησε ο κ. Ρέππας στην Επιτροπή Διαφάνειας για εκείνη τη διάταξη που όλα τα Κόμματα συμφωνήσαμε -ότι ο κάθε καναλάρχης, ο κάθε ιδιοκτήτης Μέσων Ενημέρωσης θα μπορεί να έχει ένα Μέσο Ενημέρωσης, μια τηλεόραση, μια εφημερίδα, ένα από κάθε είδος Μέσο Ενημέρωσης και ότι δεν μπορεί να έχει δεύτερο κανάλι ή δεύτερη εφημερίδα συγγενικό του πρόσωπο, και αναφέρονται τα πρόσωπα μέσα- υπάρχει πρόθεση υπαναχώρησης. Να, πώς αυτή η συζήτηση που κάνουμε εμείς και η έρευνα που συνεχίζει να κάνει το Ραδιοτηλεοπτικό Συμβούλιο ανοίγουν τους ασκούς του Αϊόλου και πάει η Κυβέρνηση να προστατεύσει τους καναλάρχες και τους εργολάβους. Και δεν είναι μόνο αυτό. Το Ραδιοτηλεοπτικό Συμβούλιο ανακάλυψε -προσέξτε το αυτό- ότι δεν υπάρχει ασυμβίβαστο στο MEGA μόνο σε σχέση με το Λαμπράκη, αλλά ερευνάται και η περίπτωση εκεί μέσα στο μετοχικό κεφάλαιο να είναι και η "INTRACOM" κατασκευαστική και η "ΘΕΜΕΛΙΟΔΟΜΗ" Ανώνυμος Εταιρεία. Υπάρχουν και άλλοι προμηθευτές και εργολάβοι του δημόσιου που είναι στο MEGA. Η έρευνα θα συνεχιστεί και στα υπόλοιπα κανάλια, γι'αυτό θα αλλάξει το Σύστημα και ο νόμος, με πλήρη υπαναχώρηση της Κυβέρνησης. Αυτό είναι το μεγάλο σκάνδαλο. Αυτό είναι παρονυχίδα που συζητάμε σήμερα.

Και έρχομαι στην υπόθεση Ψυχάρη: Υπήρξε κατακραυγή. Υπήρχαν πολλά δημοσιεύματα εκείνη την εποχή. Όλα τα στοιχεία δείχνουν ότι πιθανόν να υπάρχει παρανομία. Πιθανόν να έχουμε ψευδή βεβαίωση. Και ψευδή βεβαίωση εννοείται το προεδρικό διάταγμα το οποίο λέει ότι ήταν πανεπιστημιακός ο κ. Ψυχάρης. Έτσι λέει το προεδρικό διάταγμα, παρά τα χαρτιά που έστειλε το Πάντειο Πανεπιστήμιο δεν τον συμπεριλαμβάνουν μέσα στους πανεπιστημιακούς. Έχω εδώ τα χαρτιά. Γιατί να μην ερευνηθεί αυτή η υπόθεση; Γιατί τόσο ευαισθησία; Μόνο προς τους Υπουργούς έχουμε ευαισθησία ή και προς το συγκρότημα Λαμπράκη; Εκεί κυρίως είναι το πρόβλημα. Και με την ευκαιρία που ο κ. Ντογιάκος αναφέρεται και στο Μέγαρο Μουσικής να δείτε πόσα σκάνδαλα. Και οι διαπλοκές νομιμοποιούνται. Κάποτε ξεφεύγουν ορισμένες παρανομίες και έχουμε τέτοιες υποθέσεις. Και αυτό είναι όχι μόνο σκάνδαλο, αλλά πρόκληση στο κοινό περί δικαίου αίσθημα. Και δεν είναι μόνο από το Π.Α.Σ.Ο.Κ., αλλά και από τη Νέα Δημοκρατία. Να σας φέρω ορισμένα στοιχεία γι'αυτό το περιβόητο Μέγαρο Μουσικής και πώς εξελίχθηκε.

Το 1949 ο ν. 1331 αναφέρει πως μόνο το δημόσιο μπορεί να παραχωρήσει ακίνητα. Το 1957 έρχεται ο ν. 3700 που κυρώνει πράξεις του Υπουργικού Συμβουλίου εκείνης της εποχής για να παραχωρούνται δωρεάν σε ιδιώτες και πέραν από το δημόσιο. Γιατί γίνεται αυτό; Για να μπορεί το ειδικό Ταμείο Οδοστρωμάτων Αθηνών, το οποίο δεν ήταν δημόσιο να παραχωρήσει έκταση στον τότε Σύλλογο Φίλων της Μουσικής υπό την προϋπόθεση, ότι θα έκτιζε στο χώρο που βρίσκεται ένα παρόμοιο μέγαρο μουσικής όπως είναι σήμερα. Πρώτη λοιπόν, δια νόμου, λοιπόν, παρανομία έγινε το 1957.

Μέσα σε επτά και το αργότερο σε εννέα χρόνια, γιατί υπήρχε και παράταση, έπρεπε να κτισθεί αυτό το κτίριο. Έπρεπε δηλαδή μέχρι το τέλος του 1969 να είχε κτισθεί το κτίριο αυτό. Και αν ο Σύλλογος Μουσικής δεν το έκτιζε, υπήρχε διαλυτική αίρεση και το δημόσιο μπορούσε να πάρει την έκταση αυτήν πίσω. Δεν έγινε. Το 1979 επί κυβέρνησης Ράλλη ανατρέπεται αναδρομικά η διαλυτική αυτή αίρεση με την οποίαν είχε παραχωρηθεί η έκταση.

Υπάρχει δε και η εξής νομιμοποίηση ακόμη μιας παρανομίας. Ενώ το οικοπέδο είχε παραχωρηθεί στο Σύλλογο Μουσικής δια νόμου, γιατί δεν επιτρεπόταν μέχρι τότε, νομιμοποιείται η δυνατότητα να θεωρηθεί η έκταση αυτή ότι ανήκε σε έναν οργανισμό καινούριο, τον Οργανισμό Μεγάλου Μουσικής. Νέα νομι-

μοποίηση παρανομίας.

Η μεγαλύτερη δε παρανομία είναι ότι από εκείνον το νόμο του 1981 προβλέπεται η δυνατότητα στο κράτος και ειδικά για τη συγκεκριμένη περίπτωση αλλά και για άλλες περιπτώσεις, να αναγεθούν κτίσματα -και δόθηκαν δεκάδες δισεκατομμύρια για την ανέγερση του Μεγάλου Μουσικής- και να δοθούν χρήματα σε νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου. Αυτό, επαναλαμβάνω, έγινε με απόφαση της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας το 1981.

Έρχεται μετά το Π.Α.Σ.Ο.Κ. στην Κυβέρνηση, πατά σ'αυτό το νόμο και συνεχίζει να βοηθά το συγκρότημα Λαμπράκη. Έρχεται πάλι η Νέα Δημοκρατία, ξαναέρχεται μετά το Π.Α.Σ.Ο.Κ. και με τις δύο αυτές κυβερνήσεις επεκτείνεται το Μέγαρο Μουσικής για γκαράζ, εκκλησιαστικό κέντρο και άλλα κτίσματα, παίρνοντας ένα μέρος από το πάγκο της Ελευθερίας. Δεν επιτρεπόταν μέχρι τότε και έγινε με ειδικό νόμο για το Λαμπράκη. Ότι δηλαδή θα θεωρηθεί η απαλλοτρίωση πως είναι νόμιμη με ειδικές διατάξεις για την παραχώρηση δωρεάν σε νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου. Έτσι κυρώθηκαν με νόμο αποφάσεις χαριστικές του Υπουργικού Συμβουλίου επί Νέας Δημοκρατίας και αργότερα με αποφάσεις του Υπουργικού Συμβουλίου του Π.Α.Σ.Ο.Κ.

Το αποτέλεσμα ήταν ότι ξεδεύτηκαν από το δημόσιο για ένα νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου, που την πλειοψηφία στο διοικητικό του συμβούλιο δεν την έχει το δημόσιο, ογδόντα δισεκατομμύρια και για τα άλλα τα συμπληρωματικά έργα εκατό δισεκατομμύρια, δηλαδή περίπου εκατόν ογδόντα δισεκατομμύρια, ώστε ο Λαμπράκης να εμφανίζεται ως ο Μαϊκήνας του πολιτισμού, να έχει γίνει μεγάλη παραχώρηση μεγάλου μέρους του πολιτισμού στο Λαμπράκη με προίκα από το κράτος χωρίς να μπει σχεδόν δραχμή από το συγκρότημα στην υπόθεση αυτή. Σας επαναλαμβάνω ότι αυτά έγιναν με συνεχείς παραχωρήσεις παρανομιών και από τα δύο κόμματα, με φωτογραφικές διατάξεις.

Το έφερα αυτό σαν παράδειγμα για να δείτε ότι είναι παρανοχίδα αυτά που συζητάμε. Και βεβαίως, τασσόμαστε στο να διερευνηθούν οι προϋποθέσεις στην προανακριτική επιτροπή. Δεν είναι δυνατόν να μην το δεχθούμε αυτό το πράγμα αλλά το συμπέρασμα που πρέπει να βγει είναι...

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Η απόφαση για σύσταση προανακριτικής επιτροπής επέχει τη θέση ασκήσεως ποινικής δίωξης.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Είναι γνωστό αυτό, κύριε Ιωαννίδη, όμως δε σημαίνει ότι προκαταλαμβάνουμε το πού θα καταλήξει η προανακριτική επιτροπή και αν θα οδηγήσει σε δίκη ή θα μπει στο αρχείο η υπόθεση με απόφαση της Βουλής. Εμείς λέμε να διερευνηθεί η υπόθεση.

Κύριε Πρόεδρε, να διερευνώνται τα επιμέρους σκάνδαλα που έρχονται στη Βουλή, αλλά θα πρέπει προς την κατεύθυνση του γενικότερου πλέον προβλήματος της διαπλοκής με την ευρύτερη έννοια που του δίνουμε εμείς που αφορά διαπλεκόμενες σκανδαλώδεις πολιτικές, να στρέφεται η κοινή γνώμη και ο ελληνικός λαός.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο Πρόεδρος του Συνασπισμού κ. Κωνσταντόπουλος έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η σημερινή συζήτηση κατά την άποψή μας έπρεπε να γίνει με πρωτοβουλία της Κυβέρνησης και όχι με πρωτοβουλία της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Για τη σημερινή συζήτηση, κατά την άποψή μας, δεν έπρεπε να υπάρχει πεδίο πραγματικών στοιχείων και πολιτικών τέτοιων δραστηριοτήτων, που να επιτρέπει, για μια ακόμη φορά, το πολιτικό σύστημα της χώρας να επιβαρύνεται από τα καπρίτσια και τις δραστηριότητες ορισμένων εξωθεσμικών κύκλων ή εξωθεσμικών παραγόντων.

Σε καμιά πολιτισμένη χώρα του κόσμου, σε καμιά χώρα με συνταγματικό και νομικό πολιτισμό, δεν θα μπορούσε να συμβεί αυτό που συμβαίνει σήμερα εδώ, να προσέρχεται στη Βουλή η εισαγγελική αρχή, να λέει ότι μετά από έρευνα που έκανε προκύπτουν στοιχεία παρανόμων ενεργειών σε βάρος πολιτικών προσώπων, κυβερνητικών προσώπων, που πρέπει να διερευνηθούν, να ζητά από τη Βουλή να συνεχιστεί η έρευνα και ούτε οι

συγκεκριμένοι Υπουργοί ούτε η κυβερνητική Πλειοψηφία να δείχνουν την πολιτική εκείνη ευθύνη και ευαισθησία ώστε να αποδεχθούν την παραπέρα έρευνα. Να λένε, όχι να μην γίνει έρευνα, να αρνούνται στη δικαιοσύνη να προχωρήσει τον έλεγχο συγκεκριμένων δικών τους ενεργειών που δεν αντέχουν, όπως θα φανεί στη συνέχεια, και σε ορισμένες, αν θέλετε, πολιτικές κριτικές. Να οχυρώνονται πίσω από την κοινοβουλευτική αυτοδυναμία και ουσιαστικά να παραμερίζουν κάθε έννοια συνταγματικής τάξης.

Άκουσα και την περίεργη θεωρία ότι: "Τι είναι, λέει, ο Υπουργός; Με τον Τύπο θα ασχολείται; Πάντως δεν είναι πρόσωπο, που θα κάνει την αυθαιρεσία του, νόμο ο οποίος Υπουργός. Και πολύ περισσότερο δεν θα επιφυλάσσει στο δημόσιο, με το μανδύα του κρατικού λειτουργού, πρόσωπα τα οποία προκαλούν καγχασμό, αν όχι προκαλούν δυσaráσκεια, προκαλούν δυσάρεστα αισθήματα. Γιατί δεν μπορεί η Ελλάδα να προσδιορίζεται από τέτοιες πράξεις.

Δεν αναφέρομαι στην κατάλυση της ισοτιμίας των πολιτών, δεν αναφέρομαι στην κατάλυση κάθε έννοιας κράτους δικαίου, που προκύπτει απ' αυτήν τη λογική. Αναφέρομαι σε κάτι που είναι θεμελιώδες για την ίδια την υπόσταση του δημοκρατικού μας πολιτεύματος. Η ευθύνη είναι πολιτική έννοια και είναι ανάγκη ο χειριζόμενος εξουσία πρώτα απ' όλα να είναι υπεύθυνος και να μη φοβάται κανένα έλεγχο και να μην λέει, όχι δεν θα ερευνήσετε; Το λέω αυτό, γιατί έτσι καταλύεται η αρχή της διάκρισης των εξουσιών, αρχή που πιστεύω ότι είναι θεμέλιο της δημοκρατίας. Κι αν κάτι είναι σε βάρος της Εθνικής Αντιπροσωπείας, σε βάρος των Βουλευτών, στη συνείδηση της κοινής γνώμης, είναι ότι με περισιρία ευκολία έχουμε διαστειλίτη την έννοια της ασυλίας. Αν κάτι ενοχλεί την ευαισθησία του κοινού πολίτη, είναι ότι ο μεροκαματιάρας της μικροπαράβασης του πταιματοδικείου σύρεται και διασύρεται, μέσα από τις διαδικασίες της λογοδοσίας ενώ εμείς έχουμε την ασυλία που πολλές φορές εμφανίζεται προς τα έξω ή εκλαμβάνεται από τους άλλους ως ασυδοσία.

Μέχρι σήμερα η Κυβέρνηση είχε μια άποψη. Έλεγε ότι όποιος έχει στοιχεία, να πάει να τα καταγγείλει και η δικαιοσύνη είναι η αρμόδια να τα ερευνήσει. Σήμερα, έρχεται η ίδια η δικαιοσύνη και λέει, έχω στοιχεία από την έρευνα, που έκανα, και εσείς ως αρμόδιος συνταγματικός θεσμός, πρέπει και να τα ερευνήσετε και να δώσετε την άδεια για να προχωρήσει η έρευνα παραπέρα. Είναι δυνατόν η Βουλή να λέει όχι; Είναι δυνατόν για να θεμελιωθεί αυτό το "όχι", να επινοούνται αυτά τα επιχειρήματα που έρχονται από το παρελθόν και στο παρελθόν θα ανήκουν πάντοτε, περί ποινικοποίησης της πολιτικής ζωής και πολιτικοποίησης της δικαιοσύνης; Αυτά είναι επινοήσεις της κακίας ώρας. Σήμερα, αν κάτι βαραίνει στο δημόσιο βίο της χώρας είναι το έλλειμμα αξιοπιστίας, είναι το έλλειμμα ελέγχου, το έλλειμμα διαφάνειας, το έλλειμμα νομιμότητας, το έλλειμμα νομιμοποίησης των πράξεων του πολιτικού μας συστήματος προς όφελος του κοινωνικού συνόλου. Δηλαδή σ' αυτήν τη χώρα ο απόλυτος άρχων είναι εκείνος ο οποίος διαθέτει κάθε φορά την περιστασιακή πλειοψηφία; Σήμερα το ΠΑΣΟΚ, αύριο η Νέα Δημοκρατία, αύριο άλλοι, αύριο τρίτοι, αύριο τέταρτοι; Αυτοί είναι που εξουσιάζουν και κρίνουν τα πάντα; Κριτής για τα πάντα λοιπόν είναι αυτή η συγκυριακή κοινοβουλευτική πλειοψηφία; Να γιατί σε όλες τις χώρες της Ευρώπης θεωρείται στρέβλωση αυτό ο λεγόμενος πλειοψηφικός κοινοβουλευτισμός, αυτός ο οποίος επιφυλάσσει στη μια πλειοψηφία, στην αυτοδύναμη πλειοψηφία, τον έλεγχο των πάντων, της Εθνικής Αντιπροσωπείας, του κράτους, του δημόσιου ταμείου, των κοινοτικών και των εθνικών πόρων, της δικαστικής εξουσίας δια του τρόπου εκλογής της ηγεσίας της, της νομοθετικής εξουσίας.

Σήμερα λοιπόν εκείνο που χρειάζεται είναι με περισσή ειλικρίνεια και εμείς ως Εθνική Αντιπροσωπεία, έχοντας μέσα στην ιστορική του διαδρομή ο καθένας βγάλει τα συμπεράσματά μας, να πούμε ότι δεν μπορεί σ' αυτήν τη χώρα, όποιος έχει την κοινοβουλευτική πλειοψηφία να παραβιάζει ατιμώρητα νόμους, εάν διαπιστωθεί ότι τους παραβιάζει, δεν μπορεί να αυθαιρετεί "παίρνοντας την άδεια από τη σημαία" αν διαπιστωθεί ότι αυθαιρετεί. Δεν μπορεί να κάνει τα πάντα και τα πάντα να είναι έ-

τσι κι αλλιώς νομιμοποιημένα. Αυτή είναι η σύγχρονη αντίληψη για τη λειτουργία της δημοκρατίας, ο προοδευτικός εκσυγχρονισμός; Μετά "τον λαϊκό καπιταλισμό" τώρα θα έχουμε και αυτήν την παραφθορά και την παρεκτροπή της δημοκρατίας;

Αν έτσι έχουν τα πράγματα, τότε είναι φανερό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γιατί και στην αναθεώρηση του Συντάγματος που προωθείται, υπάρχει τέτοια δυσπιστία σε θέματα σχέσεων εκτελεστικής εξουσίας και δικαιοσύνης και μια τάση εκδικητικότητας και περιορισμού των δικαστών ή της δικαιοσύνης. Άλλη επινόηση, "το κράτος των δικαστών" από την άλλη πλευρά "το κράτος των Βουλευτών" και η ελληνική κοινωνία να βλέπει ένα πετροπόλεμο, όπου κανένας θεσμός δεν υπολήπτεται τον άλλο. Όλα σ' αυτήν τη χώρα είναι διαβλητά, οι Βουλευτές λένε το κράτος των δικαστών, οι δικαστές λένε το κράτος των Βουλευτών και η κοινωνία μπουτρίζει μια πραγματικότητα που δεν την εκφράζει. Και εμείς εδώ συζητάμε περί διαδικαστικών θεμάτων, τυπικών θεμάτων, ή οποιωνδήποτε άλλων επεξεργασιών που κάνουμε για μας με μια καζουίστική νομοτεχνική και νομοτυπική, η οποία είναι να μην πω σε ποιο παρελθόν ενταφιασμένη.

Εγώ, λοιπόν, θα απευθυνθώ και στην Κυβέρνηση και στον κύριο Πρωθυπουργό και θα απευθυνθώ και στους συναδέλφους της κυβερνητικής Πλειοψηφίας. Μπορείτε να φανταστείτε στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής να συμβαίνει αυτό; Μπορείτε να διανοηθείτε να συμβαίνει αυτό στη Γαλλία; Μπορείτε να διανοηθείτε να συμβαίνει αυτό στη Γερμανία; Να απευθύνεται εισαγγελέας στο Κοινοβούλιο της χώρας, ανεξάρτητος δικαστής, καλός ή κακός, διαβλητός ή αδιάβλητος, έξυπνος ή κουτός, δεν το κρίνουμε εμείς, γιατί δεν είμαστε εμείς ούτε δικαστικό ούτε νομικό συμβούλιο κρίσης, μπορείτε να φανταστείτε να απευθύνεται σε μια σύγχρονη χώρα εισαγγελέας και να έχει τέτοια αντιμετώπιση από τη Βουλή; Πουθενά δεν θα μπορούσε να συμβεί. Μην μιλάμε, λοιπόν, τώρα για τα άλλα, για εκσυγχρονισμό, μην μιλάμε για πολιτικό πολιτισμό, μην μιλάμε για διαφάνεια και εξυγίανση της πολιτικής ζωής του τόπου! Εδώ είναι λοιπόν η πραγματικότητα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα, λοιπόν, να πω ευθέως την άποψή μου και λυπάμαι διότι σ' αυτό το θέμα δεν υπάρχει κάποιος ο οποίος διαπιστώνει αυτά και κάποιος ο οποίος εί-
ναι έξω από τη γενική αποστροφή.

Κύριοι συνάδελφοι, όλους μας παίρνει ο αφορισμός της κοινωνίας για την υπερεξουσία της διαπλοκής σε βάρος του πολιτικού μας συστήματος. Και θα δείτε παρακάτω, γιατί και σεις θα κατεβάσετε το κεφάλι όταν θα βρεθείτε απέναντι στον ψηφοφόρο σας και θα σας πει, "μα, τον Ψυχάρη είχε η Ελλάδα για Διοικητή του Αγίου Όρους;"

Η αβουλία, η υστεροβουλία, η σκοπιμότητα των κυβερνήσεων είναι εκείνη που τρέφει την απληστία των εξωθεσμικών κέντρων και των διαπλεκόμενων συμφερόντων. Ο ραγιαδισμός του πολιτικού μας συστήματος, η προσαρμοστικότητα του πολιτικού μας συστήματος στις επιταγές και στις θελήσεις αυτών των εξωθεσμικών κέντρων είναι που τρέφει τον φαραωνισμό ορισμένων που θέλουν τα πάντα δικά τους. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Και εγώ κύριε συνάδελφε το έχω πληρώσει...

ΕΚΤΟΡΑΣ ΝΑΣΙΩΚΑΣ Γιατί μιλάτε σε μένα;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Παρακαλώ, μη διακόπτετε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνσπι - σμού της Αριστεράς και της Προόδου) : ...και μιλάω διότι δεν τα λέω σήμερα αυτά. Στις 24 Νοεμβρίου του 1999 εδώ στη Βουλή είπα απευθυνόμενος στον κύριο Πρωθυπουργό, γιατί πια είχε φτάσει στο αποκορύφωμα η όλη προκλητική συμπεριφορά εξωθεσμικών κέντρων σε βάρος του πολιτικού συστήματος: "Εμείς ως Συνασπισμός, αλλά κι εγώ προσωπικά, έχουμε προ πολλού καταστεί στόχος. Και όταν αντέδρασα, κύριε Πρωθυπουργέ δέχθηκα την απειλητική συμβουλή, ότι κανείς που τα έβαλε με το μαγαζί δεν κέρδισε. Εγώ, λοιπόν, θέλω ήρεμα και υπεύθυνα να ζητήσω κάτι από την Κυβέρνηση. Ζητώ, λοιπόν, από την Κυβέρνηση να ελέγξει το "μαγαζί" - γιατί έτσι ειπώθηκε - "και όποιο άλλο "μαγαζί" αναπτύσσει τέτοια συγκέντρωση δύναμης μονοπωλιακής σε κρίσιμους τομείς. Να το ελέγξει το "μαγαζί", λοιπόν, για να μην γίνει η κάθε κυβέρνηση και η πολιτική ζωή του τόπου

“παραμάγαζο”. Να ελέγξει και το Δημοσιογραφικό Οργανισμό Λαμπράκη και άλλες κοινοπραξίες εκδοτικών και επιχειρηματικών συμφερόντων, ως προς τα ασυμβίβαστα και ως προς δύο συγκεκριμένα θέματα: Μεταξύ ιδιοκτησίας μέσω ενημέρωσης και επιχειρηματικών δραστηριοτήτων με το δημόσιο και ως προς την τήρηση των εγγυήσεων υγιούς ανταγωνισμού. Και απευθύνομαι εντελώς συγκεκριμένα προς την Κυβέρνησή σας”.

Το τι υπέστην κι εγώ και ο Συνασπισμός μετά, το ξέρει η κοινή γνώμη αλλά ο έλεγχος δεν έγινε. Και σήμερα ερχόμαστε εδώ για θέματα αυτού του ελέγχου, που δεν έκανε η Κυβέρνηση. Δεν θέλω να αναφερθώ και σε άλλα. Δεν θέλω να αναφερθώ από που αντλούν δύναμη οι διάφοροι “ντερμπεντέρηδες” και μετατρέπονται σε πραγματογνώμονες του δημοσίου βίου και από που παραδίδονται πρόσωπα του δημοσίου βίου βορά σε ψευδώνυμες πανδώρες με ερμαφρόδιτες γραφές για να εξευτελίζουν θεσμούς και πρόσωπα και όλοι να είμαστε με σταυρωμένα τα χέρια!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ και της Νεας Δημοκρατίας)

Και συγχωρέστε μου αυτήν την ένταση, γιατί υπάρχουν ζητήματα που πονάνε στη ζωή των ανθρώπων. Και όταν κάποιος φεύγει από τη ζωή και τη μόνη του παραγγελιά που σου δίνει την τελευταία στιγμή είναι: “κοίτα παιδάκι μου να μην σε βάλουν στην τσέπη τους”, ε, εγώ δεν μπορώ να στραμπούληξω τη γλώσσα μου. Είμαι υποχρεωμένος, λοιπόν, να μιλήσω συγκεκριμένα.

Αλήθεια, το 1996 δεν υπήρξε άλλος θεοσεβούμενος σε αυτόν τον τόπο για να εκπληρώσει τα θρησκευτικά του καθήκοντα και να ολοκληρώσει τη θρησκευτική και ευσεβή σταδιοδρομία του στη ζωή του; Δεν υπήρχε άλλος θεομπαίχτης ο οποίος να ήθελε να πάει εκεί για να σώσει την ψυχή του; Μόνον ο κ. Ψυχάρης; Διότι το εζήτησε; Η πρώτη πράξη της Κυβέρνησης ήταν, την ημέρα που συνεκροτείτο η ολομέλεια, με διαδικασίες επιτρέψτε μου να πω, οι οποίες δημιούργησαν τότε πρόβλημα σοβαρό, για το πως έγινε με αυτήν τη διαδικασία η ορκομοσία του κ. Ψυχάρη.

Στις 31.10.1996 κατέθεσα επίκαιρη ερώτηση στον κύριο Πρωθυπουργό και του είπα ότι είναι πρόκληση αυτό που γίνεται, ότι είναι ένας ιδιότυπος συμβολισμός ο διορισμός του συγκεκριμένου προσώπου: “Η όλη υπόθεση δεν αφορά σε τυχαία πρόσωπα ή ουδέτερους κύκλους δραστηριοτήτων. Συνάπτεται και συρρέει η εκχώρηση του πολιτικού αξιώματος με την ιδιότητα διευθυντικού στελέχους επιχειρηματικού φορέα Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης του Δημοσιογραφικού Οργανισμού Λαμπράκη, που έχει ευρύ φάσμα επιχειρηματικών δραστηριοτήτων σε κρίσιμους τομείς δημοσίου ενδιαφέροντος και ευθύνης του κράτους, για τις οποίες ασκείται έντονη κριτική.

Η πολιτική ουσία της υπόθεσης παραπέμπει ευθέως στο κρίσιμο πρόβλημα της διαπλοκής συμφερόντων και εξουσιών, του οποίου και αποτελεί πρακτική εφαρμογή”. Η πρώτη ουσιαστικά πολιτική πράξη της Κυβέρνησης μετά τις εκλογές αποκαλύπτει με έντονο τρόπο όλα τα σοβαρά προβλήματα λειτουργίας του συστήματος διακυβέρνησης της χώρας. Δεν θέλω να σας διαβάσω όλο το κείμενο. Αυτή ήταν η ουσία του ερωτήματος.

Για όνομα του Θεού, είναι δυνατόν ποτέ η πρώτη πράξη της Κυβέρνησης μετά τις εκλογές να είναι ο διορισμός του κ. Ψυχάρη με διαδικασίες ανώμαλες και ανορθόδοξες; Είναι ποτέ δυνατό να μην επισημάνει κανείς ότι στο διορισμό του κ. Ψυχάρη συνυπάρχουν η ιδιότητα του επιχειρηματία που έχει αυτοτελή συμφέροντα, του διευθυντή μεγάλου εκδοτικού οίκου και του κρατικού λειτουργού, γιατί ο διοικητής του Αγίου Όρους είναι κρατικός λειτουργός; Η απάντηση ήταν ότι έτσι έγινε. Και χωρίς να έχει και τα προσόντα βεβαίως. Ας το αφήσουμε αυτό, αν και είναι η τυπική παράβαση. Τι θα πούμε δηλαδή;

Και επειδή θέλω να είμαι δίκαιος και ουσιαστικός, αναφερόμενος σ’εκείνο το σημείο, θέλω να πω ότι τότε επεσήμανα και μια άλλη δυσάρεστη πλευρά, το πόσο δηλαδή διασύρονται και άλλοι τομείς του δημοσίου βίου για να εξυπηρετηθούν τέτοιες ενέργειες σκοπιμότητας. Αποδείχθηκε επίσης ότι “προκειμένου να συντελεστεί αυτή η παράνομη κυβερνητική πράξη, δρομολογήθηκαν μεθοδεύσεις κατά τον κρίσιμο χρόνο της προεκλογι-

κής περιόδου, για να εξοικονομηθούν επιδιώξεις, συμφέροντα και σκοπιμότητες.

Η Κυβέρνηση πρωταγωνιστεί χρησιμοποιώντας εν γνώσει της προσχήματα μέχρι του σημείου να εκδίδεται προεδρικό διάταγμα στις 7 Οκτωβρίου 1996, πριν καν ορκιστεί η Βουλή, προφανώς χωρίς να ενημερωθεί η Προεδρία για την ύπαρξη των όρων και των προϋποθέσεων της νομιμότητας”. Επισημαίνω και το διασυρμό πανεπιστημιακών προσώπων, που διέσυραν έτσι την πανεπιστημιακή τους ιδιότητα, ανθρώπων που αδίκησαν και αδικούν με τέτοιες πράξεις και τον εαυτό τους και τις περιγαμινές τους. Γιατί;

Αυτό είναι το κρίσιμο ερώτημα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Θέλησε ο κ. Ψυχάρης να πάει στο Άγιο Όρος και δεν υπήρξε ένας θεσμός που να του πει “όχι”; Ναι η Κυβέρνηση, ναι ο Υπουργός, ναι το Πάντειο Πανεπιστήμιο, ναι οι διανοούμενοι, και ο κ. Ψυχάρης σήμερα είναι ο πλέον αμετακίνητος κρατικός λειτουργός. Εν τω μεταξύ άλλαξαν όλοι. Αν δείτε, δεν έχει μείνει από το ‘96 μέχρι σήμερα κανείς, μόνο ο κ. Ψυχάρης. Διοικητές τραπεζών, δημοσίων οργανισμών, ταμείων, οι πάντες έχουν αλλάξει.

Δύο φορές έχω αναφερθεί στον κύριο Πρωθυπουργό για να του πω: “επιτέλους δεν καταλαβαίνετε ότι αυτή η πράξη δεν νομιμοποιείται με τίποτα;”. Το λέω λοιπόν, γιατί ουδέποτε πήρα απάντηση. Η απάντηση που ψέλλισε τότε η Κυβέρνηση ήταν ότι και ο προηγούμενος είχε οριστεί, χωρίς να έχει τα ουσιαστικά προσόντα. Και αν υπάρχει προηγούμενη παρανομία, η επανάληψη της παρανομίας, τη νομιμοποιεί;

Υπάρχει παρατυπία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Και το γεγονός ότι υπήρξε παρατυπία, αποδεικνύεται από το ότι στον μεταγενέστερο Οργανισμό του Υπουργείου των Εξωτερικών δεν προβλέπεται πια ο τίτλος της πανεπιστημιακής ιδιότητας, για να εξομαλυνθεί, να προσαρμοστεί το θέμα. Αν αυτά συμπορεύονται με την νοοτροπία που υπάρχει σήμερα στην ελληνική κοινωνία, τότε δεν φταίει η ελληνική κοινωνία, γιατί εμείς της δίνουμε αυτό το παράδειγμα.

Επιτρέψτε μου, επίσης, να προχωρήσω και στη συνέχεια.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το προειδοποιητικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κ. Κωνσταντόπουλου)

Θα ήθελα να μου δώσετε δύο λεπτά επιπλέον, κύριε Πρόεδρε.

Στο θέμα του Δημοσίου Οργανισμού Λαμπράκη είναι γεγονός ότι υποχρεώνεται κάθε ένας να υποβάλει ορισμένα χαρτιά απ’αυτούς που ζητάνε άδεια. Ο κ. Λαμπράκης έχει υποβάλει δηλώσεις από το ΔΟΛ για τη συγκεκριμένη άδεια.

Εγώ θα ήθελα από τον κύριο Υπουργό, μέχρι το τέλος της συζήτησης, ειδάλλως θα ζητήσω να δευτερολογήσω, να φέρει εδώ στη Βουλή και να θέσει υπόψη των πολιτικών Αρχηγών τις δηλώσεις που έχουν υποβληθεί στους σχετικούς φακέλους. Και θέλω από τον κύριο Υπουργό να πει γιατί δεν ενεργοποίησε τη διαδικασία του άρθρου 5 του ν. 2328/95, η οποία προβλέπει τις αντίστοιχες κυρώσεις.

Ο κ. Ρέππας ευαισθητοποιήθηκε μετά τον προσδιορισμό της σημερινής συζήτησης, μετά την έρευνα που έκανε το Ραδιοτηλεοπτικό Συμβούλιο και το πόρισμα του κ. Ντογιάκου. Είναι σαφές ότι στη συγκεκριμένη περίπτωση δεν εφαρμόστηκαν οι νόμοι και είναι σαφές ότι εδώ πρόκειται για μια συμπεριφορά η οποία ακόμα και σήμερα μπροστά στα μάτια μας είναι προκλητική.

Περάστε από τη Βασιλίσσης Σοφίας να δείτε πώς παραβιάζονται τα πάντα σε βάρος των ελεύθερων χώρων, με αυτά τα κατασκευαστικά έργα που γίνονται, όλες οι πολεοδομικές και άλλες νομοθεσίες, πώς κατεστράφη το πάρκο Ελευθερίας και πώς ακόμη και τώρα έξω από το Μέγαρο Μουσικής, υπάρχει το μεγάλο διαφημιστικό πανό που λέει: “Η Όπερα “Προμηθέας”, παραγωγή της Πολιτιστικής Ολυμπιάδας”, χωρίς απόφαση της Πολιτιστικής Ολυμπιάδας, με χρηματοδότηση κάποιων εκατοντάδων εκατομμυρίων. Αυτά είναι, εκείνα τα οποία επιτρέπουν την απληστία και την ασυδοσία όταν δεν λειτουργούν οι νόμοι.

Σήμερα, λοιπόν, κρίνεται η αξιοπιστία του πολιτικού μας συστήματος, η αξιοπιστία της Κυβέρνησης και οι σχέσεις ανεξαρτησίας ή μη του πολιτικού μας συστήματος από ισχυρά συμφέ-

ροντα.

Εγώ λέω να τολμήσουμε όλοι, ως Βουλή, ομόφωνα να δώσουμε μήνυμα ελπίδας και μήνυμα προς όσους νομίζουν ότι έχουν στη τσέπη τους το πολιτικό σύστημα, ότι οι πολιτικοί θεσμοί, τα πολιτικά κόμματα, τα πολιτικά πρόσωπα μπορούν να αντισταθούν στη δύναμη των εξωθεσμικών κέντρων. Εάν δεν το κάνουμε σήμερα, εάν σήμερα καλυφθούμε πίσω από τη δύναμη της κοινοβουλευτικής πλειοψηφίας, τότε θα έχουμε καταφέρει ένα θανάσιμο πλήγμα στη πολιτική ζωή του τόπου. Τότε, δικαίως, ο κάθε πολίτης θα σκεφθεί ότι σ' αυτό τον τόπο άλλοι κυβερνούν και ότι όλοι εμείς εδώ δεν είμαστε παρά ένα θέατρο σκιών. Ότι πίσω από εδώ υπάρχουν οι αθέατοι που κινούν άψυχες φιγούρες.

Δεν πρέπει να το επιτρέψουμε, κυρίες και κύριοι συναδελφοί. Και εμείς με αυτό το πολιτικό σκεπτικό λέμε η Βουλή να το ψάξει και ό,τι βρει. Από κει και πέρα εάν δεν συντρέχουν στοιχεία, δεν συντρέχουν στοιχεία. Εάν συντρέχουν στοιχεία, να γίνει παρόλερα έρευνα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Ο κ. Χρήστος Μαρκογιαννάκης έχει το λόγο.

Κύριοι συνάδελφοι, για οικονομία χρόνου οι έχοντες δεκάλεπτο και πεντάλεπτο να μιλήσουν, θα μιλούν από τη θέση τους, όπως άλλωστε ορίζει και ο Κανονισμός.

Οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι παρακαλούνται εάν μπορούν να περιορίσουν το χρόνο τους, μια και οι εισηγητές των κομμάτων τα έχουν πει.

Σύμφωνα με τον αριθμό των εγγραφέντων μέχρι τώρα, εάν όλοι εξαντλήσουν το χρόνο τους, θα πρέπει να τελειώσουμε κατά της 17.00'. Εάν λάβουμε υπόψη μας ότι ουσιαστικά πρόκειται για δύο ψηφοφορίες, δύο χωριστά ουσιαστικά θέματα, και θα πρέπει να υπάρξει προσοχή στα ψηφοδέλτια, θα μας πάρει χρόνο και η ψηφοφορία. Σας παρακαλώ να το λάβουμε όλοι υπόψη.

Ορίστε, κύριε Μαρκογιαννάκη, έχετε το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ : Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν πιστεύω να υπάρχουν αφελείς που να πιστεύουν ότι θα ήταν ποτέ δυνατόν η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ να συναίνεσε στη σύσταση ανακριτικής επιτροπής, με σκοπό τη διερεύνηση των αναφερομένων αδικημάτων που αναφέρονται στην πρόταση κατηγορίας της Νέας Δημοκρατίας.

Η πρακτική του ΠΑΣΟΚ είναι δεδομένη. Στις εκάστοτε προτάσεις είτε για σύσταση εξεταστικής επιτροπής είτε για σύσταση προανακριτικής ή ανακριτικής επιτροπής, ήταν πάντοτε αρνητικό. Οχυρωμένο πίσω από την κοινοβουλευτική του Πλειοψηφία προτιμά το κουκούλωμα. Σε αντίθεση με την πάγια τακτική της Νέας Δημοκρατίας του 1990-1993, που όταν ζητήθηκε σύσταση εξεταστικής επιτροπής, συναίνεσε και ομόφωνα η Βουλή προχώρησε.

Είναι ζήτημα του πώς αντιλαμβάνεται ο καθένας τη διαφάνεια και τη δημοκρατία. Σε μια εποχή που η αξιοπιστία του πολιτικού κόσμου βάλλεται πανταχόθεν και η διαπλοκή απλώνει τα πλοκάμια της παντού, επιβάλλεται σε όλους μας συμπεριφορά αντάξια των προσδοκιών του ελληνικού λαού και της εμπιστοσύνης που μας περιβάλλει.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ**)

Όταν άλλα διακηρύττουμε και άλλα πράττουμε, όταν ψηφίζουμε νόμους και δεν τους εφαρμόζουμε, με χαρακτηριστικότερη περίπτωση τον ν.2328/95, τον περίφημο "νόμο Βενιζέλου", ο οποίος, ειρήσθω εν παρόδω, δεν έχει κ' αν ποινικές κυρώσεις και όταν προπάντων, θέτουμε εαυτούς στο απυρόβλητο του ελέγχου της δικαιοσύνης, δικαιολογημένα ο ελληνικός λαός απογοητεύεται και χάνει την εμπιστοσύνη του.

Είναι απογοητευτικό ότι σε μια εποχή επικίνδυνης απαξίωσης της πολιτικής και των πολιτικών, κυβερνάται ο τόπος από μια Κυβέρνηση που δείχνει να μην πιάνει τα μηνύματα. Μια λαμπρή ευκαιρία που μας δίνεται να δείξουμε ότι άδικα συκοφαντείται ο πολιτικός κόσμος και να διορθώσουμε κάποια κακώς κείμενα είναι η αναθεώρηση του Συντάγματος. Και όμως, σε καίρια ζητή-

ματα που ο λαός περίμενε πρωτοβουλίες και τομές, οι οποίες θα αποκαθιστούσαν τα πράγματα, η σημερινή κοινοβουλευτική Πλειοψηφία αποτελεί τροχοπέδη στον εκσυγχρονισμό. Απίστευτη δυσφορία στις πρωτοβουλίες για αντιμετώπιση της διαπλοκής στο άρθρο 15 στην επιλογή των μελών των ανεξαρτήτων διοικητικών αρχών, στο θεσμό της ασυλίας του Βουλευτή, στο άρθρο 86 "περί ευθύνης Υπουργών" και άλλα. Αντ'αυτών επιδιώκει να τροποποιήσει το άρθρο 57, να καθιερώσει το ασυμβίβαστο για το επάγγελμα ή την εργασία του Βουλευτού και να υπαλληλοποιήσει το Βουλευτή. Το πλέγμα των διατάξεων, ουσιαστικών και δικονομικών: Σύνταγμα, Κανονισμός της Βουλής, ν. 2509/1997 "περί ευθύνης Υπουργών", ουσιαστικά θεσμοθετούν την ατιμωρησία, την αδιαφάνεια, το "κουκούλωμα" από τις εκάστοτε κυβερνητικές πλειοψηφίες.

Και έρχεται σήμερα το Π.Α.Σ.Ο.Κ. και με την επιχειρούμενη αναθεώρηση του άρθρου 86 του Συντάγματος κάνει τα πράγματα ακόμη δυσκολότερα. Αφαιρεί τον εισαγγελέα από τις συνθέσεις των δικαστηρίων, βάζει διοικητικούς δικαστές να κρίνουν ποινικά αδικήματα και άλλα. Έτσι αντιλαμβάνεται το Π.Α.Σ.Ο.Κ. τη διαφάνεια, την ηθική και αξιοπιστία του πολιτικού κόσμου.

Έχει δε συμβεί και το εξής πρωτοφανές: Αν συμβεί να παραπεμφθεί κάποια υπόθεση, επιτέλους, στη δικαιοσύνη και εκδοθεί καταδικαστική απόφαση, έρχεται στη συνέχεια και είτε με νομοθετικές παρεμβάσεις, όπως η πλημμεληματικοποίηση της κακούργηματικής μορφής απιστίας -που παρεγράφησαν ένα σωρό αδικήματα- είτε με άλλου είδους παρεμβάσεις, όπως διαγραφές από το ποινικό μητρώο, χάρης, ουσιαστικά προσβάλλει τη δικαιοσύνη.

Η ίδια ακριβώς νοοτροπία διακατέχει την κυβερνητική Πλειοψηφία και σε σχέση με το συζητούμενο θέμα, κύριοι συνάδελφοι. Από τις 17.8.2000 είχε έρθει στη Βουλή το πόρισμα Ντογιάκου. Αν σας πειράζει η λέξη "πόρισμα" -πράγματι ο όρος δεν υπάρχει στον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας- πείτε το αναφορά, πείτε το έγγραφο, πείτε το όπως θέλετε. Σημασία έχει ότι είχε έρθει ένα έγγραφο, το οποίο ζητούσε την παρέμβαση της Βουλής, διότι ήτο ενδεχόμενο να έχουν διαπραχθεί κάποια αξιόποινα αδικήματα. Έκτοτε, κύριοι συνάδελφοι, ανεπαύετο μακαρίως εις το συρτάρι του Προέδρου της Βουλής.

Αναφέρονταν σε αυτό με λεπτομέρειες τα στοιχεία που προέκυψαν από ενδελεχή έρευνα από τον κύριο εισαγγελέα και το συμπέρασμα ότι "πιθανολογείται η τέλεση αξιοποιώνων πράξεων: της παράβασης καθήκοντος από τον Υπουργό Τύπου, της παράβασης καθήκοντος και ψευδούς βεβαιώσεως από τον τότε Υπουργό Εξωτερικών". Ουδείς ισχυρίζεται ότι οι παραπάνω διέπραξαν τα εν λόγω αδικήματα. Υπάρχει, όμως, μια λίαν σοβαρή ένδειξη ενδεχομένως να έχουν συμβεί αυτά. Όταν για την άσκηση της ποινικής δίωξης από την εισαγγελία αρκεί μια απλή μήνυση ιδιώτου, καταλαβαίνετε ότι το πόρισμα ενός εισαγγελικού λειτουργού είναι κάτι παραπάνω από απλή ένδειξη. Τι πρέπει λοιπόν, να γίνει; Να σιωπήσουμε όλοι; Να αγνοήσουμε την εισαγγελική παρέμβαση;

Κατ'αρχάς αυτό, κύριοι συνάδελφοι, θα ήταν παράνομο. Γιατί θα ήταν παράνομο; Ακούστε τι λέει η παράγραφος 3 του άρθρου 5 του ν. 2509, ο οποίος ψηφίστηκε επί υπουργίας του κ.Γιαννόπουλου: "Αν τα κατά την παράγραφο 2 στοιχεία προκύψουν κατά τη διάρκεια προκαταρκτικής εξέτασης, προανάκρισης ή ανάκρισης, ο ανακριτής και ο εισαγγελέας που διενεργεί προκαταρκτική εξέταση απευθύνεται με έγγραφο στη Βουλή, για να αποφασίσει για τα όσα προβλέπονται στο επόμενο άρθρο". Προσέξτε, θα έρθει στη Βουλή το έγγραφο του ανακριτή ή εισαγγελέως ή οποιουδήποτε για να αποφασίσει υποχρεωτικώς η Βουλή -όχι για να μπει στο συρτάρι του Προέδρου της Βουλής- για να αποφασίσει για τα επόμενα άρθρα.

Και το επόμενο άρθρο, που ομιλεί για τη σύσταση προανακριτικής επιτροπής, ομιλεί για την πρόταση κατηγορίας.

Επομένως υποχρεωτικώς, κατά την εκτίμησή μου, όταν θα έλθει ένα έγγραφο από αυτόν ή αυτούς που ανέφερα προηγουμένως, θα πρέπει να ξεκινήσει η διαδικασία σύστασης προανακριτικής επιτροπής. Δεν είναι υποχρεωτικό ...

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Ποιο άρθρο είναι;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Το άρθρο 5 παράγραφος 3

ή το άρθρο 3 παράγραφος 5, δεν θυμάμαι...

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Δεν λέει για προκαταρκτική εξέταση, κύριε συνάδελφε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Με συγχωρείτε, δεν διαβάζετε καλά. Διαβάστε το καλά και θα δείτε τι λέει.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Το έχω εδώ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Τότε δεν το διαβάζετε καλά.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: 'Η εσείς δεν καταλάβατε αυτό που διαβάσατε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Κύριε Ιωαννίδη, παρακαλώ.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Αν μου επιτρέπετε, να το διευκρινήσουμε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Παρακαλώ, δεν μπορεί να συνεχίσουμε έτσι.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Λυπάμαι, αλλά ούτε να διαβάσετε ξέρετε και πολύ περισσότερο να ερμηνεύετε. Διαβάστε εκεί που λέει για την προκαταρκτική εξέταση, το άρθρο ...

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Δεν μιλάει για προκαταρκτική εξέταση. Διαβάστε το άρθρο, κύριε συνάδελφε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Τι λέει η παράγραφος 3 του άρθρου 5; Διαβάστε το, κύριε συνάδελφε.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Νόμιζα ότι μου λέγατε για την παράγραφο 2. Είναι η παράγραφος 3.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: 'Αλλη φορά να μη νομίζετε. Το λέω λοιπόν ρητά ότι το πόρισμα έρχεται στη Βουλή, η οποία ξεκινά τη διαδικασία του επόμενου άρθρου. Το επόμενο άρθρο ομιλεί για την πρόταση κατηγορίας. 'Επρεπε λοιπόν υποχρεωτικώς να έχει γίνει αυτό. 'Ηταν μονόδρομος η σημερινή διαδικασία.

Δεν είναι δυνατόν, κύριοι συνάδελφοι, να διεκδικούμε ελάχιστα στον ίχνος αξιοπιστίας από τον ελληνικό λαό. Όταν ο εισαγγελέας ερευνά, συμπεραίνει ότι πιθανολογείται εγκληματική δραστηριότητα, απευθύνεται στην αρμόδια να ερευνηθεί -όχι να δικάσει- το θέμα Βουλή και επειδή ο καθ' ον αναφέρεται ότι υπάρχουν ενδείξεις τέλεσης αξιόποινης πράξης έχει πίσω του μία κοινοβουλευτική πλειοψηφία, η Βουλή να σιωπά.

Η απόφαση για τη σύσταση προανακριτικής ή ανακριτικής επιτροπής, όπως γίνεται σήμερα, συνιστά βέβαια άρση της ποινικής δίωξης. Αυτό δεν είναι για κανέναν ευχάριστο. Όμως δυστυχώς δεν προβλέπεται καμία άλλη διαδικασία. Εάν προεβλέπετο από το νόμο, είτε προκαταρκτική εξέταση είτε σύσταση μιας ολιγομελούς επιτροπής, η οποία θα κάνει μία εκ των ενόντων έρευνα για το θέμα, τότε ασφαλώς θα ακολουθούσαμε αυτήν τη διαδικασία. Αλλά η νόμος επιτάσσει πρόταση κατηγορίας για τη σύσταση ανακριτικής επιτροπής, σύμφωνα με τον ν. 2509. Τι να κάνουμε, αφού αυτό λέει ο νόμος; Αφού εσείς φέρατε το νόμο και τον ψηφίσαμε, έπρεπε να προχωρήσουμε.

Κύριοι συνάδελφοι, τι έπρεπε να είχε γίνει: 'Επρεπε πάραυτα η κυβερνητική πλειοψηφία να προχωρήσει στην κατάθεση της προτάσεως που κάναμε εμείς, αν ήθελε να έχει ίχνος αξιοπιστίας. Και αν δεν το έκανε η κυβερνητική Πλειοψηφία, όφειλαν οι Υπουργοί καθ' ων αναφέρεται ο εισαγγελέας, να σπεύσουν να ζητήσουν οι ίδιοι από την Κοινοβουλευτική τους Ομάδα να υποβληθεί η σχετική πρόταση κατηγορίας. Είναι προτιμότερο για τον ίδιο τον Υπουργό να ταλαιπωρηθεί κάποιες μέρες, από το να αιωρείται εσαεί εναντίον του -όταν κατοχυρωμένος πίσω από την κοινοβουλευτική Πλειοψηφία δεν ερευνάται το θέμα- ότι ενδεχομένως να έχει διαπράξει εκείνα που του αποδίδονται.

Και όχι μόνον δεν έγιναν αυτά, αλλά έρχεσθε στη Βουλή, αφού προηγουμένως καθυβρίσατε τον εισαγγελέα -είπατε ότι πολιτικοποιεί τη δικαιοσύνη, ότι ποινικοποιείται η πολιτική ζωή, σήμερα ο κ. Ιωαννίδης ούτε λίγο ούτε πολύ είπε ότι θα έπρεπε να είναι κατηγορούμενος ο εισαγγελέας, πρωτοφανή πράγματα!- και μας μέφεσθε και μας ειρωνεύεσθε, όπως και χθες μας ειρωνευθήκατε για την πρόταση δυσπιστίας την οποία είχαμε καταθέσει κατά του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, επειδή κάναμε τη δουλειά μας, επειδή εφαρμόζουμε το νόμο.

Κύριοι συνάδελφοι, είστε Κόμμα αναξίопιστο και ανακόλουθο. Όταν ζητούμε κοινοβουλευτικό έλεγχο, όταν θέλουμε να ε-

φαρμοστεί ο Κανονισμός της Βουλής, συμπεριφέρεσθε όπως συμπεριφέρεσθε. Ορισμένες φορές μας λέτε "πηγαίνετε στα δικαστήρια, δεν είναι χώρος εδώ για να συζητήσουμε αυτό το θέμα". Και ανάλογα με την έκβαση της έρευνας ή υμνολογείτε ή καθυβρίζετε τη δικαιοσύνη. Είναι ζήτημα του πόσο αντιλαμβάνεται ο καθένας τη δημοκρατία.

Και επειδή ο απρεπής Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών χαρακτήρισε υβριστικά τη Νέα Δημοκρατία χθες το βράδυ ως τριτοκοσμικό κόμμα, θα ήθελα να του πω, ότι τριτοκοσμικό κόμμα δεν είναι εκείνο που σέβεται τους θεσμούς και του οποίου κάθε ενέργεια βασίζεται τυπικά και ουσιαστικά στο Σύνταγμα και τον Κανονισμό της Βουλής.

Τριτοκοσμικά κόμματα είναι εκείνα που στο βωμό της απόκτησης και συντήρησης εξουσίας συμπεριφέρονται αλαζονικά, προάγουν τη διαφθορά και διακατέχονται από καθεστωτικές αντιλήψεις.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Τριτοκοσμική είναι η συμπεριφορά να χρησιμοποιούμε την κρατική τηλεόραση για αναμεταδόσεις των συνεδριάσεων της Βουλής κατά το δοκούν και τριτοκοσμική είναι η συμπεριφορά όταν αφαιρείται το δικαίωμα του Βουλευτή εις το λόγο. Είχαν γραφεί χθες να μιλήσουν άλλοι σαράντα συνάδελφοι από τη Νέα Δημοκρατία. Επειδή, όμως, δεν ήταν εγγεγραμμένοι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ για να μιλήσουν και να υπερασπιστούν τον κ. Παπαντωνίου, ούτε εμβόλιμος συνεδρίαση έγινε ούτε κατά μία ώρα παρετάθη η νυχτερινή συνεδρίαση.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ : Αυτοί είναι λόγοι για τους οποίους πρέπει να καταδικαστούμε;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ : Σας παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας) : Σας παρακαλώ, κύριε συνάδελφε.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ : Εδώ γίνεται δίκη και ο κύριος συνάδελφος προτείνει να καταδικαστούμε, γιατί ο κ. Παπαντωνίου τους είπε χθες ότι είναι τριτοκοσμικό κόμμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας) : Κύριε Πάγκαλε, σας παρακάλεσα προηγουμένων...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ : Κύριοι συνάδελφοι, το 1994 με την περίφημη υπόθεση της ΑΓΕΤ υπήρξε παρόμοια ανακίνηση στη Βουλή από τον ειδικό εφέτη ανακριτή κ. Νταφούλη. Και τότε πράγματι η ενέργεια ήταν προπετής και εξεζητημένη, γιατί στηριζόταν μόνο στις καταθέσεις των Βουλευτών του ΠΑΣΟΚ που είχαν πάει ομαδικά και είχαν καταθέσει όσα είχαν καταθέσει. Κανένα άλλο αντικειμενικό στοιχείο. Παρά ταύτα αρκεστήκατε μόνο στο έγγραφο Νταφούλη που στηριζόταν στις δικές σας συκοφαντικές καταθέσεις. Συστήσατε προανακριτική επιτροπή και παραπέμψατε τον κ. Μητσotάκη και τους Υπουργούς του στο ειδικό δικαστήριο και περαιτέρω κάνατε την απρέπεια λίγο πριν ξεκινήσει η δίκη, επειδή διαβλέπατε ότι θα ερχόταν μία παμπηφεί αθωωτική απόφαση, να αναστείλετε την κατηγορία. Αυτοί είστε εσείς, πώς να το κάνουμε;

Εμείς τώρα δεν σας λέμε, ελάτε να παραπέμψουμε στο δικαστήριο τον κ. Ρέππα και τον κ. Πάγκαλο. Εμείς σας λέμε, ελάτε να δούμε, να ερευνήσουμε παραπέρα, εάν αυτά τα οποία αναφέρει, ως φόδρα πιθανολογούμενα ο εισαγγελέας στο πόρισμά του είναι αλήθεια.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ : Χάριν παιδείας σπιλώνονται υπολήψεις!

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ : Κύριε Πάγκαλε, μη με διακόπτετε σας παρακαλώ.

Επαναλαμβάνω, όχι να παραπέμψουμε σε δίκη. Έχετε κάθε δικαίωμα να αφήνετε τους Υπουργούς σας εκτεθειμένους. Έχετε κάθε δικαίωμα να εκθέτετε το κόμμα σας. Δεν έχετε το δικαίωμα, όμως, να γίνεστε αποκλειστικοί υπαίτιοι με κατ'εξακολούθηση αλαζονικές και αντισυνταγματικές συμπεριφορές και να πλήττετε την αξιοπιστία του πολιτικού κόσμου.

Η παραβίαση εξ αντικειμένου ουσιαστικών διατάξεων νόμων, προεδρικών διαταγμάτων και υπουργικών αποφάσεων για τις αναφερόμενες στο πόρισμα του κυρίου εισαγγελέα περιπτώσεις, είναι δεδομένες, κύριε συνάδελφε. Άλλωστε, όσον αφορά την περίπτωση του ΔΟΛ ακολούθησε απόφαση του Ραδιοτηλεοπτικού Συμβουλίου που επέβαλε ποινές στην "ΤΗΛΕΤΥΠΟΣ ΑΕ".

Βέβαια ο νόμος προβλέπει ότι οι ποινές επιβάλλονται στο σταθμό και όχι σε εκείνον, ο οποίος ελέγχει το σταθμό. Άλλο θέμα αυτό. Είναι, λοιπόν, σχεδόν δεδομένη αντικειμενικά η παρανομία. Ο Υπουργός και την εποπτεία στο Ραδιοηλεκτρονικό Συμβούλιο -το οποίο επί μακρόν αδράνησε και μόνο μετά την εισαγωγική παρέμβαση ενεργοποιήθηκε- είχε και την άνετη από το νόμο δυνατότητα ελέγχου είχε και τα ερεθίσματα από τον Τύπο και από άλλες καταγγελίες είχε. Αδράνησε, όμως. Ερευνήτέον, εάν το έπραξε από δόλο ή από αμέλεια. Αυτό σας καλούμε να πράξουμε. Μην το αρνείστε. Οι ενδείξεις σοβαρές για δολία προαίρεση υπάρχουν. Η κυριότερη: Οι παρανομίες αφορούσαν κατ'εξοχήν ισχυρό εκδοτοοικονομικό παράγοντα. Ασφαλώς δεν έχετε τα κότσια να τα βάλετε μαζί του. Το συγκρότημα σας στηρίζει μετά πάθους. Το ένα χέρι νίβει το άλλο και τα δυο μαζί το πρόσωπο. Εμείς δεν φοβόμαστε κανέναν. Δεν φοβόμαστε τη διαπλοκή. Την έχουμε απέναντί μας και γι'αυτό ζητούμε την έρευνα από τη Βουλή.

Στα ίδια πλαίσια της συναλλαγής της Κυβέρνησης με τη διαπλοκή εντάσσεται και ο παράνομος διορισμός του κ. Ψυχάρη.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρίες Πρόεδρε, όλοι οι άλλοι συνάδελφοι είχαν ένα-δύο λεπτά επιπλέον. Επιτρέψτε μου, τελειώνω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας) : Ναι, οι πρώτοι ομιλητές πήραν ένα λεπτό. Ολοκληρώστε σε μισό λεπτό.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ : Ο διορισμός του κ. Ψυχάρη ήταν παράνομος. Δεν ήταν ούτε μέλος ΔΕΠ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ : Θα κάνουμε θέμα για ένα-δύο λεπτά;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας) : Γιατί εξανίσασθε, κύριε συνάδελφε; Μονίμως διαμαρτύρεσθε...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ : Σε κάθε περίπτωση δεν είχε σύμβαση την εποχή εκείνη και δεν καλύπτεται εκ των υστέρων ό,τι και εάν συνέβη. Αλλά πιστεύω απόλυτα ότι εκείνα τα οποία είπε προηγουμένως ο κ. Κωνσταντόπουλος είναι πραγματικότητα. Η διαπλοκή επέβαλε τον κ. Ψυχάρη, το ΠΑΣΟΚ διαπλέκεται με το συγκρότημα και στο βωμό αυτής της διαπλοκής έγινε αυτός ο διορισμός. Να χαίρεστε και τον Ψυχάρη, να χαίρεστε και τη διαπλοκή. Χάρισμά σας, εμείς προχωρούμε με ψηλά το κεφάλι και θα ελέγξουμε όπως μπορούμε αυτήν την υπόθεση. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας) : Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τη συνεδρίαση μας παρακολουθούν από τα δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξαναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας "ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ" για τα ογδόντα χρόνια από την ενσωμάτωση της Θράκης στην Ελλάδα, σαράντα δύο μαθητές και μαθήτριες και τρεις συνοδοί-δασκάλοι από το 7ο Δημοτικό Σχολείο Αθηνών.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ'όλες τις πτέρυγες)

Ο κ. Ανθόπουλος έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ : Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στη συζήτηση της πρότασης δυσπιστίας, την Τετάρτη, εναντίον του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας, άκουσα κατάπληκτος τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας τον κ. Παυλόπουλο, να δηλώνει επί λέξει από το Βήμα της Βουλής ότι η Νέα Δημοκρατία δεν επιδιώκει ποινικοποίηση της πολιτικής ζωής, αλλά ερευνά τις πολιτικές ευθύνες". Έχει καταγραφεί στα Πρακτικά. Είναι ο έκτος από τους εκατόν δεκαοχτώ Βουλευτές, μη συνυπολογιζόμενου του Αρχηγού της Νέας Δημοκρατίας, που υπογράφουν την συζητούμενη σήμερα πρόταση, ουσιαστικά, κατηγορίας για ποινικά αδικήματα Υπουργών της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ η οποία κατατέθηκε στις 26.1.2001 και αποτελεί μια ακόμα πράξη ποινικοποίησης της πολιτικής ζωής του τόπου.

Επειδή δεν μπορώ να βρω λογική απάντηση στο ερώτημα, "ο κ. Παυλόπουλος και οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας δεν γνώριζαν τι υπέγραφαν;", είμαι υποχρεωμένος να δώσω ψυχολογική ερμηνεία στο φαινόμενο της αντιφατικότητας, ανάμεσα σε μια υπογραφή με ημερομηνία 26.1.2001 και σε μια δήλωση με

ημερομηνία 31.1.2001. Είναι φανερό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι το ψυχολογικό σύνδρομο της τρίτης κατά σειρά, από το '93 μέχρι το 2000, εκλογικής ήττας της Νέας Δημοκρατίας την οδηγεί σε σπασμωδικές κινήσεις και αλλεπάλληλα λάθη, που την κάνουν όχι μόνο να ακυρώνει διαρκώς την προοπτική μιας μελλοντικής νίκης, αλλά και να δίνει την εντύπωση ότι έχει πάθει μια κρίση ταυτότητας. Άλλα δηλώνει, άλλα κάνει. Από τη μια φαίνεται σάν να θέλει να ξεφύγει από το κακό παρελθόν της, της Νέας Δημοκρατίας 1989-1993 και από την άλλη κάνει τα ίδια και χειρότερα. Χτυπάει τώρα ποινικά Ρέππα και Πάγκαλο για να αποδείξει τον γενικό πολιτικό της ισχυρισμό περί διαπλοκής. Και επειδή βλέπει το έλλειμμα ουσίας στο εγχείρημά της και νιώθει λίγο πολύ ότι πατάει σε άμμο, οχυρώνεται πίσω από μια αναρμόδια πρωτοβουλία ενός εισαγγελέα, για να έχει και άλλοθι στη κοινή γνώμη. Δεν είχε ούτε το σθένος ούτε την οργανωτική φαντασία να κινήσει καθαρά και μόνη της την όλη αυτή ιστορία και προκάλεσε έντεχνα την εισαγγελική πρωτοβουλία.

Όμως το συκόφυλλο του "ευλόγου ενδιαφέροντος" του εισαγγελέα κ. Ντογιάκου για "κραυγαλέες" περιπτώσεις διαπλοκής δεν καλύπτει την γύμνια του, όσον αφορά την υπέρβαση αρμοδιότητας κατά επεικική εκδοχή με την έκδοση απαραδέκτου πορίσματος επί αδικημάτων που θεμελιώνουν ευθύνη Υπουργών.

Λοιπόν ο εισαγγελέας είναι γυμνός και θα πρέπει αρμοδίως να ελεγχθεί για την παράβαση του δικού του καθήκοντος. Ίσως θεωρηθώ υπερβολικός στην κριτική μου. Αλλά ερωτώ το Σώμα: Ο εισαγγελέας Ντογιάκος δεν ζούσε στην Ελλάδα το 1989, το 1990, το 1991, το 1992, το 1993; Δεν ζούσε στην Ελλάδα το 1989-1991, όταν Διοικητής του Αγίου Όρους ήταν ο γνωστός αλευροβιομήχανος κ. Λούλης; Δεν ζούσε στην Ελλάδα το 1992-1994 όταν Διοικητής του Αγίου Όρους ήταν ο δικηγόρος κ. Παπαδημητρίου-Δούκας; Ούτε ο ένας ούτε ο άλλος ήσαν τακτικά ή έκτακα μέλη ΔΕΠ ΑΕΙ; Εκείνη την εποχή 1989-1991, παρά τα σχετικά δημοσιεύματα διαμαρτυρίας στις σχετικές ερωτήσεις Βουλευτών της αντιπολίτευσης για τους αντικανονικούς εκείνους διορισμούς, κανένας εισαγγελέας ούτε ο κ. Ντογιάκος δεν ευαισθητοποιήθηκε για να ενεργήσει παρομοίως, να συντάξει πορισματική έκθεση, όπως και τώρα για να κινήσει η διαδικασία για να ευθύνες του τότε αρμοδίου Υπουργού. Αλλά ούτε και ο τότε Υπουργός Εσωτερικών και σήμερα Πρόεδρος του Συνσπισμού κ. Κωνσταντόπουλος ούτε και ο τότε Υπουργός Δικαιοσύνης κ. Φώτης Κουβέλης ευαισθητοποιήθηκαν, όπως σήμερα ευαισθητοποιούνται. Ήταν τότε όλοι ευαισθητοποιημένοι με την καθολική δίκλη του ΠΑΣΟΚ. Φαίνεται ως να είναι συνηθισμένοι να κατηγορούν και να διώκουν το ΠΑΣΟΚ ή κάποιοι να νοσταλγούν το film noir "Μέρες του '89".

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εγώ θα ασχοληθώ με την υπόθεση "Σταύρος Ψυχάρης-Άγιον Όρος". Δεν είναι τυχαία η επικεφαλίδα. Έτσι ακριβώς υποτιτλίζεται στην πορισματική αναφορά του εισαγγελέα η εναντίον του Πάγκαλου κατηγορία.

Ομολογώ ότι δανειζομαι τον υπότιτλο, επειδή τον θεωρώ επιτυχημένο. Συγκροτείται από λέξεις που ταιριάζουν "Σταύρος-σταυρός", "Ψυχάρης-ψυχή" και "Άγιον Όρος. Αλλά ως φαίνεται δεν ταιριάζουν μόνο λεκτικά ο Ψυχάρης και το Άγιον Όρος. Ταιριάζουν και ουσιαστικά.

Επί δέκα και πλέον έτη ήταν τακτικός επισκέπτης του Αγίου Όρους, όπως αρκετοί και από εμάς εξάλλου, σύμφωνα με έγκυρες μοναστικές πηγές. Γνώριζε πρόσωπα και καταστάσεις εκεί και το γνώριζαν επίσης καλά πριν από την άνοδό του στο Άγιον Όρος με την ιδιότητα του Διοικητή.

Επικαλούμαι όμως και μια αναμφισβήτητης αξίας μαρτυρία για να θεμελιώσω τον προηγούμενο ισχυρισμό μου. Η γραπτή αυτή μαρτυρία προέρχεται από το σύνολο των αντιπροσώπων και προϊσταμένων των είκοσι ιερών μονών του Αγίου Όρους Άθω. Και αυτή η μαρτυρία έχει να κάνει με την παρουσία και τη δράση του Ψυχάρη μετά το διορισμό του και επί μίαν ήδη πλήρη τετραετία.

Το "εροκοινοσφράγιστο γράμμα" που καταθέτω στα Πρακτικά, ομιλεί για ικανοποίηση και εκπλήρωση προσδοκιών του συνόλου του αγιοριτικού κόσμου σε σύγκριση με οποιονδήποτε

προκάτοχο του Ψυχάρη στο παρελθόν.

(Στο σημείο ο Βουλευτής κ. Ιωάν. Ανθόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διευθύνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής).

Αυτό είναι, κύριοι συνάδελφοι, ελάτε να το δείτε και να το διαβάσετε. Ομιλεί για ζήλο και επιμέλεια...

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ: Υπερασπίζεσθε τον Ψυχάρη τώρα;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ: Ξέρετε πολύ καλά ότι δεν έχω σχέση με τον κ. Ψυχάρη.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ: Παραταύτα, το διαπράττετε...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ: Μην εξάπτεσθε όταν κάποιος α- ναιρεί τους ισχυρισμούς σας.

Ομιλεί για λύση χρονιζόντων και δυσεπίλυτων προβλημάτων. Ομιλεί για περιποίηση ιδιαίτερης τιμής για τον ίδιο το διοικητή και για την Κυβέρνηση που τον διόρισε.

Πιστεύω ότι αν δεν προερχόταν, κύριε συνάδελφε, από την ιερή κοινότητα του Αγίου Όρους αυτή η επιστολή, θα μπορούσε να θεωρηθεί ύποπτη, βαριάς μορφής κολακίας και μεροληψίας. Αλλά προέρχεται από εκεί. Σε μια παράγραφο της μάλιστα υπογραμμίζεται με νόημα ότι στα θέματα της εκπροσώπησης της Κυβέρνησης και της λειτουργίας των θεσμών σημασία έχει η ουσία και όχι ο τύπος. Και ανατρέχω ευθύς αμέσως στα Πρακτικά της Βουλής με ημερομηνία 29.10.1996 στη συζήτηση της επίκαιρης ερώτησης του αιμνήστου Αυδή προς τον τότε Υπουργό Εξωτερικών κ. Πάγκαλο για το ίδιο θέμα. Και αυτό γιατί το ίδιο ακριβώς πράγμα δηλώνει ο κ. Μητσotάκης, ότι σημασία έχει η ουσία και όχι ο τύπος.

Σε εκείνη λοιπόν τη συζήτηση παρενέβη ο κ. Μητσotάκης, επικαλούμενος την ιδιότητα του πρώην Πρωθυπουργού και ομολόγησε, ότι ο κ. Λούλης Διοικητής του Αγίου Όρους στην περίοδο 1989-1991 ήταν δική του επιλογή και ότι διορίστηκε παράνομα. Ο Λούλης διορίστηκε παράνομα, αλλά επέτυχε στο έργο του.

Οι δύο υποθέσεις φαίνονται όμοιες. Και όμως διαφέρουν. Γιατί ο Ψυχάρης διορίστηκε νόμιμα και ο Ψυχάρης πέτυχε στο έργο του. Πρώτον ο Ψυχάρης διορίστηκε νόμιμα με την έννοια της ουσιαστικής συνδρομής στο πρόσωπό του των προϋποθέσεων του νόμου κατά τον κρίσιμο χρόνο του διορισμού του και το ήξερε μετά λόγου γνώσεως ο τότε Υπουργός κ. Πάγκαλος. Αφ' ενός δεν ήταν αλευροβιομήχανος. Ήταν αρχισυντάκτης δημοσιογράφος και αφ' ετέρου δίδασκε δημοσιογραφία στο Πάντειο Πανεπιστήμιο ως επιστήμων εξαιρετικής τεχνικής εμπειρίας κατά το γράμμα του π.δ. 407/80 που εφαρμόζεται σε ανάλογες περιπτώσεις.

Δεύτερον, ο κ. Ψυχάρης πέτυχε στο έργο του. Αλλά δεν το λέει μόνο ο Σημίτης και ο Πάγκαλος που τον διόρισαν, το λέει η ίδια η αγιοριτική οικογένεια. Και εδώ υπάρχει μεγάλη διαφορά. Το λένε οι διοικούμενοί του και όχι οι προϊστάμενοί του.

Στην ακροτελεύτια παράγραφο της ίδιας αγιορείτικης επιστολής υπάρχει και μια άξια προσοχής σύσταση προς τους παραλήπτες της. Ανάμεσα στους παραλήπτες της είναι και ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και οι Αρχηγοί όλων των Κομμάτων. Στις 24.10.2000 το Άγιο Όρος παρακαλεί, δηλαδή συμβουλεύει, να πάψει ο θόρυβος περί του θέματος τούτου και εύχεται η Παναγία Θεotόκος να μας φωτίσει όλους.

Σήμερα αποδεικνύεται με την επίσημη, εντονότερη και πλέον θορυβώδη συζήτηση του θέματος, ότι η αγία παραίνεση δεν εισακούστηκε. Αποδεικνύεται όμως ακόμη και κάτι παραπάνω, ότι η Νέα Δημοκρατία από τον Αρχηγό της μέχρι και τον εκατοστό δέκατο όγδοο Βουλευτή της που υπέγραψαν αυτήν την πρότασή της, δεν φωτίστηκε από τη Θεotόκο. Διέπραξε ακόμη ένα απονοημένο διάβημα, το οποίο θα γυρίσει εναντίον της ως μπουμέρανγκ.

Η Νέα Δημοκρατία παραβλέποντας προκλητικά το σάκο του παρελθόντος που κουβαλά και έχει μέσα το Λούλη, ωθεί την υπόθεση Ψυχάρη μέσω του Εισαγγελέα Ντογιάνκου στη Βουλή για να σύρει κατηγορούμενο τον Πάγκαλο για ψευδή βεβαίωση και παράβαση καθήκοντος.

Ποια είναι η ψευδής βεβαίωση; Η από 18.9.96 επιστολή του

τότε πρύτανη του Παντείου Πανεπιστημίου κ. Μεταξόπουλου - περιέχεται αυτούσια στα Πρακτικά που προανέφερα της 29.10.96- προς τον κ. Ψυχάρη, με την οποία του προτείνει να διδάξει για τα δύο εξάμηνα 1996-1997 στο Τμήμα Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης με βάση το π.δ. 407/80 ως αναπληρωτής καθηγητής; Η πρόταση, όχι μόνο έγινε αποδεκτή από τον Ψυχάρη, αλλά εφαρμόστηκε πλήρως. Ο κ. Ψυχάρης δίδαξε από 6.11.96 έως και 31.8.97 στο Τμήμα Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης του Πανεπιστημίου, όπως προκύπτει από τις δύο διαδοχικές συμβάσεις που υπεγράφησαν.

Πού βρίσκεται το πρόβλημα; Στη χρονική απόσταση ανάμεσα στην τυπική κατάρτιση της πρώτης σύμβασης 6.11.96 και στην ημερομηνία διορισμού του Ψυχάρη με το π.δ. της 7.10.96;

Όλοι γνωρίζουμε, κύριοι συνάδελφοι, τι συμβαίνει στα πανεπιστήμια -και όχι μόνο εκεί- με τη συνήθη καθυστέρηση της τυπικής κατάρτισης των συμβάσεων έργου, ενώ ήδη έχουν αρχίσει οι διδασκαλίες των μαθημάτων. Άρα κατά το χρόνο του διορισμού του ως Διοικητού του Αγίου Όρους, ο κ. Ψυχάρης, ήταν κατ' ουσίαν έκτακτος καθηγητής του Παντείου Πανεπιστημίου και το υπογραμμίζω τούτο διότι με μία διασταλτική ερμηνεία εν προκειμένω, κατά το χρόνο ισχύος της σύμβασης, είχε ως προς το ανατεθέν έργο του τα καθήκοντα και τις υποχρεώσεις που αντιστοιχούν στην καθηγητική βαθμίδα με την οποία είχε εξομοιωθεί μισθολογικά, δηλαδή του αναπληρωτή καθηγητή, με βάση τα προσόντα του.

Δεν θεωρείται αξιόπιστη η επιστολή ενός πρύτανη πανεπιστημίου για να στηριχτεί ένας Υπουργός; Δεν θεωρείται αξιόπιστη η ρητή διαβεβαίωση ενός αρχισυντάκτη δημοσιογράφου περί αποδοχής της περιεχομένης της για να στηριχτεί ένας Υπουργός; Εξάλλου εξήντα μέρες μετά τη δημοσίευση στο ΦΕΚ της πράξης διορισμού του κ. Ψυχάρη ως Διοικητού του Αγίου Όρους, κανένας με έννομο συμφέρον δεν την προσέβαλε ως άκυρη, προκειμένου να ανατραπεί. Και όλοι γνωρίζουν πως μια κανονιστική πράξη ισχυροποιείται μετά την πάροδο των εξήντα ημερών και δημιουργείται το τεκμήριο της νομιμότητας υπέρ αυτής.

Θα μπορούσε ίσως κάποιος να αντιτείνει ότι έτσι "στήθηκε η μηχανή" για να αποκτήσει εσπευσμένα ο Ψυχάρης και την ιδιότητα του έκτακτου καθηγητή του Παντείου Πανεπιστημίου, προκειμένου να τηρηθεί η τυπική προϋπόθεση της κοινής υπουργικής απόφασης του 1983 δυνάμει της οποίας έγιναν έξι αλληπάλληλοι διορισμοί στο παρελθόν Διοικητών του Αγίου Όρους και δεν άλλαξε ούτε επί των ημερών της Νέας Δημοκρατίας το 1989-1993. Η ουσία είναι ότι η σύμβαση έργου που καταρτίστηκε λειτούργησε στην πράξη. Δεν είναι προσχηματική. Ο Ψυχάρης δίδαξε στο πανεπιστήμιο.

Και κάτι ακόμα. Εδώ ισχύει αναλογικά για τον Υπουργό ό,τι ισχύει στη συνήθη πρακτική των αναγκαίων κυβερνητικών ενεργειών εν όψει νομοθετικής ρύθμισης. Η ζωή πολλές φορές απαιτεί διοικητικές διευθετήσεις πριν ολοκληρωθεί η μακρόσυρτη νομοθετική διαδικασία, πόσο μάλλον όταν πρόκειται για τη συνδρομή μιας προϋπόθεσης η τυπική ολοκλήρωση της οποίας επέρχεται με την υπογραφή μιας σύμβασης για παροχή διδακτικού έργου στο πανεπιστήμιο.

Σήμερα όμως διά νόμου έχει ρυθμιστεί το θέμα, έτσι ώστε να μην απαιτείται να συντρέχει η ιδιότητα του καθηγητή πανεπιστημίου στο πρόσωπο του Διοικητή του Αγίου Όρους. Η ζωή έδειξε ότι δεν πρέπει μια τυπική προϋπόθεση να δυσκολεύει επιλογές και ρόλους που δε την χρειάζεται ως condition sine qua non.

Συνεπώς στην άμυνα του πρώην Υπουργού έχει προστεθεί ένα ακόμη νομικό επιχείρημα: της επίκλησης για αναδρομική εφαρμογή ευνοϊκότερου εξωποινικού νόμου που αίρει το αξιόπαινο της πράξης εάν κι εφόσον θα κρινόταν παράνομη με βάση τα δεδομένα του 1996.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν όλη αυτή η συγκεκριμένη υπόθεση ήταν προϊόν μιας διαπλοκής μεταξύ της Κυβέρνησης, του Υπουργού και του "Συγκροτήματος", ιδιαίτερα του συγκεκριμένου προσώπου ενεργούντος ως εκπροσώπου του "Συγκροτήματος", τότε η πολιτική απορία που γεννάται είναι καταρχήν προς τι εδώ η διαπλοκή. Για να ελεγχθεί πολιτικά και οι-

κονομικά το 'Αγιον Όρος;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Προέδρε, ζητώ την ανοχή σας.

Για να κατευθυνθούν σε υπόγειες διαδρομές τα προς διάθεση κονδύλια του Β' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης; Για ν' αποκτήσει το "ΒΗΜΑ" και ο Ψυχάρης περισσότερους αναγνώστες μοναχούς;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας) : Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ : Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, σ' ένα λεπτό.

Πολιτικός ή δημοσιογραφικός έλεγχος του Αγίου Όρους φαίνεται να είναι από ουτοπία έως ασυγχώρητη αφέλεια. Και η διαπλοκή ούτε σε ουτοπία στηρίζεται ούτε αφέλης είναι. Να χειριστείς κονδύλια που προορίζονται για απορρόφηση στο 'Αγιον Όρος κατά τρόπο ώστε να ωφεληθείς εσύ, αλλά σε βάρος του Αγίου Όρους και των μοναχών αυτό δεν θα τολμούσε να το σκεφτεί ούτε ο πιο φανατικός Εβραίος. Εκείνο όμως που συνέβη στην πραγματικότητα είναι ότι με τη διοίκηση Ψυχάρη ξεκόλλησαν προβλήματα κι επιταχύνθηκαν διαδικασίες με αποτέλεσμα ν' απορροφηθούν οι πόροι και να γίνουν τα έργα. Αλλά ακόμη και αν δεν ήταν έτσι τα πράγματα, τότε γεννάται και η άλλη απορία: Γιατί τόσο αποκάλυπτη σ' αυτήν την υπόθεση η διαπλοκή; Η διαπλοκή θέλει να γίνεται κι όχι να φαίνεται. Δεν υπάρχει προηγούμενο ιστορικό επιδειξιμανούς διαπλοκής. Γιατί λοιπόν να εκτεθεί τόσο προκλητικά και αποκάλυπτα η Κυβέρνηση, ο Υπουργός και το ίδιο το συγκρότημα τη στιγμή που θα μπορούσαν άνετα να χρησιμοποιήσουν έναν αχυράνθρωπο με όλες τις τυπικές προϋποθέσεις που θα εξυπηρετούσε τους στόχους της διαπλοκής εν κρυπτώ και αθωρόβως;

Εν όψει όλων αυτών, αγαπητοί κύριοι συνάδελφοι, ένα πράγμα έχω να σας πω: Κάνετε το λάθος να υπογράψετε αυτήν την πρόταση και να την καταθέσετε. Σας καλώ να μην την ψηφίσετε, να μην ψηφίσετε μια τέτοια πρόταση εναντίον του πρώην Υπουργού κ. Πάγκαλου για ένα θέμα που θα προκαλούσε και τη δικαία οργή του Πάγκαλου και το ανάθεμα της αγιορείτικης κοινότητας. Δεν ξέρω ποιο από τα δυο πρέπει να φοβηθείτε. Ίσως και τα δύο. Κυρίως όμως αυτό που προέχει είναι να σκεφτείτε και να φοβηθείτε την ιστορία διότι αυτή εκδικείται πάντοτε μετ'ά.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας) : Ο κ. Πολύδωρας έχει το λόγο.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ : Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ομολογώ ότι δεν μπορώ ν' απαντήσω στα τόσο εύστοχα ερωτήματα που έθεσε ο μόλις κατελθών του Βήματος κ. Ανθόπουλος. Μάλιστα τα επαναλαμβάνω. Και δεν τα επαναλαμβάνω τώρα. Τα είχα πει όταν το πολιτικό ζήτημα για μας τους ηλιθίους είχε εγερθεί. Για μένα δηλαδή. Και είχα θέσει τότε στη Βουλή το ερώτημα γιατί ο Λαμπράκης μας προκαλεί, σας προκαλεί. Το επανέλαβε και ο κ. Ανθόπουλος. Δεν μπορώ ν' απαντήσω. Ισχύει ως ερώτημα.

Ασφαλώς μπορούσε να βάλει έναν αχυράνθρωπο. Εμείς δεν εξετάζουμε ούτε την υπόσταση ούτε την οντότητα ούτε την αξία του κ. Ψυχάρη. Μπορεί να είναι ο κορυφαίος ακαδημαϊκός, μπορεί να είναι ο σπουδαίος δίκαιος άνθρωπος, ο μέγας ευσεβής. Δεν μας απασχολεί αυτό το θέμα. Το ερώτημα όμως παραμένει. Ας το σκεφτούμε, μας αφορά. Εμένα κατά το 1/300 με αφορά. Γιατί μας προκαλεί; Κι έρχεται προσφυώς ο κ. Ανθόπουλος και το θέτει το ερώτημα. Κι αυτό είναι το πολιτικό ζήτημα. Βεβαίως δεν με ενδιαφέρει ν' απαντήσω όσο μ' ενδιαφέρει περισσότερο να συνευδοκούμε τη βάση του ερωτήματος.

Υπάρχουν θεωρίες που λένε ότι όσο περισσότερη ισχύ κάποιος αποκτά τόσο προκαλεί. Τη θέλει ωμή και γυμνή την πίεση και τη βία επάνω σου. Υπάρχουν άλλες θεωρίες που λένε ότι σε δοκιμάζει για να δει που βρίσκονται τα αντανάκλαστικά αυτής της συγκλήτου. Το έλεγε και ο Κατλίνας. Αντιδρά κανένας; Γέλιανε φυτά; Προχωρούμε και σε άλλα.

Ούτε με ενδιαφέρουν οι καλές προθέσεις του κ. Πάγκαλου,

που είναι ζήτημα που θα το εξετάσει εκείνη η επιτροπή, η προανακριτική, της οποίας ζητούμε τη σύσταση. Είναι υποκειμενική υπόσταση, όπως θα έλεγε ο Φοίβος, του αδικήματος, άλλο ζήτημα. Εδώ μας ενδιαφέρει να εξετάσουμε συγκεκριμένα πράγματα. Στη δική μου σχηματική λογική, το πραγματικό υλικό μεταφράζεται ως εξής. Η δικαιοσύνη έπραξε το καθήκον της. Μπορεί να έχει κάνει λάθη μια εκτίμηση, αυτό θα το βρούμε στην επιτροπή. Έπραξε το καθήκον της και το έπραξε στον πυρήνα της πολιτικής συζήτησης περί διαπλοκής.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ : Καθήκον της δικαιοσύνης είναι ο πυρήνας της πολιτικής συζήτησης;

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ : Μα, δεν προσέξατε, στον πυρήνα της πολιτικής συζήτησης περί διαπλοκής.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ : Αυτό είναι το καθήκον του κ. Ντογιάκου, να μπει στον πυρήνα της πολιτικής συζήτησης;

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ : Θα σας το αναλύσω στη δεύτερη φράση. Όλοι μιλούμε με λευκές επιταγές περί διαπλοκής. Και μετέχουν στη συζήτηση και οι δικαστικοί, διότι εκεί είναι ποινικά αδικήματα. Δεν αναφέρομαι κατ' ανάγκην στα δικά σας. Και αντιδρά ο εισαγγελέας, γιατί έχει αντανάκλαστικά, από τις εφημερίδες. Και καταλήγει σε μια πορισματική αναφορά την οποία υποβάλλει στο κατά το Σύνταγμα και το νόμο αρμόδιο όργανο στη Βουλή. Έπραξε το καθήκον της εν όψει του ποινικού μέρους που είναι κομμάτι, σοβαρός συντελεστής, δεν είναι επί των αγαθών και των θεμιτών και των καλών πράξεων. Είναι επί του ανόμου, του εκ νόμου. Αυτό το μεταχειρίστηκε σωστά η δικαιοσύνη και έφθασε εδώ στη Βουλή. Και τι κάνει η Βουλή; Αποφασίζει τον αυτοεξευτελισμό της, πλην Νέας Δημοκρατίας και των κομμάτων που στηρίζουν αυτήν την πρόταση. Αποφασίζει δυστυχώς η Βουλή τον αυτοεξευτελισμό της. Στο συρτάρι κοιμάτο. Και πως το αντέχετε; Εμείς δώσαμε τη διεξοδο. Το φέραμε εδώ να συζητηθεί και ζητούμε να συσταθεί προανακριτική επιτροπή.

Τι θα γινόταν, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ.; Θα έμενε εκκρεμές και θα είχαμε πρόσωπο στο δημόσιο βίο; Κύριε Πάγκαλε, με τις ευαισθησίες σας, θα έμενε αυτό εδώ εκκρεμές; Δεν έχουμε άλλο όργανο, το είπε ο κ. Μαργκογιαννάκης, δεν μπορούμε να το διαχειριστούμε αλλιώς, παρά να το φέρομε σ' αυτή τη συζήτηση. Και όχι μόνο σ' αυτή τη συζήτηση, αλλά ύστερα όταν θα κάνουμε τη σπουδή επί του πραγματικού και του νομικού στην επιτροπή, εγώ έχω πολύ σοβαρούς λόγους, κυρίως στη γραμμή της υποκειμενικής υπόστασης -σας το προαναγγέλλω- του εγκλήματος, που δεν την βλέπω, να είχαμε από την προανακριτική επιτροπή το πόρισμα, απαλλακτικό που λέει ο λόγος, για τους εγκαλουμένους Υπουργούς. Αυτά απλώνουμε τη φαντασία μας και βλέπουμε και εκτιμούμε. Αλλά το αδιέξοδο σ' αυτό το στάδιο το κρίσιμο πολιτικό και νομικό στάδιο, πως το ξεπερνάμε; Θα είχε πρόσωπο η Βουλή όταν έρχεται το πόρισμα Ντογιάκου και το αφήνουμε στο συρτάρι και κυκλοφορούμε να συζητούμε ανεξόδως περί διαπλοκής στη συνέχεια; Αυτό είναι όλος ο λογαριασμός; Σημειώνω ότι εδώ εάν γινόταν και η καθυστέρηση ή αν έπλεε και η Νέα Δημοκρατία προς αυτήν την κατεύθυνση, θα είχαμε θεσμική αταξία. Η αρχή της διακρίσεως των εξουσιών, η λαϊκή κυριαρχία, το ότι εδώ θέλουμε να είναι ο λαός ο μόνος οδηγός, καθοδηγητής μας, εμπνευστής μας και εν τέλει σ' αυτόν να λογοδοτούμε και αυτόν να υπηρετούμε.

Όσον αφορά το άλλο του "TRAVEL PLAN", κύριε Ρέππα, υπήρξε και για το νομικό μέρος απόφαση του Ραδιοτηλεοπτικού Συμβουλίου, μεταγενέστερη. Ο Ντογιάκος δεν έσφαλε. Παρακολουθεί την ίδια νομική γραμμή, πρώτος εκείνος, που ηκολούθησε το Εθνικό Ραδιοτηλεοπτικό Συμβούλιο και έβγαλε απόφαση εμπεριστατωμένη, η οποία επιβάλλει για τις δυο πράξεις, για το "TRAVEL PLAN".

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ : Ο Ντογιάκος λέει να παραπεμφθούν και αυτοί, του Ραδιοτηλεοπτικού Συμβουλίου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας) : Παρακαλώ, κύριε Ιωαννίδη!

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ : Ακούστε, κύριε Ιωαννίδη, δεν είναι για ευφρολογήματα. Έβγαλε απόφαση στηρικτική του πορίσματος Ντογιάκου -αφήστε τις παραδοξολογίες- και λέει η πλειοψηφία πρόστιμο εκατό εκατομμύρια (100.000.000) δραχμές.

ΦΟΒΙΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Ο Ντογιάκος...

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Μη με διακόπτετε.

Για τους λόγους αυτούς το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης επιβάλλει πενήντα εκατομμύρια (50.000.000) δραχμές για κάθε παράβαση στον "ΤΗΛΕΤΥΠΟ", στο MEGA CHANNEL. Άλλοι μειοψηφούντες ζητούν την επιβολή διακοσίων πενήντα εκατομμυρίων (250.000.000) δραχμών για κάθε παράβαση, σύνολο πεντακάσια, άλλος εισηγείται την ανάκληση της αδείας και άλλος ζητεί πεντακάσια εκατομμύρια (500.000.000) δραχμές για κάθε πράξη.

Όπως καταλαβαίνετε υπάρχει και από άλλο όργανο, το οποίο ασχολείται με τα νομικά, μία ίδια εκτίμηση για το παράνομο της πράξεως. Και βέβαια μπορείτε να το απαξιώσετε λέγοντας, ασήμαντη η ωφέλεια του γίγαντα ΔΟΛ από το "TRAVEL PLAN". Ασήμαντη. Το λέει και σε ανακοίνωση ο ΔΟΛ. Και συγκεκριμένα λέει: Έναντι πέντε δισεκατομμυρίων τριακοσίων εβδομήντα πέντε εκατομμυρίων (5.375.000.000) κερδών του ΔΟΛ τα συνολικά κέρδη του "TRAVEL PLAN" στο Υπουργείο Εξωτερικών, στον ΟΤΕ ήταν μόνο σαράντα πέντε εκατομμύρια (45.000.000) δραχμές. Μπορεί να το απαξιώσει κανείς και να πει, δεν έχει ενδιαφέρον. Είναι μόνο σαράντα πέντε εκατομμύρια (45.000.000) δραχμές έναντι πέντε περίπου δισεκατομμυρίων. Αυτή είναι η λογική του να κρατείτε αρχές δημοκρατίας και δημόσιου βίου;

Πάλι δεν ξέρω να απαντήσω γιατί έγινε η σύμβαση με το ΔΟΛ ή με το "TRAVEL PLAN" από το Υπουργείο Εξωτερικών.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ: Γιατί κέρδισε σε διαγωνισμό, κύριε συνάδελφε. Έγινε δημόσιος ανοιχτός διαγωνισμός και ήρθε πρώτο το TRAVEL PLAN. Γι' αυτό έγινε η σύμβαση.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Διότι, μπορεί να πει και κάτι άλλο κανείς.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ: Θα έπρεπε να με εγκαλέσετε εάν δεν εφήρμοζα τα αποτελέσματα του διαγωνισμού.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Δεν εγκαλείσθε γι' αυτό. Εγκαλείται γι' αυτό ο Υπουργός Τύπου.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ: Θα έπρεπε να με εγκαλέσετε εάν δεν εφήρμοζα τα αποτελέσματα του διαγωνισμού.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Δεν εγκαλείσθε γι' αυτό. Ούτε από τον Ντογιάκο. Εγώ μιλάω πολιτικά.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ: Με κοιτάτε και με ρωτάτε πολιτικά και πολιτικά σας απαντώ.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Όχι, εγώ σας λέω πολιτικά ότι η δουλοπρέπεια έχει τα όριά της. Και το διαγωνισμό και τα πάντα. Και απ' αυτήν τη θέση της δουλοπρέπειας προσπαθώ να σας μετασείσω. Δεν ωφελείται κανένας σε αυτόν τον τόπο από τη δουλοπρέπεια προς τους εξωκοινοβουλευτικούς άρχοντες. Πρέπει να σταθούμε στη λαϊκή κυριαρχία επιτέλους.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ: Υφίσταται Προεδρείο, κύριε Πρόεδρε;

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Εάν υφίσταται Προεδρείο, αυτό σας νοιάζει; Θα περπατάμε γονατιστοί εδώ πέρα; Με το νεύμα του ηγεμόνος θα κινούμεθα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Δεν αναφέρεται σε κανένα πρόσωπο...

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Είναι αυτό ο πολιτικός βίος που οραματισθήκαμε;

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ: Παρακαλώ, κάνω έκκληση στο Προεδρείο.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Θα γίνουμε άψυχες σκιές, που είπε ο Νίκος ο Κωνσταντόπουλος. Είναι επίκληση το γεγονός ότι...

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, με την ανοχή σας όχι μόνο συκοφαντούμεθα, αλλά υβριζόμαστε κιόλας.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορούμε να έχουμε την ελευθερία του ομιλούντος;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ: Σας παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε, να παίξετε το ρόλο σας. Διαμαρτυρόμαστε για την απάθειά σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Παρακαλώ, κύριε Πάγκαλε, δεν δέχομαι επικρίσεις.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ: Εγώ, όμως, σας επικρίνω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Να ζητάτε τουλάχιστο το λόγο κατά τον Κανονισμό και μετά να επικρίνετε το Προεδρείο.

χιστο το λόγο κατά τον Κανονισμό και μετά να επικρίνετε το Προεδρείο.

Παρακαλώ, συνεχίστε, κύριε Πολύδωρα. Δεν προσφέρουν επίθετα και χαρακτηρισμούς...

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ: Δεν μπορείτε να μένετε απαθής όταν μας αποκαλούν δουλοπρεπείς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Παρά τον κανονισμό δεν υπεισέρχεται το Προεδρείο σε κρίσεις επί των λεγομένων.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Είναι, κύριε Πρόεδρε, ανάγκη να συναισθανθούμε την ατμόσφαιρα που διαμορφώνεται. Μας αφορά. Πώς θα λογοδοτήσουμε και πού θα λογοδοτήσουμε είναι το μέγα θέμα της συνειδήσεως του Βουλευτού. Θέλω να λογοδοτώ στο λαό και όχι στον Ψυχάρη.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει ξανά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Σας παρακαλώ, ολοκληρώστε.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Και αυτή η σχηματική καταλήγει στο ότι εδώ είναι το καθεστώς δεδομένο και λέγεται "εξωκοινοβουλευτικοί πάτρονες διευθύνουν το δημοσιο βίο". Σας καλώ να αντισταθούμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Σας παρακαλώ, κύριε Πολύδωρα, ολοκληρώστε.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Το πρώτο δείγμα με άρτια νομική υποστήριξη και διέξοδο για τον κοινοβουλευτισμό, είναι η υπερψήφιση ομόφωνα αυτής της προανακριτικής επιτροπής...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Ευχαριστώ, κύριε Πολύδωρα.

Το λόγο έχει ο κ. Γκούσκος.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: ...για παρατυπίες, για πράγματα τα οποία αποκρύπτονται...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Σας παρακαλώ, κύριε Πολύδωρα. Τελειώσατε.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Σας παρακαλώ. Δεν έχετε ούτε δευτερόλεπτο.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: ...για το σεβασμό της διακρίσεως των εξουσιών για τη λαϊκή κυριαρχία.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Ο κ. Γκούσκος έχει το λόγο.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΓΚΟΥΣΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρία και κύριοι συνάδελφοι, είναι αταίριαστος ο φανατισμός σ' αυτήν τη διαδικασία, είναι αταίριαστο το πολιτικό πάθος και πολύ περισσότερο είναι αταίριαστη η αμετροέπεια γιατί εδώ λειτουργούμε ως ποινικό συμβούλιο.

Έχουμε τη νηφαλιότητα να αξιολογήσουμε τα ποινικά στοιχεία; Μπορούμε να ξεπεράσουμε τους κομματικούς μανδύες και τους προκατειλημμένους φανατισμούς ο καθένας μας, για να μπορέσουμε να κρίνουμε αν πράγματι η Βουλή πρέπει να ασχοληθεί σοβαρά με το λεγόμενο εισαγγελικό πόρισμα, που είναι στα χέρια της σήμερα;

Είναι σοφός ο νόμος περί ευθύνης Υπουργών. Είναι σοφό το άρθρο 86 του Συντάγματος. Καλώς ο νομοθέτης και ο συνταγματικός νομοθέτης εναπόθεσε στη Βουλή την αποκλειστική αρμοδιότητα να διώξει και βέβαια εκείνος που ασκεί την ποινική δίωξη -όσοι είναι εξ ημών νομικοί, γνωρίζουν- αξιολογεί και τα ποινικά αντικειμενικά στοιχεία της πράξης. Ουδείς άλλος. Δεν μπορεί να αξιολογήσει τα στοιχεία και να διατυπώσει συμπεράσματα και κρίσεις εκείνος που στερείται της δυνατότητας να ασκήσει ποινική δίωξη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να ξεκαθαρίσουμε κάτι. Η δικαιοσύνη παραμένει ηθικό αίτημα στην πατρίδα μας. Δεν είναι ακόμα κατάκτηση. Είναι μακρύς ο δρόμος και υπάρχουν τεράστια προβλήματα όπως σε κάθε σημαντικό θεσμό στην πατρίδα μας και σε εμάς εδώ έτσι και στη δικαιοσύνη.

Προσέξτε, λοιπόν, επ'ελάχιστον θα ασχοληθώ με τη νομιμότητα του πορίσματος που έρχεται στη Βουλή, όχι για κανέναν άλλο λόγο, αλλά διότι η νομιμότητα ή, αν θέλετε, το νομοτυπ-

κό ή το τεχνικό μέρος, είναι αυτό το οποίο κατοχυρώνει την ουσία. Εκείνος που δεν τηρεί τη νομιμότητα, βαδίζει στις ράγες της σκοπιμότητας.

Πρώτο ερώτημα: Είχε το δικαίωμα να κάνει προκαταρκτική εξέταση; Δεν το είχε, διότι δεν του το επιτρέπει το Σύνταγμα και ο νόμος, ο οποίος διαβάστηκε προηγουμένως ατελώς από τον καλό συνάδελφο της Νέας Δημοκρατίας και λέει ότι αν επ'ευκαιρία άλλης διοικητικής εξετάσεως ή προανακρίσεως ή ανακρίσεως που προδήλως όμως ερευνά άλλο ζήτημα και στρέφεται κατ' άλλων προσώπων προκύψουν στοιχεία όπου στοιχειοθετείται ευθύνη Υπουργών, τότε τα στοιχεία αυτά με έγγραφο του ανακριτή στέλνονται στη Βουλή. Και δεν δικαιούται να στραφεί η προκαταρκτική εξέταση ευθέως κατά κυβερνητικών παραγόντων, διότι δεν υπάρχει το δικαίωμα και δεν δικαιούται -δεύτερο στοιχείο παραβίασης της νομιμότητας- να γίνει αξιολόγηση αυτών των στοιχείων από τον εισαγγελέα, όπως δεν δικαιολογείται η έκδοση του πορίσματος.

Έχει επικρατήσει στην πρακτική, οι εισαγγελείς να εκδίδουν πόρισμα. Πότε μπορούν να εκδώσουν πόρισμα; Όταν έχουν παραγγελία του ανωτέρου τους εισαγγελέα να ερευνήσουν συγκεκριμένη υπόθεση και εκδίδουν πόρισμα προκειμένου να διευκολύνουν τον προϊστάμενό τους, για να μην ξανακάνει την ίδια δουλειά από την αρχή και για να βρει έτοιμα κάποια συμπεράσματα.

Σε καμία περίπτωση, εισαγγελικός λειτουργός μπορεί να οδηγήσει τη Βουλή στέλνοντας εδώ πόρισμα με κατευθυντήριες σκέψεις και συμπεράσματα. Είναι ωμή παρέμβαση στο έργο της Βουλής.

Υπάρχει ομολογημένη υπέρβαση εξουσίας μέσα από το ίδιο το πόρισμα του εισαγγελέα. Δεν τον γνωρίζω, δεν τον κατηγορώ για τίποτα, με ενδιαφέρει η νομιμότητα της διαδικασίας, με ενδιαφέρει αν λειτουργήσει ο θεσμός, διότι όταν λέμε -και είναι σχήμα λόγου σωστό- "όποιος έχει στοιχεία, στον εισαγγελέα" τι εννοούμε; Κάποιο δικαστικό λειτουργό ο οποίος έχει υψηλή αίτηση καθήκοντος και λειτουργεί αντικειμενικά, όχι προκατειλημμένα και όχι με κατευθυνόμενη συμπεριφορά.

Δείτε τι λέει στην πρώτη σελίδα το πόρισμα του εισαγγελέα. Αφού μετά τα δημοσιεύματα διαπίστωσε ότι υπάρχει ζήτημα αθεμίτων σχέσεων μεταξύ πολιτικών και επιχειρηματιών με επίκεντρο το Δ.Ο.Λ. και διάφορους κυβερνητικούς παράγοντες, προχώρησε στη διερεύνηση των σχετικών καταγγελιών.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Κύριε συνάδελφε, δεν είναι κατ'ανάγκη Υπουργοί οι κυβερνητικοί παράγοντες. Υπάρχουν πάντοτε και συνένοχοι, υπάρχουν συνεργοί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεΐτονας): Κύριε Πρόεδρε, σας παρακαλώ! Αφήστε να διεξαχθεί ομαλά η συζήτηση.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Όπου υπάρχει Υπουργός, να μην γίνεται ούτε καν έλεγχος;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεΐτονας): Σας παρακαλώ!

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΓΚΟΥΣΚΟΣ: Λυπούμαι αλλά τα δημοσιεύματα τα οποία μνημονεύονται και επισυνάπτονται στο πόρισμα, εκείνα που αποτελούν την αφετηρία της προκαταρκτικής εξέτασης, αναφέρονται ευθέως στους δύο Υπουργούς επωνύμως. Και όταν λέει "κυβερνητικούς παράγοντες" δεν αφήνει κανένα περιθώριο αμφιβολίας για το ποιους εννοεί. Αλλά αν θέλετε εκ του περισπού, η διαβίβαση από τον προϊστάμενό του στη Βουλή του εγγράφου αναφέρεται ευθέως σε ενδείξεις τελέσεως αξιοποιώνων πράξεων εκ μέρους Υπουργών κατά την άσκηση των καθηκόντων τους.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Στο τέλος.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΓΚΟΥΣΚΟΣ: Και το ίδιο πέραν του προϊσταμένου του διαλαμβάνει και ο ίδιος παρακάτω στην έκθεση του πορίσματος του.

Η πράξη, λοιπόν, αυτή υπήρξε πέρα για πέρα εκτός νομιμότητας. Εκτός νομιμότητας υπήρξε ακόμη, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, διότι μέσα σ' αυτό το πόρισμα αγνόησε, παρέκαμψε -και παρέκαμψε εν επιγνώσει- διότι γνωρίζει το νόμο που είναι υποχρεωμένος ως δικαστικός λειτουργός να γνωρίζει ή έστω αμέλησε πλημμελώς να τον εφαρμόσει εδώ. Και ας διαλέξουμε ή την άγνοια ή βεβαίως την εξυπηρέτηση της σκοπιμότητας.

Αγνοεί περαιτέρω λοιπόν όσον αφορά την πρώτη υπόθεση Ψυχάρη ότι υπάρχει μεταγενέστερος βοηθητικός εξωποινικός νόμος, ο οποίος και εάν υποθέταμε ότι εν τη γενέσει υπήρχε παρανομία ή παρατυπία στο διορισμό, αίρει πλήρως το αξιόποινο.

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ (Δ' Αντιπρόεδρος της Βου - λής): Μεταγενέστερος ποινικός νόμος;

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΓΚΟΥΣΚΟΣ: Αν θέλετε υπομονεύστε και θα δείτε.

Μπενάκη, Κατσαντώνης, Μαγκάκης, Ανδρουλάκης και η πάγια νομολογία του Αρείου Πάγου μετά το '70. Και βέβαια δεν είναι ποινικός είναι βοηθητικός και οριοθετεί τα πραγματικά στοιχεία, την αντικειμενική υπόσταση της πράξης.

Και όπως έχετε υποστηρίξει, κυρία Μπενάκη, όπως και οι άλλοι διακεκριμένοι συνάδελφοί σας, πλην Χωραφά όπου ξεπεράστηκε η άποψή του, από τη νομολογία και από εσάς, όταν η αξιολόγηση του νομοθέτη μεταγενέστερα στηρίζεται σε μια διαφορετική αξιολογική θεώρηση της πράξης με ταυτόχρονη διαφοροποίηση των πραγματικών στοιχείων της τότε βεβαίως έχει αναδρομική ισχύ. Αυτό υποστηρίζετε και εσείς, κυρία Μπενάκη. Δεν έχω το χρόνο αλλά αν θέλετε έχω εδώ και θα καταθέσω για τα Πρακτικά και τις δικές σας απόψεις και των άλλων συναδέλφων πάνω σ' αυτό το θέμα.

Καλούμαστε λοιπόν σήμερα για να υπερασπίσουμε τη διάκριση των εξουσιών, για να υπερασπίσουμε το κύρος του Κοινοβουλίου, για να αρνηθούμε την ωμή παρέμβαση στο έργο της Βουλής, να κρατήσουμε την αξιοπιστία μας ψηλά. Γιατί κοιτάξτε, η υπεράσπιση της αξιοπιστίας του πολιτικού κόσμου δεν είναι υπόθεση της μιας ή της άλλης πλευράς ή του καθενός από μας μεμονωμένα. Μιλάμε για αναβάθμιση της πολιτικής ζωής και των πολιτικών. Δεν γίνεται εάν αυτοπυροβολούμεθα, δεν γίνεται εάν εμείς οι ίδιοι αυτοχειριαζόμεθα, δεν γίνεται εάν υποκύπτουμε και παρασυρόμεθα από μια παράτυπη ή παράνομη ή έξω από κάθε δικαιοδοσία εισαγγελική ενέργεια. Καλώς το φέρνετε εδώ. Και εμείς θεσμικά αμυνόμαστε.

Δεν υποστηρίζω ότι η πρόταση της Νέας Δημοκρατίας είναι έξω από τα συνταγματικά καθιερωμένα. Καλώς η πρότασή σας. Αμυνόμαστε όμως ξεκινώντας από τη νομιμότητα της ενέργειας πάνω στην οποία στηρίζεστε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΠΛΑΚΗΣ: Είναι επιβαλλόμενη θεσμικά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεΐτονας): Παρακαλώ να μη γράφεται στα Πρακτικά καμία διακοπή.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΓΚΟΥΣΚΟΣ: Θα παρακαλέσω, κύριε Πρόεδρε, να μου δώσετε ελάχιστα λεπτά παραπάνω γιατί με τις διακοπές πέραν του ειρμού έχω χάσει και το χρόνο μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεΐτονας): Συνεχίστε παρακαλώ.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΓΚΟΥΣΚΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τι σημαίνει παράβαση καθήκοντος; Οι εξεμάν νομικοί γνωρίζετε. Θα πρέπει ο παραβαίνων το καθήκον του να έχει δόλο οφέλους ιδίου ή κάποιου τρίτου ή δόλο βλάβης του τρίτου, δηλαδή στο προκείμενο του δημοσίου. Δεν υπήρξε δόλος βλάβης και δεν υπήρξε βλάβη ούτε του δημοσίου στη μία περίπτωση με το διορισμό Ψυχάρη, ο οποίος ούτε το μισθό του δεν παίρνει για όσους δεν το γνωρίζετε, ούτε βεβαίως κατόπιν του μειοδοτικού διαγωνισμού για ανάθεση στο "TRAVEL PLAN". Και στις δύο περιπτώσεις δεν υπήρξε όφελος, παρά μόνο του Δημοσίου.

Κύριοι συνάδελφοι, διανοείται κανείς να ισχυριστεί ότι υπήρξε όφελος των δύο κατηγορουμένων Υπουργών; Πρόκειται περί εντίμων πολιτικών και δεν νομίζω ότι υπάρχει κανείς από εμάς που θα αμφισβητήσει την εντιμότητα του κ. Πάγκαλου και του κ. Ρέππα.

Να ξεκαθαρίσουμε, λοιπόν, προς όλες τις κατευθύνσεις ότι βάλλετε και ζητάτε την ποινική δίωξη δύο εντίμων Υπουργών.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, ζητώ την ανοχή σας για δύο λεπτά, λόγω των διακοπών που έγιναν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεΐτονας): Σε ένα λεπτό να τελειώσετε, κύριε συνάδελφε.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΓΚΟΥΣΚΟΣ: Επιγραμματικά θα πω ότι υπήρξε πρόταση του Παντείου το Σεπτέμβριο του 1999, ένα μήνα πριν

επιληφθεί ο κ. Πάγκαλος και αποδοχή του κ. Ψυχάρη. Αυτό είναι σύμβαση για μας τους νομικούς. Δεν χρειάζεται τίποτε άλλο. Πότε υπογράφεται τυπικά η σύμβαση, μάς είναι αδιάφορο. Η πρακτική είναι οι ασχολούμενοι ως διδακτικό προσωπικό, να υπογράφουν πολλούς μήνες μεταγενέστερα τη σύμβαση. Η πρόταση δε και η αποδοχή έγινε πριν από τις εκλογές του Σεπτεμβρίου. Οι αριθμοί του πρωτοκόλλου που είναι στα χέρια σας -φαντάζομαι ότι στα χέρια σας είναι τα σχετικά έγγραφα- υποδηλώνουν ότι αυτά έγιναν σε χρόνο ανύποπτο.

Μου κάνει ιδιαίτερη εντύπωση ότι με πλήρη παρηρσία ο κύριος Πρόεδρος στη συζήτηση του 1996 είπε: "Ναι, ήταν παράνομος ο διορισμός Λούλη, όπως βεβαίως παράνομος ήταν και ο διορισμός του δικηγόρου, διότι δεν πληρούσε τις μέχρι τότε προϋποθέσεις".

Τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει ότι αυτή η κοινή υπουργική απόφαση εφαρμόστηκε με ελευθεριότητα μετά το 1983. Ουδείς ζήτησε ευθύνες από κάποιον. Υπήρξε ελαστικότητα. Αν μη τι άλλο, δεν αποτελεί πολιτική υποκρισία να ερχόμαστε μετά από τέσσερα χρόνια, όταν δεν ζητήθηκαν ευθύνες, αλλά αποδέχθηκε η Βουλή τη δήλωση ότι υπήρξε επιτυχημένος και τελείωσε, να αναζητήσουμε ευθύνες ούτε περισσότερο, ούτε λιγότερο για ό,τι ακριβώς εσείς έχετε κάνει;

Πέραν του ότι υπήρξε πετυχημένος και είναι πετυχημένος -το λένε οι κατ' εξοχήν αρμόδιοι: ο Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως ως εποπτευών και η μοναστική κοινότητα- πέραν του ότι είναι αμετροεπές και άκομψο να υπερασπιζόμαστε στα δικαστήρια την απόρριψη της αιτήσεως και να υπογράφουμε την πρόταση παραπομπής. Δεν μπορεί κανείς να υπερασπίζεται και να υπηρετεί δύο κυρίες.

Έρχομαι να πω μια λέξη για την υπόθεση του "TRAVEL PLAN". Μα, βεβαίως το π.δ. 310/1996, κατόπιν πλήρους νομοθετικής εξουσιοδότησης έχει πάρει ολοκληρωτικά τις ευθύνες για τις κυρώσεις.

(Θόρυβος από την Πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας) : Τελειώνει ο ομιλητής. Λόγω των συνεχών διακοπών έγινε αυτό ζήτημα.

Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΓΚΟΥΣΚΟΣ: Τελειώνω με μία λέξη. Αναθέτουσα αρχή...

(Θόρυβος από την Πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Δεν μπορεί να δέχομαι επικρίσεις τότε από εδώ και τότε από εκεί αυτό επιβεβαιώνει νομίζω ότι κάνω καλά το καθήκον μου.

Ολοκληρώστε, κύριε Γκούσκο.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΓΚΟΥΣΚΟΣ : Δεν θα γυρίσουν οι μέρες του 1889. Όταν ο Τρικούπης μιλούσε για καθαρότητα, είχε απέναντί του τον Τσουμπέ, τον Βαλασόπουλο και τον Νικολόπουλο. Ξέρετε ότι όταν η ιστορία επαναλαμβάνεται, κατά κανόνα επαναλαμβάνεται σαν φάρσα. Επί της ουσίας περί αυτού πρόκειται.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Το λόγο έχει ο Επίτιμος Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνος Μητσotάκης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είχα την πρόθεση να μιλήσω, αλλά η πορεία που κινδυνεύει να πάρει η συζήτηση με αναγκάζει να ανεβώ στο βήμα. Δεν σας κρύβω ότι αισθάνομαι ανάμεικτα αισθήματα θλίψης, αλλά και ανησυχίας βαθύτατης γι' αυτά που βλέπω να διαδραματίζονται.

Νομίζω ότι θα έπρεπε να κάνουμε μια προσπάθεια να αρθρούμε υπεράνω των οξυτήτων των κομματικών αντιθέσεων και να σκεφθούμε ότι αυτήν την ώρα κρίνεται ο πολιτικός κόσμος και κρίνονται οι θεσμοί.

Το πρόβλημα που τίθεται δεν είναι πάρα πολύ απλό. Είναι δυστυχώς πολύ μεγάλο. Εγώ το είχα επισημάνει σε τηλεοπτικές μου συνεντεύξεις και μου είχε κάνει εντύπωση ότι δεν είχε εγκαίρως επισημανθεί ούτε από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης ούτε από τον πολιτικό κόσμο. Και λυπούμαι διότι σε μια τέτοια συζήτηση που κρίνεται η τιμή του πολιτικού κόσμου στη πραγματικότητα, απουσιάζει ο Πρόεδρος της Κυβερνήσεως. Περίερ-

γη είναι αυτή η Κυβέρνηση. Περίεργος Πρωθυπουργός είναι ο κ. Σημίτης. Έχει μια ιδιόρρυθμη αντίληψη περί των υποχρεώσεων του.

Εδώ κύριοι συναδελφοί, η συζήτηση που γίνεται θίγει δύο καίρια θέματα.

Το πρώτο είναι το εξής: Οι πολιτικοί και προπαντός οι Υπουργοί, είναι υπέρνω της δικαιοσύνης; Δεν κρίνονται αυτοί; Δεν δίνουν λόγο;

Το δεύτερο που κρίνεται είναι το εξής: Το πολιτικό μας σύστημα είναι υποταγμένο επιτέλους οριστικά και τελεσίδικα στα διαπλεκόμενα συμφέροντα ή μπορεί να υψώσει ανάστημα ο πολιτικός κόσμος;

Εγώ κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω -και θα μπω αμέσως στην ουσία- πρώτον, ότι ήταν χρέος της Νέας Δημοκρατίας να πάρει πρωτοβουλία όταν έφθασε η εισαγγελική πρόταση. Και είναι αστείο σήμερα να μιλάμε έτσι για εισαγγελικές προτάσεις, όταν έχουμε όλη την προηγούμενη γκάμα των προτάσεων και δεν θέλω να πάω στο παρελθόν. Με εισαγγελικές προτάσεις ξεκίνησαν όλες οι διώξεις που έγιναν από τη μια ή από την άλλη μεριά στο παρελθόν από τη Βουλή και αυτή η εισαγγελική πρόταση αναντιρρήτως έγινε σωστά. Εφόσον διαπίστωσε πράγματα ένας εισαγγελέας τα στέλνει στη Βουλή για τα περαιτέρω, γιατί δεν έχει δικαίωμα να κρίνει.

Ήταν ποτέ δυνατό να μείνει ορφανή η εισαγγελική πρόταση σε ένα συρτάρι καταχωνιασμένη -το είπε πολύ σωστά ο κ. Πολύδωρας πρωτύτερα- και να μην ενδιαφερθεί κανένας; Ήταν ποτέ δυνατό να υποστεί αυτόν τον εξευτελισμό το ελληνικό Κοινοβούλιο;

Γι' αυτό είπα ότι ήταν υποχρεωμένη η Νέα Δημοκρατία να το κάνει αφού δεν το έκανε πρώτη η Κυβέρνηση, η οποία δεν έχει κανένα λόγο να φοβηθεί μια τέτοια πρόταση. Έπρεπε να έρθει η ίδια και να πει ότι "αφού δεν μπορεί να γίνει τίποτα άλλο, έρχομαι εγώ και το φέρνω προς συζήτηση". Άρα, η Νέα Δημοκρατία σωστά πράττει.

Εγώ δεν υπέγραψα ο ίδιος την πρόταση, αλλά ορθώς πράττει η Νέα Δημοκρατία και το φέρνει για να ξεκαθαρίσει το θέμα.

Το δεύτερο θέμα τώρα, επί της ουσίας. Εγώ, κύριοι συνάδελφοι, δε νομίζω ότι είναι ουσιαστικές οι κατηγορίες και προπαντός πολύ περισσότερο δεν θέλω να προκαταλάβω και να πω ότι υπάρχει ευθύνη, αλλά από την ώρα που το έγγραφο του εισαγγελέως έρχεται, η Νέα Δημοκρατία είναι υποχρεωμένη, εφόσον αυτός είναι ο νόμος, να το φέρει και η Βουλή -κατά την αντίληψή μου- θα έπρεπε οπωσδήποτε να προχωρήσει σ' αυτήν την κακή διαδικασία, την οποία ελπίζω ότι με την αναθεώρηση του Συντάγματος θα την αλλάξουμε και να προχωρήσει στην έρευνα της ουσίας.

Επί της ουσίας, εγώ προσωπικά, σε ό,τι αφορά τη περίπτωση του διορισμού του κ. Ψυχάρη από τον κ. Πάγκαλο, έχω πει ότι δεν μπορώ να δεχθώ πως υπάρχει παράβαση καθήκοντος, διότι δεν μπορώ να δεχθώ ότι υπάρχει δόλος. Το ίδιο λάθος είχα κάνει και εγώ ως Πρωθυπουργός όταν είχα διορίσει τον κ. Λούλη, ο οποίος δεν είχε τα προσόντα τα οποία τότε ο νόμος επέτασσε. Είχαμε κάνει λάθος.

(Χειροκροτήματα από τον κ. Φοίβο Ιωαννίδη)

Δεν είναι ανάγκη να χειροκροτείται, κύριε συνάδελφε, το έχω πει και το ξαναλέω.

Αυτό όμως, δε σημαίνει ότι θα καταδικάσουμε τον εισαγγελέα ο οποίος το έστειλε στη Βουλή. Ο εισαγγελέας έκανε τη δουλειά του, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, και επιτέλους κάποτε να σεβαστείτε τη Δικαιοσύνη.

Όσον αφορά το έτερο θέμα το οποίο τίθεται και στο οποίο φέρεται ευθυνόμενος ο κ. Ρέππας, αναντιρρήτως υπάρχει ένα πρόβλημα. Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι υπάρχει πρόβλημα, όχι διότι δεν έκανε ο κ. Πάγκαλος διαγωνισμό -έκανε ο κ. Πάγκαλος διαγωνισμό- αλλά διότι υπάρχει ένας νόμος ο οποίος δεν εφαρμόζεται και ο οποίος εμπόδιζε να γίνει αυτό το πράγμα. Και κακώς έκανε ο κ. Ρέππας και δεν εφάρμοσε το νόμο, τον οποίο η Κυβέρνησή του είχε ψηφίσει. Δεν σημαίνει αυτό ότι είναι το μεγάλο πρόβλημα της Ελλάδος που λύεται, είναι όμως ένα πρόβλημα υπαρκτό το οποίο έπρεπε να συζητηθεί.

Τώρα με αυτές τις προϋποθέσεις νομίζω ότι μπορούμε να

βγάλουμε μερικά συμπεράσματα, κύριοι συνάδελφοι και γι' αυτό ανέβηκα στο Βήμα, διότι συζητούμε τώρα την αναθεώρηση του Συντάγματος. Και εδώ θέλω από τους εντίμους συναδέλφους του ΠΑΣΟΚ να συμφωνήσουμε σε κάτι το οποίο είναι πάρα πολύ απλό, πώς θα διορθώσουμε αυτήν την απαράδεκτη κατάσταση για το μέλλον.

Δεν είναι δυνατόν η Αντιπολίτευση κάθε φορά να κινδυνεύει να σταλεί στην ποινική δικαιοσύνη από μια πλειοψηφία, η οποία και εναλλάσσεται. Δηλαδή, όσοι Υπουργοί χάνει τις εκλογές, να κινδυνεύει να υποστεί και ποινική δίωξη απ' αυτόν που τις κερδίζει. Δεν είναι η Βουλή το κατάλληλο όργανο, για να ασκήσει την ποινική δίωξη εναντίον Υπουργών.

Κύριοι συνάδελφοι, παντού στον κόσμο είναι μοναδική εξαίρεση η Ελλάδα ίσαμε σήμερα, οι Υπουργοί υπέχουν την ίδια ευθύνη που υπέχει κάθε απλός πολίτης. Γι' αυτό και στην Αναθεώρηση του Συντάγματος πρέπει αυτή την αρχή να την καθιερώσουμε. Δεν έχει τίποτα να φοβάται ο Υπουργός από το ότι θα δώσει και αυτός λόγο στη δικαιοσύνη, εάν τυχόν κάτι συμβεί.

Και να είστε βέβαιοι ότι η δικαιοσύνη, υπό τις προϋποθέσεις που υπάρχουν σήμερα, αποτελεί σε τελική ανάλυση τη μόνη ασπίδα προστασίας του πολιτικού. Ο πολιτικός δεν κινδυνεύει από την δικαιοσύνη. Κινδυνεύει από την κομματική εμπάθεια των αντιπάλων του. Γι' αυτό είναι ανάγκη να καθιερώσουμε κάτι άλλο. Και αυτό δεν προτείνεται μέχρι στιγμής από κανένα κόμμα, ούτε από το ΠΑΣΟΚ ούτε από τη Νέα Δημοκρατία. Εγώ όμως κάνω έκκληση και προς τα δύο μεγάλα κόμματα και προς ολόκληρο το Κοινοβούλιο να σταματήσουμε αυτήν την αθλιότητα που υπάρχει στον τόπο μας, να αποφασίσουμε ότι ο Υπουργός θα υπόκειται, θα υπέχει την ίδια ποινική ευθύνη με τον απλό πολίτη.

Το μόνο ερώτημα που τίθεται -και τίθεται στην Ευρώπη και στον κόσμο ολόκληρο είναι- αν ο Υπουργός που θα υπόκειται ενδεχομένως σε ποινική δίωξη για αδίκημα που διέπραξε, θα χρειάζεται προηγουμένως έγκριση της Βουλής, θα χρειάζεται αυτό που χρειάζεται για τον απλό Βουλευτή. Εγώ προσωπικά θα έλεγα, ναι.

Στην Ελλάδα υπάρχει ο θεσμός της ασυλίας, παρά το γεγονός ότι πρέπει να ξέρετε και να ξέρουμε, κύριοι συνάδελφοι, ότι η ασυλία όπως εφαρμόζεται σήμερα, εκθέτει δεινά το σύνολο του πολιτικού κόσμου και είναι βαριά η ευθύνη της πλειοψηφίας, η οποία δεν μας επέτρεψε να αναθεωρήσουμε αυτή τη διάταξη, δεν θέλησε ο κ. Σημίτης να την αναθεωρήσει.

Παρά ταύτα θα έλεγα ότι επιτέλους η Βουλή πρέπει να δίδει την έγκρισή της ή να μην τη δίδει. Σε καμία περίπτωση όμως η Βουλή δεν επιτρέπεται να κατηγορεί. Δεν πρέπει να γίνεται εισαγγελέας η Βουλή. Να κατηγορεί ο Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου και να δικάζει το Ανώτατο Δικαστήριο, αν νομίζει ότι υπάρχει ευθύνη.

Και να μην υπάρχει ειδική παραγραφή σύντομη για τα αδικήματα των Υπουργών, όπως δεν υπάρχει πουθενά στον κόσμο. Και αν υπάρχει ειδική σύντομη παραγραφή εδώ, οφείλεται στο γεγονός ότι πρέπει η Βουλή να κατηγορήσει και επιτέλους, πρέπει κάποτε να ησυχάζει κάπως ότι πέρασε μία ή δύο Βουλές και μία ή δύο εκλογές, για να μην φοβάται ότι θα υποστεί πολιτική δίωξη.

Αυτά τα λέω, κύριοι συνάδελφοι, με την εμπειρία την οποία έχω από τον μακρόν μου πολιτικό βίο και έχοντας υπόψη και τα όσα συνεβήσαν την τελευταία δεκαετία, όπου είχα την ευκαιρία να δω τα προβλήματα και από τις δύο πλευρές και από τη θέση του ανθρώπου ο οποίος κατηγορήθηκε και από τη θέση του ανθρώπου ο οποίος κατηγορήθηκε.

Εγώ θα ήθελα αυτή η συζήτηση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να γίνει χωρίς οξύτητες, χωρίς αντιπαραθέσεις διότι το τέλος-τέλος εμείς οι πολιτικοί πρέπει να καταλάβουμε ότι κοινό είναι το συμφέρον μας. Εάν ξεπέσει ο πολιτικός κόσμος στο σύνολό του, θα ξεπέσει ολόκληρος. Δεν θα γλιτώσει κανένα κόμμα. Εάν το ένα κόμμα πετά λάσπη εναντίον του άλλου, δεν έχει τίποτα να κερδίσει.

Επίσης, θέλω να τονίσω -και πρέπει να ξεκαθαρίσει αυτό πλήρως- ότι το πρόβλημα των διαπλεκόμενων συμφερόντων είναι υπαρκτό στην Ελλάδα σήμερα και συνδέεται αναγκαστικά με

την παρούσα συζήτηση και με την απόφαση την οποία θα πάρετε, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ. Δεν θα πείσετε κανένα εάν πείτε "όχι" σε μια πρόταση, η οποία έπρεπε ομοφώνως να γίνει δεκτή από τη Βουλή. Να γίνει προανακριτική επιτροπή, να βγάλει τα πορίσματά της και να απαλλάξει, εφόσον πρέπει να απαλλαγούν οι δύο Υπουργοί, ταχύτατα με μία σύντομη διαδικασία.

Εάν ήμουν εγώ κατηγορούμενος αυτό θα ζητούσα από τη Βουλή ο ίδιος. Οι Υπουργοί οι οποίοι εμπλέκονται αντί να δημιουργούν μία αντιπαράθεση στη Βουλή, να βρίζουν τον εισαγγελέα; Είναι ποτέ δυνατόν αυτός ο οποίος κατηγορείται, να υβρίζει τον εισαγγελέα που τον κατηγορεί; Είναι δυνατόν να υπάρχει σήμερα πολιτικός βίος και να υπάρχει οργανωμένη κοινωνία, όταν βλέπουμε τέτοια φαινόμενα;

Ο κ. Ρέππας και ο κ. Πάγκαλος έπρεπε να πουν ότι μάλιστα, κύριοι, κάντε αυτήν την προανακριτική επιτροπή και να ξεκαθαρίσει το θέμα στις πραγματικές του διαστάσεις και να αποκατασταθεί η τιμή του πολιτικού κόσμου και να δώσουμε έτσι την εντύπωση ότι δεν υποκύπτουμε στα διαπλεκόμενα.

Αυτά τα οποία είπε πρωτίτερα ο κ. Κωνσταντόπουλος δεν ξέρω πως τα καταλάβατε εσείς, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, αλλά εγώ είμαι βέβαιος ότι το σύνολο του ελληνικού λαού θα επικροτήσει αυτά τα οποία είπε. Γι' αυτό ανέβηκα στο Βήμα με την ελπίδα ότι η παρέμβασή μου θα μπορούσε ενδεχομένως να οδηγήσει στο να τελειώσει η διαδικασία το ταχύτερο με μία ομόθυμη απόφαση της Βουλής, ότι ναι να γίνει αυτή η προανακριτική επιτροπή και να βαδίσουμε από εκεί και πέρα προς ουσιαστική κρίση η οποία δεν θα εμποδίζεται και δεν θα θολώνει η κρίση μας από τις κομματικές και τις πολιτικές αντιπαραθέσεις, κάτι το οποίο θα είναι προς όφελος του πολιτικού βίου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η παρούσα συνεδρίαση έχει ιστορική αξία. Θα το θυμηθείτε εσείς οι νεότεροι με τα χρόνια που θα περάσουν. Θα κριθεί ο πολιτικός μας βίος από την απόφαση και από την πορεία την οποία θα πάρουμε σήμερα, όπως θα κριθεί επίσης από την αναθεώρηση του Συντάγματος. Εμέναν θα με συγχωρήσετε και θα μου επιτρέψετε και για τα δύο να είμαι αισιόδοξος. Είμαι ίσως παθολογικά αισιόδοξος, αλλά εγώ πιστεύω στον ελληνικό πολιτικό κόσμο, πιστεύω στο αίσθημα τιμής και αξιοπρέπειας και γι' αυτό αισιόδοξώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας "ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ" για τα ογδόντα χρόνια από την Ενσωμάτωση της Θράκης στην Ελλάδα, εξήντα πέντε μαθητές και μαθήτριες και τέσσερις συνοδοί καθηγητές από το 3ο Γυμνάσιο Υμηττού Αθηνών.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες)

Το λόγο έχει ο κ. Θεόδωρος Πάγκαλος.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ: Κυρίες Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η υπόθεση αυτή άπτεται ενός κρίσιμου θέματος, το οποίο επανειλημμένα έχουμε συζητήσει είτε σε αυτή τη αίθουσα είτε με εμφανίσεις μας στον τύπο είτε στις προεκλογικές μας εκστρατείες και τελικά και στην εν εξελίξει διαδικασία αναθεώρησης του Συντάγματος.

Το θέμα είναι με ποιο τρόπο μπορούν να διωχθούν ποινικώς Βουλευτές και Υπουργοί και πως επιτυγχάνεται η χρυσή ισορροπία ανάμεσα στην ισότητα των πολιτών, που είναι ακρογωνιαίος λίθος της συνταγματικής μας τάξης -όλων των πολιτών- όποιο αξίωμα και αν κατέχουν- και της ανάγκης να προστατευθεί και η νομοθετική και η εκτελεστική εξουσία από μια χαλαρή χρήση του ποινικού νόμου είτε από πολίτες είτε από διάφορους άλλους παράγοντες.

Η υπόθεση όμως που συζητάμε, πρέπει να κριθεί με βάση τις υφιστάμενες διατάξεις: συνταγματικές, ποινικές διατάξεις και την υφιστάμενη νομολογία και δικαστική πρακτική. Δεν μπορούμε επ' ευκαιρία να λύσουμε θέματα γενικότερα διότι αυτό θα συνιστούσε πρωτοφανή καταπάτηση και παραβίαση της εννόμου τάξεως, πέραν του γεγονότος ότι από ηθική άποψη, θα ήτο πρωτοφανής αδικία.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ**)

Η διάταξη, λοιπόν, που ισχύει επί του προκειμένου είναι το άρθρο 86 του Συντάγματος. Και υπάρχει γνωμοδότηση για την εφαρμογή του άρθρου 86 του Συντάγματος επί του προκειμένου. Είναι η γνωμοδότηση, η υπ' αριθμ. 8 της 30.6.1980 του αντεισαγγελέως του Αρείου Πάγου κ. Τζαβούλη, την οποία επεκαλέσθη και ο έγκριτος νομικός και συνάδελφος κ. Φοίβος Ιωαννίδης, η οποία λέει επί λέξει τα εξής: "Ο δε εισαγγελέας λαμβάνων παρά ταύτα" δηλαδή παρά το γεγονός ότι δεν δύναται ο πολίτης παρακάμπτον τη συνταγματική τάξη να υποβάλει αντί αναφοράς προς τη Βουλή μήνυση ή έγκληση δια του εισαγγελέα, "δεν δύναται" ο πολίτης, λέει "ο εισαγγελέας αποδεχόμενος "τοιαύτην μήνυσιν ή έγκλησιν δεν δύναται εν όψει όλων των προεκτεθέντων να συνεχίσει την αντισυνταγματικήν τακτικήν του μηνυτού ή εγκαλούντος και διαβιβάσει την μήνυσιν ή έγκλησιν εις τη Βουλή ή τον Πρόεδρο αυτής". "Δεν δύναται", λέει ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου. Δεν πρέπει να γίνει αυτό. "Αλλά μη δυνάμενος να διενεργήσει άλλο τι, πειθόμενος δε ότι η μήνυσις ή η έγκλησις αφορά εις πράξεις εμπιπτούσας εις το νόμον περί ευθύνης των διατελούντων ή διατελεσάντων μελών της Κυβερνήσεως και Υφυπουργών, δέον όπως δια πράξεώς του θέσει την τοιαύτην μήνυσιν ή έγκλησιν άνευ ετέρας διατυπώσεως εις το αρχείο".

Και παραθέτει την περίπτωση του Προέδρου της Βουλής -του Παπακωνσταντίνου εκείνη την εποχή- που την 1η Μαΐου του 1975 επέστρεψε σχετικές μηνύσεις και εγκλήσεις που είχαν ιεραρχικώς διαβιβασθεί στη Βουλή, καθ' ημάς εσφαλμένως, και επεστράφησαν τη εγκρίσει της Βουλής δια του Υπουργείου Δικαιοσύνης εις τον υποβαλλόντα εισαγγελέα. Παίρνοντας μια αναφορά εισαγγελικής αρχής, όπως η αναφορά του κ. Ντογιάκου εδώ πέρα όχι πορισματική αναφορά, όπως κατά τη γνώμη μου τεχνηέντως και περιέργως αποκαλεί το κείμενό του ο κ. Ντογιάκος, διότι τι θα περ πορισματική ή είναι πόρισμα ή είναι αναφορά. Ο Παπακωνσταντίνου έγκριτος νομικός και αυτός, την επιστρέφει, και ο εισαγγελέας τη θέτει στο αρχείο. Αυτή είναι η σωστή συνταγματική πρακτική.

Πόσο μάλλον που ο κ. Ντογιάκος δεν έχει καν ερευνήσει και δεν το επικαλείται. Μας λέει στην πορισματική αναφορά του: "Από τα δημοσιεύματα που επισυνάπτονται στη δικογραφία, η οποία έχει σχηματισθεί, προκύπτει ότι επί μακρόν εγίνοντο επίμονες καταγγελίες τόσο εκ μέρους εκπροσώπων του πολιτικού κόσμου, όσο και εκ μέρους δημοσιογράφων για ύπαρξη αθεμιτών σχέσεων μεταξύ πολιτικών, επιχειρηματιών κλπ." Άρα ο κ. Ντογιάκος από τις εφημερίδες συγκεντρώνει το υλικό του και με βάση τις εφημερίδες κρίνει, κατακρίνει, συμπεραίνει και παραβιάζει κατάφωρα και το νόμο και το Σύνταγμα.

Αυτή είναι η πραγματικότητα και αν θέλουμε να είμαστε πιστοί και στο νόμο και στο Σύνταγμα πρέπει, όπως και ο Παπακωνσταντίνου, την αναφορά αυτήν του κ. Ντογιάκου να την απορρίψουμε. Και βεβαίως, επειδή βλέπω πολλούς νέους συναδέλφους, θα μου πουν και τι θα κάνει ο πολίτης άμα αδικείται από τον Υπουργό, αν ο Υπουργός παραβιάζει το νόμο; Μα, θα απευθυνθεί στη Βουλή. Θα απευθυνθεί απευθείας στη Βουλή. Και η Βουλή θα λειτουργήσει τότε με βάση το Σύνταγμα και θα εφαρμόσει το νόμο.

Και προσέξτε καλά κύριοι συνάδελφοι, γιατί όσο σεβασμό πρέπει να επιδεικνύουμε προς την ανεξαρτησία και το κύρος της Δικαιοσύνης, άλλη τόσο επαγρύπνηση πρέπει να δείχνουμε για τα προνόμια που ο νόμος και το Σύνταγμα συγκροτούν και καθιστούν υπέρ της λειτουργίας μας ως νομοθετικού σώματος. Γιατί αν η ισορροπία που καθιερώνει η αρχή της διακρίσεως των εξουσιών παραβιασθεί προς τη μια ή την άλλη κατεύθυνση, κινδυνεύει το πολίτευμα, όποια και αν είναι η κατεύθυνση αυτή.

Θα έρθω τώρα επί της ουσίας. Θα σας περιγράψω με λίγα και απλά λόγια ποια ήταν η κατάσταση, στην οποία ευρισκόμουν. Το Άγιον Όρος στερείτο διοικητού. Ο διοικητής είχε παραιτηθεί. Και η κατάσταση ήταν πολύ δυσάρεστη. Θα πω πράγματα που έχουν γραφτεί στον Τύπο και επομένως δεν αποκαλύπτω τίποτε.

Υπήρχαν περί τη διοίκηση του Αγίου Όρους και την κυρίαρ-

χη επιρροή σε αυτό διαμάχη Πατριαρχείου-Αρχιεπισκοπής, έριδες μεταξύ των μονών, σε μερικές περιπτώσεις είχαν γίνει και επείσοδια και ξυλοδαρμοί μεταξύ μοναχών. Κατεξευτελιζέτο το κύρος και η ιερά αποστολή του Αγίου Όρους. Οι εθνικές συνέπειες είναι τέτοιες που είναι περιττό να σας τις περιγράψω και κινδύνευαν από πρακτική άποψη κονδύλια ύψους εβδομήντα δισεκατομμυρίων (70.000.000.000) δραχμών που έπρεπε μέσα στις επόμενες σαράντα ημέρες να απορροφηθούν για να προχωρήσει η επισκευή και αναστήλωση των μονών. Και για όλα αυτά υπήρχε μία διοικητική τυπική προϋπόθεση, η ύπαρξη διοικητού.

Έψαχνα, λοιπόν, απελπισμένα να βρω διοικητή που να συγκεντρώνει τα προσόντα του νόμου. Και είχα προσεγγίσει επτά διαφορετικούς υποψηφίους κατά τη γνώμη μου προσωπικότητες της δημόσιας ζωής, οι οποίοι όλοι έλεγαν το βιβλικόν "απελθέτω απ' εμού το ποτήριον τούτο". Ήρθε στο γραφείο μου ο κ. Ψυχάρης, τον οποίον δεν συγκατέλεγα ποτέ μεταξύ των φίλων μου και αυτό είναι γνωστό όχι ότι είναι ντροπή να έχει κανείς τον Ψυχάρη φίλο, συμβαίνει εγώ να μην τον είχα, δεν είχα την τιμή αυτή, τον γνώριζα, όπως οι περισσότεροι τουλάχιστον από εσάς, ως έγκριτο δημοσιογράφο και διευθυντή του "ΒΗΜΑΤΟΣ" - και μου είπε, "Ξέρετε, κύριε Υπουργέ, ενδιαφέρομαι να γίνω διοικητής στο Άγιο Όρος". Εκ πρώτης όψεως εξεπλάγην. Στο Άγιο Όρος δεν είχα πάει ποτέ -ομολογώ αυτήν την αμαρτία έπρεπε να είχα πάει- και γνώριζα γι' αυτό όσα είχα διαβάσει κατά καιρούς και όσα υπήρχαν στη διάθεσή μου. Ερώτησα: "Από πού και ως πού εσύ διευθυντής του "ΒΗΜΑΤΟΣ", άνθρωπος του κεντρικού τετραγώνου θέλεις να ασχοληθείς με το Άγιο Όρος"; Μου αποκάλυψε ότι εν πάση περιπτώσει ο άνθρωπος αυτός είχε ως -θέλετε να το πείτε- χόμπυ θέλετε να το πείτε πνευματική ενασχόληση- το Άγιο Όρος, ότι επί έντεκα χρόνια σύχναζε εκεί, ότι είχε οργανώσει εκδηλώσεις, είχε προωθήσει πρωτοβουλίες του Αγίου Όρους, είχε επέμβει στα εσωτερικά του κατά ποικίλους τρόπους και με παρακάλεσε να ζητήσω τη γνώμη του Πατριαρχείου και της Ιεράς Κοινότητας.

Πρέπει να σας πω ότι η ύπαρξη της συμφωνίας Πατριαρχείου - Αρχιεπισκοπής και Ιεράς Κοινότητας κάθε άλλο παρά αυτόματη ήτο. Ήτο πολύ δύσκολο να εμπιστευθούν για το ίδιο πρόσωπο. Θέτω, λοιπόν, την υποψηφιότητα υπόψη αυτών των τριών παραγόντων και ως εκ θαύματος συγκεντρώνω την ενθουσιώδη αποδοχή τους και προχωρώ εις το διορισμό, με βάση τον εξής τύπο, ο οποίος συνεχώς και συστηματικώς είχε εις το παρελθόν παραβιαστεί. Δεν θα σας μιλήσω για τους αποστράτους χωροφύλακες που διόριζαν οι κυβερνήσεις στο παρελθόν. Θα πω ότι, όπως είπε και ο ίδιος ο Επίτιμος Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας, είχε διοριστεί την εποχή που εσείς κυβερνήσατε, το 1990-1993, ο κ. Λούλης αλευροβιομήχανος, ο κ. Παπουλίδης καθηγητής Θεολόγος του Γυμνασίου και ο κ. Παπαδημητρίου-Δούκας Δικηγόρος. Και οι τρεις παραβιάζουν κατάφωρα και χωρίς καμία δυνατότητα άλλης ερμηνείας το νόμο. Και είπε πολύ σωστά με την ειλικρίνεια που τον διακρίνει ο κ. Μητσοτάκης, "βεβαίως παραβίασε το νόμο, διότι αυτό επέβαλε το συμφέρον του Αγίου Όρους και εδικαιώθη από την πράξη".

Βεβαίως, αφήνω σε εσάς το ηθικό δίλημμα να εφαρμόζετε άλλους νόμους σε μας και άλλους νόμους στους εαυτούς σας και να έχετε άλλους είδους ηθική εγγύηση για όσα εσείς πράττετε και άλλου είδους ηθική εγγύηση για όσα εμείς πράττουμε. Αλλά παραβιάσθη από εμένα ο νόμος; Ισχυρίζομαι πως όχι.

Η κοινή υπουργική απόφαση, η οποία είχε γίνει γενικώς αποδεκτή και δεν τίθεται σε αμφιβολία ούτε από την εισαγγελική αναφορά της 14ης Απριλίου του 1983 λέει: "Μπορούν να διορίζονται στη θέση του Διοικητή του Αγίου Όρους μέλη του κυρίου και βοηθητικού προσωπικού των Ανωτέρων και Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων. Το π.δ. 407/80 λέει ότι "έχουν ισοδύναμα προσόντα και λοιπά και θεωρούνται μέλη του διδακτικού προσωπικού κλπ. επιστήμονες αναγνωρισμένου επιστημονικού κύρους είτε κάτοχοι διδακτορικού ονόματος είτε εξαιρετικής εμπειρίας".

Δύνανται λοιπόν να προσλαμβάνονται δια πράξεως του οικείου ορυτάνεως ή του αντίστοιχου οργάνου διοικήσεως, εκδιδο-

μένης μετ' απόφαση της οικείας σχολής επί σχέσης εργασίας ι-διωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου για τη διεξαγωγή διδακτικού, ερευνητικού, επιστημονικού έργου".

Αυτή η απόφαση αφορούσε ακριβώς περιπτώσεις σαν αυτή του κ. Ψυχάρη, γιατί στις σχολές δημοσιογραφίας δεν μπορούν να διδάσκουν απλώς καθηγητές, πρέπει να διδάξουν δημοσιογράφοι και πολλοί έγκριτοι δημοσιογράφοι, όπως ξέρετε δεν έχουν πτυχίο πανεπιστημίου. Υπάρχουν και περιπτώσεις που δεν έχουν καν απολυτήριο γυμνασίου. Για τις περιπτώσεις αυτές υπήρξε το προεδρικό διάταγμα, το οποίο δεν είχε αμφισβητηθεί και ίσχυε και εφαρμόστηκε σε πάρα πολλές περιπτώσεις.

Προχωρώ, λοιπόν, με βάση αυτές τις διατάξεις στην υπογραφή της αποφάσεως του διορισμού του κ. Ψυχάρη την 7η Οκτωβρίου του 1996 και τον ορκίζω στις 22 Οκτωβρίου. Διαπίστωνα τα όσα σας προανέφερα, δηλαδή την ύπαρξη της ιδιότητας του μέλους του διδακτικού προσωπικού του Παντείου Πανεπιστημίου, γιατί στις 19.9.1996 ο κ. Ψυχάρης απαντούσε σε επιστολή του πρύτανη του Παντείου κ. Μεταξόπουλου και αποδέχεται την πρόταση να διδάξει σε δύο εξάμηνα στο Τμήμα Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης. Υπέγραψε την πρόθεσή του να υπογράψει δύο συμβάσεις για δύο εξάμηνα από 6.11.96 έως 28.2.97 και από 1.3.97 έως 31.8.97. Η επιστολή του κ. Μεταξόπουλου περιλαμβάνεται στα Πρακτικά της Βουλής, διότι είχε κάνει επερώτηση τότε ο αείμνηστος Λεωνίδας Αυδής, την κατέθεσε και λέει τα εξής: "Αγαπητέ κύριε Ψυχάρη, με την παρούσα επανέρχομαι σε όσα συζητήσαμε προ ολίγων μηνών, σχετικώς με τη διδακτική συνεισφορά σας στο Τμήμα Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης του Παντείου Πανεπιστημίου. Κατόπιν συνεννοήσεως με τον Πρόεδρο του Τμήματος καθηγητή Γ. Ανδρεάδη και με μικρή καθυστέρηση λόγω των ανωμάλων συνθηκών διεξαγωγής των εξετάσεων κατά το τρέχον ακαδημαϊκό έτος, σας προτείνω να διδάξετε κατά τα δύο εξάμηνα 1996-1997 με σύμβαση του π.δ. 407 στο εν λόγω Τμήμα με το υψηλότερο επίπεδο αποδοχών που επιτρέπει η πρόσφατη απόφαση του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας κλπ. Είμαι βέβαιος ότι θα ανταποκριθείτε θετικά και προσβλέπω σε μιαν άριστη συνεργασία για τα ζητήματα που αφορούν διδακτικής και τεχνικής φύσεως θέματα. Θα επικοινωνήσω μαζί σας ο καθηγητής Γ. Ανδρεάδης το συντομότερο δυνατόν."

Έχουμε, λοιπόν, πρόταση, έχουμε αποδοχή της προτάσεως, έχουμε σύμβαση, κύριοι συνάδελφοι. Πέραν του ότι είναι απαραίδεκτο, νομίζω από την άποψη της ουσίας να γίνεται βασικό επιχείρημα εδώ ότι καθυστέρησε έντεκα μέρες ο Ψυχάρης να υπογράψει τυπικά τη σύμβαση. Θεωρώ ότι και από άποψη ουσίας, από άποψη νομική, δεν ισχύει αυτό το επιχείρημα.

Ξέρετε πολύ καλά -όλοι έχουμε συναλλαγές και σχέση με τα ΑΕΙ- ότι πολλοί εκπαιδευτικοί υπογράφουν σύμβαση στο τέλος του εκπαιδευτικού έτους, πληρώνονται καμιά φορά και στο τέλος του εκπαιδευτικού έτους και συχνά έχουμε προβλήματα στο πανεπιστήμιο για το λόγο αυτό.

Υπήρχε λοιπόν σύμβαση και νομίμως διορίστηκε ο Ψυχάρης.

Κατά του προεδρικού διατάγματος διορισμού του Ψυχάρη εκινήθη αίτηση ακύρωσης εκ μέρους κινήσεως πολιτών και τινών ατόμων. Υπέρ του κ. Ψυχάρη παρενέβη ο Πατριάρχης Βαρθολομαίος. Οι αιτήσεις απερρίφθησαν για έλλειψη Ενόμου συμφέροντος το 1997 με την απόφαση του Γ' Τμήματος του Συμ-

βουλίου της Επικρατείας υπ' αριθμόν 5037 έως 5041. Δικηγόρος του Πατριαρχείου και υπερασπιστής επομένως της σύμβασης Ψυχάρη ήταν ο κ. Προκόπης Παυλόπουλος. Τον συγχάρω γι' αυτήν την επιτυχία του, η οποία δεν έχει καμία σχέση με όσα αυτήν τη στιγμή υποστηρίζονται στην αναφορά που ο ίδιος προσυπογράφει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πέραν αυτού υπάρχει το πρόβλημα της αναδρομικότητας. Ο εκ των εγκριτότερων ποινολόγων που έχουμε στη χώρα κ. Κατσαντώνης, πρώην καθηγητής Ποινικού Δικαίου, έχει πει ότι είναι δυνατόν να ληφθεί υπόψιν "η επί το επιεικέστερον" -σας διαβάζω- "νομική κατάσταση του δράστου, συνεπεία εμμέσου μεταβολής του ποινικού νόμου λόγω μεταβολής νόμου κειμένου εκτός του Ποινικού Δικαίου, εξω-ποινικού νόμου συνδεομένου, όμως, προς τον ποινικό νόμο".

Λέγει δηλαδή ο κ. Κατσαντώνης ότι, δεν υπάρχει περίπτωση τέλεσης αξιοποιήσιμης πράξεως, όπως εσείς εδώ μεταφέροντες τα πορίσματα Ντογιάκου με κατατηγορείτε, αν η κατάσταση με άλλο νόμο, όχι πλέον με τον ποινικό νόμο, μεταβληθεί και διαμορφωθεί έτσι επιεικέστερη ποινική κατάσταση, και τότε δεν είναι δυνατό να υπάρξουν ποινικές ευθύνες.

Το ίδιο επαναλαμβάνει και ο Γεώργιος-Αλέξανδρος Μαγκάκης, ο οποίος λέει, ότι ο δικαστής οφείλει να διαπιστώσει τη μεταγενεστέρα της τελέσεως της πράξεως, δημοσίευση νομικής διατάξεως, επηρεαζούσης το νομικό καθεστώς της υπό κρίση υποθέσεως και τον ηπιότερο χαρακτήρα της. Εάν διαπιστώσει τις δύο τούτες προϋποθέσεις, η αναδρομική εφαρμογή της ηπιότερης είναι υποχρεωτική δι' αυτόν. Και αυτό το λέγω, διότι διαπιστώσας τότε τη διαμάχη η οποία ηγήθη περί του αν ήταν νόμιμος ο διορισμός του Ψυχάρη ή όχι, έσπευσα με νομοθετική ρύθμιση να εκσυγχρονίσω τη σχετική νομοθεσία, ούτως ώστε να μπορούμε, όπως είπα και ο κ. Μητσοτάκης, να διορίζουμε πλέον στη Διοίκηση του Αγίου Όρους πρόσωπα που έχουν τα προς τούτο προσόντα, με λιγότερο τυπικά κωλύματα.

Υπάρχει ένα ερώτημα: Αυτή όλη η διαδικασία τι σημαίνει; Σημαίνει ότι εγώ διόρισα τον Ψυχάρη για να κάνει κάποιες επιχειρήσεις ή να εισπράξει κάποια χρήματα αυτός ή το "Συγκρότημα" στο οποίο ανήκει:

Αν ισχυρίζεστε αυτό, πέραν των λαϊκίστικων στοιχείων, τα οποία θα μπορούσα να προσπορίσω, ότι ο Ψυχάρης δεν αμείβεται και δεν αμείβετο ούτε στην Πάντειο, διότι έτσι ήθελε -αλλά αυτά είναι λαϊκίστικα, δεν είναι ουσιαστικά- ο διοικητής του Αγίου Όρους δεν έχει καμία διαχειριστική αρμοδιότητα. Δεν μπορεί με κανένα τρόπο να επέμβει στη διαχείριση των κονδυλίων που διαχειρίζεται η Ιερά Κοινότητα. Και σας διαβεβαιώ ότι ο οποιοσδήποτε πάει να βάλει το χέρι του στη διαχείριση του Αγίου Όρους θα υποστεί τα πάνδεινα. Το έχω αποπειραθεί για λόγους αποτελεσματικότητας και υπέστην δεινή ήττα. Οι καλόγεροι μας ασχολούνται με τα υπερκόσμια, αλλά έχουν αρκετή γνώση και εσχάτως αρκετή μόρφωση διά να ελέγχουν αποτελώς τα εγκόσμια.

Και το διαπιστώνει αυτό, κύριοι συνάδελφοι, η Ιερά Κοινότητα του Αγίου Όρους με επιστολή της την 24η Οκτωβρίου 2000, που απευθύνει προς τον Πρόεδρο της Βουλής, την οποία θα καταθέσω στα Πρακτικά και έχει ως εξής:

Σας το διάβασα, κύριοι συνάδελφοι, διότι πέραν των εκλογών, εάν προχωρήσετε στον ολισθηρό δρόμο της δημιουργίας περαιτέρω θορύβου, όπως λένε οι Άγιοι Πατέρες, κινδυνεύετε να χάσετε και την επουράνιον βασιλείαν.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Ο κ.Λαφαζάνης έχει το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε ενώπιόν μας μια εισαγγελική αναφορά η οποία προέρχεται από τον Εισαγγελέα Πρωτοδικών -και το τονίζω αυτό, διότι δεν έχει σημασία το όνομα, αλλά η αρχή η οποία μας απευθύνει την αναφορά- η οποία αναφέρεται σε ενδείξεις τέλεσης αξιολογικών πράξεων από δύο Υπουργούς, έναν νυν και έναν πρώην.

Η Εθνική Αντιπροσωπεία έχει ενώπιόν της ένα δίλημμα. Το δίλημμα είναι σκληρό, αλλά οφείλει να το απαντήσει. Ή αυτήν την εισαγγελική αναφορά να τη θέσουμε στο αρχείο, όπως μας εισηγούνται περίπου οι της κυβερνητικής Πλειοψηφίας, να την πετάξουμε στον κάλαθο των αχρήστων ως κάτι περιττό, παρείσακτο, ενοχλητικό ίσως ή και αυτό που άκουσα, ότι δεν έχει το δικαίωμα ο εισαγγελέας να στέλνει τέτοιου είδους αναφορές στη Βουλή ή να προχωρήσουμε σε μια προανακριτική επιτροπή με την πλειοψηφία της Αίθουσας, αν είναι δυνατόν με την ομοθυμία, ώστε να κάνουμε την περαιτέρω έρευνα γι'αυτές τις ενδείξεις τις οποίες μας καταθέτει ο εισαγγελέας με την αναφορά του.

Άκουσα προσεκτικά προηγουμένως τον κ.Πάγκαλο. Νομίζω ότι αυτά δεν θα έπρεπε τόσο να τα πει σ'αυτή τη συζήτηση -που καλώς θα είχε- αλλά κυρίως, αποδεχόμενος ο ίδιος την πρόταση για την προανακριτική επιτροπή, να τα εκθέσει αναλυτικά να ακουστεί ο αντίλογος και να υπάρξει η σχετική απόφαση από την προανακριτική επιτροπή. Κι'όμως εδώ η Πλειοψηφία φαίνεται ότι θέλει να ακολουθήσει αυτόν το δρόμο που πράγματι αυτός ο δρόμος είναι ολισθηρός, να τεθεί στο αρχείο αυτή η υπόθεση, να πεταχτεί στον κάλαθο των αχρήστων χωρίς καμία εξέταση.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Όπως το '89.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ : Αφήστε τα '89, τα '99, τα '69 κ.ο.κ. Εδώ μιλάμε σε ένα συγκεκριμένο θέμα. Αν έχετε επιχειρήματα, ευχαρίστως να τα ακούσω. Αλλά επειδή έχω λίγο χρόνο, θα μου επιτρέψετε να ολοκληρώσω.

Είναι βέβαια, κύριοι συνάδελφοι, άχαρος ο ρόλος της Βουλής να εξετάζει τέτοιου είδους αναφορές από τον εισαγγελέα. Είναι άχαρος ο ρόλος της Βουλής οπωσδήποτε να εξετάζει ίσως ενδείξεις για κατηγορίες απέναντι σε πολιτικά πρόσωπα και ιδίως Υπουργούς. Γι'αυτό άλλωστε εμείς εδώ και πάρα πολλά χρόνια έχουμε προτείνει να αλλάξει αυτός ο νόμος περί ευθύνης Υπουργών, να δύναται η δικαιοσύνη να προχωρήσει το προανακριτικό έργο και έτσι να απευθύνει η ίδια κατηγορίες. Και εδώ το μόνο που θα απομείνει είναι αν θα άρουμε την ασυλία ή όχι.

Αυτήν την πρόταση την έχουμε καταθέσει εδώ και πάρα πολλά χρόνια. Και όμως η πλειοψηφία, η εκάστοτε πλειοψηφία, η κυβερνώσα πλειοψηφία κωφεύει. Γιατί κωφεύει; Για να θωρακίζονται οι Υπουργοί; Και όταν έρχεται μια πρόταση εδώ είτε από μία πτέρυγα της Βουλής, είτε από μία εισαγγελική αρχή, να λέμε ότι εδώ υπάρχει ποινικοποίηση;

Γιατί δεν αφήνουμε, λοιπόν, τη δικαιοσύνη να κάνει το έργο της όπως κάνει για όλους τους πολίτες και για τα πολιτικά πρόσωπα και για τους Υπουργούς; Επαναλαμβάνω, είναι άχαρος βέβαια αυτός ο ρόλος.

Αλλά εδώ άκουσα και το εξής πρωτοφανές, αν μου επιτρέψετε. Δεν είναι πρωτοφανές το να λέγεται ότι εν πάση περιπτώσει αυθαιρέτησε ο εισαγγελέας. Είναι μία άποψη, κατά τη γνώμη μου, δεν ευσταθεί προτού εξεταστεί αυτό που λέει ο εισαγγελέας, αλλά εν πάση περιπτώσει μπορεί να ληφθεί. Αλλά επί ποίου αντικειμένου αυθαιρέτησε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο εισαγγελέας στη συγκεκριμένη περίπτωση; Δεν ξέρουμε τι συμβαίνει σήμερα με τα ΜΜΕ; Υπάρχει πιθανότητα να αναφερθεί ο οποιοσδήποτε στο χώρο των ΜΜΕ και να μιλήσει για παρανομίες και διαπλοκή και να πέσει έξω; Είναι δυνατόν να το ισχυρίζο-

νται κάποιοι σ' αυτήν την Αίθουσα; Δεν ξέρουμε τι συμβαίνει στα ΜΜΕ σήμερα; Δεν το γνωρίζει και ο τελευταίος πολίτης σ' αυτήν τη χώρα; Δεν ξέρουμε ότι οι προμηθευτές, εργολήπτες του δημοσίου και όχι μόνο του δημοσίου φυσικά -αλλά εδώ του δημοσίου μας αφορά κατά κύριο λόγο- ελέγχουν σήμερα κατά κύριο λόγο την πλειοψηφία των ΜΜΕ, για να μην πω το σύνολό τους; Και τα ελέγχουν είτε άμεσα διότι έχουν πακέτα μετοχών είτε έμμεσα μέσα από συγγενικά τους πρόσωπα ή και παρένθετα πρόσωπα είτε μέσω off shore εταιρειών.

Δεν είναι γνωστό σ' αυτήν την Αίθουσα αυτό το γεγονός, δεν το ξέρουν οι πάντες; Αυθαιρετεί ο κύριος εισαγγελέας, οποιοσδήποτε εισαγγελέας όταν μία παρωνυχίδα αυτού του προβλήματος έρχεται να μας θίξει σ' αυτήν την Αίθουσα; Και ενοχλούμεθα; Γιατί ενοχλούμεθα; Δεν είναι αυτή η οδυνηρή πραγματικότητα η οποία κινδυνεύει να υποαλληλοποιήσει τον πολιτικό κόσμο, κινδυνεύει να κάνει τους πάντες αχυράνθρωπους που ασχολούνται με την πολιτική ζωή; Και αυτό δεν το γνωρίζει ο καθένας σ' αυτήν την Αίθουσα; Δεν είναι αλήθεια αυτό το γεγονός; Είναι κάτι το οποίο πρέπει να το πετάξουμε στον κάλαθο των αχρήστων;

Αλλά εγώ δεν αναφέρομαι κυρίως ούτε κατά βάση ούτε αποκλειστικά σ' αυτήν την αναφορά του εισαγγελέα. Θα άκουγα με μεγάλη ευχαρίστηση αν εδώ σ' αυτήν την Αίθουσα αντί πράγματι μιας "παρωνυχίδας", αλλά οπωσδήποτε αυθαιρεσίας που υπογραμμίζει ο κύριος εισαγγελέας, αν άκουγα κάτι σ' αυτήν την Αίθουσα, το οποίο να ήταν ελπιδοφόρο για το μέλλον, ότι εν πάση περιπτώσει υπάρχει θέληση, βούληση αυτή την ώρα, την κρίσιμη ώρα όταν τα πάντα έχουν φθάσει στο απροχώρητο πλέον, υπάρχει βούληση να κοπεί αυτός ο ομφάλιος λώρος των προμηθευτών-εργοληπτών με τα ΜΜΕ, μια και καλή. Να κοπεί αυτή η γάγγραινα όπου στήνονται επιχειρηματικές αυτοκρατορίες κάθε μορφής και ταυτόχρονα δίπλα τους ορθώνονται "αυτοκρατορίες" για τα μέτρα της Ελλάδας πάντοτε, των ΜΜΕ. Και όμως δεν βλέπουμε μέτρα σ' αυτήν την κατεύθυνση. Δεν βλέπουμε μια τέτοια λογική να διαπνέεται σήμερα, τουλάχιστον η κυβερνητική πλειοψηφία αλλά πολύ φοβάμαι και πολλοί άλλοι εκτός αυτής της πλειοψηφίας δεν έχουν αυτήν τη λογική. Γιατί αυτό είναι το πραγματικό πολιτικό πρόβλημα που τίθεται και με τις αναφορές. Αυτό είναι το δίλημμα που τίθεται μπροστά μας. Θα σταματήσουμε αυτό το αίσχος που συμβαίνει με τα ΜΜΕ ή θα συνεχίζεται η συγκάλυψη;

Και βλέπουμε ότι, ενώ ξεκίνησε μια ουσιαστική συζήτηση με το Σύνταγμα, επ' αυτού του θέματος, με κάποιες συντεταγμένες κατευθύνσεις, οι οποίες θα μπορούσε να πει κανείς ότι μπορούν να δώσουν μια απάντηση, βλέπουμε, αντί να προχωράμε προς τα εκεί και υπαναχώρηση από την πλευρά της κυβερνητικής πλειοψηφίας, με την έννοια τώρα του βασικού μετόχου ή και άτυπου άκουσα, -δεν θέλω να αναφερθώ προσωπικά, του αργότι της Αρκαδίας εν πάση περιπτώσει- ο οποίος θέλει να αγοράσει και μετοχές των ΜΜΕ. Έτσι θα αντιμετωπίσουμε αυτό το φαινόμενο; Αυτή είναι η πολιτική βούληση;

Και τι θα γίνει τελικά με τον πολιτικό κόσμο; Θα εξαρτάται κανείς αποκλειστικά στο κατά πόσο έχει επαφή με την κοινωνία μέσα από το δίαυλο των βαρώνων των media; Δεν τους γνωρίζουμε αυτούς τους βαρώνους; Δεν είναι ένας. Στο πόρισμα γίνεται αναφορά σε έναν. Είναι, όμως, πολλοί αυτοί οι βαρώνοι οι οποίοι έχουν φτιάξει το γνωστό κλαμπ και μέσα από αυτό το κλαμπ νομίζουν ότι μπορούν να διαφεντεύουν τα πάντα και να δίνουν κατευθύνσεις, σχεδόν να ανεβοκατεβάζουν κυβερνήσεις, να επηρεάζουν ανεξέλεγκτα τις εξελίξεις. Με αυτούς τι θα κάνουμε;

Και δεν είναι μόνο τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης. Εδώ πρόκειται για τον αθλητισμό. Εδώ πρόκειται ακόμα και για τον πολιτισμό. Εδώ πρόκειται ακόμα και για την παιδεία. Εδώ πρόκειται ακόμα και για τα τυχερά παιχνίδια. Και κινδυνεύουμε να βρεθούν επιχειρηματίες οι οποίοι να ελέγχουν κρίσιμους τομείς διαμόρφωσης των αντιλήψεων, των κατευθύνσεων της κοινής γνώμης, της νοοτροπίας, συνολικά της κοινωνίας μας. Και ποιοι είναι αυτοί και γιατί να το κάνουν;

Νομίζω ότι δεν παρακάμπω τη σημερινή συζήτηση όταν θίγω αυτά τα θέματα, γιατί αυτά τα θέματα αναδεικνύει αυτή η

συζήτηση.

Και πράγματι θα έπρεπε να προχωρήσουμε σε μια προανακριτική επιτροπή κυρίως για να αναδείξουμε αυτά τα μεγάλα πολιτικά θέματα και όχι μόνο για το αν θα απευθυνθούν οι κατηγορίες για το "TRAVEL PLAN" ή για το διορισμό του τάδε στο 'Αγιο Όρος. Διότι αυτή θα έδειχνε στον απλό πολίτη, στην κοινή γνώμη, ότι η Βουλή είναι έτοιμη να βάλει το χέρι στον τύπο των ήλων και να το βάλει βαθιά αυτήν τη στιγμή. Και είναι έτοιμη να αντιμετωπίσει τις προκλήσεις των εξωθεσμικών παραγόντων και οικονομικών ομίλων, οι οποίοι θεωρούν ότι αυτή η Αίθουσα δεν είναι αυτή που αποφασίζει, ότι αυτοί είναι υπεράνω αυτής της Αίθουσας και ότι με διασυνδέσεις στο εξωτερικό, καθώς και άλλες διασυνδέσεις, μπορούν να καθορίζουν τις εξελίξεις.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Γι' αυτό θεωρούμε εμείς κρίσιμο αυτό το θέμα, κρίσιμο να προχωρήσει η Βουλή σε αυτή την υπόθεση. Διότι εάν σταματήσει σήμερα εδώ το εισαγγελικό πόρισμα, η εισαγγελική αναφορά -όπως θέλετε πείτε το, δεν είμαι και νομικός- και κλείσει αυτήν η υπόθεση, δυστυχώς μία δηλητηριώδης μομφή θα πλανάται πάνω από αυτήν την Αίθουσα. Και δεν θα πλανάται αυτή η δηλητηριώδης μομφή στα πρόσωπα τα δικά μας, που απαρτίζουν αυτήν την Αίθουσα. Δυστυχώς θα πλανάται πάνω από τη Βουλή και ίσως και την ίδια τη δημοκρατία.

Γι' αυτό το πόρισμα του εισαγγελέα ας μην το πετάξουμε στο καλάθι των αχρήστων.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριοι συνάδελφοι, προσπαθείστε όσο μπορείτε να εξοικονομήσουμε χρόνο, γιατί πολλοί συνάδελφοι θέλουν να φύγουν για τις περιφέρειές τους και τους κρατούμε εδώ παραπάνω.

Θα ήθελα να παρακαλέσω πάρα πολύ -και νομίζω ότι είναι σωστό αυτό- όταν ο Πρόεδρος της Βουλής δεν είναι στην Έδρα ώστε να δώσει την απάντησή του, να μη γίνεται αναφορά στο όνομά του, ιδίως όταν δεν είναι σαφές αυτό που λέμε.

Ο συνάδελφος κ. Μαρκογιαννάκης αναφερόμενος στο θέμα του εγγράφου του κ. Ντογιάκου είπε ότι είχε έρθει ένα έγγραφο το οποίο ζητούσε την παρέμβαση της Βουλής, διότι ήτο ενδεχόμενο να έχουν διαπραχθεί κάποια αξιόποινα αδικήματα. Έκτοτε, κύριοι συνάδελφοι, ανεπαύετο μακαρίως στο συρτάρι του Προέδρου της Βουλής.

Ήθελα να σας θυμίσω ότι όλα τα σχετικά έγγραφα που έχουν έρθει κατά τη διάρκεια του θέρους και με άλλες υποθέσεις, επιδείξο ο Κανονισμός μας αναφέρει ότι αυτά ανακοινώνονται στην Ολομέλεια της Βουλής, πρέπει με ευθύνη του Προέδρου να φυλάσσονται. Και πράγματι έτσι γίνεται και νομίζω ότι αυτό έχει θετικά σχολιαστεί απ' όλους σας, ότι δηλαδή δεν τα δίνω καν στην υπηρεσία.

Και στο παρελθόν που μου έχουν ζητηθεί από τα κόμματα που επληροφορούντο ή που διέρρεαν από τις δικαστικές αρχές, δεν τα έδινα δεν ανακοινώνοντο για πρώτη φορά. Αυτό έκανα και με την υπόθεση της ΑΓΕΤ και με την υπόθεση Λιβανού αργότερα και με την παρούσα υπόθεση. Ήταν πράγματι στο συρτάρι. Νομίζω πως αυτό δεν είναι προς ψόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Δεν το είπα για ψόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Θα το διορθώσουμε. Δεν υπάρχει πρόβλημα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Και μάλιστα εδώ ο κ. Πάγκαλος και ο κ. Ρέππας μπορούν να επιβεβαιώσουν ότι και αυτοί ενημερώθηκαν δύο-τρεις ώρες πριν ανέβω στην Έδρα για να κάνω την ανακοίνωση.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, τα λεχθέντα από εμένα δεν απέδιδαν οποιονδήποτε ψόγο για τις ενέργειες του Προέδρου της Βουλής.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ανεπαύετο μακαρίως!

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Ελέχθησαν με την έννοια ότι καμία πρωτοβουλία δεν λήφθηκε από την Κυβέρνηση, από το Π.Α.Σ.Ο.Κ. ή από οποιοδήποτε άλλο κόμμα προκειμένου να ξεκινήσει η διαδικασία που ξεκίνησε από τη Νέα Δημοκρατία πρό-

σφατα και που συζητάμε σήμερα. Αυτήν την έννοια είχε. Δεν είχε την έννοια ότι το κρύψατε εσείς ή ότι δεν ανακοινώσατε ό-πως έπρεπε να έχετε ανακοινώσει κι όταν έπρεπε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Έκανα αυτό που ό-φειλα να κάνω και κατά τρόπον υπερβάλλοντα ίσως.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, στη συγκεκριμένη περίπτωση εγώ το αναγνωρίζω.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Εντάξει, είναι κάποια έκφραση η οποία θα μπορούσε να δώσει μιαν άλλην εικόνα και μιαν άλλην εντύπωση.

Κύριοι συνάδελφοι, από τα δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας "ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ για τα ογδόντα χρόνια από την ενσωμάτωση της Θράκης στην Ελλάδα", είκοσι τρεις μαθητές και μαθήτριες και δύο συνοδοί-καθηγητές από το Τεχνικό Επαγγελματικό Εκπαιδευτήριο "ΟΜΗΡΟΣ".

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Ο κ. Γεώργιος Θωμάς έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΘΩΜΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούστηκε από προηγούμενους ομιλητές και αναπτύχθηκε η θεωρία πιστεύω του τροχονόμου. Μας είπαν εδώ ότι ήρθε αυτή η αναφορά, τι έπρεπε να κάνουμε, έπρεπε να τη φέ-ρουμε εδώ κι εσείς από δω να την πάτε παραπέρα για τη σύστα-ση προανακριτικής επιτροπής. Και μάλιστα είπαν: "Μα, θα πετά-ξουμε στον κάλαθο των αχρήστων αυτό το ντοκουμέντο, αυτήν την αναφορά;"

Κύριοι συνάδελφοι, πρώτα και κύρια δεν μπορούμε να πετά-ξουμε στον κάλαθο των αχρήστων τη νοημοσύνη μας. Και όταν κάποιος θέλει ν' αναζητήσει την αλήθεια δεν μπορεί να ξεκινάει από την απόκρυψη της αλήθειας και των πραγματικών περιστα-τικών. Ακούστηκαν πολλά. Προσπάθησα να δω πού μέσα στο ντοκουμέντο του κ. Ντογιάκου υπάρχει παράθεση πραγματικών περιστατικών.

Κι έρχομαι στο θέμα του κ. Ρέππα. Ψηφίστηκε ένας νόμος, 2328. Πολλές φορές έρχεται η Αντιπολίτευση και λέει: "Κάνετε νόμους, δεν βγάζετε τα διατάγματα". Βγήκε το διάταγμα κατ' επιταγή του νόμου σε συντομώτατο χρονικό διάστημα όπου με το διάταγμα αυτό ο Υπουργός Τύπου δεν αναθέτει κάποια την αρ-μοδιότητα, εκχωρεί την αρμοδιότητα. Και αυτές οι δύο λέξεις έ-χουν σημαντική διαφορά.

Δεν ανατέθηκε η αρμοδιότητα σε μία υφισταμένη υπηρεσία, στη Γενική Διεύθυνση, σε μία διεύθυνση του Υπουργείου, σ' έ-να τμήμα. Εκχωρήθηκε σε μία άλλη υπηρεσία και μάλιστα σε μια ανεξάρτητη αρχή. Δεν υπάρχει πουθενά στο νόμο ούτε κατ' ερμηνεία παράλληλη άσκηση καθηκόντων. Και μάλιστα εάν αυ-τό το δει κανείς σε συνάφεια με το άρθρο 4 όπου για την επιβο-λή οποιασδήποτε κύρωσης απαιτείται σύμφωνη γνώμη του Ε.Π.Σ., αυτό δείχνει καθαρά ότι η βούληση του νομοθέτη ήθελε το Ε.Π.Σ. να είναι αυτό που μοναδικά θα κινεί τη διαδικασία. Χω-ρίς την κίνηση του Ε.Π.Σ. δεν υπάρχει σ' αυτήν τη διαδικασία Υ-πουργός Τύπου.

Οποιαδήποτε άλλη ερμηνεία νομίζω ότι προσβάλλει τη νοη-μοσύνη μας. Ανέβηκαν στο Βήμα έγκριτοι συνάδελφοι, νομικοί και δεν άκουσα κανέναν να πιαστεί από αυτήν την ουσία, γιατί, ναι, να αναζητήσουμε την αλήθεια, αλλά χωρίς να αγνοούμε την αλήθεια. Δεν μπορεί να μην παρατίθενται αυτά τα περιστατικά.

Είπα προηγουμένως ότι έγινε ένα διάταγμα σε συντομώτατο χρονικό διάστημα και εκχωρήθηκε -το τονίζω- η αρμοδιότητα. Θα μπορούσε ο Υπουργός Τύπου, αν ήθελε να παίξει παιχνί-δι με τα ΜΜΕ, να είχε κρατήσει παράλληλη άσκηση αρμοδιοτή-των. Τι έκανε όμως από κει και πέρα; Έχει ακουστεί πάρα πολ-λές φορές και στην επιτροπή για το Σύνταγμα από συναδέλ-φους και εγώ τότε δεν είχα αντιδράσει, γιατί δεν ήμουν ενήμε-ρος: "Δώσατε τις αρμοδιότητες, αλλά δεν δώσατε τίποτε άλλο στο ΕΡΣ. Πώς θα τις ασκήσει";

Όμως υπάρχουν στοιχεία -πιστεύω ότι ο Υπουργός θα τα πα-ραθέσει- ότι και χρήματα δόθηκαν και ξεκίνησε η διαδικασία πρόσληψης προσωπικού, παρενέβη το ΑΣΕΠ, ζητήθηκε γνωμο-δότηση του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους. Υπάρχει δηλα-δή μια συνεχής αγωνία του Υπουργείου Τύπου για τη στελέχω-

ση, αλλά και σε κάθε περίπτωση ο νομοθέτης είχε προβλέψει ότι το ΕΡΣ έχει δικαίωμα να ζητάει τη βοήθεια και από άλλες υπηρεσίες.

Επομένως, κύριοι συνάδελφοι, δεν μπορεί στο όνομα της αλήθειας, όπως είπα, να αποκρύπτουμε την αλήθεια. Είναι καταφανές ότι δεν υπάρχει και δεν μπορούσε να υπάρξει καμία αρμοδιότητα του Υπουργού Τύπου και δεν υπάρχει επομένως καμία ευθύνη, παρά μόνο η σκοπιμότητα, με την κίνηση αυτής της διαδικασίας και από τον κ. Ντογιάκο, αλλά και από την Αντιπολίτευση σήμερα.

Θα κλείσω με το θέμα του Αγίου Όρους. Το είπε ο κ. Πάγκαλος -δεν το είχε πει κανείς μέχρι τώρα- και λόγω αρμοδιότητας που είχα όλα αυτά τα χρόνια στο Υπουργείο Πολιτισμού που ήμουν θέλω να πω το εξής. Ο διοικητής του Αγίου Όρους είναι το μόνο όργανο, το οποίο δεν έχει καμία δυνατότητα εμπλοκής σε έργα και προγράμματα. Αυτό δεν το είδε ο κ. Ντογιάκος, όταν αναφέρει μέσα στο πόρισμα ότι διορίστηκε για να του επιτρέψει να ασκεί επιρροή στην κατανομή κονδυλίων δημοσίων έργων;

Κύριοι συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, υπάρχει ο νόμος του ΚΕΔΑΚ.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξης του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή).

Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Πρέπει να ολοκληρώσετε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΘΩΜΑΣ: Ο νόμος του ΚΕΔΑΚ είναι δικός σας, όπου οριοθετεί τις αρμοδιότητες των οργάνων στα έργα.

Θα πω και κάτι άλλο που πρέπει να τονιστεί. Την περίοδο 1993-2000 με εκατονταπλάσια κονδύλια στο Άγιο Όρος δεν ακούστηκε το παραμικρό για τη διαχείριση. Σας θυμίζω κύριοι συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, την περίοδο 1990-1993, την υπόθεση Κωνσταντίνιδη, του εργολάβου των έργων στο Άγιο Όρος.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κ. Στυλιανίδης Ευριπίδης έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, τότε θα τελειώσουμε;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Εάν μεν, κάνουν χρήση του δικαιώματός τους να μιλήσουν όλοι οι συνάδελφοι, μπορεί να φθάσουμε μέχρι τις 17.00'. Βλέπω, όμως, ήδη ότι ο κ. Πάγκαλος για παράδειγμα μίλησε είκοσι τρία λεπτά, από τα σαράντα πέντε λεπτά που είχε δικαίωμα να μιλήσει. Αν μιλήσουν λιγότερο και οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι και ο κ. Ρέππας, ίσως τελειώσουμε πριν από τις 16.00'.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Η ψηφοφορία θα γίνει σήμερα;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Βέβαια, η ψηφοφορία θα γίνει σήμερα. Οι Βουλευτές είναι εδώ, το γνωρίζουν.

Ορίστε, κύριε Στυλιανίδη.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κατ'αρχήν επιτρέψτε μου να εκφράσω τη λύπη μου, διότι η απουσία επιχειρημάτων από την κυβερνητική πλευρά την ανάγκασαν να μετατρέψει σε επιχείρημα ύψιστους θεσμούς, όπως η μοναστική κοινότητα και ο Οικουμενικός Πατριάρχης. Θεωρώ ότι είναι και αυτό δηλωτικό αδυναμίας υπαρχής ή εύρεσης επιχειρημάτων.

Η Νέα Δημοκρατία παρεμβαίνει στο θέμα με θεσμική λογική, το προσεγγίζει χωρίς συμπλέγματα ή υστεροβουλίες, δείχνοντας εμπράκτως ότι υπηρετεί ένα στόχο, τη σωστή λειτουργία του κράτους δικαίου. Εμείς δεν επιχειρούμε να αντικαταστήσουμε ή να υποκαταστήσουμε τη δικαιοσύνη, αλλά εμπιστευόμαστε τη δικαιοσύνη. Μέσα από τα όπλα που μας δίνει το δημοκρατικό κοινοβουλευτικό πολίτευμα επιδιώκουμε να υπηρετήσουμε την έννομη τάξη. Θέλουμε μια κοινωνία με σταθερούς και ξεκάθαρους κανόνες που θα εφαρμόζονται όμως χωρίς διακρίσεις.

Το πόρισμα Ντογιάκου αναδεικνύει ένα σύγχρονο ζήτημα που έχει να κάνει σαφώς με την εύρυθμη λειτουργία του πολιτεύματος. Δίπλα στην κάθετη διάκριση των εξουσιών σε νομο-

θετική, εκτελεστική και δικαστική, αφού εμφανίστηκε υπερδυναμωμένη η τέταρτη εξουσία, τώρα εμφανίζεται και μια νέα οριζόντια διάκριση μεταξύ πολιτικής, αγοράς και έρευνας. Και είναι πρόκληση για μας η συζήτηση αυτού του θέματος και στα πλαίσια της Επιτροπής Συντάγματος.

Οφείλουμε να οριοθετήσουμε με σαφήνεια τα όρια μεταξύ των τριών χώρων, διότι εάν το αφήσουμε έτσι, ο κάθε χώρος θα επιχειρήσει να χειραγωγήσει τον άλλον. Εάν δυναμώσει μόνο η έρευνα θα φύγουμε από τη δημοκρατία των πολιτών και θα πάμε στη δημοκρατία των ειδικών. Εάν κερδίσει μόνο η πολιτική, ο κρατισμός θα δημιουργήσει προβλήματα στην οικονομία. Εάν ισορροποιηθεί απόλυτα η αγορά, τότε το πολιτικό σύστημα θα αρχίσει να χειραγωγείται και θα εντατικοποιηθούν τα φαινόμενα της διαπλοκής, που έχουν ήδη αρχίσει να εμφανίζονται.

Οφείλουμε να επιβάλλουμε κανόνες στο παιχνίδι. Και την ευκαιρία μας τη δίνει τόσο το πόρισμα Ντογιάκου, όσο και η συνταγματική αναθεώρηση. Αυτήν την ευκαιρία την προκάλεσε στο παρελθόν με επιστολή του και ο Πρόεδρος μας ο Κώστας Καραμανλής. Δεν την αξιοποίησε όμως ο Πρωθυπουργός, επιδιώκοντας το πρόσκαιρο προσωπικό και κομματικό όφελος συγκalύπτοντας ή και ευνοώντας τον ιμπεριαλισμό συγκεκριμένων οικονομικών συμφερόντων επί της πολιτικής.

Το πόρισμα Ντογιάκου όμως τώρα μας επιτρέπει να δούμε α-nάγλυφα τις διαθέσεις και τη νοοτροπία της Κυβέρνησης.

Μας προκαλεί σοβαρή ανησυχία, κύριοι της Κυβέρνησης, η συμπεριφορά σας. Διότι διαπιστώνουμε στην πολιτική τη δική σας περιέργη διαθέσεις.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ**)

Αθετείτε θεοπισμένους κανόνες. Παραταίστε στην πράξη από ευθύνες ή εξουσίες που έχει η πολιτική ηγεσία για να εγγυάται αποτελεσματικά τη σωστή λειτουργία της δημοκρατίας. Ευεργετείτε επιλεκτικά με ανταλλάγματα συγκεκριμένα συμφέροντα της αγοράς, που επιχειρούν και πετυχαίνουν να ελέγχουν συστηματικά τμήμα της τέταρτης εξουσίας και της πολιτικής. Δεν καταλαβαίνετε ότι η καταπάτηση των κανόνων και η ανατροπή της ισορροπίας ανοίγει επικίνδυνες πόρτες, περιθωριοποιεί τους πολίτες, χειραγωγεί τους πολιτικούς, ευνοεί τη διαπλοκή, διαλύει το δημόσιο βίο;

Εμείς εμπιστευόμαστε έμπρακτα την ελληνική δικαιοσύνη και αξιοποιούμε τα όπλα που μας δίνει το άρθρο 26 παράγραφος 2 του Συντάγματος, καθώς και τα άρθρα 154, 155 και 156 του Κανονισμού της Βουλής. Θέλουμε να κάνουμε πράξη το ν. 2509/97 και καλούμε τη Βουλή να αποφασίσει για τυχόν αξιόπινες πράξεις.

Το πόρισμα Ντογιάκου αναδεικνύει περίτρανα πόσο ελαφρά, ευκαιριακά και επιπόλαια αντιμετωπίζει η Κυβέρνηση το ρόλο της. Ανοίγει χώρο σε μια εταιρεία που θέλει φυσιολογικά να κερδίσει. Αυτό το οποίο όμως αναδεικνύει είναι την ανεύθυνη στάση της υποτιθέμενα υπεύθυνης Κυβέρνησης.

Η εταιρεία, όπως είναι φυσιολογικό, θέλει να κερδίσει. Το θέμα είναι τι κάνετε εσείς, εσείς που κυβερνάτε. Όχι μόνο δεν σεβαστήκατε τους νόμους, αλλά και ενσυνείδητα δεν προστατεύσατε το ρόλο της πολιτικής, το σύστημα ελέγχων και ισορροπιών της δημοκρατίας.

Οδηγός σας, κύριοι της Κυβέρνησης, υπήρξε όλο αυτό το διάστημα ο μικροκομματισμός και το προσωπικό όφελος. Με τη στάση σας υπονομεύσατε στρατηγικά και τον ίδιο σας τον εαυτό και ακυρώσατε στη συνείδηση του λαού, που σας ψήφισε, τους ανθρώπους αυτούς που ακολουθούσαν τις αρχές και τις αξίες που κάποτε επικαλούνταν ο ίδιος ο ιδρυτής σας για να σας συσπειρώσει.

Λυπάμαι ειλικρινά, συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ. Στην προσπάθειά σας να ανατρέψετε το κατεστημένο μιας άλλης εποχής, έχετε μεταβληθεί σ' ένα νέο κατεστημένο απόλυτα συμβιβασμένο, χειραγωγίσιμο, πιο δειλό και πιο άφωνο απ' ό,τι είχε ποτέ η χώρα. Η δημοκρατία όμως δεν μπορεί να ελέγχεται ούτε να χειραγωγείται και δεν μπορεί κυρίως να καθλώνεται.

Ο δικός μας στόχος είναι να ακουμπήσουμε στον πολίτη, να επιστευούμε τον πολίτη, γιατί σ' αυτόν απευθυνόμαστε και σ' αυτόν ασυμβίβαστα προσβλέπουμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής) : Ο κ. Αλαμπάνος έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΛΑΜΠΑΝΟΣ : Κύριε Πρόεδρε, δεν πίστευα ποτέ ότι η Νέα Δημοκρατία και οι Βουλευτές της θα υπέγραφαν αυτό το κείμενο για να υπάρξει σήμερα αυτή η διαδικασία, με τόση ελαφρότητα και τόση επιπολαιότητα. Το λέω αυτό γιατί φαντάζομαι ότι η Νέα Δημοκρατία κινήθηκε προς τη σημερινή κατεύθυνση, προς τη σημερινή διαδικασία για να κερδίσει εντυπώσεις, τις οποίες όμως έχασε ήδη με όσα ακούστηκαν προ ολίγου στη Βουλή.

Τις έχασε, διότι αναφέρθηκε σε δύο στελέχη τα οποία είναι άμεμπτης ηθικής. Τις έχασε, διότι εάν κάνει ένα γκάλοπ στην Ελλάδα και πιο συγκεκριμένα στο Σύνταγμα και ο συνάδελφος κ. Ρέππας και ο συνάδελφος κ. Πάγκαλος θα έχουν τη συμπαράσταση ολόκληρου του ελληνικού λαού.

Απομένει να δούμε για λίγο τι είναι αυτό το περίφημο παράνομο, θα έλεγα, πόρισμα του κ. Ντογιάκου. Τι αναφέρει ο κ. Ντογιάκος; Αναφέρει ότι το "TRAVEL PLAN" ανέλαβε να προσφέρει τις υπηρεσίες του με σχετικό διαγωνισμό. Αυτό και μόνο αποκλείει οιονδήποτε δόλο που θα έπρεπε να έχει ο φερόμενος ως διαπράξας το αξιόποινο κ. Ρέππας.

Για να δούμε, όμως, ποιος έχει την ευθύνη να ελέγξει εάν πράγματι έπρεπε να έχει την ευθύνη αυτή ο κ. Ρέππας ή κάποιο άλλο όργανο, διότι εάν δούμε τους σχετικούς νόμους του Συντάγματος, τότε εύκολα θα φτάσουμε σ' αυτό που δεν έχει κατατεθεί ούτε από την πλευρά του Συνασπισμού ούτε από κάποιο συνάδελφο μέχρι στιγμής.

Σε ένα άρθρο μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου του Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης, ο κ. Καϊμάκης, ο οποίος είναι και μέλος του Συνασπισμού λέει: "Αρμόδιος για τον έλεγχο όλων αυτών των πράξεων είναι το Εθνικό Ραδιοτηλεοπτικό Συμβούλιο".

Έχω δύο άρθρα, κύριε Πρόεδρε, και θα τα καταθέσω.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αλαμπάνος καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής).

Είναι δύο άρθρα του μέλους του Εθνικού Ραδιοτηλεοπτικού Συμβουλίου, τα οποία φαίνεται ότι τα ξεπέρασε ο Συνασπισμός, ο οποίος τώρα τελευταία μας έχει μπερδέψει αρκετά. Ο Συνασπισμός σήμερα θα όφειλε να ρωτήσει το μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου και αυτό θα του είχε δώσει άμεσα την απάντηση ότι υπεύθυνος για τον έλεγχο όλων αυτών των πραγμάτων είναι το Ραδιοτηλεοπτικό Συμβούλιο. Αυτό αποκλείει από οιαδήποτε ευθύνη τον Υπουργό Τύπου και Μέσων Ενημέρωσης, ο οποίος κατά το νόμο μπορεί να ελέγξει δειγματοληπτικά.

Εάν σταθούμε σε αυτήν την τυπική διάταξη του νόμου, τότε πρέπει να δούμε τι πρέπει να κάνει ο αρμόδιος Υπουργός Τύπου καθημερινώς στην Ελλάδα, είτε για τις ημερήσιες εφημερίδες πανελληνίας εμβέλειας είτε για τις τοπικές, των οποίων οι διοικητές έχουν τη δυνατότητα να συναλλάσσονται. Αυτό, όμως, δεν είναι έργο του Υπουργού, είναι έργο της ανεξάρτητης δήθεν αρχής.

Κύριε Πρόεδρε, διαφωνώ με αυτές τις ανεξάρτητες δήθεν αρχές, διότι θα έχουμε κυβέρνηση, αλλά θα έχουμε και ανεξάρτητες αρχές, που θα πράττουν διαφορετικά. Φοβάμαι ότι αυτή η ανεξάρτητη αρχή δεν έκανε το καθήκον της. Υπεύθυνο θα έπρεπε να είναι το Εθνικό Ραδιοτηλεοπτικό Συμβούλιο.

Όμως, αν δούμε πιο κάτω αυτό το περίφημο πόρισμα, θα διαπιστώσουμε ότι έχει προβεί και σε πράξεις, για τις οποίες έπρεπε να ελεγχθεί. Αυτό θα έπρεπε να το κάνει η Νέα Δημοκρατία, διότι ανεξάρτητα αν ήταν στο πρόσωπο του Λαμπράκη το λευκό ποινικό μητρώο, έπρεπε η Νέα Δημοκρατία ή ο εισαγγελέας να ελέγξει και προς αυτήν την κατεύθυνση τα όργανα τα οποία έφεραν μία ακόμη κατηγορία, η οποία πλέον δεν υπάρχει. Συνεπώς δεν υπάρχει δόλος, δεν υπάρχει αδίκημα για τον κ. Ρέππα.

Υπάρχει, όμως, ένα γνωμικό για το Θεόδωρο Πάγκαλο που λέει: "Όλοι μας θεωρούμε τους εαυτούς μας άξιους και ικανούς. Η ικανότητά μας κρίνεται από το αποτέλεσμα". Το αποτέλεσμα δικαιώνει τον Πάγκαλο, δικαιώνει το δημοσιογράφο, δι-

καιώνει την Κοινότητα του Αγίου Όρους, διότι με πολλές ενέργειες, με πολλές δράσεις φτάνουμε σε αυτό το αποτέλεσμα, σε αυτό το συμπέρασμα, συμπέρασμα που επικύρωσε το Συμβούλιο της Επικρατείας, συμπέρασμα που το δέχθηκαν όλα τα συμβαλλόμενα μέρη που εμπλέκονται στην περίπτωση του Αγίου Όρους.

Πέραν όμως αυτού, ο "πολύς" κ. Ντογιάκος θα έπρεπε να έχει δει ως εισαγγελικός λειτουργός ότι υπάρχει και το αντιναδρομικό του νόμου, που καλύπτει το αδίκημα -εάν υπέπεσε ο κ. Πάγκαλος σε αδίκημα- και δεν θα έπρεπε να στείλει τέτοιο πόρισμα εδώ, διότι κρίνεται και επιστημονικά, κρίνεται και η λογική του κυρίου εισαγγελέα, αλλά και το δεδικασμένο, διότι το Συμβούλιο της Επικρατείας δεν ακύρωσε το διάταγμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής) : Κύριε Αλαμπάνο, σας παρακαλώ τελειώστε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΛΑΜΠΑΝΟΣ : Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Εάν υπήρχε παρατυπία ή παρανομία, θα έπρεπε να το ακυρώσει και από εκεί θα βλέπαμε την ευθύνη του Υπουργού των Εξωτερικών. Τέτοιες όμως πράξεις θα περίμενα από τον εισαγγελέα. Εφόσον δεν τις είδε ο εισαγγελέας κ. Ντογιάκος θα έπρεπε να το δουν οι νομικοί της Νέας Δημοκρατίας οι οποίοι και αυτό στο βωμό της σκοπιμότητας το παρέλειψαν.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής) : Ο κ. Τσιπλάκης έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΠΛΑΚΗΣ : Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν ξέρω αν ο προηγούμενος συνάδελφος -μια και επεκταλέστη νομικοί να τοποθετηθούν επί του γενικότερου συζητούμενου ζητήματος- θα αποδεχθεί αυτά τα οποία εμείς ως Νέα Δημοκρατία και κυρίως οι νομικοί υποστηρίζουν και τα οποία στηρίζονται στο θετό δίκαιο. Είναι απαράβατη αρχή όταν η δικαιοσύνη προσεγγίζει ένα συγκεκριμένο υπό διερεύνηση ζήτημα να εφαρμόζει τους υπάρχοντες νόμους. Επομένως, οιαδήποτε επίκληση είτε νομοθετικών μεταβολών ή άλλων συναφών ενεργειών, δεν έχει καμία σημασία επαναλαμβάνω με το έργο του δικαστού και εν προκειμένω του ασκούντος οιονεί δικαιοδοτική κρίση εισαγγελέως ο οποίος εφαρμόζει τους υπάρχοντες νόμους.

Θα ήθελα επίσης να πω -παρ'ότι είναι άχαρος ο ρόλος όλων ημών που σε τέτοια ζητήματα αυτήν τη στιγμή συζητούμε και τοποθετούμεθα και να επισημάνω ότι διερμηνεύω πως η συγκεκριμένη επικαλούμενη υπό του κ. Πάγκαλου επιστολή από πλευράς, της αν θέλετε επιστασίας του Αγίου Όρους βεβαίως επί της ουσίας δεν αποτελεί αντικείμενο και δεν θα μπορούσε να αποτελέσει από πλευράς μας διότι εμείς αυτή τη στιγμή τοποθετούμεθα επί υπάρχουσας έρευνας η οποία έχει και νομικά στοιχεία έχει και πραγματικά στοιχεία. Επομένως, ας αφήσουμε τα περι ουρανίου βασιλείας -και το λέω όλως καλόπιστα- και εμείς γνωρίζουμε στη Νέα Δημοκρατία και πρέπει να γνωρίζε ο κόσμος επί της γης ότι ο δημιουργός που ξέρει πόσο εντίμως, υπεύθυνα, με συνέπεια λειτουργούμε διαχρονικά, που είναι λοιπόν υπέρτατος κριτής, ξέρει πού θα μας κατατάξει.

Να είμαι πιο συγκεκριμένος. Δεν κατενόησα -και θα παρακαλέσω πολύ να επισημανθεί- την αιτία από πλευράς του ΠΑ.ΣΟ.Κ. που στηρίζεται στη συγκεκριμένη πρόταση της Νέας Δημοκρατίας να συζητηθεί αυτό το θέμα. Η αιτία είναι να μη συζητηθεί ή τυχόν συζητούμενο το συγκεκριμένο θέμα εάν διαπιστωθεί από τη διαλογική συζήτηση ότι δεν υπάρχουν στοιχεία που να εδράζονται τα συγκεκριμένα αδικήματα, τότε μ'αυτήν την αιτιολογία να ψηφίσουμε και να ανακόψουμε αυτήν τη δικονομική, θα έλεγα, ως ένα σημείο κοινοβουλευτική διαδικασία; Αυτή η αιτία δεν έχει ξεκαθαρισθεί αν εντοπίζεται σ'αυτό το σημείο γι'αυτό αντιδρώντας, διαρκούσης της συζητήσεως, σε προγενέστερο συνάδελφο είπα ότι χαίρομαι ιδιαίτερα που αναγνωρίζει πανηγυρικά ότι αυτό το οποίο κάνει η Νέα Δημοκρατία είναι μία θεσμικά επιβαλλόμενη ενέργεια, χωρίς από εκεί και πέρα η Νέα Δημοκρατία να προκαταλαμβάνει κανέναν, χωρίς να θέλει να παραποιεί στοιχεία, χωρίς να θέλει να ποινικοποιήσει την πολιτική μας ζωή.

Επιτέλους, αντιληφθείτε -είναι πολύ σημαντικό και το λέμε επ'αφορμή της συγκεκριμένης συζητήσεως- ότι πρέπει κάποτε

τα λόγια να ταυτίζονται με τα έργα. Δεν υπήρξε ποτέ στη διαδρομή του χρόνου από πλευράς Νέας Δημοκρατίας επιθυμία ποινικοποίησης της πολιτικής ζωής. Απλά, η Νέα Δημοκρατία γνωρίζει το αυτονόητο ότι η πολιτική διαδικασία είναι στα πλαίσια μιας υφιστάμενης νομικής κατάστασης, αν θέλετε κατ'επέκταση και ηθικής κατάστασης, η οποία πολλές φορές κατά τις κρατούσες αντιλήψεις μπορεί να μορφοποιείται στο νόμο αλλά μπορεί να μη μορφοποιείται και στη διαδρομή του χρόνου, εν τω μέλλοντι, να ανακάμψει ζήτημα μορφοποίησης μιας άλφα κρατούσης ηθικής κατάστασης.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής, κ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ**)

Η Νέα Δημοκρατία, λοιπόν, γνωρίζει ότι η πολιτική δεν μπορεί να είναι έξω από την υφιστάμενη νομική και ηθική τάξη και αυτό κάνει και σήμερα. Εγώ θέλω να ξέρω και θέλει να γνωρίζει η Νέα Δημοκρατία εάν δεν αναλαμβάναμε αυτήν τη θεσμικά επιβαλλόμενη διαδικασία, αυτό το συγκεκριμένο πόρισμα -είτε λέγεται πόρισμα είτε δε λέγεται- δεν είναι η ουσία του προβλήματος; Αυτή η συγκεκριμένη, λοιπόν, συζήτηση αν δεν αναλαμβάνονταν από πλευράς πρωτοβουλίας από τη Νέα Δημοκρατία δεν θα γινόταν ποτέ;

Και θεωρείτε εσείς σε μια τέτοια περίπτωση ότι συμβάλλετε στην αξιοπιστία του πολιτικού κόσμου, όταν αυτό το οποίο ευρίσκεται λέγεται ότι εμείς έχουμε διακρίνοντας μεταχειρίσει έναντι των απλών πολιτών, θα επιβεβαιούτο και κανείς δεν θα μπορούσε σοβαρά διαλογικά, να τοποθετηθεί κάποια στιγμή και να πει αυτά τα οποία η διαδικασία σήμερα μας δίδει; Τι δηλαδή; Τη δυνατότητα αναζήτησης της ουσιαστικής αλήθειας. Αυτό επιζητεί για άλλη μια φορά η Νέα Δημοκρατία. Εμείς θα λειτουργήσουμε αν θέλετε ως οιοιδήποτε δικαστικό συμβούλιο. Εφόσον θα συσταθεί η προανακριτική επιτροπή εφόσον θα υπάρξει αδιατάρακτη και περαιτέρω συλλογή αποδεικτικών στοιχείων -διότι δεν χρειάζεται να σας αναλύσω τους δικονομικούς κανόνες που διέπουν μια ποινική προσέγγιση στον απλό πολίτη- όταν, λοιπόν, διερευνηθεί πλήρως η υπόθεση, τότε έχουν σημασία και οι ισχυρισμοί περί δόλου τυχόν που μπορεί να μην ενυπάρχει υποκειμενικής υπόστασης του αδικήματος ως επίσης περί της συνδρομής ή όχι λόγων αιρώντων τον άδικο χαρακτήρα της πράξεως.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Τελειώνετε, κύριε συνάδελφε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΠΛΑΚΗΣ: Έκκληση και τελειώνω, κύριε Πρόεδρε. Επιτέλους ας συμβαδίσουμε με αυτό που είναι αυτονόητο και επιβάλλεται γενικότερα από τη νομική τάξη. Εμείς δεν έχουμε να εναντιωθούμε σε κανέναν παρά μόνο θα επιζητούμε σθεναρά την εφαρμογή των νόμων όταν κατ' αρχήν προκύπτει ότι μπορεί να προσβάλλονται και τελειωτικά θα δεχθούμε την ευθύνη, τη δικαιοδοσία αυτών που έχουν τη δυνατότητα να διαγνώσουν αν αυτά που κατ' αρχήν ως κατηγορία προκύπτουν είναι αληθινά ή όχι.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας).

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Κύριοι συνάδελφοι, δεν είμαι αυστηρός όπως και κανείς από το Προεδρείο. Αλλά όταν υπάρχουν συνάδελφοι που ακολουθούν και έχουμε και περιορισμένο χρόνο σας παρακαλώ να φροντίζουμε την ομιλία μας.

Ο κ. Χρυσανθακόπουλος έχει το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Για να μην προστρέξουμε σε ευαγγελικές ρήσεις ότι η πύλη του παραδείσου είναι η καρδιά μας και η αγάπη και όχι τα πάθη τα πολιτικά και οι σκοπιμότητες, ας έρθουμε στην ουσία.

Στο πρώτο σκέλος της πρότασης της Νέας Δημοκρατίας που αφορά το ΔΟΛ και το "TRAVEL PLAN" πιστεύω ότι εδώ πράγματι υπάρχει ένα σημαντικό ζήτημα, το οποίο όλες οι πλευρές της Βουλής αναγνωρίζουν. Και η τροποποίηση του άρθρου 14 του Συντάγματος θα θωρακίσει πραγματικά τους θεσμούς και θα κάνει διάκριση των ρόλων των ιδιοκτητών μέσων ενημέρωσης σε σχέση με την ανάληψη άλλων συμβάσεων προμηθειών ή ερ-

γασιών που αφορούν το δημόσιο. Και εδώ ακριβώς πρέπει να πούμε αν υπήρξαν τα οποιαδήποτε λάθη που μπορεί κανείς να επικαλεσθεί ή ο κ. Ντογιάκος να εισηγηθεί. Αυτό ήταν ένα ζήτημα που το Εθνικό Ραδιοτηλεοπτικό Συμβούλιο θα πρέπει να επιλαμβάνεται και ελπίζω την επόμενη φορά να είναι πράγματι ισχύος και δράσης τέτοιας που να μην περιπέσει σε λάθη όπως είχε περιπέσει στο ζήτημα που είχα καταγγείλει και ουδόλως παρενέβη, απαξιώντας να μου απαντήσει κιόλας σχετικά με τα τηλέφωνα που αρχίζουν από 090, τα μέντιουμ και τα υπόλοιπα.

Αλλά ας έρθουμε στο ουσιαστικότερο δεύτερο ζήτημα, το οποίο έχει να κάνει με την υπόθεση του κ. Ψυχάρη, που διορίστηκε διοικητής-νομάρχης στο Άγιο Όρος. Νέος Βουλευτής το 1996 την πρώτη μέρα που ήμουν εδώ είδα ακριβώς αυτό το γεγονός μέσα από το πρίσμα που πάντα με διακατέχει του Βουλευτή που έχει γνώμη και κρίση και εξέφρασα την άποψή μου. Έστειλα άμεσα επιστολή στον κ. Πάγκαλο που του τόνιζα ότι, "η με ευθύνη σας προώθηση του κ. Σταύρου Ψυχάρη πρόσφατα ειδικευμένου σε θέματα αεροπορίας, στη θέση του διοικητή του Αγίου Όρους πρέπει να συνδυαστεί, πιστεύω με τη δεοντολογική παραίτησή του από την ενεργό δημοσιογραφία για να πάψει να κατηγορείται ότι προωθεί μεροληπτών αλλήλους. Και πιστεύω" συνέχιζα παρακάτω "η επιλογή σας αυτή να έγινε σύμφωνα με τα αυστηρά κριτήρια που απαιτούνται".

Ακριβώς εδώ ήταν το μεγάλο ζήτημα το οποίο πολιτικά η Νέα Δημοκρατία δεν έθιξε στις παρεμβάσεις της ούτε το αιτιότατο. Γιατί ο κ. Έβερτ αποδέχθηκε τότε την επιλογή του κ. Ψυχάρη. Υπήρξαν αντιδράσεις από πολλές πλευρές, από τον κ. Έβερτ δεν υπήρξε καμία. Και πρέπει να πούμε ότι σήμερα ακριβώς αυτός που καταγγέλλει πιο συχνά απ' όλους διαπλοκές και τέτοια, απουσιάζει του Βήματος για να αιτιολογήσει αυτήν τη συγκεκριμένη στάση γιατί δεν έγινε καμία προσφυγή ούτε αυτή που αφορούσε και τις ικανότητες του κ. Ψυχάρη. Γιατί πως μπορεί να προσφύγει κανείς για τις ικανότητες κάποιου που επιλέγεται αλληλοδιαδόχως από δυο κυβερνήσεις για το διοικητικό συμβούλιο της Ολυμπιακής;

Κατά συνέπεια η επίθεση που σήμερα γίνεται έχει προσχηματικό χαρακτήρα και πιάνεται ακριβώς το ζήτημα που θίγει ο κ. Ντογιάκος για το αν είχε ο κ. Ψυχάρης τα επιστημονικά κριτήρια. Αλλά και αυτό δεν έγινε τα προηγούμενα χρόνια, καμία αιτίαση και καμία προσφυγή από μεριά της Νέας Δημοκρατίας στο Κοινοβούλιο. Αντίθετα σήμερα βλέπουμε να μεταφέρει το ζήτημα στην άλλη διάσταση οχυρωμένη πίσω από την εισαγγελική ερμηνεία. Και εδώ θέλω να πω το εξής: Καλοί είναι οι εισαγγελείς να κάνουν τις έρευνές τους, αλλά στα πολιτικά ζητήματα δεν μπορείτε να παίζετε κρυφτούλι.

Και πρέπει να πω εδώ ακριβώς ότι αυτό το ασυμβίβαστο του να είναι κάποιος νομάρχης και εκδότης το οποίο έθιξα ευθαρσώς είχε και την απάντησή του. Λοιδωρήθηκα κατ' επανάληψη από το "ΒΗΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ" εξ αιτίας αυτής της θαρραλέας στάσης μου, του δικαιώματος ως Βουλευτής να εκφράζω τη γνώμη μου για να προστατεύσω τους θεσμούς. Και δεν χρειάζεται ιδιαίτερη παιδεία από καμία πτέρυγα της Βουλής να αποδεχθεί αυτόν τον κανόνα, ούτε έτυχα καμιάς πολιτικής παρέμβασης, προστασίας. Δεν την χρειάζομαι άλλωστε γιατί είμαι "αυτοφυής", δεν έχω την κάλυψη κανενός, δεν είμαι οριοθετημένος από κανέναν, δεν αποτελώ και δεν θα αποτελέσω ποτέ υπηρέτη, πολιτικό προσωπικό οιοδήποτε για να εκφράσω πολιτική εδώ μέσα. Αλλά να μη μιλάνε για διαπλεκόμενα κάποιοι οι οποίοι την ουσία του προβλήματος δεν θέλουν να θξουν και μιλούν αορίστως περί μιας αόριστης διαπλοκής και όχι μιας ουσίας που αφορά ακριβώς το συγκεκριμένο ζήτημα.

Όμως είναι άδικη η επίθεση που γίνεται. Εγώ γνωρίζετε πολύ καλά ότι ουδόλως εκτιμώ την πράξη όπως εγένετο γιατί έπρεπε ή ο κ. Ψυχάρης να αναγκαστεί σε παραίτησή από το "ΒΗΜΑ" ή να μην του επιτραπεί να πάρει τη θέση του διοικητή του Αγίου Όρους και διαφώνησα σε αυτό με τον κ. Πάγκαλο. Θεωρώ όμως εντελώς άδικη την επίθεση, η οποία πραγματοποιείται αυτή τη στιγμή με εισαγγελικό χαρακτήρα και με την οχύρωση αυτών των επιχειρημάτων που είναι δικονομικά και δεν είναι πολιτικά επιχειρήματα. Σ' αυτήν την Αίθουσα πρέπει να προέχουν τα πολιτικά επιχειρήματα. Και θέλω να τονίσω ευθαρσώς ότι χαίρε-

τίζω και όσους Υπουργούς μέχρι σήμερα έχουν αντισταθεί απέναντι σ' αυτούς που τους θεωρούν πολιτικούς τους υπηρέτες και με θράσος τους απευθύνονται για να διεκδικήσουν μερίσματα οικονομικής εξουσίας γιατί σ' αυτήν αποβλέπουν κυρίως.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή).

Και τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, με το εξής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Πρέπει να τελειώσετε διότι ακολουθούν και άλλοι ομιλητές.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ : Στο Σύνταγμα θα λήξουμε τον ένα λογαριασμό και θα τον λήξουμε με σαφήνεια, διότι ακριβώς εκεί είναι ένα μεγάλο θέμα στο άρθρο 14. Εδώ όμως το δεύτερο ζήτημα θα το λήξουμε στην ψηφοφορία. Εγώ δεν μπορώ να αποδεχθώ ότι η Νέα Δημοκρατία δεν γνωρίζει την ουσία του προβλήματος και κινείται στις παρυφές του να απλά για να δημιουργήσει εντυπώσεις, δήθεν ότι συγκρούεται με τα διαπλεκόμενα, εξυπηρετώντας άλλα διαπλεκόμενα πιθανόν ή άλλα συγκροτήματα. Εγώ με κανένα συγκρότημα δεν έχω καμία σχέση και γι' αυτόν το λόγο ακριβώς πιστεύω ότι σφάλουν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Η Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. Άννα Μπενάκη Ψαρούδα έχει το λόγο.

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ ΨΑΡΟΥΔΑ (Δ' Αντιπρόεδρος της Βου - λής): Κύριε Πρόεδρε, σ' αυτήν την Αίθουσα, αυτές τις ώρες που μιλάμε, διατυπώθηκαν πάρα πολλά σοβαρά και πρωτοφανή παράδοξα, νομικά παράδοξα και πολιτικά παράδοξα και θα προσπαθήσω σ' αυτόν τον ελάχιστο χρόνο εκ καθήκοντος να τα διαλύσω.

Ας ξεκινήσω όμως από ένα παράδοξο πραγματικά που ως παλαιότερα σ' αυτήν τη Βουλή σφείλω να το επισημάνω, γιατί εμείς οι παλαιότεροι έχουμε καθήκον να διεγείρουμε τη μνήμη των παλαιότερων και να ενισχύουμε τα αντανakλαστικά των νεότερων. Άκουσα επίκληση του αιμνήστου εισαγγελέως Τζαφούλη, ενός εξαιρετού ανθρώπου και διακεκριμένου νομικού, ενός εισαγγελέως που πραγματικά η παράταξη του ΠΑ.ΣΟ.Κ. τον σφράγισε με τη μομφή του χουντικού, μια πραγματική μομφή, αδικώς και παραλόγως.

Και άκουσα και από τον κ. Πάγκαλο να διαβάζει κείμενα του πραγματικά σημαντικού και σοβαρού νομομαθούς του Αλέξανδρου Κατσάνωνη, τον οποίο επίσης η κυβερνώσα σήμερα παράταξη και άλλοι που είναι εδώ και έξω απ' αυτήν την Αίθουσα όχι μόνο σφράγισαν με τη σφραγίδα του χουντικού αλλά και τον απέλυσαν με το αλήστου μνήμης εκείνο καθηγητοδικείο! Δεν μπορώ αλλιώς να τα εξηγήσω όλα αυτά παρά ως εκδήλωση μεταμελείας, και μόνο ως εκδήλωση μεταμελείας, τα δέχομαι γιατί αλλιώς είναι μια αφόρητη υποκρισία.

Τώρα στα νομικά και πολιτικά παράδοξα. Πρώτο παράδοξο: Ο εισαγγελέας, λέει, δεν είχε δικαίωμα να κάνει προκαταρκτική εξέταση. Το είπαν και ο κ. Ιωαννίδης και ο κ. Γκούσκος.

Από πού και ως πού ο εισαγγελέας, όταν μάλιστα ξεκινάει όχι από μήνυση ή αναφορά αλλά από δημοσιεύματα του Τύπου, μόλις διαπιστώσει ότι ενδέχεται να υπάρξουν ευθύνες Υπουργών, σταματάει την προκαταρκτική εξέταση, όχι βέβαια για τις ευθύνες των Υπουργών, αλλά για τις ευθύνες των άλλων;

Ο εισαγγελέας κ. Ντογιάνος είχε στα χέρια του καραμπινάτη παράβαση του νόμου του 1995 και καραμπινάτη, εκ πρώτης όψεως, παράβαση του νόμου για το διορισμό στο Άγιον Όρος. Έπρεπε να σταματήσει την προκαταρκτική εξέταση, γιατί ενέχονται Υπουργοί; Έκανε αυτό που όφειλε να κάνει. Συμπλήρωσε τα στοιχεία που συνθέτουν αντικειμενικά τις παραβάσεις και τα έστειλε, σε ό,τι αφορά τους Υπουργούς, στη Βουλή.

Δεύτερο παράλογο: Δεν είχε υποχρέωση να εκδώσει πόρισμα. Εδώ είναι γνωστές οι απόψεις παλαιότερων. Ελέγχθη αυτό για το πόρισμα Ζορμπά, ελέγχθη για το πόρισμα Τζαφούλη, ελέγχθη για όλα τα πορίσματα που βγήκαν κατά καιρούς και τελικά η Βουλή προσαρμόστηκε σ' αυτήν την πρακτική. Δεν είναι δυνατό διαρκώς να αρχίζουμε μια συζήτηση, η οποία έχει καταλήξει σε ένα αποτέλεσμα και το δέχεται, ανεξάρτητα του αν αυτό, το να συντάσσονται ή να μη συντάσσονται πορίσματα, είναι ορθό ή μη ορθό.

Και το τρίτο παράδοξο είναι το εξής: Αφού Εξεδόθη, λέει, μεταγενέστερος νόμος στην υπόθεση Πάγκαλου, έληξε το θέμα.

Μα εδώ είναι στοιχειώδη τα νομικά που ισχύουν. Η παράβαση καθήκοντος είναι η παράβαση από το δημόσιο υπάλληλο ενός συγκεκριμένου καθήκοντός του, όποιου καθήκοντος υπάρχει από το νόμο, με σκοπό βλάβης και εκ δόλου. Πότε ανατρέπεται αυτή η διάταξη; Αν μεταγενεστέρως εκδοθεί ένας νόμος που λέει ότι δεν υπάρχει αυτό το καθήκον. Εξεδόθη κανένας νόμος που να λέει ότι ο Υπουργός δεν έχει καθήκον να σέβεται τους νόμους που ισχύουν όταν εκδίδει μια διοικητική πράξη; Και επειδή οι κανόνες της διοικητικής πράξης άλλαξαν, εξέλιπε αναδρομικά και το καθήκον;

Για όνομα του Θεού, κύριοι συνάδελφοι, νομικά μιλάμε και νομικά καταλαβαίνουμε. Το λέω αυτό γιατί επικαλέσθησαν μια άποψη δική μου, σωστή βέβαια, αλλά σε άλλο περιεχόμενο.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Η άποψή σας στα "Ποινικά Χρονικά" είναι σωστή.

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ (Δ' Αντιπρόεδρος της Βου - λής): Το δεύτερο είναι ότι δεν στέκει κατ' ουσίαν η κατηγορία.

Εγώ, κύριοι συνάδελφοι δεν ξέρω, μπορεί να μη στέκει ούτε η μια κατηγορία, ούτε η άλλη. (Να σας πω την αλήθεια ακούγοντας τον κ. Πάγκαλο κατάλαβα τελικά ότι η διαπλοκή τον τύλιξε τον άνθρωπο σε μια κόλλα χαρτί, δημιούργησε δηλαδή τις προϋποθέσεις για τη θέση του διοικητού) Ο κ. Πάγκαλος δεν μπορούσε να βρει άνθρωπο που ενέκριναν οι τρεις παράγοντες, οπότε του πήγε ο κ. Ψυχάρης στο πιάτο την συνείδηση - πώς την πέτυχε είναι δικό του θέμα - και του πάει στο πιάτο και ό,τι είχε οργανώσει με το Πάντειο Πανεπιστήμιο για να αποκτήσει το δικαίωμα - δεν το είχε εκείνη την ώρα - σύμφωνα με το νόμο.

Να δεχθώ ότι ο κ. Πάγκαλος τυλίχθηκε σε μια κόλλα χαρτί και δεν τον βαρύνει υποκειμενικά τίποτα. Αλλά τότε θα το δούμε αυτό, κύριοι συνάδελφοι; Εδώ σ' αυτήν την Αίθουσα και με αυτά που μας περιέγραψε εκεί απάνω; Πρέπει να κάνουμε μια επιτροπή να δούμε αν ενδεχομένως - και το εύχομαι - υπάρχουν απαλλακτικά στοιχεία και για τον κ. Ρέππα και να αποφασίσουμε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε, θα τελειώσω με ένα θέμα που αφορά την αναθεώρηση και πρέπει να το προσέξουμε όλοι μας.

Ο κ. Μητσοτάκης πήγε πολύ μακριά και είπε ότι δεν χρειάζεται το άρθρο 86. Εγώ δεν πάω τόσο μακριά. Νομίζω ότι χρειάζεται κάποιο άρθρο 86. Κοιτάξτε όμως ποιο είναι το πρόβλημα: Το πρόβλημά μας αυτήν τη στιγμή, -πρωτίστως το δικό σας, που αφορά την παράταξή σας, αλλά και το δικό μας, διότι είμαστε Βουλευτές με συνείδηση- είναι ότι εάν παίρναμε υποχρεωτικά μια απόφαση προανακριτικής επιτροπής, αυτή θα ήταν διάλυση κατηγορίας και έναρξη ποινικής δίωξης. Ψυχολογικά καταλαβαίνω ότι δεν το θέλουμε. Αλλά η ψυχολογία μας και οι θεσμοί όταν μπαίνουν στη ζυγαριά, κύριε Ιωαννίδη νομίζω ότι οδηγούν στο να βαρύνουν οι θεσμοί και όχι η ψυχολογία μας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Κυρία Μπενάκη, παρακαλώ τελειώνετε.

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ (Δ' Αντιπρόεδρος της Βου - λής): Αμέσως, κύριε Πρόεδρε.

Στην αναθεώρηση που έρχεται, προσέξτε τη διάταξη που προτείνετε και κοιτάξτε τη δική μας. Έχω την τιμή να είναι δική μου πρόταση: Η Βουλή να μην ξεκινάει με πρόταση κατηγορίας απευθείας, αλλά να ξεκινάει με μια απόφαση σύστασης προκαταρκτικής εξέτασης. Μια επιτροπή που θα ελέγχει τα στοιχεία και μετά θα διατυπώνει πρόταση κατηγορίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Προκόπης Παυλόπουλος έχει ζητήσει το λόγο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όταν η Βουλή αγγίζει προσωπικά θέματα, όταν ένας θεσμός ο οποίος είναι προορισμένος από τη φύση και τη λειτουργία του, τουλάχιστον αυτήν την οποία γνωρίζει το κοινοβουλευτικό πολίτευμα στην εξελιγμένη του μορφή, να ασχολείται με θέματα που άπτονται προσώπων και δη προσώπων τα οποία βρίσκονται μέσα στο χώρο του Κοινοβουλίου, από και και πέρα δημιουργούνται και εντυπώσεις και εντάσεις. Κατά κάποιο τρόπο η ίδια η Βουλή χάνει το στοιχείο εκείνου του θεσμικού προσανατολισμού με το οποίο πρέπει να

είναι επενδεδυμένη έτσι ώστε να μπορεί να εκπληρώσει μέχρι το τέλος την αποστολή της. Την αποστολή που της έχει ταχθεί κατά το Σύνταγμα. Το ζήτημα όμως είναι, ότι αυτήν τη στιγμή υπάρχει ένα Σύνταγμα, ένας Κανονισμός της Βουλής, ένας νόμος και οφείλουμε να τα εφαρμόσουμε. Είναι άλλο το ζήτημα και νομίζω ότι αυτό είμαστε υποχρεωμένοι να το αντιμετωπίσουμε. Εάν στο πλαίσιο της αναθεώρησης του Συντάγματος - και η πρόταση της Νέας Δημοκρατίας προς τα εκεί κατατείνει - πρέπει όσο το δυνατό να αφήσουμε τη Βουλή έξω από το πλαίσιο εκείνο το οποίο αφορά ουσιαστικά στην εκδίκαση κατηγοριών κατά προσώπων και ιδίως των προσώπων εκείνων τα οποία μετέχουν στην Κυβέρνηση, πρέπει να το πράξουμε. Ο μόνος ρόλος που θα αναλογούσε στη Βουλή, θα ήταν να δίνει ή όχι, όπως συμβαίνει στην περίπτωση και με τους Βουλευτές, την άδεια για οποιαδήποτε δίωξη. Αλλά το να μετέχει η Βουλή σε όλη αυτήν τη διαδικασία, όπως απέδειξε το παρελθόν, δημιουργεί πολλά προβλήματα. Τα έχουμε δει παλαιότερα, τα βλέπουμε και τώρα. Τονίζω όμως ότι είναι άλλο αυτό το ζήτημα και άλλο το ζήτημα που έχει προκύψει τώρα.

Ετέθη και από τους εισηγητές της Νέας Δημοκρατίας και από τους συναδέλφους που μίλησαν το ζήτημα στις σωστές του διαστάσεις. Ξέρω ότι από την πλευρά εκείνων τους οποίους αφορά υπάρχει και αντίλογος και καταλαβαίνω και το προσωπικό ζήτημα το οποίο προκύπτει. Όμως τούτη την ώρα, με ό,τι ακριβώς έχει κανείς μέσα του, είμαστε υποχρεωμένοι να σκεφτούμε θεσμικά. Και θεσμικά πού βρίσκόμαστε; Είναι γνωστό ότι στη συγκεκριμένη περίπτωση δεν υπήρξε μια απλή μηνυτήρια αναφορά που διαβιβάζεται στη Βουλή. Δεν υπήρξε κάτι το οποίο προέρχεται από έναν ιδιώτη ή ενδεχομένως και από πρόσωπα τα οποία βρίσκονται μέσα στη Βουλή. Ένας εισαγγελικός λειτουργός, ενεργώντας αυτεπαγγέλτως, έστειλε ένα πόρισμα στη Βουλή και είπε, ότι "εγώ, θα προχωρούσα περισσότερο ακόμα". Εάν δηλαδή υποθέσουμε ότι δεν υπήρχαν δικονομικά και συταγματικά εμπόδια ο λειτουργός αυτός θα έπαιρνε την πρωτοβουλία περαιτέρω ανάκρισης. Και η διαδικασία που προβλέπει το Σύνταγμα, είναι ότι η Βουλή σε μια πρώτη φάση αποφαινεται εάν πρέπει να συσταθεί η επιτροπή, η οποία θα ερευνήσει περαιτέρω την υπόθεση. Και έρχεται στη συνέχεια αυτή η επιτροπή να δει τι πρέπει να κάνει.

Με απλά λόγια, αυτή την ώρα καλούμαστε να αποφασίσουμε εάν θέλουμε ή όχι, μια Επιτροπή που αποτελείται από μέλη της Βουλής, να κάνει την ανακριτική εργασία την οποία υποτίθεται ότι θα έκανε ο εισαγγελέας εάν δεν υπήρχε το εμπόδιο ή ο θεσμικός θώρακας τον οποίο θέτει το Σύνταγμα. Αυτή είναι η δουλειά μας. Σας θυμίζω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι στο πλαίσιο της άρσης της βουλευτικής ασυλίας, βρίσκόμαστε ακριβώς στο ίδιο σημείο. Γιατί εκεί όταν έρχεται να ζητήσει την άρση της βουλευτικής ασυλίας κάποιος, ο εισαγγελέας, χωρίς καν να έχει κάνει τις περισσότερες φορές οποιαδήποτε έρευνα, γιατί εκεί συζητάμε και λέμε αν θα αρθεί ή όχι η ασυλία;

Το ίδιο ακριβώς συμβαίνει με τη διαδικασία του Συντάγματος. Δεν είμαστε εμείς αρμόδιοι τώρα να πούμε αν κατά πόσο υπάρχει ευθύνη Υπουργού. Αυτό θα το πει η επιτροπή ερευνώντας εάν και κατά πόσο συντρέχουν τα στοιχεία της αντικειμενικής και υποκειμενικής υπόστασης του εγκλήματος. Δηλαδή μας ζητάει...

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ : Τα μπλέξατε ...

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ : Κύριε Πάγκαλε, το ποιος τα έμπλεξε, θα το δούμε στη συνέχεια.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ : Είναι δυνατόν να συγκρίνετε με την ασυλία; Με την ασυλία τις περισσότερες φορές δεν ξέρουμε καν περί τίνος ψηφίζουμε. Και πάντοτε αρνούμαστε, προς δόξα της Βουλής.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ : Κύριε Πάγκαλε, δεν ήσασταν εδώ στην αρχή της συζήτησης και δεν καταλάβατε αυτό που έπα. Ότι δηλαδή χρειάζεται να υπάρξει αναθεώρηση του Συντάγματος, για να γίνουν αλλαγές. Αν ήσασταν εδώ θα το ακούγατε, αλλά εν πάση περιπτώσει ...

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ : Εν τω μεταξύ δεν το εφαρμόζουμε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ : Κύριε Πάγκαλε, ακριβώς εφαρμόζουμε το Σύνταγμα και τον Κανονισμό της Βουλής. Αλλά θα μου επιτρέψετε να σας πω ότι σας ακούσαμε και ότι δεν σας

διέκοψε κανείς. Αφήστε με να τελειώσω.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ : Εποικοδομητικά διέκοψα.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ : Κατά τη γνώμη σας.

Το ζήτημα, λοιπόν, που τίθεται αυτήν τη στιγμή εδώ στη Βουλή, είναι ένα και μόνο: Θέλουμε να προχωρήσουμε περαιτέρω και να δούμε, με μία Επιτροπή που θα αποτελείται από μέλη της Βουλής, εάν ο εισαγγελέας που ξεκίνησε αυτεπαγγέλτως την έρευνα, έχει δίκιο ή όχι; Τονίστηκε από όλους, ότι ουδείς προδικάζει τίποτε.

Ο εκ των εισηγητών μάλιστα ο κ. Πολύδωρας είχε τη γενναιότητα να πει, με τη νομική του κατάρτιση ότι "με τα στοιχεία που έχω τώρα και βλέπω, εγώ πολύ δύσκολα θα δεχόμουν ότι στοιχειοθετείται κάτι τέτοιο". Θέλει πολύ γενναιότητα να το πεις αυτό μέσα στην Αίθουσα αυτή.

Υπάρχει όμως κάτι που πρέπει να διευκρινισθεί προς όλους τους συναδέλφους, γιατί άκουσα, περίπου, ότι η Νέα Δημοκρατία πήρε την πρωτοβουλία να κατηγορήσει. Η Νέα Δημοκρατία πήρε την πρωτοβουλία να θωρακίσει το κύρος του πολιτικού κόμμου και βεβαίως, να δώσει τη δυνατότητα να μην πλανώνται σκιές. Διότι οι σκιές θα είναι πολύ μεγαλύτερες, αν αφήσουμε αυτή την ιστορία στα συρτάρια του Προέδρου της Βουλής και ουδείς αναλαμβάνει την ευθύνη να απαντήσει σε αυτό το ερώτημα που ο εισαγγελέας έθεσε, άσχετα αν έχει δίκιο ή άδικο.

Άκουσα τον κ. Πάγκαλο όταν μιλούσε, να λέει τι έχει γίνει κατά την εποχή του αιμνήστου Προέδρου Παπακωνσταντίνου. Υποθέτω ότι αυτό δεν αφορά τη Νέα Δημοκρατία, αλλά τον Πρόεδρο της Βουλής. Γιατί η Νέα Δημοκρατία έκανε αυτό που θα μπορούσε και θα έπρεπε να έχει κάνει η Κυβέρνηση. Και το ζητάμε από την αρχή, δηλαδή η ίδια να φέρει το θέμα στη Βουλή και η Βουλή στη συνέχεια, αφού ληφθεί η σχετική απόφαση, να αποφασίσει τι πρόκειται να γίνει.

Σας διαβεβαιώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι αν δεν είχαμε πάρει την πρωτοβουλία να έρθει το θέμα στη Βουλή, ανεξάρτητα από το τι λέτε εσείς από την πλευρά της κυβερνητικής πλειοψηφίας τώρα υπερασπιζόμενοι συναδέλφους σας, όλοι θα είχαμε κατηγορηθεί. Και εσείς περισσότερο από ό,τι κατηγορείστε τώρα και εμείς οι ίδιοι.

Έχετε την εντύπωση ότι σε όλους εμάς, από τον Πρόεδρο μέχρι τον τελευταίο Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας, μας αρέσει την ώρα που κρίνονται τόσο σημαντικά θέματα για τον Τόπο, να κάνουμε αυτήν τη συζήτηση που διεξάγεται σήμερα; Από καρδιάς σας λέω, και το ξέρετε όλοι, πως όχι. Δεν είναι πάντα ευχάριστο το έργο μας, το έργο του πολιτικού. Ο πολιτικός δεν κάνει αυτό που του αρέσει. Πρέπει να κάνει εκείνο που του επιβάλλεται να κάνει, αν θέλει να διατηρήσει την αξιοπιστία του. Και αυτό κάνουμε αυτήν τη στιγμή.

Σας ζητούμε με την ψήφο σας να συστήσουμε από μέλη της Βουλής μία Επιτροπή -σας το λέμε πολύ απλά- για να ερευνήσει αν ο εισαγγελέας που έστειλε το πόρισμα έχει δίκιο ή όχι. Αυτήν την ώρα δεν εξετάζουμε αν έχει δίκιο ή όχι. Λέμε όμως ότι δεν μπορούμε να του κλείσουμε την πόρτα της Βουλής. Γιατί τότε θα έχει κάθε δίκιο ο εισαγγελέας αυτός και οιοσδήποτε άλλος εισαγγελέας να λέει ότι η προσωπική και λειτουργική ανεξαρτησία και ιδίως η λειτουργική ανεξαρτησία, η οποία έγκειται στο να μπορεί να κάνει ανεπηρέαστος το έργο του, δεν έχει αντίκρουσμα στη Χώρα μας. Και ότι το μεγαλύτερο εμπόδιο που τίθεται, είναι το εμπόδιο της Βουλής.

Είμαστε έτοιμοι να αποδεχθούμε κάτι τέτοιο σε αυτήν τη δύσκολη στιγμή την οποία περνάει ο Τόπος, όπου τόσες σκιές πλανώνται στο πολιτικό μας σύστημα και όπου, όπως γνωρίζετε, ετοιμάζονται διάφοροι μέσα και έξω υπό την ευρεία έννοια του όρου πολιτικό σύστημα να διεκδικήσουν στιγμή μάλιστα την ιδιότητα του κήνσορα, όχι μόνο της πολιτικής αλλά και της δημοσίας ζωής γενικότερα;

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ : Παραπέμπετε εμένα για να κόψετε το δρόμο για τον κ. Αβραμόπουλο;

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ : Τι είδους υπηρεσίες προσφέρουμε αυτήν την ώρα, όταν ακριβώς προσωποποιούμε τα θέματα σε τέτοιο βαθμό; Η Νέα Δημοκρατία δεν τα προσωποποίησε.

Η Νέα Δημοκρατία είπε: "Εφαρμόζουμε το Σύνταγμα και εφαρμόζουμε τον Κανονισμό της Βουλής". Και η Βουλή είναι η

μόνη, η οποία είναι αρμόδια να κρίνει το θέμα αυτό. Και πρέπει να το κρίνει. Το ζήτημα, λοιπόν, το οποίο έχουμε αυτή τη στιγμή είναι ότι δεν δικαιούμεθα να κρίνουμε τον κ. Ντογιάκο, όπως δεν δικαιούμεθα να κρίνουμε ως Βουλή τον οποιονδήποτε δικαστικό λειτουργό ανάλογα με το αν μας αρέσει ή δεν μας αρέσει αυτό που λέει.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ : Γιατί, είναι υπεράνω;

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ : Έμαθα ότι η δικαιοσύνη, και αυτή, υφίσταται τον κοινοβουλευτικό της έλεγχο. Υπάρχουν διαδικασίες άσκησης κοινοβουλευτικού ελέγχου και για τη δικαιοσύνη. Αλλά σε ό,τι αφορά το έργο το οποίο επιτελεί η ίδια η δικαιοσύνη, αυτό μπορεί να κριθεί επιστημονικά, μπορεί να κριθεί στο πλαίσιο της νόμιμης διαδικασίας, όπως αυτή που προβλέπεται. Όχι όμως αυτήν τη στιγμή. Θα κριθεί το πόρισμα αυτό, εάν αποφασίσουμε ότι πρέπει να συσταθεί αυτή η Προανακριτική Επιτροπή. Αυτή η Επιτροπή θα κρίνει, γιατί αυτή είναι αρμόδια να το κάνει. Δεν μπορούμε όμως εδώ, να εκτοξεύουμε ό,τι εκτοξεύουμε μέσα σ' αυτήν τη Βουλή, λέγοντας ότι πρέπει να αποφασίσουμε αν έχει δίκιο ή όχι ο συγκεκριμένος εισαγγελέας. Πρέπει εκ των προτέρων να πούμε ότι δεν έχει δίκιο, όταν δεν είμαστε αρμόδιοι όσο είμαστε σ' αυτήν τη φάση να το πούμε;

Γιατί σας το ξανατονίζω, κύριοι συνάδελφοι: Αν είχε αρμοδιότητα αυτό το Σώμα σ' αυτήν τη φάση να εξετάσει το πόρισμα Ντογιάκου στην ουσία του, ας το κάνουμε. Από τη στιγμή που δεν είναι αυτό το Σώμα τούτη τη στιγμή, αλλά άλλη είναι η αποστολή που έχουμε, τότε από κει και πέρα θα μου επιτρέψετε να πω πως οτιδήποτε κι αν λέμε για το συγκεκριμένο εισαγγελικό λειτουργό, έχει ή δεν έχει δίκιο, αφορά το σύνολο της δικαιοσύνης και το σύνολο των λειτουργιών της.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ : Ε, όχι! Δεν αφήσατε τίποτα όρθιο.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ : Μην είστε μόνιμος προστάτης της δικαιοσύνης!

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ : Κύριε Πρόεδρε, θα υπενθυμίσω στον κ. Φοίβο Ιωαννίδη ότι όταν ήταν Πρόεδρος της Επιτροπής της Αναθεώρησης του Συντάγματος, όταν επιχειρούσε κάποιος να διακόψει, κράδαινε τη ρομφαία κι έλεγε ότι διακόπτουμε. Υπάρχουν τα Πρακτικά. Σήμερα είναι ο μόνιμος διακοψίας. Πρέπει να διαλέξει. Εδώ είμαστε Βουλευτές και μιλάμε πολιτικά. Αν έχει συνηθίσει το ρόλο του συνηγόρου στο πλαίσιο των δικαστηρίων, άλλες είναι οι αίθουσες αυτές, άλλη η Αίθουσα της Βουλής.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ : Μόνο που εγώ ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός) : Κύριε Ιωαννίδη, μη διακόπτετε παρακαλώ.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ : Θα τον παρακαλέσω να σεβαστεί και τη διαδικασία και βεβαίως να σεβαστεί, εν πάση περιπτώσει, αυτό το οποίο λέω, άσχετα αν έχω δίκιο ή άδικο.

Τονίζω, λοιπόν, ότι αυτήν τη στιγμή είμαστε υποχρεωμένοι, υπερασπιζόμενοι το κύρος του πολιτικού κόσμου, το δημόσιο βίο, το Σύνταγμα και τον Κανονισμό της Βουλής, να δώσουμε την ψήφο μας λέγοντας ότι πρέπει η Βουλή να πάρει την ευθύνη, σύσταση Προανακριτικής Επιτροπής. Αλλά αυτό και μόνο. Πέραν τούτου δεν πάμε αυτήν τη στιγμή. Και μακριά από τη Νέα Δημοκρατία η άποψη, όπως προεξετέθη από πολλούς, ότι προκαταλαμβάνει την οποιαδήποτε συζήτηση.

Σε ό,τι αφορά το ζήτημα της αναθεώρησης του Συντάγματος, εγώ πιστεύω ότι πρέπει να ξαναδούμε -είναι μία μεγάλη ευκαιρία- τις διατάξεις αυτές. Και θα παρακαλούσα τον εισηγητή της Πλειοψηφίας, ο οποίος δεν βρίσκεται εδώ, ακριβώς παίρνοντας αφορμή απ' αυτήν την υπόθεση που μας απασχολεί ν' αντιληφθεί, τις δυσλειτουργίες οι οποίες υπάρχουν. Ας θωρακίσουμε τη Βουλή από μελλοντικές περιπέτειες, σαν κι αυτές που μας οδηγούν στην έγερση προσωπικών ζητημάτων. Αυτή είναι η θέση μας και σ' αυτήν εμμένουμε.

Όφειλω μία διευκρίνιση σε μία αναφορά την οποία έκανε ο κ. Πάγκαλος προηγουμένως. Κατά βάση είναι περιττή. Αλλά μια και το ανέφερε -και το καταλαβαίνω γιατί το ανέφερε- καλύτερα θα ήταν να είχε γνωρίσει την ουσία των πραγμάτων, πριν εκτοξεύσει τις όποιες προσωπικές αυτές επιθέσεις. Θα πρέπει να εξηγήσω, λοιπόν, προς το Σώμα ότι δεν υπάρχει καμία απολύτως α-

ντίφαση...

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ : Καμία επίθεση, εγώ σας επαινέσα.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ : Ο επαινός σας, κύριε Πάγκαλε, μερικές φορές, όπως και ο ψόγος σας είναι αντιφατικός. Γιατί ψέγετε ανθρώπους, οι οποίοι κερδίζουν από τον ψόγο σας και επαινείτε ανθρώπους οι οποίοι χάνουν από τον τρόπο που τους επαινείτε. Αυτό είναι το πρόβλημά σας.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ : Σας επαινέσα ή σας έψεξα; Μας μπερδέψατε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ : Αυτή είναι η αντίφαση την οποία έχετε στο πλαίσιο του χαρακτήρος σας. Αυτή είναι η βασική αντίφαση. Φαίνεται ότι λόγω του όγκου σας δεν καταλαβαίνετε πότε, όταν αγγίζετε κάτι, του κάνετε κακό ή όχι.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ : Κύριε Παυλοπούλε, σας κοιτάει άγρια ο υπέρβαρος συνάδελφος που κάθεται πίσω σας.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ : Λοιπόν, στην ουσία.

Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, δεν υπάρχει -και δεν μου αρέσει να δίνω διευκρινίσεις για τέτοια θέματα- καμία αντίφαση ως προς το γεγονός ότι μαζί με τους συναδέλφους υπέγραψα αυτή την αίτηση -για τους λόγους που σας εξήγησα προηγουμένως και ως προς το τι αφορά- και στο γεγονός ότι, όταν είχε τεθεί το ζήτημα της σύμβασης αυτής, της σύμβασης που αφορά το διορισμό του κ. Ψυχάρη ως Διοικητή του Αγίου Όρους, εκ μέρους του Πατριαρχείου μου εξητήθη να πω τη γνώμη μου με την ιδιότητα του καθηγητή.

Όταν ορισμένοι είπαν προηγουμένως ότι αυτό θα πρέπει να με προβληματίσει και σχετικά με το θέμα του ασυμβιβάστου, έχω να πω ότι δεν με προβληματίζει καθόλου. Προτιμώ να κάνω τη δουλειά μου με ελεύθερη τη συνείδησή μου και να κρίνομαι γενικώς και από τον Τύπο και από εσάς εδώ γι' αυτό το οποίο κάνω, παρά καλυμμένος πίσω από το δήθεν ασυμβίβαστο να κάνω άλλα πράγματα, τα οποία μπορεί να μην βλέπουν το φως της δημοσιότητας, αλλά εγώ δεν θα είμαι καθόλου υπερήφανος γι' αυτό. Χαίρομαι, λοιπόν, γιατί δίνω την εξήγησή μου.

Το Πατριαρχείο μου εξήτησε την εποχή εκείνη να αποφανθώ για ένα και μόνο πράγμα, το οποίο το έκανα μετά χαράς και δικαίωθκα από το Συμβούλιο Επικρατείας. Τότε πέρα από τη σύμβαση και τη νομιμότητά της που δεν την εξέτασε το Συμβούλιο Επικρατείας, όπως θα δείτε από την απόφασή του, είχε τεθεί το εξής ζήτημα: Είχαν προσφύγει εναντίον της απόφασης διορισμού του κ. Ψυχάρη ορισμένοι στο Συμβούλιο Επικρατείας με αίτηση ακυρώσεως λέγοντες ότι έχουν έννομο συμφέρον να προσφύγουν και να ζητήσουν την ακύρωση, επειδή ήταν ορθόδοξοι χριστιανοί.

Το Συμβούλιο Επικρατείας τότε πριν μπει στην ουσία της συμβάσης, εκλήθη ν' αποφασίσει το εξής: Έχουν έννομο συμφέρον, είναι τόσο ευρύ το έννομο συμφέρον, ώστε να μπορούν να κάνουν αίτηση ακυρώσεως οποιοδήποτε ή το έννομο συμφέρον περιορίζεται μόνο σε αυτούς οι οποίοι θα είχαν δικαίωμα να μετάσχουν στη σχετική διαδικασία και να διεκδικήσουν και εκείνοι την ιδιότητα του διοικητή του Αγίου Όρους;

Επ' αυτού μου εξητήθη η γνώμη και επ' αυτού είπα τη γνώμη μου. Την γνώμη ενός καθηγητή που ξέροντας τη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας γνωρίζει ότι η αίτηση ακυρώσεως δεν είναι *actio popularis*, όπως λέγεται στη νομική γλώσσα. Δεν είναι λαϊκή αγωγή, δεν μπορεί να την κάνει ο οιοσδήποτε, αλλά μόνον ορισμένοι.

Απέναντι στον Πατριάρχη που μου ζητούσε τη γνώμη μου σ' αυτό, τι νομίζετε ότι έπρεπε να κάνω; Να θεωρήσω ότι σε αυτό το σημείο ότι υπήρχε ένα θέμα διαπλοκής που ως καθηγητής δεν μπορούσα να αποφανθώ; Αν μου καταλογίζουν κάποιοι ή θέλουν να φαντασθούν ότι είναι διαπλοκή το να σου ζητάει το Φανάρι την άποψή σου επί ενός νομικού ζητήματος που δεν άπτεται της ουσίας, της οποιασδήποτε ουσίας της σχετικής σύμβασης αλλά είναι καθαρώς δικονομικό θέμα, το οποίο ως καθηγητής -που ασκούσα τότε τα καθήκοντά μου ως καθηγητής και ήμουν υποχρεωμένος να το ξέρω- τότε από εκεί και πέρα θα μου επιτρέψετε να πω ότι είναι τιμή μου το ότι το Πατριαρχείο μου ζήτησε τη γνώμη μου. Την είπα ευθαρσώς και δικαίωθηκε από το Συμβούλιο Επικρατείας.

Εάν αυτό, δημιουργεί αντίφαση, ήτοι το γεγονός ότι είπα αυ-

τό τότε για το έννομο συμφέρον μιας αιτήσεως ακυρώσεως - που δεν αφορούσε τη σύμβαση σε καμία περίπτωση- και το να έρθω εδώ να υπογράψω, μαζί με όλη την Κοινοβουλευτική Ομάδα της Νέας Δημοκρατίας μια αίτηση που ζητεί ν' αφήσουμε τη Βουλή να ερευνήσει αν ένας εισαγγελέας έχει δίκιο ή άδικο, αν βρίσκετε εσείς αντίφαση, τότε είναι δικό σας θέμα, δεν είναι δικό μου θέμα.

Αισθάνομαι ήσυχη τη συνείδησή μου και από πλευράς πολιτικής και από πλευράς επιστημονικής. Και, αν θέλετε, ήσυχη την συνείδησή μου και ως ορθοδόξου χριστιανού γιατί έκανα απολύτως το καθήκον μου. Τίποτα παραπάνω και τίποτα παρακάτω.

Θα σας πω και το εξής: Τα προσωπικά ζητήματα -θα τελειώσω όπως ξεκίνησα- πάντα δημιουργούν εντάσεις. Εκείνο που μετράει στη πολιτική είναι το τι περίσσευμα ψυχής έχει καθένας για να μπορεί να υπερβίνει αυτά τα προβλήματα, όταν έρχεται η ώρα. Πολιτική με πίκρες -το έχω πει πολλές φορές- δεν γίνεται. Όταν μπαίνει κανείς στην πολιτική, γνωρίζει τι θα αντιμετωπίσει. Το ζήτημα είναι αν έχει το ψυχικό σθένος και να το αντιμετωπίσει και να συνεχίσει. Και έτσι ακριβώς πρέπει να αντιμετωπίζουμε τα ζητήματα μέσα σε αυτή την Αίθουσα. Όταν είμαστε υποχρεωμένοι να κάνουμε θεσμικά το καθήκον μας, να το κάνουμε έστω και αν ξέρουμε ότι αυτό έχει ψυχικό κόστος. Στο κάτω κάτω της γραφής μόνο για ορισμένους μπορεί να θεωρείται εύκολη δουλειά η πολιτική. Για εκείνους οι οποίοι προτιμούν την ανωνυμία, για εκείνους που προτιμούν την υπεκφυγή, για εκείνους που θεωρούν ότι είναι τρόπος επιβίωσης και ιδίως χωρίς προηγούμενως να έχουν κάνει τίποτε απολύτως στη ζωή τους.

Δεν αντιλήφθηκα ποτέ έτσι την πολιτική και υποθέτω και ότι και οι περισσότεροι, σχεδόν η ολότητα εδώ μέσα έχει την ίδια εντύπωση. Ακριβώς για να δικαιώσουμε αυτήν την αίσθηση της πολιτικής ως αποστολής χρέους και ευθύνης σας καλούμε από πλευράς Νέας Δημοκρατίας να ψηφίσετε την πρότασή μας διευκρινίζοντας ότι δεν καταλογίζει τίποτε σε εκείνους κατά των οποίων στρέφεται το πόρισμα.

Απλά λέμε: Ας αποφανθεί η Βουλή και ας θωρακιστεί το κύρος του πολιτικού κόσμου, με σεβασμό ταυτόχρονα της δικαιοσύνης, της οποίας τις αποφάσεις μπορούμε να τις κρίνουμε όταν πρέπει και όπως πρέπει. Δεν μπορεί όμως να ρίχνουμε το ανάθεμα εκ των προτέρων, γιατί αυτό πλήττει και τους θεσμούς και τη δημοκρατία. Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑ.ΣΟ.Κ., κ. Ακριβάκης έχει το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: (Δεν ακούστηκε).

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Πήρε και οδηγίες από τον κ. Γιαννόπουλο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΚΡΙΒΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, είμαι βέβαιος ότι για κανένα συνάδελφο δεν είναι ευχάριστη η σημερινή συζήτηση. Πιστεύω δε, ότι για τους συναδέλφους που έτυχε να είναι Βουλευτές την περίοδο '89-'90, η σημερινή συζήτηση θα είναι ιδιαίτερα δυσάρεστη. Και τούτο, γιατί οι συνάδελφοι αυτοί, έχοντας την εμπειρία του παρελθόντος και τα δεινά που υπέστη ο τόπος από την ποινικοποίηση της πολιτικής ζωής του τόπου τότε, θα απεύχονται ασφαλώς την επιστροφή πάλι σε ένα άγριο, νοσηρό και εμφυλιοπολεμικό κλίμα.

Θέλω να πιστεύω ότι η κατάθεση της πρότασης για τη σύσταση προανακριτικής επιτροπής δεν είναι η πρώτη πράξη του αντιστόχου έργου που είδαμε το '89-'90. Και λέγω ότι το πιστεύω αυτό, διότι η πρόταση της Νέας Δημοκρατίας -οφείλω να το ομολογήσω εξ υπαρχής αυτό- είναι πάρα πολύ προσεκτικά διατυπωμένη. Παίρνει σαφέστατες αποστάσεις από το πόρισμα του κυρίου εισαγγελέως. Στην τετρασέλιδη πρόταση οκτώ φορές αναφέρεται η φράση "σύμφωνα με το πόρισμα του κυρίου εισαγγελέα" ή "κατά το πόρισμα του κυρίου εισαγγελέα". Και βεβαίως η τελευταία παράγραφος της πρότασης αναφέρεται σαφέστατα σε αυτό που κατά κόρον υπεστηρίχθη σήμερα.

Λέει ακριβώς: "Αφού ήρθε στη Βουλή προκαταρκτική δικογραφία και πόρισμα εισαγγελικού λειτουργού, η Εθνική Αντιπροσωπεία έχει χρέος να επιληφθεί του θέματος και να περικολληθεί το κύρος του πολιτικού κόσμου". Τον λόγο αυτό επικαλείται η Νέα Δημοκρατία για την κατάθεση της πρότασης

και όχι ότι έκριναν οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας ότι υπάρχουν αποχρώσεις ενδείξεις τέλεσης αξιοποιούν πράξεως εκ μέρους των κυρίων Υπουργών, αυτό που απαιτεί ο νόμος και το Σύνταγμα. Και βεβαίως, οφείλω να πω ότι σε αυτήν την κατεύθυνση ήταν εναρμονισμένοι όλοι οι αγορητές της Νέας Δημοκρατίας.

Τι μας είπαν όλοι ανεξαιρέτως, μηδὲ του τελευταίου ομιλήσαντος, του κ. Παυλόπουλου εξαιρουμένου. 'Ότι ήρθε ένα πόρισμα του κυρίου εισαγγελέως. Πρέπει η Βουλή να αποφασίσει εξ αυτού του λόγου και μόνον, τη σύσταση προανακριτικής επιτροπής, άνευ ελέγχου και άκριτα.

Τότε, αγαπητοί κύριοι συνάδελφοι, τι λόγο έχουν αυτές οι διατάξεις που υπάρχουν στο Σύνταγμα και στον Κανονισμό της Βουλής, που λένε ότι για τη σύσταση προανακριτικής επιτροπής χρειάζεται κατάθεση πρότασης που να υπογράφονται από συγκεκριμένο αριθμό Βουλευτών. Η Ολομέλεια καλείται, συζητεί και αποφασίζει με πλειοψηφία. Τότε θα έπρεπε -με τη συλλογιστική αυτή την οποία εκφράζουν οι αγορητές της Νέας Δημοκρατίας- μόλις έρχεται μια προκαταρκτική δικογραφία από κάποιον εισαγγελέα, ο Πρόεδρος της Βουλής να συγκροτεί προανακριτική επιτροπή αυτεπαγγέλτως, χωρίς καμία συζήτηση. Και μου κάνει εντύπωση που σε αυτήν την άποψη προσεχώρησε και ο Συνασπισμός. Και ο κ. Κωνσταντόπουλος και ο κ. Λαφαζάνης. Δηλαδή τι ζητούν; Να μην εφαρμόσουμε τους νόμους;

Ο νόμος, ο Κανονισμός της Βουλής, το Σύνταγμα λέει ότι συζητεί η Βουλή και αν υπάρχουν αποχρώσεις ενδείξεις, συνιστά προανακριτική επιτροπή. Τι κενοφανής θεωρία είναι αυτή που υπάρχει. Δηλαδή εμείς θα δεχθούμε το αλάθητο του όποιου δικαστικού Υπουργού καλού ή κακού;

Αυτά με λίγα λόγια υποστήριξαν όλοι οι αγορητές της Νέας Δημοκρατίας και ο Συνασπισμός. Βεβαίως θα πω -γιατί πρέπει να το πω- ότι απαξίωσαν τελείως τις κατηγορίες. Ιδιαίτερα ο κ. Μητσοτάκης, ο κ. Κωνσταντόπουλος που μίλησε για παρατυπίες. 'Όχι για αδικήματα. Να συγκροτήσουμε ανακριτική επιτροπή η Βουλή. Συζητάει η Ολομέλεια της Βουλής, τριακόσιοι Βουλευτές, για να συγκροτήσουμε προανακριτική επιτροπή και μετά ειδικό δικαστήριο, για παρατυπίες. Και βεβαίως και ο κ. Πολύδωρας που είπε ότι με το υλικό που υπάρχει, εγώ θα έλεγα να τη συγκροτήσουμε, αλλά δεν υπάρχει τίποτα σοβαρό. Απαξιώθηκαν τελείως οι κατηγορίες.

Όμως, κύριοι συνάδελφοι, θα πρέπει να μιλήσω για τις κατηγορίες. Ευθέως. Διότι κανείς από τους αγορητές της Νέας Δημοκρατίας δεν μίλησε για τις κατηγορίες. Προ ολίγου ο κ. Παυλόπουλος εξηγητήθηκε ένα εικοσάλεπτο με το να μας πείσει ότι το κύρος του πολιτικού κόσμου επιβάλλει να συστήσουμε προανακριτική επιτροπή. Και βεβαίως αναφέρθηκε στο προσωπικό θέμα το οποίο ετέθη, για τις κατηγορίες που είναι το καθ' αυτό αντικείμενο της συζήτησης σήμερα. Για να σας πείσουμε ή να μας πείσετε ότι υπάρχουν ή δεν υπάρχουν αποχρώσεις ενδείξεις, δεν έγινε καμία κουβέντα. Γι' αυτό, λοιπόν, εγώ θα μιλήσω επί του θέματος, θα μιλήσω επί των κατηγοριών.

Πράγματι ο κ. Χρήστος Λαμπράκης συμμετέχει στο ΔΟΛ κατά ποσοστό 53,52%, όπως λέει ο κύριος εισαγγελέας. Πράγματι στο ΔΟΛ ανήκει το "TRAVEL PLAN", γραφείο ταξιδιών, όπου από το έτος 1980 αποτελεί τον τουριστικό κλάδο του ΔΟΛ. Όπως λέει ο κύριος εισαγγελέας πράγματι ο ΔΟΛ κατέχει το 10,03% της εταιρείας "ΤΗΛΕΤΥΠΟΣ", η οποία κατέχει την άδεια του "MEGA CHANNEL". Όπως λέει ο κύριος εισαγγελέας πράγματι κατά τις διατάξεις της παραγράφου 11 του άρθρου 1 του νόμου 2328/95 απαγορεύεται όσοι συμμετέχουν στο μετοχικό κεφάλαιο επιχείρησης που αναλαμβάνει έργα ή προμήθειες από το δημόσιο να κατέχουν ή να συμμετέχουν στο μετοχικό κεφάλαιο επιχείρησης που κατέχει άδεια τηλεοπτικού σταθμού. Πράγματι, βάσει του άρθρου 4 του αυτού νόμου, στους παραβάτες της ως άνω διατάξεως επιβάλλονται οι αναφερόμενες σε αυτό διοικητικές κυρώσεις.

Κατόπιν αυτών είναι προφανές ότι συμφωνούμε με τον κύριο εισαγγελέα και στα πραγματικά περιστατικά που αναφέρει στο "πόρισμα" -δεν το σχολιάζω, τα είπαν οι άλλοι κύριοι συνάδελφοι- αλλά και στην ερμηνεία των διατάξεων που προανέφερα.

Η παράβαση, λοιπόν, κατά τον κύριο εισαγγελέα του κ. Ρέππα του Υπουργού Τύπου και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης συνίσταται ότι παρέλειψε να ερευνήσει το θέμα καίτοι πήρε δημοσιότητα και να επιβάλει τις εκ του νόμου προβλεπόμενες διοικητικές κυρώσεις. Αυτή είναι η παράβαση για την οποία κατηγορείται ο κ. Ρέππας.

Το θέμα, λοιπόν, είναι απλό. Εφόσον συμφωνούμε σε όλα τα πραγματικά περιστατικά και στη νομική ερμηνεία των διατάξεων αυτών που σας διάβασα, έχουμε την ίδια με τον κύριο εισαγγελέα, που είναι το θέμα; Και εκεί είναι θα έλεγα το πονηρόν της υποθέσεως. Το θέμα μπαίνει στο εξής: Εάν ο κύριος Υπουργός είχε την υποχρέωση και να ελέγξει αυτές τις παραβάσεις και να επιβάλει τις διοικητικές κυρώσεις.

Μέχρι τις 29.8.1996 όταν εξεδόθη το προεδρικό διάταγμα 310/96 είχε δικαίωμα μετά από σύμφωνη γνώμη του Εθνικού Ραδιοτηλεοπτικού Συμβουλίου να επιβάλει κυρώσεις. Μετά την έκδοση του προεδρικού διατάγματος 310/96 δεν είχε κανένα δικαίωμα, όχι υποχρέωση, αλλά δικαίωμα. Απεξενώθη ρητώς κάθε δικαίωματος και υποχρεώσεως ταυτόχρονα έρευνας και επιβολής κυρώσεων σε περίπτωση οποιασδήποτε παράβασης. Αυτή είναι η ουσία της υποθέσεως. Και για να είμαι σαφής, να μη λέμε τώρα λόγια και να πολιτικολογούμε κλπ. για να μας ακούει ο κόσμος, θα σας διαβάσω ακριβώς τι λέει το εδάφιο η' του άρθρου 1 του νόμου 310 όπου αναφέρονται λεπτομερώς οι αρμοδιότητες του τμήματος ελέγχου διαφάνειας του Εθνικού Ραδιοτηλεοπτικού Συμβουλίου: "Το τμήμα διαφάνειας του Ε.Ρ.Σ. συντάσσει πλήρως αιτιολογημένες εκθέσεις κάθε φορά που διαπιστώνει παράβαση των κανόνων διαφάνειας που διέπουν τον ευρύτερο χώρο των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης, τις οποίες υποβάλλει αμελλητί στα μέλη του ΕΡΣ, προκειμένου αυτά να αποφανθούν για την επιβολή τυχόν κυρώσεων".

Σας διαβάζω επίσης την παράγραφο θ': "Διενεργεί οποτεδήποτε ελέγχους διασταύρωσης στοιχείων συγκεκριμένων επιχειρήσεων κατόπιν παραγγελίας από μέρους τριών τουλάχιστον μελών του ΕΡΣ. Έλεγχος επίσης διασταύρωσης στοιχείων διενεργούνται μετά από υποβολή οποιουδήποτε σχετικού αιτήματος ή καταγγελίας εφόσον αυτό είναι επαρκώς τεκμηριωμένο σύμφωνα με την αιτιολογημένη κρίση του προέδρου ή δύο τουλάχιστον μελών του ΕΡΣ".

Αλλά, κύριοι συνάδελφοι, γιατί να πάμε μακριά; Αψευδής μάρτυς αυτών που λέω ότι ο κύριος Υπουργός όχι υποχρέωση δεν είχε, αλλά δεν είχε δικαίωμα παρέμβασης, είναι η ίδια απόφαση που επικαλέσθηκαν οι αγορητές της Νέας Δημοκρατίας του ΕΡΣ, που εξεδόθη επ' ευκαιρία αυτού του θέματος και επέβαλε τις ποινές.

Τι λέει λοιπόν το ΕΡΣ στην απόφασή του, για το ίδιο θέμα, αυτό του "TRAVEL PLAN", δηλαδή για το θέμα των εισιτηρίων; Στη σελίδα 6 της απόφασης αναφέρεται επί λέξει: "Στην προκειμένη περίπτωση από έλεγχο που διενήργησε το τμήμα ελέγχου διαφάνειας του ΕΡΣ διαπιστώθηκε ..." Και διαπιστώνει αυτά περίπου που διαπιστώνει ο κ. Ντογιάκος. Και καταλήγει η απόφαση: "Επιβάλλει στον Ραδιοτηλεοπτικό Σταθμό MEGA CHANNEL και στον ΤΗΛΕΤΥΠΟ Α.Ε. πρόστιμο ανά πενήντα εκατομμύρια δραχμές κλπ."

Ποια είναι η παράβαση καθήκοντος του Υπουργού; Να συστήσουμε προανακριτική επιτροπή για τον κ. Ρέππα να διερευνήσει τι;

Η προανακριτική επιτροπή και από την πείρα που έχουμε εκ του παρελθόντος από τις προανακριτικές επιτροπές του 1989, συγκαλείται προκειμένου να μαζέψει στοιχεία για την υπόθεση και να εξετάσει μάρτυρες. Εδώ τι θα κάνει η προανακριτική επιτροπή; Υποθέτουμε ότι παίρνουμε μια απόφαση σήμερα και λέμε ότι συγκροτείται μια προανακριτική επιτροπή για να διερευνήσει το θέμα και να έλθει μετά στην Ολομέλεια της Βουλής αφού ολοκληρώσει το έργο της να μας πει τι απεκόμισε και τι αποφάσισε. Να διερευνήσει τι; Συνομολογούμε τα πραγματικά περιστατικά. Έγινε παραβίαση του νόμου από τον κ. Λαμπράκη, από το ΔΟΛ. Τι ευθύνη έχει ο Υπουργός;

Από τη μια μεριά επ' ευκαιρία του Συντάγματος ζητάμε ανεξάρτητες διοικητικές αρχές που να έχουν πλήρη την ευθύνη, να λειτουργούν ανέλεγκτα από την Κυβέρνηση, αλλά ταυτόχρονα

μέμφουμε τον Υπουργό, που παρέλειψε τι; Το Ραδιοτηλεοπτικό Συμβούλιο και σήμερα είναι ανεξάρτητη διοικητική αρχή, ανεξάρτητα αν δεν λειτουργήσει μέχρι σήμερα σωστά για διάφορους λόγους.

Επίσης ξέρετε πολύ καλά ότι δεν είναι ένα όργανο κομματικά ελεγχόμενο από την Κυβέρνηση.

Τέσσερις εκπροσώπους -έτσι ήταν ο παλιός ο νόμος, άλλαξε τώρα- διορίζει η κυβέρνηση, τέσσερις εκπροσώπους η αντιπολίτευση. Και ο πρόεδρος διορίζεται ομόφωνα από τη Διάσκεψη των Προέδρων. Αυτό, λοιπόν, το Ραδιοτηλεοπτικό Συμβούλιο πρέπει να το αφήσουμε ως ανεξάρτητη αρχή να δράσει αυτόνομα. Πού μπαίνει εδώ ο Υπουργός κ. Ρέππας;

Λέγω, λοιπόν, αγαπητοί κύριοι συνάδελφοι, ότι στην προκειμένη περίπτωση ηγνοήθη -απλώς ηγνοήθη λέγω, δεν λέγω ούτε εσκεμμένως ούτε κατά λάθος- και από τον κύριο εισαγγελέα και από τους ερευνήσαντες νομικούς της Νέας Δημοκρατίας το προεδρικό διάταγμα 310 με το οποίο απεξενώθη κάθε αρμοδιότητος και κάθε δικαιώματος ο Υπουργός Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης. Ηγνοήθη.

Τώρα, λοιπόν, που ήρθε στην επιφάνεια, δεν ξέρω τι θα πουν οι της άλλης άποψης.

Κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι δεν πρέπει να πω κάτι περισσότερο, ειλικρινά το λέω, διότι είναι τόσο ξεκάθαρο το θέμα που ξέρω εγώ χάνω χρόνο. Απλώς θα ήθελα να πω το εξής. Ο δικαιολογητικός λόγος για τον οποίο υπάρχει αυτή η διάταξη του ασυμβίβαστου του προμηθευτού και εργολάβου του δημοσίου με τον ιδιοκτήτη Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης είναι προφανής. Θέλει απλούστατα ο νόμος να μη δώσει το δικαίωμα να χρησιμοποιεί την επιρροή του αυτός που έχει τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης στις αναθέτουσες αρχές και να παίρνει έργα, προμήθειες κλπ.

Ο κ. Λαμπράκης, λοιπόν, μέσω του πρακτορείου TRAVEL PLAN συνήψε σύμβαση με το δημοσιο, πράγμα που ήταν αντίθετο με το νόμο. Το συνολικό ποσό των συμβάσεων ήταν εκατόν δέκα εκατομμύρια δραχμές. Εάν σκεφθούμε ότι όλα τα τουριστικά γραφεία -το ξέρω και εγώ, ασφαλώς το ξέρετε και σεις- δουλεύουν με ένα ποσοστό 5% έως 8% κέρδους, τότε σημαίνει ότι περίπου επτά-οκτώ εκατομμύρια κέρδισε ο ΔΟΛ απ' αυτήν τη δουλειά. Και ο κ. Λαμπράκης ως έχων το 50% του ΔΟΛ γύρω στα τέσσερα εκατομμύρια. Ο πολύς, λοιπόν, και το εννοώ, κ. Χρήστος Λαμπράκης χρησιμοποίησε την επιρροή των μέσων που διαθέτει, "MEGA", "TA NEA", "TO BHMA", νομίζω και άλλα περιοδικά για να πάρει αυτή τη σύμβαση από το δημόσιο από το οποίο κέρδισε το ποσό που σας προανέφερα. Ασχολήθηκαν εισαγγελείς, εγράφησαν εκατοντάδες δημοσιεύματα, ασχολείται η Ολομέλεια της Βουλής σήμερα μ' αυτό το τεράστιο θέμα διαπλοκής!

Λυπάμαι για την εξέλιξη και για την κατάληξη που έχει το θέμα. Γι' αυτό μίλησα κάπως στην αρχή για μη σοβαρές υποθέσεις. Ίσως, αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, όταν υπογράφατε αυτήν την πρόταση να είχατε την αίσθηση ότι κάνατε κάποια κίνηση κατά της διαπλοκής. Φοβούμαι ότι τώρα θα αισθάνεσθε απογοητευμένοι και ίσως να σκέπτεσθε ότι προδοθήκατε και πιθανόν κάποιοι από σας αν ήξεραν τι κρύβεται πίσω απ' αυτές τις υποθέσεις, να μην υπέγραφαν την πρόταση.

Επειδή ο χρόνος περνάει, θα ήθελα να πω και λίγα για το διορισμό του κ. Ψυχάρη. Ο κ. Ψυχάρης διορίστηκε το 1996. Αμέσως μετά το διορισμό του έγινε ένας τεράστιος, πολύ μεγάλος θόρυβος. Γράφουν πράγματι εφημερίδες, περιοδικά, υπάρχουν καταγγελίες. Δύο επερωτήσεις μόνο έκανε ο ίδιος ο κ. Κωνσταντόπουλος, Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου. Έγιναν και άλλες. Θυμάμαι αυτές. Έγιναν δυο προσφυγές στο Συμβούλιο της Επικρατείας και κανένας, μα κανένας εισαγγελέας δεν ευαισθητοποιήθηκε να ψάξει το θέμα.

Κι ερχόμαστε στο 1999 όπου ο' ένα σχόλιο μιας εφημερίδας που αφορούσε σε άλλα πράγματα αναφέρονται δύο λέξεις γι' αυτό το θέμα: "Παράνομος ο διορισμός του κ. Ψυχάρη". Κι επενέβη ο εισαγγελέας γι' αυτό το θέμα. Αυτό πιστεύω ότι σίγουρα προκαλεί έκπληξη σε όλους σας, αλλά προκαλεί και απορίες.

Πράγματι τώρα με το προεδρικό διάταγμα, αγαπητοί κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει ο περιορισμός, θα έλεγα, ή μάλλον η

προϋπόθεση εκείνου που διορίζεται διοικητής στο 'Άγιον Όρος' ν' ανήκει στο κύριο ή στο βοηθητικό προσωπικό ανωτέρων ή ανωτάτων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δύο λεπτά θα μου δώσετε; Δυστυχώς έπεσα έξω, κύριε Πρόεδρε.

Ο κ. Ψυχάρης διορίστηκε στις 7 Οκτωβρίου με το προεδρικό διάταγμα. Στις 22 Οκτωβρίου ορκίστηκε. Στις 6 Νοεμβρίου του 1996 άρχισε τη διδασκαλία του στην Πάντειο. Το μεγάλο θέμα είναι ότι την ώρα που έβγαине το προεδρικό διάταγμα ο κ. Πάγκαλος έκανε παράβαση καθήκοντος διότι δεν είχε αποκτήσει μέχρι εκείνη τη στιγμή την ιδιότητα του πανεπιστημιακού. Σας ανέλυσε ο ίδιος ο κ. Πάγκαλος δεν χρειάζεται να πω εγώ τίποτε περισσότερο για τη συμφωνία που είχε γίνει στις 19 και 20 Σεπτεμβρίου για να διδάξει ο κ. Ψυχάρης στην Πάντειο. Και σημασία έχει κατά τη νομική άποψή μου η συμφωνία και όχι πότε άρχισε τη διδασκαλία. Και κακώς ελέγχθη, φίλε κύριε Πάγκαλε, ότι στις 6 Νοεμβρίου υπεγράφη η σύμβαση. Η σύμβαση υπεγράφη μετά τον Ιούλιο. Στις 6 Νοεμβρίου άρχισε τη διδασκαλία.

Θα μπορούσα να επικαλεστώ τους άλλους νομικούς λόγους που ελέγχθησαν για πλάνη, για έλλειψη δόλου, για το επισημοποιητικό της αναδρομικότητας, όταν βγει, δηλαδή, κάποιος άλλος νόμος που είναι ευνοϊκότερος, κλπ. Τα ξεπερνάω αυτά.

Θα ήθελα όμως ν' αναφέρω απαντώντας ίσως και στον κ. Κωνσταντόπουλο -γιατί έχει κάποια αξία αυτό- ότι τρεις διοικητές επί Νέας Δημοκρατίας διορίστηκαν και δεν είχαν καμία σχέση με πανεπιστήμιο. Και είπε ο κ. Κωνσταντόπουλος: "Μα τον Ψυχάρη, επιχειρηματία, διευθυντή εφημερίδας βρήκατε για να βάλετε στο 'Άγιον Όρος'". Εδώ τα είπε προ ολίγου. Θα μπορούσαμε κι εμείς να πούμε: "Μα τον κ. Λούλη, τον αλευροβιομήχανο, επιχειρηματία και εκδότη εφημερίδας στη Θεσσαλία βρήκατε για να βάλετε;". Και λέω απευθυνόμενος στον κ. Κωνσταντόπουλο διότι δεν τον διόρισε η Κυβέρνηση Μητσοτάκη. Τον διόρισε η Κυβέρνηση Τζαννετάκη όπου συμμετείχε και ο κ. Κωνσταντόπουλος ως Υπουργός.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει ξανά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα μου δώσετε δύο λεπτά, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός) : Σας τα έδωσα τα δύο λεπτά. Πάνε αυτά.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΚΡΙΒΑΚΗΣ : Εντάξει, δεν θα κάνω κατάχρηση του χρόνου.

Πιστεύω, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, ότι μ' αυτήν την πρόταση που κατετέθη αυτοπαγιδευτήκατε για τους εξής λόγους: Ούτε μπορείτε να πείτε, όπως επιτάσσει το Σύνταγμα, ότι υπάρχουν αποχωρήσεις ενδείξεις για τη σύσταση προανακριτικής επιτροπής γιατί υπάρχει θέμα αυτοσεβασμού σας ιδιαίτερα σ' αυτούς που είναι νομικοί. Αλλά ούτε και μπορείτε να πείτε ότι δεν υπάρχουν αποχωρήσεις ενδείξεις διότι απλούστατα έτσι είναι σαν να παραδέχεστε ότι κάνατε μια ατυχή κίνηση, όπως ατυχής κίνηση ήταν και η χθεσινή με την πρόταση δυσπιστίας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός) : Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι οι Υπουργοί Εθνικής Άμυνας, Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Δικαιοσύνης, Υγείας και Πρόνοιας, Μεταφορών και Επικοινωνιών, Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, Εξωτερικών, Εμπορικής Ναυτιλίας, Γεωργίας, Δημόσιας Τάξης, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και Εθνικής Οικονομίας κατέθεσαν σχέδιο νόμου: "Ρύθμιση θεμάτων Μετοχικών Ταμείων του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας και άλλες διατάξεις". Παραπέμπεται στην αρμόδια Διαρκή Επιτροπή.

Επίσης, τη συνεδριάσή μας παρακολουθούν από τα δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας "ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ" "για τα ογδόντα χρόνια από την ενσωμάτωση της Θράκης στην Ελλάδα", ογδόντα μαθητές και τέσσερις συνοδοί-καθηγητές από το 7ο Λύκειο Τρικάλων.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Ο κ. Στέφανος Μάνος έχει το λόγο για πέντε λεπτά.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ : Κύριε Πρόεδρε, οι Υπουργοί ορκίζονται ενώπιον του Προέδρου της Δημοκρατίας να τηρούν τους νόμους και το Σύνταγμα. Δεν προβλέπονται εξαιρέσεις για κακούς ή ανόητους νόμους.

Το Π.Α.Σ.Ο.Κ. ψήφισε το ν.2328/1995 σύμφωνα με τον οποίο δεν επιτρέπεται σε πρόσωπα που μετέχουν στο μετοχικό κεφάλαιο ή και τη διοίκηση επιχειρήσεων μέσων ενημέρωσης, να μετέχουν στο κεφάλαιο ή και τη διοίκηση επιχειρήσεων, που αναλαμβάνουν έργα ή προμήθειες του δημοσίου ή του ευρύτερου δημοσίου τομέα.

Η παράβαση των διατάξεων αυτών επιφέρει κυρώσεις, που επιβάλλονται με πράξη του Υπουργού Τύπου και με σύμφωνη γνώμη του Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης.

Νομίζω, κύριε Πρόεδρε, ότι δεν αδικώ τον κ. Ρέππα, αν πω ότι χωρίς καμία έρευνα ή άλλη εισήγηση, γνώριζε ότι ο κ. Λαμπράκης ήταν συνδεδεμένος με τον ΔΟΛ, το ΜΕΓΑ και το TRAVEL PLAN. Νομίζω ότι το ξέρουμε όλοι αυτό.

Είναι, λοιπόν, για μένα φανερό ότι ο κ. Ρέππας ανέχθηκε την παρανομία. Και ορθώς ενήργησε ως προς το σημείο αυτό ο κ. Ντογιάκος.

Με αλλεπάλληλα άρθρα και δηλώσεις, κύριε Πρόεδρε, έχω χαρακτηρίσει το νόμο που δεν τήρησε ο κ. Ρέππας "κουρελόχαρτο". Και έχω υποστηρίξει ότι πρέπει να καταργηθεί και να αντικατασταθεί με μία πολύ απλή διάταξη, που να απαγορεύει σε πρόσωπα συνδεδεμένα με επιχειρήσεις μέσων ενημέρωσης να αναλαμβάνουν έργα ή προμήθειες του ευρύτερου δημοσίου τομέα, εκμεταλλεύομενα την πολιτική τους επιρροή, παραβιάζοντας βέβαια και τους κανόνες του ανταγωνισμού.

Στην προκειμένη περίπτωση η εταιρία "TRAVEL PLAN" των συμφερόντων Λαμπράκη ανέλαβε την έκδοση εισιτηρίων, αφού έγιναν διαγωνισμοί. Τους διαγωνισμούς θα ήλεγχα -από την αρχική τους σύλληψη, τις προδιαγραφές, τις διαδικασίες κ.ο.κ.- και όχι το μετοχολόγιο της εταιρίας που ανέλαβε την προμήθεια αυτή.

Δηλαδή, κύριοι συνάδελφοι, θεωρώ αδιανόητη τη λογική ότι το δημόσιο θα προμηθευτεί τις υπηρεσίες όχι από το μειοδότη, αλλά άλλες ακριβότερες υπηρεσίες, διότι ο μειοδότης είναι συνδεδεμένος με επιχείρηση μέσων ενημέρωσης. Το θεωρώ αδιανόητο αυτό. Η λογική η δική μου δεν το δέχεται αυτό.

Θεωρώ όμως, κύριοι συνάδελφοι, ότι ύψιστο καθήκον των Υπουργών και του Κοινοβουλίου είναι να διδάσκουν με τη συμπεριφορά τους τον απόλυτο σεβασμό του νόμου.

Το ηθικό πρόβλημα του Π.Α.Σ.Ο.Κ. σήμερα είναι, κατά τη γνώμη μου, το εξής: Για να προστατεύσει τα στελέχη του, εμποδίζει τώρα την εφαρμογή του νόμου, που το ίδιο μάλιστα το Π.Α.Σ.Ο.Κ. εισηγήθηκε και ψήφισε.

Και το ηθικό αυτό πρόβλημα, κύριε Πρόεδρε, εμφανίζεται στο τετράγωνο σήμερα, διότι τη στιγμή που το Π.Α.Σ.Ο.Κ. επιβεβαιώνει με τη σημερινή του στάση ότι ο νόμος είναι κουρελόχαρτο, την ίδια στιγμή, το ίδιο αυτό Π.Α.Σ.Ο.Κ. προτείνει να μετατραπεί η ίδια ακριβώς μη εφαρμόζομενη διάταξη σε συνταγματική διάταξη.

Ζητάτε, δηλαδή, κύριοι του Π.Α.Σ.Ο.Κ., να γίνει και το Σύνταγμα κουρελόχαρτο. Έλεος, λοιπόν!

Τώρα σε ό,τι αφορά στο ζήτημα του κ. Ψυχάρη, η θέση μου είναι και εδώ παρόμοια. Δεν έχω αμφιβολία ότι ο κ. Πάγκαλος δεν έλαβε υπόψη του κατά το διορισμό του κ. Ψυχάρη ως διοικητή του Αγίου Όρους τον όρο να είναι ο διοριζόμενος μέλος του κύριου ή βοηθητικού προσωπικού των ανωτέρων και ανωτάτων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων.

Η προϋπόθεση αυτή, την οποία δεν έλαβε υπόψη του ο κ. Πάγκαλος, είναι κατά την άποψή μου τελείως ανόητη. Για να μη σας πω ότι θα ήταν ενδεχομένως ορθότερη, εάν απέκλειε από τη διοίκηση του Αγίου Όρους αυτούς ακριβώς που έχουν αυτές τις προϋποθέσεις. Ο κ. Πάγκαλος, όμως, ορκίστηκε να τηρεί τους νόμους, ακόμα και τους ανόητους νόμους.

Θυμίζω ότι το καθήκον των Υπουργών είναι να τους εφαρμόζουν, αυτό ορκίστηκαν. Σε αυτήν όμως τουλάχιστον την περι-

πτωση, κύριε Πρόεδρε, η ανόητη προϋπόθεση καταργήθηκε από την Κυβέρνηση που δεν φιλοδοξεί να την επιβάλει και να την κάνει συνταγματική υποχρέωση.

Αυτές είναι οι θέσεις μου, κύριε Πρόεδρε. Ευχαριστώ που μου δώσατε το χρόνο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνος Καραμανλής έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πρωτοβουλία για τη σημερινή συζήτηση θα έπρεπε να είχε αναληφθεί από την ίδια την Κυβέρνηση, από τον ίδιο τον Πρωθυπουργό. Πρώτ' απ' όλα, για λόγους ηθικής τάξης, σεβασμού της νομιμότητας και ανταπόκρισης στο καθολικό πια αξίωμα για διαφάνεια.

Δεύτερον, για την προστασία του κύρους του πολιτικού κόσμου, για την προστασία του κύρους του δημόσιου βίου. Και τρίτον για λόγους αξιοπιστίας και συνέπειας του Πρωθυπουργού.

Πολλές φορές ως σήμερα, άλλοτε σε καταγγελίες στελεχών του κόμματός του, άλλοτε ενώπιον δικών μας προτάσεων για τη διερεύνηση σκοτεινών υποθέσεων ο Πρωθυπουργός έβρισκε να πει μόνο μία φράση: "Όποιος έχει στοιχεία να πάει στον εισαγγελέα". Τώρα ο εισαγγελέας έχει στοιχεία και τα έχει φέρει στη Βουλή. Ένας εισαγγελικός λειτουργός, ενεργώντας μάλιστα αυτεπάγγελα, κρούει τη θύρα του Κοινοβουλίου, ζητώντας του να επιληφθεί επί συγκεκριμένων υποθέσεων.

Και τι κάνει ο Πρωθυπουργός; Προσποιείται ότι δεν άκουσε, προσποιείται ότι δεν έμαθε τίποτα. Αυτό που ζητούσε έγινε. Αυτό που ο ίδιος δεσμευόταν να κάνει, γιατί δεν το κάνει; Αυτή είναι η συνέπεια και η αξιοπιστία του; Γι' αυτό ζητούσε να μη δημοσιοποιεί κανένας κανένα στοιχείο, αλλά να το στέλνει στον εισαγγελέα; Για να παίρνει ο Πρωθυπουργός τις αναφορές και να τις αφήνει να αραχνιάζουν στα συρτάρια; Δεν αντιλαμβάνεται ότι μι' αυτόν τον τρόπο η Κυβέρνηση πλήττει ευθέως και το δικό της κύρος, αλλά και το κύρος των θεσμών;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς από την πρώτη στιγμή κάναμε σαφή τη θέση μας σε ό,τι αφορά τις πορισματικές αναφορές, που διαβιβάστηκαν από τον εισαγγελέα στη Βουλή. Είπαμε ότι το κάθε τι πρέπει να εξερευνηθεί εξονυχιστικά, γιατί μόνο έτσι ενισχύεται ή, αν θέλετε ακόμα, μόνο έτσι μπορεί να αποκατασταθεί η αξιοπιστία της δημόσιας ζωής.

Είπαμε ότι η Κυβέρνηση όφειλε να φέρει η ίδια το θέμα στη Βουλή και ότι, αν δεν το πράξει, θα το πράτταμε εμείς. Εξηγήσαμε ότι αυτό ήταν το χρέος μας προς τον τόπο, προς τη δημοκρατία, προς το Κοινοβούλιο, προς τους πολίτες αυτής της χώρας. Η Κυβέρνηση είχε τη δυνατότητα να κάνει τη δική της επιλογή, είχε τη δυνατότητα να τοποθετηθεί έμπρακτα. Για μια ακόμα φορά επέλεξε να αποδείξει ότι ενοχλείται από το φως ότι τρέμει την έρευνα, φοβάται την αλήθεια. Αποφάσισε μία στάση, που την αφήνει απόλυτα εκτεθειμένη. Δεν θέλησε να κινηθεί διαφορετικά. Δεν μπόρεσε να πει ότι "καθαρός ουρανός αστραπές δεν φοβάται". Δεν τόλμησε να αξιώσει η ίδια, ως όφειλε, κατά την άποψή μας, ως θα τη συνέφερε κιάλας, την πλήρη διαλεύκανση των υποθέσεων, που εντοπίστηκαν από τη δικαιοσύνη και τίθενται ενώπιον του Κοινοβουλίου. Ακριβώς το αντίθετο μάλιστα! Η Κυβέρνηση διατύπωσε τη θέση της μ' έναν τρόπο, που μόνο υπόνοιες μπορούσε να προκαλεί.

Ο Υπουργός Τύπου ως εκπρόσωπός της, αλλά και ως βασικό υποκείμενο της υπόθεσης, που τίθεται με βάση το εισαγγελικό πόρισμα, προτίμησε να στείλει ένα περιέργο μήνυμα στις 3 Οκτωβρίου.

Ήταν σαφέστατος. Η θέση που διατύπωσε έλεγε: "Δεν θα επιτρέψουμε την ποινικοποίηση της πολιτικής ζωής και τη μετατόπιση από την πολιτική στην ποινική δικαιοσύνη. Όποιοι προσαθούν να οικοδομήσουν το μέλλον τους επιστρέφοντας στο παρελθόν, επειδή στον ύπνο τους βλέπουν Ειδικά Δικαστήρια και άλλα σχετικά, θα απογοητευθούν". Και συνέχιζε: "Οι αποκαλύψεις, που θα ακολουθήσουν σε μια τέτοια εξέλιξη, θα κάνουν πολλούς να νιώσουν άσχημα".

Ο κύριος Υπουργός, λοιπόν, στρέφεται ευθέως εναντίον του εισαγγελικού λειτουργού, που είχε την πρωτοβουλία. Ατόπημα

μέγα και απαράδεκτο. Απαιτεί ταυτόχρονα να κλειδαμπαρωθεί το πόρισμα του στα συρτάρια. Ατόπημα μέγα και αυτό και απαράδεκτο. Και συνεχίζει μετά με καθεστωτική αλαζονεία, επιθετικότητα και εκβιαστικά υπονοούμενα. Και αυτό μέγα ατόπημα και απαράδεκτο. Έτσι, στο κάτω-κάτω της γραφής, πρέπει να εξηγηθούμε εδώ.

Βιλαέτι σας είναι το κράτος; Φέουδός σας η δικαιοσύνη; Κομπολόι στα χέρια σας οι δημοκρατικοί θεσμοί;

Λέει ακόμα: "Αν προχωρήσουν οι έρευνες, τότε οι αποκαλύψεις που θα ακολουθήσουν θα κάνουν πολλούς να νιώσουν άσχημα". Τι εννοεί και πού το πάει;

Η Κυβέρνηση βρίσκεται, κατά τον Υπουργό, σε θέση να κάνει αποκαλύψεις, αλλά τις κρατά. Εάν όμως προχωρήσει η έρευνα, εάν υπάρξει εξέλιξη σύμφωνα με τους νόμους και το Σύνταγμα, τότε θα ακολουθήσουν και οι αποκαλύψεις. Και τότε, πάντα κατά τον κύριο Υπουργό, πολλοί θα νιώσουν άσχημα.

Τι προσπαθεί να δείξει η Κυβέρνηση μέσα απ' όλα αυτά; Τι είναι αυτά που ξέρει, αλλά καλύπτει με πέπλο απορρήτου; Με ποιο δικαίωμα κρατά μυστικά οποιαδήποτε στοιχεία, που, αν γίνουν γνωστά, κάποιοι, όπως λέει, θα νιώσουν άσχημα; Δεν είναι στις υποχρεώσεις της Κυβέρνησης η τήρηση της νομιμότητας και ο σεβασμός στη δικαιοσύνη; Τότε τι ακριβώς προσπαθούσε να κάνει; Να τρομοκρατήσει; Να συμβουλευθεί; Να νοθευτεί; Να ανταλλάξει τη σιωπή της με τη σιωπή άλλων; Γιατί τέτοια δυσανεξία απέναντι σε ζητήματα διαφάνειας και προστασίας του δημόσιου συμφέροντος; Γιατί επιτέλους να μην εφαρμοστούν οι νόμοι; Γιατί να μην προχωρήσουν οι διαδικασίες, όπως θα γινόταν με κάθε άλλον πολίτη, για τον οποίο ο εισαγγελέας θα είχε αντίστοιχο πόρισμα;

Σε ό,τι μας αφορά, κυρίες και κύριοι συναδελφοί, τοποθετήσαμε από τη πρώτη στιγμή καθαρά και ξάστερα. Είπαμε -και επαναλαμβάνουμε, βέβαια- ότι αυτά δεν μας αφορούν και δεν μας αγγίζουν. Δεν εκβιάζουμε, αλλά κυρίως δεν εκβιαζόμαστε.

Η δική μας έγνοια είναι η προστασία του δημόσιου συμφέροντος, η αξιοπιστία της πολιτικής, η ενίσχυση της ουσίας και της ποιότητας της δημοκρατίας. Δεν κάνουμε αντιπολίτευση για την αντιπολίτευση. Σεβόμαστε την υπόληψη κάθε πολίτη σ' αυτήν τη χώρα και βεβαίως πρωτίστως όλων των πολιτικών μας αντιπάλων.

Όμως, υπάρχει ζήτημα σεβασμού των νόμων, ζήτημα σεβασμού των θεσμών και του δημόσιου συμφέροντος. Από τη στιγμή που είμαστε εδώ, κυρίες και κύριοι συναδελφοί, έχουμε ευθύνες, έχουμε υποχρεώσεις. Οι σκιές, που πλανώνται στο σκρόταλο του πολιτικού μας συστήματος, πλήττουν βαριά τόσο την αξιοπιστία της πολιτικής και των πολιτικών γενικώς, όσο και τα ίδια τα θεμέλια της δημοκρατίας. Εναπόκειται στον ίδιο τον πολιτικό κόσμο, σε μας δηλαδή, σε όλες και όλους εμάς, να υπερασπιστούμε, να θωρακίσουμε, να αναβαθμίσουμε τόσο την πολιτική όσο και τη δημοκρατία.

Η Κυβέρνηση έδειξε με τη στάση της ότι δεν θέλει και ότι πιθανώς δεν μπορεί. Η Βουλή ποια απάντηση θα δώσει; Η υπόθεση αυτή για την έρευνα και το πόρισμα του Εισαγγελέα κ. Ντογκάκου φέρει τα χαρακτηριστικά -ασχέτως των εκτιμήσεων, που μπορεί να έχει κανένας επί των επί μέρους σημείων- φέρει τα χαρακτηριστικά ενός πραγματικού τεστ αξιοπιστίας για ολόκληρο τον πολιτικό κόσμο και τη συνολική πολιτική ζωή. Ένας εισαγγελικός λειτουργός αυτεπάγγελα, χωρίς δηλαδή προηγούμενη αναφορά ή άλλο έναυσμα, προχωρεί σε έρευνα για συγκεκριμένες πράξεις του Υπουργείου Εξωτερικών και του Υπουργείου Τύπου, καθώς και για τη δράση των επικεφαλής των Υπουργείων αυτών σε μια συγκεκριμένη στιγμή. Καταλήγει σε συμπεράσματα και αποφαίνεται ότι υπάρχουν αποχρώσεις ενδείξεις τέλεσης αξιόποινων πράξεων. Ενδείξεις, οι οποίες, επειδή αφορούν σε μέλη της Κυβέρνησης, πρέπει κατά το Σύνταγμα και τον Κανονισμό της Βουλής να διαβιβαστούν στην Εθνική Αντιπροσωπεία προς έρευνα. Αυτή είναι υποχρέωσή του. Και αυτό κάνει.

Για τη μία από τις υποθέσεις, αυτή που αφορά στον Υπουργό Τύπου, άρχεται κατόπιν και μια Διοικητική Αρχή, το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης, εκφράζοντας και αυτή έντονες επιφυλάξεις ως προς τη νομιμότητα συγκεκριμένων ενεργειών.

Το γεγονός αυτό προσδίδει ακόμα μεγαλύτερη σημασία στην υπόθεση, επειδή το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης είναι το κατ'εξοχήν αρμόδιο όργανο για θέματα διαφάνειας στον υπερευαίσθητο χώρο των ηλεκτρονικών μέσων επικοινωνίας. Άλλωστε έχει δρομολογηθεί και μάλιστα ομόφωνα, μέχρι στιγμής, στην επιτροπή, θα δούμε στην Ολομέλεια- στο πλαίσιο της αναθεώρησης του Συντάγματος η συνταγματική κατοχύρωση τόσο της δομής όσο και των αρμοδιοτήτων του.

Υπάρχει, όμως, και κάτι παραπάνω. Η βαρύτητα της θέσης που διατυπώνει το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης, γίνεται ακόμα μεγαλύτερη για την ίδια την Κυβέρνηση, αφού σε καμία περίπτωση ούτε καν υποψίες αντιπολιτευτικής στάσης ή μεροληψίας μπορεί να εγείρει. Αυτό είναι γνωστό, γιατί το Προεδρείο και η πλειοψηφία του ορίζονται ουσιαστικά από την κυβερνητική πλειοψηφία, από την Κυβέρνηση.

Έχουμε, λοιπόν, την πορισματική αναφορά του εισαγγελικού λειτουργού, αλλά και την τοποθέτηση μιας Ανεξάρτητης Αρχής, που μόνο σαν εχθρική προς την Κυβέρνηση δεν μπορεί να χαρακτηριστεί. Αυτά είναι τα δεδομένα.

Έχουμε την πεποίθηση ότι κάτω ακριβώς απ'αυτά τα συγκεκριμένα δεδομένα, η Κυβέρνηση και η πλειοψηφία που τη στηρίζει, όφειλαν να φέρουν για λόγους ηθικής τάξης, αλλά και αξιοπρέπειας, με δική τους πρωτοβουλία το θέμα στη Βουλή. Δεν το έπραξαν.

Τι έκαναν; Άρχισαν να βάλλουν, πρώτον, κατά της Νέας Δημοκρατίας, γιατί δήλωσε ότι θα ανταποκριθεί στο χρέος της και θα προκαλέσει συζήτηση του ζητήματος στη Βουλή και, δεύτερον, άρχισαν να εκτοξεύουν και πάλι από την πρώτη στιγμή και μάλιστα δια του ιδίου του Υπουργού Τύπου ευθύνες κατά του εισαγγελικού λειτουργού, που τόλμησε να ζητήσει την εξέταση του θέματος από τη Βουλή.

Με έμμεσες αλλά σαφείς εκφράσεις δυσaráεσκειας πήραν θέση και εναντίον του Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης και του Προέδρου του. Ως προς τον τελευταίο μάλιστα, αυτόπτες μάρτυρες ήταν οι συνάδελφοι-μέλη της Επιτροπής Θεσμών και Διαφάνειας της Βουλής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Πρωθυπουργός και η Κυβέρνησή του όχι μόνο δεν ανταποκρίνονται στην ηθική και πολιτική υποχρέωση, που δημιουργείται με την εισαγγελική αναφορά, όχι μόνο αντιδρούν, αλλά επιχειρούν επιπλέον να απαξιώσουν τον δικαστικό λειτουργό, διαβάλλοντάς τον. Επιχειρούν να σπείρουν υπόνοιες σε βάρος της δικαιοσύνης. Ενέργειες, δηλαδή, μέγιστης υποκρισίας και ανευθυνότητας. Ενέργειες, οι οποίες στρέφονται κατά του πολιτικού συστήματος και των δημοκρατικών θεσμών. Αυτή είναι η εικόνα που εισπράττει η κοινωνία και αυτό είναι το συμπέρασμα κάθε πολίτη, που θέλει να στέκεται με αντικειμενικότητα και σύνεση απέναντι στα πράγματα.

Κατά την άποψή μας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ένα είναι βέβαιο: δεν μπορεί η Κυβέρνηση να καλεί όποιον έχει στοιχεία να τα παραδώσει στον εισαγγελέα και, όταν αυτός προχωρά, να εξαπολύει εναντίον του επιθέσεις. Δεν μπορεί τη μια να ζητά παρέμβαση της δικαιοσύνης και την άλλη να μιλά για απόπειρες μετάθεσης της πολιτικής αντιπαράθεσης. Ας επιλέξει, επιτέλους, τουλάχιστον τι θέλει να κάνει και πού σκέπτεται να σταθεί, γιατί δεν γίνεται να πατάει την ίδια στιγμή σε δύο βάρκες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μερικοί θεωρούν ίσως αποτελεσματικό τέχνασμα ή, αν θέλετε, ψευτολεβεντιά να οχυρώνονται πίσω από τη σιγουριά που τους προσφέρει η κομματική πειθαρχία, η κομματική αλληλεγγύη και να επιδιώκουν εκ του ασφαλούς σε αφορισμούς και ύβρεις κατά των πολιτικών αντιπάλων τους.

Εμείς έχουμε άλλη άποψη. Λεβεντιά είναι να αναλαμβάνει κανείς τις ευθύνες του. Λεβεντιά θα ήταν να επισπεύδουν οι ίδιοι και όχι να απαγορεύουν κάθε έρευνα, που αφορά στα έργα και τις ημέρες τους, τις συμφωνίες που συνάπτουν, τις συναλλαγές που αναπτύσσουν για λογαριασμό του κράτους. Το κράτος και η περιουσία του κράτους δεν είναι τσιφλίκι κανενός. Τα δημόσια κονδύλια και το χρήμα των φορολογούμενων, των αγρίως, αν θέλετε, φορολογούμενων Ελλήνων, δεν είναι ιδιωτική υπόθεση ούτε των Υπουργών ούτε των καρεκλοκένταυρων του κατεστημένου. Δεν μπορεί ούτε να κατασπαταλώνται, ούτε να χρησι-

μοποιούνται για την αγορά εύνοιας και εξωθεσμικής στήριξης. Τέτοιες πρακτικές και νοστορίες αποκαλύπτουν εξάρτηση, υποταγή και νοστορία δουλοπρέπεια. Επισημαίνουν παιχνίδια πολιτικής επιρροής. Και όταν τα παιχνίδια αυτά αφήνουν υπονοίες βλάβης κατά του δημόσιου συμφέροντος, όταν εκφεύγουν από τα όρια της νομιμότητας, είναι ανάγκη να διερευνώνται ως το τέλος. Δεν μπορεί να συντηρούνται σκιές. Δεν πάει άλλο το γκρίζο. Το καθεστώς της ατιμωρησίας είναι τροφοδότης και της ασυδοσίας και του αυταρχισμού και αποτελεί ήδη το πιο μελανό σημείο της παρακμιακής πραγματικότητας, που διαμορφώνεται στον τόπο μας με ευθύνη της Κυβέρνησης. Και το καθεστώς αυτό πρέπει να ανατραπεί με τη συνδρομή όλων.

Ακούστηκε -και μάλιστα κατ' επανάληψη από την κυβερνητική προπαγάνδα- ότι επιχειρείται, λέει, ποινικοποίηση της πολιτικής, αλλά και πολιτικοποίηση της δικαιοσύνης. Πρόκειται για ύβρεις αδιανόητες, που δεν αποπνέουν παρά μόνο ναρκισσισμό και περιφρόνηση στους δημοκρατικούς θεσμούς. Γιατί, βεβαίως, από πού κι ως πού είναι ποινικοποίηση η έρευνα για την αλήθεια; Πού τα βρήκαμε αυτά; Ποινικοποιούν το δημόσιο βίο εκείνοι που διαπράττουν παρανομίες και όχι εκείνοι, που αξιώνουν σεβασμό στη νομιμότητα. Ούτε βέβαια είναι πολιτικοποίηση της δικαιοσύνης ο εντοπισμός ενδείξεων για παράνομες πράξεις από πολιτικά πρόσωπα και η διαβίβαση των φακέλων στη Βουλή για την ολοκλήρωση της έρευνας και την εφαρμογή των νόμων.

Το ακριβώς αντίθετο ισχύει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Πολιτικοποιείται η δικαιοσύνη, εάν αυτοακυρώνεται, εάν αυτοκαταργείται, μόλις βρεθεί μπροστά σε παράγοντες της εκτελεστικής εξουσίας και γενικότερα μπροστά σε πολιτικούς. Το Σύνταγμα θέλει όλες τις Ελληνίδες και όλους τους Έλληνες ίσους μπροστά στους νόμους. Δεν μπορεί, λοιπόν, ορισμένοι να νομίζουμε ότι είμαστε πιο ίσοι από άλλους ή απ' όλους τους άλλους. Εμείς που ψηφίζουμε τους νόμους δεν είναι δυνατό να θέτουμε τους εαυτούς μας πάνω από τους νόμους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Νέα Δημοκρατία με αίσθημα ευθύνης και χωρίς καμία διάθεση να αποκομίσει πολιτικά οφέλη ή να στραφεί εναντίον οιασδήποτε πολιτικών προσώπων, πρώτον, προειδοποίησε την Κυβέρνηση ότι ήταν δικό της θέμα, δικό της χρέος να φέρει το όλο ζήτημα στη Βουλή και ανέμενε επί μακρόν -πάνω από τρεις μήνες- να το πράξει.

Δεύτερον, όταν βεβαιωθήκαμε ότι η Κυβέρνηση δεν ήταν διατεθειμένη να το κάνει και αφού ήλθε και η απόφαση του Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης, πήραμε την πρωτοβουλία να φέρουμε το θέμα στη Βουλή, εκπληρώνοντας στοιχειώδες δημοκρατικό και κοινοβουλευτικό καθήκον. Δεν είναι δυνατόν ένας εισαγγελέας να ζητά την παρέμβαση της Βουλής και η Βουλή να κωφεύει. Αυτή είναι η κατευθυντήρια θέση μας και αυτήν ακριβώς τη θέση επεκαλείτο άλλοτε σε παρόμοιες ή ανάλογες περιπτώσεις το σήμερα κυβερνών Κόμμα.

Και ερωτούμε: γιατί σήμερα η Κυβέρνηση υιοθετεί ακριβώς αντίθετη τακτική; Γιατί ακολουθεί άλλα μέτρα και άλλα σταθμά; Γιατί επιδιέχεται σε ύβρεις, όταν ακούει πως κάποιος θεσμικός παράγοντας σ' αυτόν τον τόπο- είτε πρόκειται για την Αντιπολίτευση είτε πρόκειται για τη δικαιοσύνη- απαιτούμε να εφαρμοζέται σε κάθε περίπτωση ο νόμος. Εμπράκτως πάντως θα δώσετε σήμερα απάντηση.

Εμείς έχουμε σταθερή γραμμή, αξίες, αρχές και κανόνες και σ' αυτήν τη γραμμή είμαστε αταλάντευτα προσηλωμένοι. Ζητούμε, κατά τα άρθρα 86 του Συντάγματος και 153 του Κανονισμού της Βουλής, να αποφασίσει η Εθνική Αντιπροσωπεία τη σύσταση επιτροπής για τη διενέργεια προανάκρισης ως προς την όλη υπόθεση.

Ως εκ του περισσού, λοιπόν, διευκρινίζω: τώρα είναι η ώρα να ανταποκριθούμε και εμείς στις υποχρεώσεις, που υπαγορεύει για όλους μας το Σύνταγμα. Κανένας δεν πρόκειται να ζημιωθεί, αν συγκροτηθεί η επιτροπή. Πολύ περισσότερο κανένας δεν θα χάσει, αν η επιτροπή που θα συσταθεί αποφανθεί ότι δεν υπάρχει στάδιο περαιτέρω διαδικασίας και δίωξης. Η επιτροπή, όμως, είναι ανάγκη να συγκροτηθεί γιατί δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να δοθεί η εντύπωση ότι υπάρχει η υπόθεση και η υπόθεση σκεπάστηκε, κουκουλώθηκε.

Και θέλω να θέσω και ένα άλλο θέμα, ευθέως και ειλικρινώς: Αν -λέω, αν- τα υπό έρευνα θέματα δεν αφορούσαν ισχυρούς παράγοντες της πληροφόρησης και των μέσων επικοινωνίας, θα είχατε όλοι σας την ίδια στάση; Γιατί, πέρα από το θεσμικό, το νομικό ζήτημα, που μας απασχολεί, επιτρέψτε μου να πω, υπάρχει και μεγάλο, μείζον πολιτικό ζήτημα. Και αυτό είναι η διαφαινόμενη σχέση υποτέλειας και ακόμη χειρότερα η νοοτροπία υποτέλειας προς ισχυρούς, εξωθεσμικούς παράγοντες. Γιατί, πίσω και πάνω απ' όλα αυτά, εκείνο που αναδεικνύεται ανάγλυφα είναι ότι κάνετε ό,τι μπορείτε, για να γίνετε αρεστοί! Κάνετε ό,τι μπορείτε, για να εξυπηρετήσετε επιθυμίες! Καμιά φορά ίσως και κάνετε ό,τι μπορείτε, για να προκαταλάβετε επιθυμίες!

Και εδώ ανακύπτει ένα μέγα ερώτημα: τόσο πολύ έχετε αλλοτριωθεί; Τόσο πολύ σας έχει διαβρώσει η μακρά παραμονή στην εξουσία; Γιατί θέλω να είμαι απόλυτα ειλικρινής. Κάποτε δεν ήσασταν έτσι! Διαφωνούσαμε -και προσωπικά διαφωνούσα διαμετρικά με τις απόψεις σας και τις προτάσεις- αλλά τουλάχιστον είχατε ορμή και πίστη. Ήσασταν, ή τουλάχιστον δείχνατε ασυμβίβαστοι. Και τώρα εκείνο που εισπράτουμε όχι εμείς, αλλά το σύνολο της ελληνικής κοινωνίας, είναι μια εικόνα, που δείχνει νοοτροπία συμβιβασμού, κυνισμού και υποτέλειας. Και αυτό είναι μια πολύ πικρή αλήθεια!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σεβόμενοι τους θεσμούς και το κύρος της πολιτικής, οφείλουμε να αναλαμβάνουμε τις ευθύνες μας. Αν η Κυβέρνηση προτιμήσει να δώσει στην κοινή γνώμη την εντύπωση ότι περιφρονεί τους θεσμούς, τους οποίους θυμίζω ότι όλοι έχουμε ταχθεί να υπηρετούμε και να υπερασπιζόμαστε, ας αναλάβει μόνη το κόστος της επιλογής της. Αν η Κυβέρνηση θελήσει με μια άρνησή της να ενισχύσει τις υπονοίες για ποινικές ευθύνες, σε βάρος δυο στελεχών της και αν προπαντός προτιμήσει να αποδείξει ότι σύγκορμη είναι αιχμάλωτη και υποχείριο εξωθεσμικών παραγόντων, ας το κάνει. Εμάς πάντως θα μας βρει απέναντι και σήμερα και πάντα!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Εμείς δεν πρόκειται να αφήσουμε αυτές τις πιέσεις να πέσουν στη δική μας πλευρά. Εκείνο που ζητούμε είναι να μην πέφτουν ούτε στην πολιτική ζωή του τόπου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η γυναίκα του Καίσαρα δεν αρκεί να είναι τίμια. Υποχρεούται και να φαίνεται. Αυτό που προέχει για μας, αυτό που πρέπει να προέχει για όλους μας, είναι η νομιμότητα, η προστασία του δημόσιου συμφέροντος, ο σεβασμός στον Έλληνα πολίτη, η ουσία και η ποιότητα της δημοκρατίας. Εξωθεσμικές εξαρτήσεις της εξουσίας συνιστούν κίνδυνο για τη δημοκρατία. Η υποτέλεια σε οργανωμένα συμφέροντα συνιστά πολιτικό έγκλημα. Σκιές δεν αντέχει άλλες ο δημόσιος βίος.

Υπάρχει σαφής και κοινή υποχρέωση όλων μας. Υπάρχει χρέος για μια και μόνη απόφαση: να συγκροτηθεί η προβλεπόμενη από το Σύνταγμα, το νόμο και τον Κανονισμό της Βουλής επιτροπή για τη διερεύνηση των υποθέσεων, που τίθενται ενώπιόν μας από τη δικαιοσύνη. Άλλος δρόμος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όσο και αν ψάξει κανείς, δεν υπάρχει. Η καθεμιά και ο καθένας αναλαμβάνει τις ευθύνες του!

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ**).

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο Υπουργός Τύπου και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης, κ. Ρέππας, έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΕΠΠΑΣ (Υπουργός Τύπου και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θεωρούσα για αρκετά χρόνια ως την πιο σημαντική στιγμή της πολιτικής παρουσίας μου τη 18η Οκτωβρίου του 1981 που πρωτοεκλέχθηκα Βουλευτής Αρκαδίας, συμμετέχοντας σε εκείνο το μεγαλειώδες λαϊκό κίνημα που άλλαξε την πορεία του τόπου προς το καλύτερο.

Για αρκετά χρόνια κάτω απ' αυτήν τη σημαία αυτών των ιδανικών έδωσα με όλους τους συντρόφους μου αυτούς τους κοινούς αγώνες, ώστε σήμερα η Ελλάδα του 2001 να είναι πολύ διαφορετική προς το καλύτερο από την Ελλάδα του 1981.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Πρόσφατα, θεωρώ πως μια σημαντική στιγμή της πολιτικής

πορείας μου, ένα ορόσημο γι' αυτήν, θα έλεγα, είναι η 22α Ιανουαρίου του 1996, όταν για πρώτη φορά μου ανατέθηκαν υπουργικά καθήκοντα.

Τώρα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μπορώ να σας διαβεβαιώσω ότι η σημερινή ημέρα είναι το ίδιο σημαντική γι' αυτόν που σας ομιλεί.

Βρίσκομαι απέναντι σε μία σαθρή κατηγορία -το γνωρίζω και το γνωρίζετε- από καθαρά πολιτική σκοπιμότητα και κακοπιστία που την έκαναν θέμα συζήτησης στο Κοινοβούλιο με διαδικασία εξαιρετική. Θεωρώ πως είμαι στόχος για να πλήξετε την Κυβέρνηση και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. Να γιατί είναι σημαντική για μένα η κίνησή σας. Γιατί είμαι στόχος σας. Δέχομαι ότι είμαι πολιτικός αντίπαλος και παραμένω πολιτικός αντίπαλός σας ως Βουλευτής που ποτέ δεν ξέχασα τους λόγους για τους οποίους με εμπιστεύτηκαν οι συμπολίτες μου και τους σκοπούς τους οποίους ορκίστηκα να υπηρετώ.

Θεωρώ πως σήμερα βρίσκομαι αντιμέτωπος με μία μεγάλη πρόκληση που είναι και στοίχημα ευθύνης. Η συζήτηση αυτή μα κυρίως η διαχείρισή της εντός και εκτός Βουλής από ποικιλώνυμα συμφέροντα, με καθιστά κεντρικό πρόσωπο σε σενάρια που γράφτηκαν, γράφονται ή θα γραφούν. Δεν είμαι αυτός ο πρωταγωνιστής. Δεν θα μπορούσε άλλωστε να είναι διαφορετικά τα πράγματα, εκτός αν υπάρχει ένας σ' αυτήν την Αίθουσα που θεωρεί ότι ως Υπουργός Τύπου έχω την ευθύνη ελέγχου της νομιμότητας των χιλιάδων συμβάσεων που υπογράφονται μεταξύ του δημοσίου και δημοσίων φορέων αφ' ενός και ιδιωτικών επιχειρήσεων αφ' ετέρου σε όλη την Ελλάδα.

Με έκπληξη πληροφορήθηκα στις 2 Οκτωβρίου την καλούμενη πορισματική αναφορά. Θα μου επιτρέψετε κατ' αρχήν να κάνω κάποιες παρατηρήσεις, γιατί πιστεύω ότι η κίνηση αυτή είναι μία πρόκληση προς το Κοινοβούλιο και τους θεσμούς, αφού με μεγάλη ευκολία ένας εισαγγελικός λειτουργός διήγησε την αποστολή μέχρι να εκδόσει πόρισμα με συμπεράσματα και αξιολογικές κρίσεις για την απόδοση ποινικών ευθυνών σε μέλη της Κυβέρνησης. Είναι φανερό η προσπάθεια ποινικοποίησης της πολιτικής ζωής. Όταν η Νέα Δημοκρατία παριστάνει ότι δεν ξέρει τίποτε για το πτώμα, για το αντικείμενο που χρησιμοποίησε προκειμένου να διαβεί την πόρτα της εξουσίας την περίοδο 1989-1990, υποκρίνεται.

Στη δημοκρατικά συντεταγμένη πολιτεία μας δεν νοείται εξουσία που είναι μόνο ελέγχουσα και όχι και ελεγχόμενη. Δεν μπορεί να είναι ανέλεγκτος ο οποιοσδήποτε ασκεί εξουσία. Και η κριτική βεβαίως πρέπει να είναι τεκμηριωμένη, συγκεκριμένη και όχι μηδενιστική. Να είναι κριτική που δεν αφορά θεσμούς, αλλά αφορά πρόσωπα, γιατί ουδείς είναι στο απυρόβλητο σε μία δημοκρατικά συντεταγμένη πολιτεία.

Τιμούμε τους θεσμούς, τιμούμε τη δικαιοσύνη, τιμούμε τους λειτουργούς της και το έργο τους, αλλά είμαι βέβαιος ότι όλοι και εσείς και αυτοί οι ίδιοι οι δικαστές και οι εισαγγελείς συμφωνούν μαζί μας πως ουδείς βρίσκεται εκτός πεδίου κριτικής και ελέγχου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται λόγος για πορισματική αναφορά. Πουθενά στον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας δεν γίνεται χρήση αυτού του όρου. Και όμως και μόνο η χρήση του και η μετέπειτα επίκλησή του, δεν αντιλαμβάνεστε ότι δημιουργεί μία εντύπωση, τείνει να παγιώσει μία κατάσταση;

Είναι πρωτοφανής η ενέργεια, ένας δικαστικός λειτουργός -αυτή είναι η κριτική που ασκώ εγώ- αντί να διαβιβάσει όλα τα σχετικά έγγραφα στη Βουλή, προχωράει σε διαπιστώσεις χωρίς να αφήσει τη Βουλή την ίδια να αξιολογήσει το υλικό και εκείνη να διατυπώσει τις πρώτες αξιολογικές κρίσεις και να λάβει τις αποφάσεις της.

Και είναι τελικά δείγμα ανευθυνότητας, πολιτικής ανασφάλειας και αδυναμίας το ότι η Νέα Δημοκρατία θεωρεί χρήσιμο για την πολιτική παρουσία και επιβίωσή της ακόμη και αυτό το έωλο και ατεκμηρίωτο πόνημα του δικαστικού λειτουργού.

Γιατί η Νέα Δημοκρατία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ως κόμμα της Βουλής, το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, όφειλε να αξιολογήσει το πόνημα, να συναντήσει τα συμπεράσματά της και ή να τεκμηριώσει την κατηγορία και να την υπογράψει ή αν κάτι τέτοιο κατά την κρίση της δεν προκύπτει, να το

αγνοήσει.

Σήμερα εμφανίζεται στη Βουλή ως κάποιος τρίτος που απλώς επικαλείται το δικαστικό λειτουργό. Έτσι αντιλαμβάνεται τους ρόλους των κομμάτων και την ευθύνη των εξουσιών στη χώρα μας; Συχνά ακούστηκε από τη Νέα Δημοκρατία ότι αντιφάσκουμε, όταν από τη μια κάνουμε αναφορά στους εισαγγελλείς και από την άλλη δείχνουμε δήθεν δυσαρέσκεια με όποια παρέμβασή τους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ξεκαθαρίζουμε. Δεν μπορεί να αποδεχθεί κανείς τις ενέργειες ενός δικαστικού λειτουργού που διενεργεί μια έρευνα και πέραν των αρμοδιοτήτων του, όπως πολύ σωστά ανέπτυξαν συνάδελφοι το θέμα αυτό και στο πλαίσιο αυτής της υποτιθέμενα υπεύθυνης έρευνάς του, η οποία κράτησε μάλιστα επτά μήνες, δεν απευθύνεται ούτε στις υπηρεσίες του Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης ούτε στις αρμόδιες υπηρεσίες του Υπουργείου Τύπου για να συλλέξει στοιχεία, πληροφορίες, να τα αξιολογήσει, να τα διασταυρώσει, προκειμένου να βγάλει το τελικό συμπέρασμά του.

Πώς σχημάτισε γνώμη ώστε να στείλει στη Βουλή ένα πόρισμα υποδεικνύοντας ευθύνες, ποινικές μάλιστα Υπουργών, χωρίς να απευθυνθεί στις αρμόδιες υπηρεσίες που χειρίζονται αυτά τα θέματα, ώστε να γνωρίζει ποιοι χειρισμοί, ποιες ενέργειες, ποιες πρωτοβουλίες και ποια μέτρα έχουν ληφθεί για την αντιμετώπιση αυτών των προβλημάτων;

Δεν μπορεί να αποδεχθεί κανείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τις ενέργειες ενός λειτουργού που δεν γνωρίζει το ισχύον νομικό πλαίσιο που αναφέρεται σε διατάξεις, οι οποίες δεν ισχύουν, έχουν καταργηθεί ή αντικατασταθεί και αγνοεί παντελώς βασικές κρίσιμες διατάξεις τις οποίες ούτε καν αναφέρει. Η παράβαση καθήκοντος και η κατηγορία για ένα τέτοιο αδίκημα δεν είναι λευκή επιταγή, που μπορεί κάποιος να την εκδίδει χωρίς να έχει συναίσθηση των συνεπειών αυτής της πράξης.

Άραγε κατά τη δική σας αντίληψη κάθε φορά που ένα ανώτατο δικαστήριο, το Συμβούλιο της Επικρατείας, ακυρώνει ως παράνομη μια διοικητική πράξη, μια υπουργική απόφαση -και γνωρίζουμε ότι αυτό δεν είναι σπάνιο φαινόμενο- τότε θα πρέπει μάλλον να κινούνται οι ανάλογες διαδικασίες για την αναζήτηση ποινικών ευθυνών για παράβαση καθήκοντος από την πλευρά των Υπουργών, που εξέδωσαν αυτές τις παράνομες αποφάσεις;

Δεν μπορεί να αποδεχθεί κανείς τις ενέργειες ενός εισαγγελέα, που στοιχειοθετεί απόψεις και κατηγορεί με βάση ανύπαρκτη στοιχεία, περιλαμβάνοντας στο φάκελο αποφάσεις δικαστηρίων που έχουν καταργηθεί, έχουν ακυρωθεί από δευτεροβάθμιο δικαστήριο.

Αν αυτό είναι το πρότυπό σας για τους εισαγγελλείς, συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, καταγράψτε ακόμη μια διαφωνία στις τόσες πολλές που έχουμε μεταξύ μας.

Όταν ανακοινώθηκε το κείμενο αυτό στη Βουλή, η Νέα Δημοκρατία μπορούσε να το μελετήσει. Και αν διατηρούσε κάποιες αμφιβολίες για τη νομική αξία του, που φαίνεται ότι καμία αμφιβολία δεν είχε από τότε, μπορούσε να προχωρήσει σ'αυτήν την πρωτοβουλία στην οποία προχωράει σήμερα με καθυστέρηση, παρακαλώ, τεσσάρων μηνών. Γιατί;

Δεν το έπραξε τότε, γιατί προφανώς δεν είχε πειστεί για την αξία αυτού του κειμένου ή είχε πειστεί για την αξία του κειμένου και άλλη είναι η εξήγηση αυτής της τετράμηνης καθυστέρησης. Ανέμενε από το Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης να ασχοληθεί με το θέμα και να γνωμοδοτήσει, πράγμα που έγινε. Εξέδωσε απόφαση το Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης στις 22 Ιανουαρίου, η οποία μου απεστάλη.

Και τίθεται εδώ ένα ερώτημα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι: Γιατί δεν ανέμενε η Νέα Δημοκρατία την ολοκλήρωση αυτής της σύνθετης διοικητικής ενέργειας με την έκδοση της τελικής απόφασης από την πλευρά του Υπουργού, γιατί ο Υπουργός εκδίδει την τελική διοικητική πράξη; Γιατί δεν ανέμενε την ολοκλήρωση όλης αυτής της διαδικασίας, αν πράγματι την ενδιέφερε να δοθεί απάντηση σε ένα θέμα και δεν επεδίωκε τις εντυπώσεις και μόνο; Η απόφαση του Υπουργού Τύπου, του ομιλούντος, έχει εκδοθεί μετά την άσκηση του προβλεπόμενου στο νόμο ελέγχου νομιμότητας.

Έχουν επιβληθεί οι κυρώσεις -η απόφαση αυτή είναι στη διάθεσή σας- και έχει κληθεί η συγκεκριμένη επιχείρηση, πέρα από το να καταβάλει τα ποσά που αντιστοιχούν στο πρόστιμο που αποφάσισε το Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης, να συμμορφωθεί και στις διατάξεις της ραδιοτηλεοπτικής νομοθεσίας. Δεν είχα τη δυνατότητα και την αρμοδιότητα να εκδώσω απόφαση, πριν ασχοληθεί με το θέμα αυτό και εκδώσει τη δική του απόφαση το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης.

Στο σημείο αυτό -και πάω σε ένα άλλο επίπεδο, πλέον, προσέγγισης του θέματος- πρέπει να τονίσω ότι ο σχετικός έλεγχος για θέματα διαφάνειας -και αυτά που συζητούμε αφορούν τη διαφάνεια στο ραδιοτηλεοπτικό χώρο- έχει ξεκινήσει από το Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης με απόφασή του σε χρόνο προγενέστερο της ανακοίνωσης στη Βουλή του εισαγγελικού εγγράφου για το θέμα αυτό. Και με αφορμή ένα άλλο πρόβλημα που αντιμετώπιζε το Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης ή επικείμενης της συζήτησης για το νέο τρόπο συγκρότησης και λειτουργίας του Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης είχα αποστείλει και εγώ επιστολή στο Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης που το καλούσα να ασχοληθεί και να ελέγξει όλα αυτά τα θέματα, την οποία και θα καταθέσω.

Και εδώ υπάρχει ένα εξόφθαλμο τέχνασμα της Νέας Δημοκρατίας που επιχειρεί, επικαλούμενη την κυρωτική απόφαση του Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης, να εμφανίσει το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης ως συμπλέον με την εισαγγελική ενέργεια εναντίον του Υπουργού Τύπου και δεν αναφέρει ότι ο εισαγγελέας στρέφεται και εναντίον των μελών του Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης και ζητά την απόδοση και στα μέλη του Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης ποινικών ευθυνών. Τελικώς, δηλαδή, εμφανίζει το Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης να στρέφεται εναντίον του εαυτού του, πράγμα που είναι αντίθετο και στην αλήθεια και στη λογική σε τελευταία ανάλυση.

Είναι φανερό ότι στην υπόθεση αυτή έχουμε μια χρονική σύμπτωση, -ασφαλώς τυχαία, όχι μεθοδευμένη, το ξεκαθαρίζω της πολιτικής της Νέας Δημοκρατίας, της πολιτικής δηλαδή της διαπλοκολογίας και των ενεργειών της δικαιοσύνης, που κατέληξε σ' αυτήν εδώ τη συζήτηση. Μα, το νοσηρό κλίμα, ως γνωστό, αυτό που επιχειρεί να καλλιεργήσει και να συντηρήσει η Νέα Δημοκρατία εξ αντικειμένου αντλεί τα στοιχεία της επιβίωσής του και μέσα από τέτοιες ενέργειες, ενέργειες που γεννούν προβληματισμούς και πολλά ερωτηματικά.

Η κατηγορία που μου απευθύνετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βασίζεται στον ισχυρισμό ότι παρέλειψα να ελέγξω, ως δήθεν όφειλα, τη σύναψη μιας σύμβασης μεταξύ ενός δημόσιου φορέα και μιας ιδιωτικής επιχείρησης, που δραστηριοποιείται στο ραδιοτηλεοπτικό τομέα. Κατά την αντίληψη αυτή ο Υπουργός Τύπου πρέπει να ελέγχει κάθε σύμβαση που υπογράφεται μεταξύ των δημόσιων φορέων και ιδιωτών επιχειρηματιών. Όμως, όπως θα αναφέρω και θα αποδείξω αμέσως μετά, ο Υπουργός Τύπου δεν έχει ούτε αυτή την υποχρέωση ούτε αυτή τη δυνατότητα.

Θα μου επιτρέψετε, παρά το ότι μπορεί να ακούγονται ως σχολικά παραδείγματα αυτά που θα αναφέρω να το κάνω, για να αντιληφθείτε ποιος παραλογισμός κρύβεται πίσω από μια τέτοια προσέγγιση, πίσω από έναν τέτοιο ισχυρισμό. Αν στη Λάρισα ο διοικητής μιας στρατιωτικής μονάδας υπογράψει σύμβαση με ιδιώτη προμηθευτή, ο οποίος προμηθεύει το στρατόπεδο που διοικεί ο πρώτος, αν ο διοικητής σε μια μονάδα της ΔΕΗ στην Κοζάνη υπογράψει σύμβαση με ιδιώτη επιχειρηματία που διαθέτει αυτοκίνητα για τη μεταφορά υλικών της επιχείρησης, αν ο επικεφαλής των υπηρεσιών του ΕΟΤ στο Ηράκλειο υπογράψει μια σύμβαση με τοπικό ξενοδόχο, στο πλαίσιο ενός προγράμματος φιλοξενίας επιφανών οικονομικών παραγόντων, ο Υπουργός Τύπου, κατ' αυτήν την αντίληψη, θα πρέπει να ελέγξει στις περιπτώσεις αυτές ο ιδιώτης επιχειρηματίας έχει οποιαδήποτε άμεση ή έμμεση συμμετοχή σε μέσο ενημέρωσης εθνικής εμβέλειας ή τοπικό, προκειμένου έτσι να διασφαλίσει τα λεγόμενα "ασυμβίβαστα", που αναφέρονται και στο νόμο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, αυτή είναι η πρότασή σας; Αυτή είναι η προσέγγισή σας για την αντιμετώπιση των θεμάτων της διαπλοκής στην οποία αναφέρεσθε;

Αυτή είναι η πρόταση ευθύνης και εξουσίας, την οποία κομίζετε στον ελληνικό λαό; Αυτό είναι το επίπεδο στο οποίο θέλετε να οδηγηθεί η πολιτική αντιπαράθεση;

Και υπογράφετε όλοι σας μια πρόταση για σύσταση προανακριτικής επιτροπής που σημαίνει ότι αποδέχεστε και υιοθετείτε κατηγορία εναντίον Υπουργού -υποτίθεται- για παράβαση καθήκοντος, χωρίς να αντιλαμβάνεστε, χωρίς να κατανοείτε, χωρίς να συναισθάνεστε σε τελευταία ανάλυση, μου επιτρέπετε να το πω, τι σημαίνουν οι λέξεις κάτω από τις οποίες βάζετε την υπογραφή σας.

Κύριοι συνάδελφοι, δεν υπάρχει καμία παράβαση καθήκοντος. Πιστεύω ακράδαντα ότι σεβάστηκα και τήρησα τους νόμους καταβάλλοντας μια τεράστια προσπάθεια για την αποσαφήνιση του ραδιοηλεκτροπτικού τοπίου για τη δυσμορφία του οποίου -που υπάρχει- έχετε και σεις μεγάλη ευθύνη, γιατί εσείς το γεννήσατε. Γιατί επιτρέψατε χωρίς να υπάρχει συγκεκριμένο νομοθετικό πλαίσιο -και θα αναφερθώ αργότερα σε αυτό- την ανάπτυξη αυτών των δραστηριοτήτων και μάλιστα παραδίδοντας δημόσια αγαθά στα ιδιωτικά συμφέροντα.

Με το νόμο 2328/95 έχει θεσπιστεί πράγματι ένα λεπτομερές και αυστηρό πλαίσιο κανόνων για τη λειτουργία των ηλεκτρονικών μέσων ενημέρωσης και για τη διασφάλιση της διαφάνειας στο πεδίο αυτό. Το άρθρο 1 παράγραφος 11 του νόμου απαγορεύει σε κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο να κατέχει έστω και μια μετοχή εταιρείας που αναλαμβάνει δημόσια έργα ή προμήθειες ή παρέχει υπηρεσίες στο δημόσιο και ταυτόχρονα να κατέχει έστω και μια μετοχή επιχείρησης ραδιοφωνικής, τηλεοπτικής ή εκδοτικής.

Απαγορεύεται, λοιπόν, να συμπίπτει την ίδια στιγμή στο ίδιο πρόσωπο αυτή η διπλή ιδιότητα. Αυτό είναι το γράμμα του νόμου, αυτός είναι ο σκοπός του νόμου. Όμως ο νόμος ούτε αναφέρει ούτε προβλέπει συγκεκριμένο μηχανισμό βάσει του οποίου θα διενεργούνται αυτοί οι έλεγχοι για να οδηγηθούμε στην επίτευξη του σκοπού που θέτει και παραπέμπει στην έκδοση ενός προεδρικού διατάγματος με την παράγραφο 25 στο άρθρο 1, ώστε να εξειδικευτούν με λεπτομερή και αποτελεσματικό τρόπο αυτά τα οποία απαιτείται να γίνουν για να οδηγηθούμε σε αυτό που ο νόμος επιτάσσει.

Πράγματι το προεδρικό διάταγμα 310/96 εκδόθηκε κατ' επιταγή αυτού του άρθρου την πρώτη κιάλας περίοδο της θητείας μου στο Υπουργείο. Είναι πολύ σημαντικό, από άποψη τυπικής ισχύος είναι ισοδύναμο του νόμου και αναφέρεται ακριβώς στα θέματα ελέγχου διαφάνειας. Με το προεδρικό αυτό διάταγμα ιδρύεται το Τμήμα Ελέγχου Διαφάνειας στο Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοηλεκτρονικής και εκχωρούνται οι αρμοδιότητες για θέματα ελέγχου διαφάνειας στο Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοηλεκτρονικής. Δεν υπάρχει άλλη χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ίσως και στον κόσμο δεν υπάρχει άλλη χώρα που να διαθέτει ένα τόσο εξειδικευμένο μηχανισμό για να διασφαλιστούν αυτά τα αγαθά, που και ο νόμος τα προτάσσει ως μείζονα.

Αλλά αυτό δείχνει μια ακόμη αδυναμία λειτουργίας του πολιτικού συστήματος. Κατά κόρον άκουγα μέχρι προσφάτως πάρα πολλούς και επιφανείς πολιτικούς παράγοντες της Αντιπολίτευσης να μας κατηγορούν ότι δεν έχουμε εκδόσει τα προεδρικά διατάγματα και δεν εφαρμόζεται ο νόμος. Μα, με τόση άγνοια των πραγματικών δεδομένων απευθύνεστε στον ελληνικό λαό; Πώς εξελίσσεται η διαγωνιστική διαδικασία; Πώς επιβάλλονται οι κυρώσεις με αποφάσεις του Συμβουλίου Ραδιοηλεκτρονικής, τις οποίες ελέγχω για τη νομιμότητά τους και μόνο και τελικώς εκδίδω; Βάσει αυτού του νόμου ο οποίος, κατά την άποψή σας, δεν εφαρμόζεται.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το ίδιο προεδρικό διάταγμα, πέραν του τμήματος αυτού που προβλέπει συγκεκριμένο μηχανισμό στο οποίο πρέπει να καταχωρούνται τα μετοχολόγια και άλλα στοιχεία των εταιρειών που δραστηριοποιούνται στην υπό την ευρύτερη έννοια ραδιοηλεκτρονική αγορά, δίνεται η δυνατότητα στο Συμβούλιο Ραδιοηλεκτρονικής και η αρμοδιότητα να αξιοποιεί όλους τους ελεγκτικούς μηχανισμούς του κράτους, όπως είναι το Σώμα Δίωξης Οικονομικού Εγκλήματος, η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς, η Τράπεζα Ελλάδος, τα Αποθετήρια Αξιών και πολλοί άλλοι ακόμη μηχανισμοί. Ακόμη μπορεί να ζη-

τά και τη δικαστική συνδρομή αλλοδαπών αρχών με στόχο την επίτευξη της διαφάνειας στον τομέα αυτό.

Η εκχώρηση, λοιπόν, των αρμοδιοτήτων του Υπουργού Τύπου ήταν πλήρης για τα θέματα αυτά με το προεδρικό διάταγμα 310/96. Οι δε αποφάσεις για τα θέματα αυτά του Συμβουλίου Ραδιοηλεκτρονικής, όσον αφορά, δηλαδή, τη νομιμότητα μιας σύμβασης επικειμένης της υπογραφής της μεταξύ του δημοσίου και ενός ιδιωτικού φορέα, πρέπει να σας πω ότι αυτή είναι μια διαδικασία εξωτερική σε σχέση με το Υπουργείο Τύπου. Οι αποφάσεις, οι βεβαιώσεις, τα πιστοποιητικά που εκδίδει για το αν τηρούνται οι προϋποθέσεις του νόμου δεν κοινοποιούνται καν στον Υπουργό Τύπου και στις υπηρεσίες του Υπουργού Τύπου.

Η νομική σχέση εγκαθιδρύεται αποκλειστικά μεταξύ των αναθεωστών αρχών και του Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοηλεκτρονικής. Ο Υπουργός Τύπου αποξενώνεται απ' αυτήν την αρμοδιότητα την οποία καθ' ολοκληρίαν έχει εκχωρήσει στο Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοηλεκτρονικής από το καλοκαίρι του 1996. Και στο σημείο αυτό διαβάζω τι έχει γράψει το μέλος του Συμβουλίου Ραδιοηλεκτρονικής και στέλεχος του Συνασπισμού, ο κ. Καϊμάκης, σχολιάζοντας το νομοσχέδιο για το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοηλεκτρονικής λίγους μήνες πριν στην "ΑΥΓΗ" στις 23 Σεπτεμβρίου. "Μα οι αρμοδιότητες αυτές του ελέγχου διαφάνειας έχουν εκχωρηθεί στο Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοηλεκτρονικής από το 1996, χωρίς βεβαίως την εκχώρηση ανάλογης υλικοτεχνικής υποδομής και προσωπικού για να τις ασκήσει". Αργότερα θα μιλήσω για το προσωπικό και την υλικοτεχνική υποδομή. Και πρόσφατα πάλι ο κ. Καϊμάκης στην εφημερίδα "Η ΕΠΟΧΗ", Κυριακή 28 Ιανουαρίου: "Μοναδικός φορέας υλοποίησης του ελέγχου για θέματα διαφάνειας είναι το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοηλεκτρονικής".

Αυτό το κανονιστικό πλαίσιο, αυτόν τον μηχανισμό τον εξειδικευμένο, αυτό το προεδρικό διάταγμα, ο συγκεκριμένος εισαγγελέας που συντάσσει πόρισμα κατά Υπουργών το αγνοεί. Είναι φανερό ότι δεν το γνωρίζει. Και η έρευνά του επτάμηνη και υποτίθεται υπεύθυνη δεν του έκανε να φθάσει στις υπηρεσίες μας ή σε κάποιους που γνωρίζουν το αντικείμενο, ώστε να τον εφοδιάσουν με τις διατάξεις που ισχύουν για να βγάλει ένα ασφαλές συμπέρασμα. Γιατί άραγε; Είναι ολοφάνερο ότι πέραν αυτού αγνοεί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και βασικές διατάξεις του νόμου 2644/98 για τις συνδρομητικές ραδιοηλεκτρονικές υπηρεσίες που αναφέρονται στα του ελέγχου διαφάνειας και στα της λειτουργίας του Συμβουλίου Ραδιοηλεκτρονικής.

Είναι χαρακτηριστικό ότι σε αυτό το κείμενο, τη λεγόμενη πορισματική αναφορά, παραθέτει αυτούσια τη διάταξη του νόμου 2328 του άρθρου 4 περί επιβολής κυρώσεων, η οποία δεν ισχύει, έχει αλλάξει. Έχει αντικατασταθεί από άλλη διάταξη του νόμου 2644 την οποία αγνοεί ο κύριος εισαγγελέας και συντάσσει πόρισμα με μια διάταξη η οποία δεν υπάρχει στο νομικό οπλοστάσιο της χώρας.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Ναι, αλλά δεν πρέπει να τον στενοχωρούμε τον κύριο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΕΠΠΑΣ (Υπουργός Τύπου και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης): Ναι, γιατί μας κατηγορούν ότι θέλουμε κάποιον να είναι περισσότερο ίσοι από τους άλλους, αλλά και η ευαισθησία πολλών εισαγγελέων, μου δίνεται η ευκαιρία να πω ότι εμφανίζεται σαν παλιρροϊκό κύμα που έρχεται και φεύγει αναλόγως των πολιτικών συγκυριών και των αναγκών διαφόρων κομμάτων και αυτό δεν πρέπει να το επιτρέψουμε για τη δικαιοσύνη.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Και ενώ μελετούσε η Νέα Δημοκρατία επί τέσσερις μήνες το κείμενο που υπογράφουν οι Βουλευτές της, το κατέθεσε. Η Νέα Δημοκρατία κατέθεσε ένα κείμενο κατηγορίας, γιατί περί αυτού πρόκειται, χωρίς να αναφέρεται σ' αυτές τις διατάξεις. Άρα, λοιπόν, κατηγορεί για προφανείς λόγους. Υπάρχει κανείς που δεν αντιλαμβάνεται ποια είναι η σκοπιμότητα αυτής της επιλογής της;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Νέα Δημοκρατία "επαίρεται", το έκανε και ο Πρόεδρος της -εντός εισαγωγικών το ρήμα- ότι υπάρχει απόφαση του Συμβουλίου Ραδιοηλεκτρονικής που επιβεβαιώνει το πόρισμα του εισαγγελέα που στρέφεται εναντί-

ον του Υπουργού. Με τη λογική της Νέας Δημοκρατίας, όπως είπα, το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης στρέφεται εναντίον του εαυτού του. Αλλά για πείτε μου τι από τα δύο συμβαίνει;

Εάν το Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης με την απόφαση που εξέδωσε θεωρείται ότι δεν έχει οποιαδήποτε ευθύνη, τότε και ο Υπουργός Τύπου με την αρμοδιότητα που έχει να εκδίδει τις αποφάσεις μετά τον έλεγχο νομιμότητας επί των αποφάσεων του Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης έχει εκδώσει αυτήν την απόφαση. Άρα, μπορεί να πει κανείς ότι δεν έχει ευθύνη. Εάν ο Υπουργός Τύπου έχει ευθύνη, όπως φαίνεται να επιμένετε, τότε ανάλογη ευθύνη έχει σύμφωνα με το δικό σας συλλογισμό και το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης, του οποίου όμως την απόφαση επικαλείσθε για να στραφείτε εναντίον του Υπουργού! Η δεξιά, ο καλός μαθητής μιας κακής σχολής, της μεγάλης σχολής των μικρών τεχνασμάτων που έλεγε ο αείμνηστος Γεώργιος Παπανδρέου. Τέτοια τεχνάσματα μόνο στο δικό σας κόμμα ταιριάζουν. Και αν κάποιος μπορεί να το ανεχθεί αυτό στο πλαίσιο μιας πολιτικής και κομματικής αντιπαράθεσης, δεν μπορεί να τα ανεχθεί όλα αυτά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όταν καλείτε τη Βουλή και τους Βουλευτές να λειτουργήσουν, ως εισαγγελείς, ως δικαστικό σώμα, ως δικαστικό συμβούλιο.

Δεν έχετε διδαχθεί τίποτα από το παρελθόν σας. Συνεχίζετε τα λάθη σας και ετοιμάζετε τις επόμενες ήττες σας. Γιατί -και θα πρέπει να το πούμε αυτό- η Βουλή σήμερα δεν συζητά μια επερώτηση, δεν ασκείται κοινοβουλευτικός έλεγχος, δεν διατυπώνεται πολιτική κριτική, κινείται μια δικαστική διαδικασία. Περί αυτού πρόκειται.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μπορεί κανείς να ισχυριστεί ότι η σχετική καθυστέρηση συγκρότησης και λειτουργίας του Τμήματος Ελέγχου Διαφάνειας που προβλέπεται με το προεδρικό διάταγμα 310 του '96 είναι φανερή. Αλλά ποια είναι η ευθύνη του Υπουργού και του Υπουργείου; Ποια είναι η ευθύνη της Κυβέρνησης; Έχουμε δεχθεί και επίκειται και η συνταγματική κατοχύρωσή τους το ρόλο τον ισχυρό και αυτόνομο των ανεξάρτητων αρχών τα μέλη των οποίων περιβάλλονται από προσωπική και λειτουργική ανεξαρτησία.

Στις 29 Αυγούστου του 1996 δημοσιεύεται στο φύλλο Εφημερίδας της Κυβέρνησης το προεδρικό διάταγμα 310/96. Μεσολαβούν οι εκλογές του Σεπτεμβρίου. Στις 18 Νοεμβρίου 1996 ο ομιλών εκδίδει την προκήρυξη για την πρόσληψη των δεκαεπτά ειδικών επιστημόνων με διαδικασία εκτός ΑΣΕΠ όπως είχαμε προβλέψει και περιλάβει σ' αυτό το προεδρικό διάταγμα για την στελέχωσή του. Στις 12.12.96 την ίδια μέρα που έληγε η προθεσμία υποβολής των αιτήσεων των ενδιαφερομένων να προσληφθούν, με έγγραφό του το ΑΣΕΠ ζητά τη διακοπή της διαδικασίας και την επανάλυσή της εξ' αρχής από τον ίδιο το ΑΣΕΠ.

Στις 23.12.96 στέλνω επιστολή στο ΑΣΕΠ με την οποία μεταξὺ των άλλων διατυπώνω τη μεγάλη ανάγκη να ολοκληρωθεί η διαδικασία προσλήψεων, ώστε να αρχίσει αμέσως να λειτουργεί αυτό το τμήμα. Στις 2.1.97 έχω απαντητικό έγγραφο του ΑΣΕΠ με το οποίο επιμένει στην από μέρους του ανάληψη της όλης διαδικασίας. Στις 27.1.97 θέτω ερώτημα στο Νομικό Συμβούλιο του Κράτους. Στις 19.2.97 γνωμοδοτεί το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους, το τρίτο τμήμα κατά πλειοψηφία ότι το διαγωνισμό πρέπει να τον διενεργήσει το ΑΣΕΠ. Και αρχίζει μια διαδικασία στην οποία δεν θέλω να αναφερθώ με λεπτομέρειες -θα το κάνω αν προκληθώ- η οποία έληξε το Δεκέμβριο του 1999.

Αυτή είναι η ευθύνη του Υπουργού ότι δεν παρενέβη σε δύο Ανεξάρτητες Αρχές, οι οποίες συνεργάστηκαν για να διατυπώσουν την προκήρυξη και να κάνουν την επιλογή των υποψηφίων ώστε να στελεχωθεί το τμήμα;

Επειδή όμως αυτή η διαδικασία τραβούσε σε μακρύ χρόνο, χωρίς δική μου ευθύνη και επειδή ήταν επιλογή μας η άμεση λειτουργία του τμήματος αυτού έχουμε προβεί σε όλες τις απαραίτητες ενέργειες για την πρόσληψη προσωρινού προσωπικού, είτε με συμβάσεις έργου είτε με συμβάσεις εργασίας.

Αλλά πέρα απ' όλα αυτά πρέπει να σας πω ότι η βραδύτητα αυτής της εξέλιξης πρόσληψης αυτών των επιστημόνων για τη στελέχωση του τμήματος μας οδήγησε σε μια νομική διάταξη, στον νόμο 2644/98, με την οποία δίνουμε τη δυνατότητα στο Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης με νόμο πλέον να επιλέγει επιστή-

μονες με βάση το προεδρικό διάταγμα 213 για τη στελέχωση αυτού του τμήματος εκτός διαδικασιών ΑΣΕΠ. Να επιλέγει το ίδιο το Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης. Ξέρετε πότε το Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης αξιοποίησε αυτή τη διαδικασία; Την άνοιξη του 2000. Η διάταξη αυτή άρθρο 15 παράγραφος 1 του ν. 2644 ισχύει από τον Οκτώβριο του 1998.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, απ' όλα αυτά προκύπτει αβίαστα το συμπέρασμα ότι ήταν διαρκής και επίμονη η προσπάθειά μας για την στελέχωση και τη λειτουργία του τμήματος. Και πρέπει να σας πω -μια και τέθηκε θέμα υλικοτεχνικής υποδομής και οικονομικής υποστήριξης- ότι ουδέποτε, όχι μόνο περιορίσαμε τους προϋπολογισμούς του Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης, αλλά αντιθέτως αυξάνοντάς τους ουδέποτε τους στερήσαμε τα μέσα για να επιτύχει στην αποστολή του. Από το 1996 που ανέλαβα και είχε προϋπολογισμό περίπου πενήντα εκατομμύρια το 2000 ο προϋπολογισμός του έφτασε τα τριακόσια πενήντα εκατομμύρια δραχμές. Εξαπλάσιασθηκε. τα δε έτη '98, '99 είναι τα τελευταία για τα οποία έχω στοιχεία, πρέπει να σας πω ότι ο προϋπολογισμός του Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης απορροφήθηκε σε ποσοστό 55% και 53% αντιστοίχως. Όλα αυτά συνιστούν παράβαση καθήκοντος του Υπουργού; Είναι κάποια παράλειψη, κάποια αμέλεια, κάποια αδιαφορία του Υπουργού, η οποία οδήγησε στο να μη λειτουργήσει πολύ πιο γρήγορα το τμήμα, για να προβεί στους απαραίτητους ελέγχους; Η Νέα Δημοκρατία δεν προβληματίστηκε γιατί ο κύριος εισαγγελέας, δεν απευθύνθηκε ούτε μια φορά στις υπηρεσίες του Υπουργείου μας; Θα έβλεπε τότε ότι και επιστολές έχω στείλει και είναι στη διάθεσή σας, με σχετικές οδηγίες σε όλες τις αρμόδιες υπηρεσίες και θα έβλεπε επίσης αυτό που είναι πάρα πολύ σημαντικό, ότι το ίδιο το Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης έχει αυτήν την αρμοδιότητα.

Η έκθεση του Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης 1997 αναφέρει ότι "έναν από τους μεγάλους και δυσκολότερους τομείς ελέγχου, που είναι αναθεμιμένος στο ΕΡΣ είναι ο τομέας οικονομικής διαφάνειας και της ευρύτερης οικονομικής νομιμότητας των ραδιοτηλεοπτικών επιχειρήσεων". Και αναφέρεται με συγκεκριμένα στοιχεία στον έλεγχο των οικονομικών και εταιρικών μεταβολών, στον έλεγχο ασυμβιβάστων δραστηριοτήτων με ραδιοτηλεοπτικές επιχειρήσεις, όπως το ασυμβίβαστο ανάληψης δημοσίων έργων κλπ. Και αναφέρει η έκθεση του Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης: "Οφείλω να υπογραμμίσω ότι οι δυσχέρειες οργάνωσης δεν οφείλονται στη βούληση της Κυβέρνησης και ειδικότερα του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Τύπου. Επίσης ως προς τη διάθεση των οικονομικών μέσων δεν έχει αρνηθεί ο Υπουργός Τύπου μέχρι σήμερα κανένα κονδύλιο από όσα του έχουμε ζητήσει".

Και συνεχίζω: Στην έκθεση του επόμενου έτους 1998 το Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης αναφέρει στη σελίδα 2: Στην κατηγορία των καθιζοντών- αρμοδιοτήτων ανήκουν ιδίως ο έλεγχος της διαφάνειας των ιδιοκτησιακών σχέσεων σε επιχειρήσεις που λειτουργούν στη ραδιοτηλεοπτική αγορά.

Στη σελίδα 3 αναφέρει: Η σπουδαιότερη θεσμική μεταβολή κατά το 1998 επήλθε με την ψήφιση του ν. 2644. Νέες ρυθμίσεις παρέχονται προς το Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης, προπαντός τη δυνατότητα να προσλαμβάνει επιστημονικό προσωπικό με νέες ταχύτερες διαδικασίες και υπό όρους, που καθιστούν τις σχέσεις αυτές ιδιαίτερα ελκυστικές σε νέους επιστήμονες, διαφέροντες εξαιρετικά προσόντα και ως εκ τούτου περιζήτητους στην αγορά εργασίας.

Στη σελίδα 5 αναφέρει: Για τη στελέχωση του τμήματος έγινε το καλοκαίρι σχετική προκήρυξη. Το μήνα Σεπτέμβριο έληξε η προθεσμία υποβολής αιτήσεων. Έκτοτε η διαδικασία εκκρεμεί ενώπιον του ΑΣΕΠ, χωρίς μέχρι το τέλος του έτους να έχει ολοκληρωθεί, παρά τις αλληπάλληλες οχλήσεις εκ μέρους του ΕΣΡ, ο ορισμός της επιτροπής κρίσεως των υποψηφίων.

Όλα αυτά οδηγούν στη διατύπωση κατηγορίας για παράβαση καθήκοντος του Υπουργού;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν από όλα αυτά η Νέα Δημοκρατία δεν θέλει να κρατήσει τίποτα, θα μπορούσε να λάβει υπόψη της τουλάχιστον ότι στο ίδιο αυτό εισαγγελικό πόρισμα γίνεται αναφορά και σε ένα αντίγραφο ποινικού μητρώου, το ο-

ποίο δεν ανταποκρίνεται στην τελική απόφαση των δικαστηρίων, της ελληνικής δικαιοσύνης. Και ενώ έγιναν όλα αυτά, αντί ο δικαστικός λειτουργός και η Νέα Δημοκρατία στο χρόνο που μεσολάβησε και τα πληροφορήθηκαν όλα αυτά, να προβούν σε κάποια κίνηση, να αντιμετωπίσουν αυτήν την κατάσταση που από δικό τους σφάλμα δημιουργήθηκε, σιώπησαν. Δεν έκαναν ο-ποιαδήποτε ενέργεια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ρύθμιση του οπτικοακουστικού τομέα είναι πράγματι ένα πολύ δύσκολο έργο. Απαιτείται αμοιβαία εμπιστοσύνη, αίσθημα κοινωνικής ευθύνης, συνεννόηση και συνεργασία όλων μας. Το οπλοστάσιο που έχουμε είναι πάρα πολύ σημαντικό, προωθημένο, αυστηρό, ίσως το πιο πλήρες μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση σε θέματα των μέσων ενημέρωσης.

Ο χάρτης συχνότητων που εκπονήσαμε, προκειμένου να προχωρήσουμε στη διαγωνιστική διαδικασία, ήταν απαραίτητη προεργασία και βάση. Εσείς επιτρέψατε τη λειτουργία των μέσων ενημέρωσης το 1989, αφήνοντας ασύδοτα να αναπτύξουν σε ό-ποια συχνότητα είχαν καταλάβει οι ιδιωτικοί φορείς τις δραστηριότητές τους.

Ο ν. 2328 εφαρμόζεται. Με βάση αυτόν τον χάρτη είναι σε εξέλιξη η διαγωνιστική διαδικασία για τηλεοπτικούς σταθμούς και για τις άλλες επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται σε αυτόν τον τομέα. Οι φάκελοι των υποψηφίων, σε ό,τι αφορά τους Τηλεοπτικούς Σταθμούς, έχουν προωθηθεί στο Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης, που θα κρίνει και επί της ουσίας το περιεχόμενό τους.

Για τους ραδιοφωνικούς σταθμούς Αττικής η διαδικασία ολοκληρώνεται. Για δε τους σταθμούς Θεσσαλονίκης η διαδικασία βρίσκεται στο τελευταίο στάδιο της. Ανάλογη διαδικασία θα ακολουθηθεί και για τους άλλους νομούς της χώρας. Και με το ν. 2644/98 για την παροχή συνδρομητικών υπηρεσιών, αποκτήσαμε ένα οπλοστάσιο νομικό και θεσμικό, που δεν έχει καμία άλλη χώρα στην Ευρώπη τόσο εξειδικευμένο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και τότε και τώρα, από άγνοια προφανώς, αλλά και σκοπιμότητα διατυπώνεται η κατηγορία ό-τι τα μέσα ενημέρωσης δεν υπόκεινται σε κανέναν έλεγχο.

Θα αρκεστώ σε πολύ λίγα παραδείγματα αριθμητικά για να μην σας κουράσω. Τα ΜΜΕ λειτουργούν κατέχοντας συχνότητες που είναι δημόσιο αγαθό. Γι' αυτό πρέπει να καταβάλουν αντάλλαγμα χρήσης, ένα ορισμένο ποσοστό του ετήσιου τζίρου τους.

Έχω εκδώσει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλες τις αποφάσεις που προβλέπει ο νόμος, ώστε τα μέσα ενημέρωσης να καλούνται να καταβάλουν αυτά τα ποσά. Έχω εκδώσει αποφάσεις συνολικού ύψους έξι δισεκατομμυρίων εφτακοσίων εκατομμυρίων δραχμών. Το μεγαλύτερο ποσό έχει καταβληθεί. Όπως επίσης, έχω επικυρώσει τα πρόστιμα που έχει επιβάλει το Εθνικό Ραδιοτηλεοπτικό Συμβούλιο και τελικώς με δικές μου αποφάσεις ισχύουν και πρέπει να καταβληθούν τα προβλεπόμενα ποσά που έχουν φθάσει στο 1,5 δισεκατομμύριο δραχμών και τα ποσά αυτά στο μεγαλύτερο ποσοστό τους έχουν καταβληθεί.

Για τα άλλα ποσά, είτε έχουν υποβληθεί αιτήσεις για ρύθμιση είτε τελούν σε ρύθμιση είτε δεν έχουν εκδοθεί οι σχετικές βεβαιώσεις, από τις αρμόδιες οικονομικές υπηρεσίες, γιατί τα ποσά αυτά εισπράττονται σύμφωνα με τον Κώδικα Είσπραξης Δημοσίων Εσόδων. Και με τον τελευταίο νόμο που ψηφίσαμε, δώσαμε τη δυνατότητα στο Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης να έχει άμεση πρόσβαση στην ροή καταβολής αυτών των ποσών, ώστε να γνωρίζουμε κάθε στιγμή πώς ανταποκρίνονται στις οικονομικές υποχρεώσεις τους οι ιδιωτικοί φορείς. Και είναι σημαντική η ρύθμιση για όλους τους εργαζόμενους στο τομέα της ενημέρωσης που κάναμε το καλοκαίρι του 1996, την πρώτη περίοδο της θητείας μου, όταν με το ν. 2429 υποχρεώσαμε διαφημιστές και διαφημιζόμενους να καταβάλουν και να αποδίδουν το λεγόμενο αγγελιόσημο απευθείας στα δικαιούχα ασφαλιστικά ταμεία, χωρίς να μεσολαβούν, όπως συνέβαινε μέχρι τότε, οι ιδιοκτήτες των μέσων ενημέρωσης, για να δείτε πόσο "καλά" τους φερόμαστε. Και έχει εισπράξει, με βάση αυτήν την απόφαση για το αγγελιόσημο και τον ειδικό φόρο διαφήμισης, το ελληνικό δημόσιο και τα ασφαλιστικά ταμεία, από το 1996 μέχρι σήμερα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούστε με προσοχή, ένα ποσό που ξεπερνά τα διακόσια πενήντα δισεκατομμύρια δραχμές! 'Ε-

τσι μεταχειριζόμαστε εμείς αυτούς που εσείς λέτε ότι είναι οι φίλοι μας, αυτούς που λέτε ότι είμαστε υποταλείς τους. Έτσι τους μεταχειριζόμαστε. Τους καλούμε να συμμορφωθούν στις υποχρεώσεις τους. Μέχρι τότε αυτά τα τεράστια ποσά εισπράττονταν από τους ίδιους τους ιδιοκτήτες και αποδίδοντο- αν αποδίδοντο- με μεγάλη καθυστέρηση στα δικαιούχα ταμεία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι πρόσφατη η ψήφιση του ν. 2863 για το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης, το οποίο αναδεικνύεται σε ανεξάρτητη αρχή με αρμοδιότητες και εξουσίες κυρωτικές και ελεγκτικές που δεν έχει καμία ανάλογη αρχή σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση. Κατηγορηθήκαμε και για τον τρόπο συγκρότησης. Σε όποια χώρα της Ευρώπης, στην Ιαπωνία, στις ΗΠΑ, στον Καναδά λειτουργούν τέτοιες ανεξάρτητες αρχές για τα ραδιοτηλεοπτικά μέσα, όλες, μα όλες συγκροτούνται με αποφάσεις της εκτελεστικής εξουσίας, είτε είναι ο Πρόεδρος ή ο Πρωθυπουργός είτε είναι το Υπουργικό Συμβούλιο ή ο αρμόδιος Υπουργός. Μόνο στην Ελλάδα ενοχοποιούμε σιδη-ποτε μπορεί να σχετίζεται με αποφάσεις που παίρνει η εκτελεστική εξουσία για τη συγκρότηση οργάνων και θεσμών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πολιτική που ακολουθούμε στον τομέα αυτό είναι φανερό ότι απέχει έτη φωτός όσον αφορά τη νομιμότητα και τη διαφάνεια, σε σχέση με τη πολιτική που ακολούθησε η Νέα Δημοκρατία. Και αξίζει να κάνω την επισήμανση αυτή, γιατί πρέπει να δούμε ποιοι είναι αυτοί που περιστάνουν σήμερα τους τιμητές και τους κατηγορούς. Να δούμε πώς σφράγισαν αρνητικά, ανεξίτηλα πάντως, το ραδιοτηλεοπτικό τομέα στη πατρίδα μας.

Ακούστε, κυρίες και κύριοι συναδελφοί. Με υπουργικές αποφάσεις εκκίνησε της αλήστου μνήμης περιόδου, 28.8.89 και 2.10.89, θυμάστε όλοι, αποφάσεις που είναι μνημείο φαυλότητας και αυθαιρεσίας, επετράπη η άναρχη ανάπτυξη των μέσων ενημέρωσης, χωρίς να υπάρχει θεσμικό πλαίσιο με επίκληση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, του νομοθετικού διατάγματος 1244/72, το οποίο τι αφορά; Τη λειτουργία ερασιτεχνικών, πειραματικών σταθμών ασυρμάτου. Με, αυτό το διάταγμα του 1972 επιτρέψατε στα μεγάλα κανάλια να παίζουν πριν να προχωρήσετε στη θέσπιση ενός αναλυτικού πλαισίου για να αναλάβουν τις υποχρεώσεις τους. 'Εχετε βάλει τις υπογραφές σας σ' αυτές τις αποφάσεις. Και εσείς, που δεν φροντίσατε τότε για το δημόσιο συμφέρον, κόπτεσθε σήμερα κατηγορώντας εμάς που κάνουμε νυχθημερόν προσπάθεια για να αποσαφηνίσουμε αυτό το τοπίο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Ακολούθησε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο ν. 1866/89 της τότε συγκυβέρνησης. Αποθέωσε τη συγκέντρωση.

Ήταν πρόκριμα το να έχει κάποιος και εφημερίδα για να πάρει ηλεκτρονικό μέσο ενημέρωσης. Το να είναι κάποιος εκδότης, να εκδίδει δηλαδή εφημερίδες, ήταν θετικό πρόκριμα για να πάρει την άδεια και ραδιοτηλεοπτικού σταθμού. Να, λοιπόν, πώς αποθεώνεται η συγκέντρωση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού).

Κύριε Πρόεδρε, σας παρακαλώ πολύ, μια μικρή ανοχή δέκα λεπτών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το ν.1866 του 1989 πάλι που ψήφισε η τότε συγκυβέρνηση προβλέφθηκε η έκδοση αδειών με απλή υπουργική απόφαση. Με υπουργική απόφαση χορηγούνται άδειες. Ακούστε τώρα: Οι άδειες χορηγήθηκαν τέσσερα χρόνια μετά, στις 23 Ιουλίου του 1993. Ανακλήθηκαν στις 9 Σεπτεμβρίου του 1993 και χορηγήθηκαν και πάλι την επομένη, στις 10 Σεπτεμβρίου του 1993. 'Αρα, λοιπόν, εκδίδονται αποφάσεις στις 23 Ιουνίου του 1993, τέσσερα χρόνια μετά την ψήφιση του νόμου, με υπουργικές αποφάσεις ανακαλούνται στις 9 Σεπτεμβρίου του 1993 και επαναχορηγούνται την επομένη με υπουργική απόφαση πάλι στις 10 Σεπτεμβρίου του 1993. Ούτε χάρτης συχνότητων ούτε προκήρυξη ούτε όροι δέσμευσης για τη λειτουργία των μέσων, τίποτε απ' όλα αυτά δεν υπήρχε προκειμένου κάποιος να λάβει την άδεια.

Όλη αυτήν την περίοδο -ακούστε κι αυτό- ενώ ο νόμος προέβλεπε ότι έπρεπε να υπογραφούν συμβάσεις παραχώρησης μεταξύ του δημοσίου και των ιδιωτικών φορέων που είχαν αυτά τα μέσα ενημέρωσης, όπου θα προεβλέποντο οι όροι τους οποί-

ους έπρεπε να εκπληρώνουν, τέτοιες συμβάσεις παραχώρησης δεν υπογράφηκαν ποτέ μέχρι το 1993 που έπεσε η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Δηλαδή, όλη αυτήν την περίοδο τα μέσα ενημέρωσης χρησιμοποίησαν συχνότητες χωρίς να καταβάλουν ούτε μία δραχμή στα δημόσια ταμεία. Αυτή είναι η υπεράσπιση του δημόσιου συμφέροντος και της δημοκρατίας.

Το τότε λειτουργούν Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ήταν εντεκαμελής. Με αυθαίρετη απόφαση του τότε Υπουργού Προεδρίας της Νέας Δημοκρατίας το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης -προφανώς για λόγους χειραγώγησής του- γίνεται δεκαεννεαμελής. Αυτή η υπουργική απόφαση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι -αναμενόμενο ήταν- κρίθηκε αντισυνταγματική μετά από περίπου ενάμιση χρόνο από το Συμβούλιο της Επικρατείας. Αυτή είναι η θεσμική προσήλωση της Νέας Δημοκρατίας.

Για όλα αυτά που δεν είναι τα μόνα, μπορώ πολλά να πω ακόμη, αλλά δεν είναι του παρόντος, μπορεί να διερωτηθεί κανείς: Κάποιος ευαίσθητος εισαγγελέας υπήρξε τότε για να ερευνηθεί, ερευνητά τώρα, θα ερευνηθεί μήπως τις ευθύνες που έχουν αυτοί και τόσοι άλλοι, οι οποίοι χειρίστηκαν τόσο κρίσιμα ζητήματα χωρίς να προστατεύσουν το δημόσιο συμφέρον, χωρίς να υπηρετήσουν το κοινωνικό σύνολο για να δούμε σε τελευταία ανάλυση ποιοι είναι εκείνοι, οι οποίοι σήμερα μας κατηγορούν, ποιοι είναι αυτοί που παριστάνουν τους τιμητές ενώ είναι πολύ γνωστός ο ρόλος τους, δοκιμασμένος και ιστορικά αποτυχημένος;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για να φανεί πού οδηγείται η Νέα Δημοκρατία τυφλωμένη από κομματικό πάθος αξίζει να αναφέρω και το εξής: Στο λεγόμενο πόρισμα ο κύριος εισαγγελέας αναφέρει ως δόθεν παράνομη και τη σύμβαση που είχε καταρτίσει ο εν λόγω επιχειρηματικός φορέας με την ΕΠΟ, την Ελληνική Ποδοσφαιρική Ομοσπονδία, που όμως είναι νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου, είναι ένα σωματείο. Το κράτος δεν έχει καμία συμμετοχή απλώς επιχορηγεί κάθε χρόνο μ' ένα σημαντικό χρηματικό ποσό την ΕΠΟ.

Η Νέα Δημοκρατία ευφυώς ποιούσα δεν περιλαμβάνει στην πρότασή της το σημείο αυτό. Κατά τ' άλλα όμως λατρεύει τον εισαγγελέα που έκανε τόσο καλά τη δουλειά του. Ας μας πει η Νέα Δημοκρατία που με τόση μεγάλη ευκολία διαπλοκοποιεί. Και προσέξτε με, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι: Η ίδια η Νέα Δημοκρατία που είναι πολιτικό κόμμα, νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου, ένωση προσώπων, που ως γνωστό χρηματοδοτείται με σημαντικά χρηματικά ποσά από τον κρατικό προϋπολογισμό έχει συνάψει σύμβαση με το Travel Plan, δηλαδή, με τον ΔΟΛ για την παροχή των συναφών υπηρεσιών;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Είναι αυτό διαπλοκή; Είναι παράνομη ενέργεια; Μήπως η Νέα Δημοκρατία το έκανε πιεζόμενη από ένα μέσο ενημέρωσης ή μήπως το έκανε επιδιώκοντας να εξασφαλίσει την υποστήριξη ενός μέσου ενημέρωσης κι ενός εκδοτικού συγκροτήματος;

Αυτό είναι το επίπεδο διαλόγου στο οποίο θέλετε να αντιπαρεσθούμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Αυτό είναι το επίπεδο στο οποίο θέλετε να οδηγήσετε τη δημόσια ζωή της χώρας; (Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι, ησυχία.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΕΠΠΑΣ (Υπουργός Τύπου και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κριτική που μηδενίζει κάθε θετικό αποτέλεσμα, η μεμφιμοιρία που αντιστρατεύεται κάθε γόνιμη προσπάθεια, το κουραστικά επαναλαμβανόμενο μοτίβο.

(Θόρυβος στην Αίθουσα - Κωδωνοκρουσίες)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Σας παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι, ησυχία. Προσέξτε τον ομιλητή. Αφήστε τους διαλόγους.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΕΠΠΑΣ (Υπουργός Τύπου και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης): ... της διαπλοκολογίας, χωρίς τεκμηριωμένη προσέγγιση των θεμάτων, ισοδυναμεί με αδυναμία και ήττα της πολιτικής που δεν μπορεί να αρθρώσει πραγματικό, ουσιαστικό και αποτελεσματικό λόγο απέναντι στα προβλήματα.

Κάποιοι νομίζουν πως δεν τους αφορά και γι' αυτό διαπλοκο-

λογούν. Και έτσι εκταμιεύουν και σπαταλούν ασυλλόγιστα το κεφάλαιο εμπιστοσύνης των πολιτών προς την πολιτική και τα κόμματα, λες και δεν διδάχθηκαν τίποτα από το βαρύτατο πολιτικό και θεσμικό τίμημα που πλήρωσε η χώρα για μια περίοδο πρόσφατη σχετικά, την οποία άλλωστε αποκηρύσσουν σήμερα ακόμη και αυτοί οι ίδιοι οι πρωταγωνιστές της.

Η πολιτική και οι θεσμοί πρέπει να θωρακίζονται. Να μην επιτρέπεται σε οποιονδήποτε να μεταβάλλει τους θεσμούς σε πεδίο συναλλαγών και διαπραγματεύσεων. Η πολιτική δεν μπορεί να είναι διαχειριστής της σύγκρουσης των οικονομικών συμφερόντων. Η πολιτική δεν επιλέγει μεταξύ ιδιωτικών συμφερόντων. Δεν τοποθετείται υπέρ της μιας πλευράς και εναντίον της άλλης. Έχει ανοικτό μέτωπο απέναντι στη διαφθορά και σε κάθε τι γκρίζο, με όπλα της τη νομιμότητα, το προγραμματικό σχέδιο, το όραμα για μια καλύτερη ζωή. Αποκλειστικός γνώμονάς της είναι το συμφέρον της χώρας και του κοινωνικού συνόλου.

Σε μια τέτοια πολιτική αρχή, σε μια τέτοια πολιτική στάση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παραμένω όχι μόνο θεσμικά, αλλά και βιωματικά ταγμένος.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ώρα είναι σχεδόν 16.30'. Είναι δεκαπέντε συνάδελφοι να μιλήσουν. Εγώ θα πρότεινα να μιλήσουν δύο από κάθε πλευρά.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Τον τελευταίο λόγο τον έχουν οι Υπουργοί.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Σας παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι. Εγώ τα ξέρω αυτά. Όταν είναι να μιλήσει κανείς, είναι ανένδοτος. Όταν είναι να μιλήσουν οι άλλοι, είναι πολύ λάσκα.

Απευθύνομαι, λοιπόν, και στους εκπροσώπους των κομμάτων και λέω το εξής: Να μιλήσουν ο πρώτος, ο τρίτος, ο πέμπτος, ο έβδομος και όποιοι είναι. Εν τάχει, όμως.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ: Να μη μιλήσει κανείς, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, μου επιτρέψτε;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ορίστε, κύριε Παυλόπουλε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, επειδή η διαδικασία όπως ξέρετε είναι ιδιόμορφη, θα μου επιτρέψετε να πω ότι εφόσον δεν υπάρχει από τους συναδέλφους της Κοινοβουλευτικής μου Ομάδας, που είναι εδώ παρόντες, αντίρρηση -καταλαβαίνετε ότι είναι θέμα συνειδησίας το οποίο δεν μπορώ εγώ ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος με μια τέτοια διαδικασία να αποδέχομαι την πρότασή σας για να περαιωθεί η συζήτηση.

Από και πέρα, όμως, θα ήθελα όταν θα επιλέξετε ποιοι είναι εκείνοι οι οποίοι θα μιλήσουν, να ακολουθήσουμε αυστηρά τη σειρά η οποία υπάρχει ήδη αυτήν τη στιγμή.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριοι συνάδελφοι, κανένας σας δεν ξέρει ακριβώς τη σειρά του τώρα. Εγώ, θα έλεγα το εξής: Από τη μια και την άλλη πλευρά στη σειρά ο πρώτος και ο δεύτερος, όπως είναι στα δεκαπέντε αυτά ονόματα. Όποιος είναι πρώτος από τη Νέα Δημοκρατία, όποιος είναι πρώτος από το ΠΑ.ΣΟ.Κ., όποιος ακολουθεί μετά στον πίνακα από τη Νέα Δημοκρατία και από το ΠΑ.ΣΟ.Κ., αυτοί οι τέσσερις να μιλήσουν. Είναι κλήρος αυτό.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Υπουργός Πολιτισμού): Δύο φθάνουν.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Να ερωτηθεί καλύτερα το Σώμα, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Όχι, οι ίδιοι αυτοί που είναι γραμμένοι, διότι το Σώμα δεν μπορεί να στερήσει το λόγο από κανέναν.

Συμφωνείτε, λοιπόν, οι συνάδελφοι οι οποίοι είστε γραμμένοι; Όποιοι διαφωνεί, να μου το πει.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Συμφωνούμε, κύριε Πρόεδρε. (Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Σας παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι, ακούστε με.

Από τους είναι γραμμένοι να μιλήσουν, υπάρχει κανείς που δεν συμφωνεί σε αυτό που προτείνω;

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Παρακαλώ, εκ των δεκαπέντε που είναι εγγεγραμμένοι, ποιοι θέλουν να μιλήσουν;

Κύριε Σπηλιωτόπουλε, θα μιλήσετε για δύο λεπτά;

ΣΠΗΛΙΟΣ ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Μάλιστα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κ. Παπαγεωργίου;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Παραιτούμαι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κ. Λυκουρέζος;

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΛΥΚΟΥΡΕΖΟΣ: Θα μιλήσω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Για δύο λεπτά.

Ο κ. Μαγκριώτης;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Θα μιλήσω.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Για δύο λεπτά.

Ο κ. Κατσαρός;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ: Θα μιλήσω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Για δύο λεπτά.

Ο κ. Λοβέρδος;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Θα μιλήσω.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Δύο λεπτά.

Ο κ. Καρατζαφέρης δεν είναι εδώ για να μου πει.

Ο κ. Καλαντζής;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ: Παραιτούμαι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κ. Σπυριδιούνης ο οποίος μιλάει πάντοτε, τώρα θα μας κάνει την ...

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΔΙΟΥΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, να μη μιλήσω, αλλά να πω μόνο κάτι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Όχι. Ή θα μιλήσετε ή όχι.

Ο κ. Ορφανός;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΟΡΦΑΝΟΣ: Παραιτούμαι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κ. Μαντέλης;

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΑΝΤΕΛΗΣ: Παραιτούμαι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κ. Τσιαρτσιώνης;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΙΑΡΤΣΙΩΝΗΣ: Παραιτούμαι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κ. Ζώης;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: Παραιτούμαι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Παρακαλώ, να μην ασχολείστε τώρα με τα ψηφοδέλτια. Οι κλητήρες, όπως έχουν εντολή, θα βάλουν δύο μπροστά σε κάθε σειρά. Παρακαλώ ησυχία, για να τελειώσουμε όσο το δυνατόν πιο γρήγορα.

Ορίστε, κύριε Σπηλιωτόπουλε, έχετε το λόγο.

ΣΠΗΛΙΟΣ ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, η πρόταση κατηγορίας βάσει του άρθρου 8 του ν. 2509/97, του άρθρου 86 παράγραφος 2 του Συντάγματος και των σχετικών άρθρων του Κανονισμού της Βουλής, διαθέτει το κατάλληλο θεσμικό έρσιμα, αποτελεί δε, υποχρέωση όλου του πολιτικού κόσμου να συνταχθεί προς την κατεύθυνση του υψηλού στόχου της υπεράσπισης της τιμής του.

Η άρνηση της πλειοψηφίας του Κοινοβουλίου να συσταθεί η αιτούμενη εξεταστική επιτροπή, όχι μόνο δεν υπηρετεί το στόχο αυτό, αλλά μας ενοχοποιεί στα μάτια του ελληνικού λαού ως ανεχόμενους ή ακόμη και ως υπηρετούντες τη διαπλοκή, κάτι που αρνούμαι προσωπικά να δεχθώ, ακόμη και να ανεχθώ και θα μας βλάψει όλους δικαίους και αδικούς.

Η Κυβέρνηση, ως συνήθως, με τα μέσα μαζικού αποπροσανατολισμού του λαού, θα διοχετεύσει ότι όλοι ίδιοι είμαστε, σε ένα άδικο πολιτικό συμφωνηισμό συγκάλυψης των μεγάλων της ευθυνών.

Η ευαισθησία όμως του ελληνικού λαού δεν ανέχεται το φαινόμενο της διαπλοκής και η απαξία του προς την πολιτική και τους πολιτικούς έχει κυρίως αυτή τη βάση. Ας μην προσπαθεί η Κυβέρνηση να το παρουσιάσει ως μία απλή αντιπολιτευτική κίνηση της Νέας Δημοκρατίας που έχει ιταμούς στόχους.

Η Νέα Δημοκρατία έχει ξεκαθαρίσει τη θέση της απέναντι στα τεκταινόμενα σήμερα στο χώρο της πολιτικής και οικονομικής ζωής του τόπου. Έχει ζητήσει επανειλημμένα την κάθαρση του δημόσιου βίου, την απομόνωση των εξωθεσμικών κέντρων

που φαίνεται ότι μας κυβερνούν και την επαναφορά της άσκησης της πολιτικής στο θεσμικό πλαίσιο του Συντάγματος και τους νόμους.

Επομένως, σήμερα είναι η μεγάλη ευκαιρία, για μεν την Κυβέρνηση να αποδώσει τους υπό κατηγορία Υπουργούς στο λαό, απαλλαγμένους από κάθε υπόνοια τέλεσης αξιόποινων πράξεων κατά την άσκηση των καθηκόντων τους.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Κύριε Πρόεδρε, δεν μπορώ να συνεχίσω, δεν είναι κατάσταση αυτή. Δώστε μου ένα λεπτό ακόμη.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιτέλους σας παρακαλώ θερμά καθήστε κάτω. Δεν έχει νόημα αυτό που κάνετε.

Παρακαλώ οι κλητήρες να βάζουν τα ψηφοδέλτια και μόνον και να μην απαντούν σε τίποτε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, παρακαλώ. Κατ' αυτόν τον τρόπο θα καθυστερήσουμε περισσότερο.

Ολοκληρώστε, κύριε Σπηλιωτόπουλε. Δεν είναι σωστό τώρα αυτό. Δεν έχει νόημα πια.

ΣΠΗΛΙΟΣ ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Σήμερα επομένως είναι μεγάλη ευκαιρία για μεν την Κυβέρνηση να αποδώσει...

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Υπάρχει τόση ανευθυνότητα από μερικούς εδώ μέσα; Επιτέλους!

ΣΠΗΛΙΟΣ ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Είναι μεγάλη ευκαιρία για μεν την Κυβέρνηση να αποδώσει τους υπό κατηγορία Υπουργούς στο λαό, απαλλαγμένους από κάθε υπόνοια τέλεσης αξιόποινων πράξεων κατά την άσκηση των καθηκόντων τους. Για όλο τους δε εμάς να αποδείξουμε ότι τα μόνα αφεντικά που υπηρετούμε είναι ο ελληνικός λαός, χάρη στον οποίο και προς χάριν του οποίου είμαστε εδώ.

Τα νομικά επιχειρήματα που ακούστηκαν ως αντεπιχειρήματα διαφυγής ή και αποφυγής ευθυνών, είναι έωλα, δεν πείθουν, αντίθετα ενοχοποιούν. Ας αναλάβει, λοιπόν, σήμερα ο καθένας μας την πολιτική προσωπική του ευθύνη, ψηφίζοντας ανάλογα. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ! Μα πρέπει να αναφερόμαι ονομαστικά, κύριε Γιαννακόπουλε και κύριε Υφυπουργέ; Είναι δυνατόν με αυτόν τον τρόπο να λειτουργήσουμε; Δεν θέλετε να τελειώσουμε σύντομα; Σας παρακαλώ πολύ!

Θα δίδεται ο χρόνος όπως συμφωνήσαμε. Θα σταματάτε στα δύο λεπτά, όπως είπαμε. Να τηρήσουμε αυτήν τη συμφωνία. Αν θέλετε, μη συζητάτε μεταξύ σας, αλλά ετοιμάστε τα ψηφοδέλτιά σας, για να αρχίσουμε αμέσως την ψηφοφορία.

Κύριε Λυκουρέζο, έχετε το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΛΥΚΟΥΡΕΖΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, η πρωτοβουλία της Νέας Δημοκρατίας δεν αποτελεί κατάφαση για την ενοχή των δύο Υπουργών ούτε αποτελεί υιοθέτηση των εισαγγελικών ισχυρισμών. Εκφράζει, ένα πολιτικό χρέος που εντάσσεται στο συνταγματικό θεσμικό πλαίσιο και ειδικότερα στο νομικό πολιτισμό μας. Γι' αυτό και τις δύο επισημάνσεις που θα κάνω, θα τις κάνω με νηφαλιότητα και ψυχραιμία.

Πρέπει να ομολογήσω ότι απ' όσα άκουσα με προσοχή όλη αυτήν την ώρα αμφιβάλλω αν συντρέχουν οι προϋποθέσεις για να συγκροτηθούν αντικειμενικά και υποκειμενικά τα αδικήματα τα οποία αναφέρονται στο εισαγγελικό πόρισμα.

Αλλά έργο δικό μας αυτήν τη στιγμή δεν είναι ούτε να αθώσουμε ούτε να καταδικάσουμε. Έργο μας είναι να παραπέμψουμε την υπόθεση στην επιτροπή την προβλεπόμενη από το Σύνταγμα και τους νόμους, η οποία μόνη θα ανιχνεύσει τις προϋποθέσεις και θα καταλήξει σε κρίση τέτοια, η οποία και τους θεσμούς θα θωρακίσει και το κύρος του Κοινοβουλίου θα προστατεύσει αποτελεσματικά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κ. Μαγκριώτης έχει το λόγο. Όταν οι δικηγόροι συντομεύουν, οι μη δικηγόροι είναι ακόμα πιο σύντομοι.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Μάλιστα, κύριε Πρόεδρε.

Είπε ο κ. Μητσοτάκης πως μας μιλάει με την πείρα του. Εμείς

όμως έχουμε μνήμη, θέλουμε να του πούμε. Είπε πως για τον κ. Ψυχάρη δεν υπάρχει δόλος και παράβαση καθήκοντος. Το λάθος το έκανε αυτός και κατ' εξακολούθηση. Όμως τότε κανένας εισαγγελέας δεν παρενέβη. Γιατί αυτή η επιλεκτικότητα; Όμως τότε δεν του συμπεριφέρθηκε το ΠΑ.ΣΟ.Κ., η Αντιπολίτευση με τον ανάλογο τρόπο. Όμως τότε δεν κατανοώ, είχε συσταθεί η ευαισθησία των συναδέλφων της Νέας Δημοκρατίας απέναντι σ' αυτές τις παραβάσεις καθήκοντος του κ. Μητσotάκης; Κινδυνεύουν, λέει, οι Υπουργοί από την εμπάθεια των αντιπάλων τους κι όχι από τους δικαστές. Τόσο άνετα νομίζει ο κ. Μητσοτάκης ότι θα ξεπεράσει τις ευθύνες του για το 1989; Δεν είναι ποινικοποίηση, λέει, της πολιτικής ζωής αυτό που σήμερα κάνουμε.

Δυστυχώς όμως, συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, αυτοδιαψευστήκατε οικτρά, γιατί είναι ποινικοποίηση, επειδή είναι ατεκμηρίωτα τα επιχειρήματά σας, επειδή το θέμα υπάρχει από καιρό και δεν το έχετε φέρει, επειδή ο κ. Μητσοτάκης παραδέχθηκε ότι έκανε τα ίδια ακριβώς και τότε δεν πράξατε εσείς το ανάλογο.

Τέλος, θα ήθελα να πω πως, συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, είστε παγιδευμένοι στον αρνητισμό σας, στη λογική της ισοπέδωσης. Η καταστροφολογία ως πολιτική σας έχει γίνει δεύτερη φύση. Γι' αυτό, συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, τρεις εξεταστικές επιτροπές και μία πρόταση μομφής σε Υπουργό μέσα σε δέκα μήνες είναι κακή αρχή για τη νέα τετραετία.

Φύγετε από αυτήν την παγίδα για το καλό της χώρας, για το καλό της δημοκρατίας και, αν αυτά δεν σας ευαισθητοποιούν, φύγετε για το καλό της πατριδαίξής σας. Δύο πολιτικές ήττες μέσα σε δύο μέρες είναι αρκετές για την εσωτερική σας ηρεμία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κ.Κατσαρός έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα είμαι πολύ σύντομος.

Πιστεύω ότι σήμερα χρεοκοπεί πλήρως εκείνη η κυβερνητική ρήση που ακούσαμε και από το στόμα του Πρωθυπουργού, αλλά και από το στόμα πολλών Υπουργών: "Να πάτε στον εισαγγελέα". Εδώ δεν πήγαμε καν εμείς στον εισαγγελέα. Ο ίδιος στέλνει το πόρισμά του ή την ανακοίνωσή του στη Βουλή και η αντιμετώπισή του από την κυβερνητική πλειοψηφία, πιστεύω, ότι θα μας απαλλάξει στο εξής από αυτήν την υπόδειξη.

Το δεύτερο θέμα που θέλω να θίξω -δεν ξέρω αν το συνειδητοποίησαν και οι συνάδελφοι της κυβερνητικής πλειοψηφίας- είναι ότι σήμερα δεν θα αποφασίσουν μόνο να μην ασκηθεί η ποινική δίωξη για τους δύο Υπουργούς, αλλά θα αποφασίσουν ταυτόχρονα να μην ασκηθεί ποινική δίωξη και για τους συμμετόχους. Απαλλάσσουν, δηλαδή, στην πραγματικότητα και όλους εκείνους οι οποίοι φέρονται ότι έτελεσαν αδικήματα ή ως αυτουργοί ή ως ηθικοί αυτουργοί ή με οποιαδήποτε άλλη ιδιότητα, γιατί φρόντισε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. με τον ν. 2509/1997 να ορίζει στο άρθρο 2 παράγραφος 2: "Τυχόν συμμετοχοί κατηγορούνται και δικάζονται μαζί με τον Υπουργό".

Επομένως, στο εξής δεν μπορεί να διωχθεί κανένας απολύτως συμμετοχος, γιατί μάλιστα φροντίζει ο κ. Βενιζέλος να το φέρει και στο Σύνταγμα για να το κάνουμε και συνταγματική διάταξη, έτσι ώστε να μην υπάρχει καμία απολύτως δυνατότητα.

Το τελευταίο που θέλω να πω είναι ότι απορώ για τις βολές εναντίον του κ.Ντογιάκου. Το Σύνταγμα μιλάει για δίωξη, ανάκριση, προανάκριση. Εξαιρεί την προκαταρκτική εξέταση. Οι νομικοί ξέρουμε τη διαφορά μεταξύ της προανάκρισης και της προκαταρκτικής εξέτασης. Εδικαιούτο να την κάνει ο κ. Ντογιάκος. Είναι άλλο ζήτημα, βεβαίως, αν μεθοδεύεται οπωσδήποτε να βρεθούν κάποιοι λόγοι για να τον κατηγορήσουμε. Η ενέργειά του ήταν σύμφωνη με το Σύνταγμα, ήταν σύμφωνη ακόμη και με τον Κανονισμό της Βουλής.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κ. Λοβέρδος έχει το λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, ζήσαμε τέσσερις μέρες θέματα που αφορούν από τις προτάσεις αποπομπής μέχρι τις προτάσεις παραπομπών. Νομίζω ότι η Κοινοβουλευτική μας

Ομάδα έχει εκφραστεί με άριστο τρόπο και εγώ το καλύτερο που μπορώ να κάνω αυτήν τη στιγμή είναι να σας δώσω το χρόνο μου για να σας διευκολύνω.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κ. Καρατζαφέρης δεν είναι εδώ για να πάρει το λόγο.

Ο κ. Κаланτζής παραιτήθηκε του δικαιώματός του να μιλήσει.

Ο κ. Σπυριούνης έχει το λόγο.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μια λέξη θέλω να πω. Όταν είδα τα ονόματα των δύο Υπουργών, είπα συνειδητά ότι αποκλείεται να ευθύνονται. Μετά την ακροαματική διαδικασία, φεύγω με ήσυχη τη συνειδησή μου ότι δεν υπάρχει ευθύνη. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κ. Γιώργος Ορφανός παραιτήθηκε του δικαιώματός του να μιλήσει.

Ο κ. Μαντέλης παραιτήθηκε του δικαιώματός του να μιλήσει.

Επίσης, οι κύριοι Τσιαρτσιώνης και Ζώης παραιτήθηκαν του δικαιώματός τους να μιλήσουν.

Κύριε Παυλόπουλε, θέλετε ένα λεπτό για να μιλήσετε;

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Δύο λεπτά θέλω, κύριε Πρόεδρε.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Τον τελευταίο λόγο πρέπει να τον έχουν οι Υπουργοί.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Σε αυτούς που αρέσει πολύ το κρασί, για το σώμα έχουν περισσότερο μεράκι. Φαίνεται ότι αυτό ισχύει για τον κ. Παυλόπουλο.

Ορίστε, κύριε Παυλόπουλε, έχετε το λόγο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν θα καταχραστώ του χρόνου.

Εγώ πιστεύω ότι στο σημείο αυτό πρέπει να είναι άνετος ο χρόνος. Οι συνάδελφοι επέλεξαν να μη μιλήσουν. Ο καθένας έχει δικαίωμα να μιλήσει ή να μη μιλήσει.

Διευκρινίζω μόνο τα εξής: Τελειώνοντας αυτή τη διαδικασία, η όλη συζήτηση, αλλά και ο τρόπος με τον οποίο μίλησαν οι δύο Υπουργοί και ιδίως ο Υπουργός Τύπου και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης, είναι σαν να έθεταν σ' αυτήν την Αίθουσα το θέμα της ουσίας.

Τονίζω για πολλοστή φορά και εύχομαι να μην ξαναχρειαστεί να χρησιμοποιήσουμε σ' αυτήν την Αίθουσα αυτές τις διαδικασίες, ότι δεν ερευνούμε την ουσία των πραγμάτων. Αποφασίζουμε αν ένα πόρισμα θα το στείλουμε ή όχι ώστε να υποστεί την αναγκαία επεξεργασία από την αρμόδια Επιτροπή. Σε ό,τι αφορά δε τον τρόπο, με τον οποίο ενήργησε η Νέα Δημοκρατία και το χρόνο που μεσολάβησε, ήταν πράξη ευθύνης να αναμένει την απόφαση ενός αρμόδιου οργάνου, όπως είναι το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης. Γιατί διαφορετικά θα μπορούσε εύκολα να κατηγορηθεί ότι φέρνοντας το θέμα στη Βουλή επιχειρεί να αποτρέψει την απόφαση του Εθνικού Συμβουλίου. Και ο ίδιος ο Υπουργός Τύπου θα ήταν δικαιολογημένος τότε να μας πει γιατί δεν περιμένουμε και την απόφαση μιας ανεξάρτητης διοικητικής αρχής υπέρ της οποίας κοιτόμαστε.

Κατά τα λοιπά εμείς στην πρότασή μας θέσαμε υπόψη του Κοινοβουλίου το πόρισμα όπως έχει στην πορισματική αναφορά καθώς και την απόφαση του Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης. Και καθένας μπορεί να βγάλει τα συμπεράσματά του από και και πέρα για το αν θα ψηφίσει και πώς θα ψηφίσει ή πώς θα υπερασπιστεί την τιμή του πολιτικού κόσμου. Αυτό είναι το ζήτημα. Αν έλθει η ώρα να συζητήσουμε επί της ουσίας, και εμείς σας καλούμε για λόγους αξιοπιστίας ακριβώς τότε να συζητήσουμε, από και και πέρα θα ακούσετε τις απόψεις μας. Και από και και πέρα θα αντικρούσουμε ή θα δεχτούμε τα όποια επιχειρήματα ακουστούν. Αλλά το ότι δεν απαντούμε στην ουσία σε όλα τα οποία λέγονται αυτήν τη στιγμή δε σημαίνει ότι τα αποδεχόμαστε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κλείνουμε με τον κ. Βενιζέλο ο οποίος έχει το λόγο για δύο λεπτά ακριβώς, για το σώμα γιατί είναι και οι δύο ως γνωστόν γεροί πότες!

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Υπουργός Πολιτισμού): Κύριε

Πρόεδρε, όταν ζήτησε τώρα στο τέλος το λόγο ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας ο κ. Παυλόπουλος υπέθεσα και ήλπισα ότι το κάνει για να δηλώσει ότι το Κόμμα του αποσύρει την πρόταση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Δυστυχώς, ούτε την τελευταία στιγμή δεν επέδειξαν τη γενναιοψυχία αλλά και την προνοητικότητα που πρέπει. Υπέστηκαν δεινή πολιτική ήττα. Αρχίζει τώρα το εσωκομματικό βιολί. Εύχομαι καλά ξεμπερδέματα στη Νέα Δημοκρατία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της πρότασης του Προέδρου της Νέας Δημοκρατίας κ. Κώστα Καραμανλή και 118 Βουλευτών του Κόμματός του με την οποία προτείνουν “να κινηθεί η διαδικασία περί πρότασης κατηγορίας, η οποία προβλέπεται από τα άρθρα 86 παράγραφος 2 του Συντάγματος, 154 και 155 του Κανονισμού της Βουλής και τις διατάξεις του ν. 2509/1997, προκειμένου η Βουλή να αποφασίσει αφ’ ενός ως προς την τέλεση αξιόποινων πράξεων κατά την άσκηση των καθηκόντων τους εκ μέρους των Υπουργών κυρίων Δημητρίου Ρέππα και Θεόδωρου Πάγκαλου, καθώς και των τυχόν συμμετόχων τους, ήτοι των πράξεων της παράβασης καθήκοντος και της ψευδούς βεβαίωσης αντιστοίχως και, αφ’ ετέρου, αν πρέπει να γίνει περαιτέρω σχετική ανάκριση σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 156 επ. του Κανονισμού της Βουλής και του ν. 2509/1997”.

Προχωρούμε στην ψηφοφορία η οποία είναι μυστική.

Είναι δύο οι ψηφοφορίες, δύο οι κάλπες. Η μία αφορά την υπόθεση ΔΟΛ που είναι ο κ. Ρέππας, η άλλη την υπόθεση Ψυχάρη που είναι ο κ. Πάγκαλος.

Ο κ. Πάγκαλος μπορεί να ψηφίσει για την πρώτη υπόθεση όχι όμως για τη δική του ο κ. Ρέππας ομοίως, αντίστοιχα σύμφωνα με το άρθρο 155 παράγραφος 5 του Κανονισμού.

Συμφωνείτε να κάνουμε και τις δύο αυτές μυστικές ψηφοφορίες μαζί;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Το Σώμα συμφωνήσει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχετε πάρει όλοι ψηφοδέλτια. Όσοι τυχόν δεν έχετε πάρει, θα πηγαίνετε να παίρνετε και από τα δύο. Προσέξτε, για να μην έχουμε δυσκολίες στην καταμέτρηση, το κάθε ψηφοδέλτιο να το βάλετε σε φάκελο τον οποίο θα ρίξετε στο αντίστοιχο όνομα. Σε κάθε περίπτωση -αλλά αυτό δεν είναι κίνητρο για να τα ρίξετε όπου να είναι- εάν βρεθούν ψηφοδέλτια στο ένα ή στο άλλο όνομα κατά λάθος, συμφωνείτε να πάνε στη θέση τους;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Το Σώμα συμφωνήσει.

Καλούνται επί του καταλόγου: Ο κ. Ροβέρτος Σπυρόπουλος από το ΠΑΣΟΚ και ο κ. Γεώργιος Καλαντζής από τη Νέα Δημοκρατία.

Ως ψηφολέκτες καλούνται: Για την πρώτη κάλπη, ο κ. Δημήτριος Πιπεργιάς από το ΠΑΣΟΚ και ο κ. Αλέξανδρος Λυκουρέζος από τη Νέα Δημοκρατία.

Για τη δεύτερη κάλπη, ο κ. Κωνσταντίνος Σπηλιόπουλος από το ΠΑΣΟΚ και ο κ. Μιλτιάδης Βαρβισιώτης από τη Νέα Δημοκρατία.

Ο κ. Βρεττός ορίζεται ως Πρόεδρος της Εφορευτικής Επιτροπής για την πρώτη κάλπη και ο κ. Λεβονιάννης για τη δεύτερη κάλπη.

Παρακαλώ να αρχίσει η ανάγνωση του καταλόγου.

(ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ)

(Κατά τη διάρκεια της ψηφοφορίας την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ**).

(ΜΕΤΑ ΚΑΙ ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΗ ΑΝΑΓΝΩΣΗ ΤΟΥ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Υπάρχει κάποιος

κύριος συνάδελφος, ο οποίος δεν άκουσε το όνομά του;

Ο κ. Κωστόπουλος.

(Στο σημείο αυτό ψηφίζει ο Βουλευτής κ. Δ. Κωστόπουλος)

Κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να σας ανακοινώσω ότι με τηλεγράφημά του προς τον Πρόεδρο της Βουλής κ. Κακλαμάνη ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Μιχαηλιάκος δηλώνει ότι ψηφίζει την πρόταση που κατέθεσε η Νέα Δημοκρατία, επειδή αδυνατεί να παρευρεθεί.

Ο κ. Κορτσάρης, Βουλευτής Φλώρινας της Νέας Δημοκρατίας, ομοίως δηλώνει ότι αδυνατεί να παρευρεθεί και ψηφίζει την πρόταση της Νέας Δημοκρατίας.

Ομοίως ο κ. Παυλίδης, Βουλευτής Δωδεκανήσου, δηλώνει ότι ψηφίζει την πρόταση που κατέθεσε η Νέα Δημοκρατία.

Ομοίως ο Βουλευτής Α' Θεσσαλονίκης της Νέας Δημοκρατίας, κ. Αναστάσιος Σπηλιόπουλος δηλώνει ότι ψηφίζει την πρόταση που κατέθεσε η Νέα Δημοκρατία.

Ομοίως ο Βουλευτής Αρκαδίας της Νέας Δημοκρατίας, ο κ. Τατούλης.

Επίσης οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας κύριοι Καμμένος, Κούβελας, Καλλιώρας και Κατσίκης.

Είναι τα τηλεγραφήματα, με τα οποία δηλώνουν ότι υπερψηφίζουν την πρόταση της Νέας Δημοκρατίας.

Κηρύσσεται περαιωμένη η ψηφοφορία και παρακαλώ τους κυρίους ψηφολέκτες να προβούν στην καταμέτρηση των ψήφων και τη διαλογή των ψηφοδελτίων για την εξαγωγή του αποτελέσματος.

(ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ - ΔΙΑΛΟΓΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΛΟΓΗ)

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ**)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να σας ανακοινώσω το αποτέλεσμα της διεξαχθείσης μυστικής ψηφοφορίας.

Ψήφισαν συνολικά 285 Βουλευτές. Ευρέθηκαν σε κάθε κάλπη 284 ψηφοδέλτια, ιδίως ο κ. Πάγκαλος εψήφισε στην κάλπη για τον κ. Ρέππα και ο κ. Ρέππας εψήφισε στην κάλπη για τον κ. Πάγκαλο.

Για τον κ. Ρέππα:

Υπέρ της πρότασης ψήφισαν 131.

Κατά της πρότασης ψήφισαν 149.

Λευκά 4.

Για τον κ. Πάγκαλο:

Υπέρ της πρότασης ψήφισαν 131.

Κατά της πρότασης ψήφισαν 148.

Λευκά 5.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Συνεπώς κατά της πρότασης ψήφισαν οι περισσότεροι. Η πρόταση, λοιπόν, για να κινηθεί η διαδικασία περί προτάσεως κατηγορίας για την πράξη παράβασης καθήκοντος για τον κ. Δημήτριο Ρέππα, Υπουργό Τύπου και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης και της ψευδούς βεβαίωσης και παράβασης καθήκοντος για τον κ. Θεόδωρο Πάγκαλο δεν ενεκρίθη.

Κύριοι συνάδελφοι, έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά της 22 Ιανουαρίου 2001 και της 23 Ιανουαρίου 2001 (πρωί) και ερωτάται το Σώμα αν επικυρούνται.

ΠΟΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Συνεπώς τα Πρακτικά της 22 Ιανουαρίου 2001 και 23 Ιανουαρίου 2001 (πρωί) επικυρώθηκαν.

Κύριοι συνάδελφοι, στο σημείο αυτό δέχασθε να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 18.25' λύεται η συνεδρίαση για τη Δευτέρα 5 Φεβρουαρίου 2001 και ώρα 18.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος κοινοβουλευτικό έλεγχο: α) συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων και β) συζήτηση επερώτησης, σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

